

DUHOVNA ISKUSTVA

(AMRITA ANUBAVA)

ŠRI SVAMI ŠIVANANDA

Izdanje

DRUŠTVO BOŽANSKOG ŽIVOTA

P.O. Shivanandanagar—249 192

Distt. Tehri-Garhwal, Uttar Pradesh,
Himalaje, Indija.

1995.

Cena: 50 Rupija

Prvo izdanje: 1957.

Drugo izdanje: 1960.

Treće izdanje: 1969.

Četvrto izdanje: 1981.

Peto izdanje: 1986.

Šesto izdanje: 1995.

(3,000 kopija)

© Povreništvo Društva božanskog života

Izdanje knjige u štampanom obliku je posvećeno priznavanju dobrotvorne službe ŠRI BHAGAVATI PRASADU ŠARMI iz Ludiane Društvu božanskog života.

(1,000 kopija)

ISBN 81-7052-050-9

Objavio Svami Krišnananda u ime Društva božanskog života, Šivanandanagar, i štampao u Joga-Vedanta Forest Akademijskoj štampariji, P.O. Šivanandanagar, distrikt Tehri Garhval U.P., Himalaje, Indija.

IZDAVAČKA BELEŠKA

Svest u običnim osobama je kao santa leda, samo malo izložena spoljašnjem svetu u području čulne percepcije, i uglavnom potopljena u podsvest, skrivena u dubinama astralnih sfera. Duhovni tragalac se posvećuje zadatku istraživanja i otkrivanja svoje unutrašnje ličnosti, negujući skrivene sposobnosti svoje percepcije dok konačno ne postigne stanje samorealizacije. U procesu svoga traganja, on nailazi na razne oblike duhovnih fenomena, i prolazi kroz razne faze duhovnog razvoja. Ova iskustva imaju direktni uticaj na njegovo mentalno i fizičko biće i blisko su povezana sa njegovom Sadanom.

Ovo izdanje, "Duhovna iskustva", pokušava da predstavi tragaočevu percepciju delovanja njegove psihe, kao i sila astralnog sveta. Samorealizacija je završetak svih iskustava i transcenduje područje uma, i stoga je neopisiva. Pa ipak, ovde se pokušavaju da daju skice, putem medija reči, kako bi se opisalo supersublimirano stanje kosmičke svesti i duge prethodne faze okultne percepcije.

Rad je podeljen u 12. poglavlja. Prvo i drugo poglavlje se odnose na prirodu i stanja svesti, i kosmičku svest. Treće poglavlje se odnosi na razna iskustva koja tragalac mora da prođe na stazi meditacije, a u četvrtom se nastavljaju različite faze iskustava koje se doživljavaju u Samadiju u njegovim raznim formama i koja se postižu putem različitih Sadana. Poglavlje peto, šesto i sedmo razrađuju brojne psihičke moći koje jogi postiže, dok su u osmom poglavlju data obeležja duhovnog napretka. Poglavlje deveto i deseto se odnose na iskustva u Ćnana jogi i stanju oslobođenja. U poslednja dva poglavlja se daju iskustva nekih južnoindijskih i hrišćanskih mistika.

Nadamo se da će knjiga biti od koristi svima koji idu duhovnom stazom.

DRUŠTVO BOŽANSKOG ŽIVOTA

ŠTA ME ŽIVOT NAUČIO?

H. H. Šri Svami Šivananda

Desilo se to, rekao bih, u jednom blesku kad sam došao do zaključka još rano u životu da život nije celovit sa svojim vidljivim aktivnostima i da postoji nešto iznad ljudske percepcije što kontroliše i upravlja svime vidljivim. Mogu odvažno da kažem da sam počeo da vidim realnost iza onoga što zovemo život na zemlji. Nemir i grozničava strepnja koje karakterizuju čovekovo obično postojanje ovde nagoveštavaju viši cilj koji on mora da se postigne jednog dana.

Kada se čovek upetlja u sebičnost, pohlepu, požudu i mržnju, on prirodno zaboravlja šta je ispod njegove vlastite kože. Materijalizam i skepticizam vladaju sveobuhvatno. Ukratno, čovek je jadan. Lekarska profesija mi je dala moštvo dokaza o patnjama ovoga sveta. Pronašao sam konkretne dokaze za veliku izreku: „*Sarvam Duhkham Vivekinah.*“ Bio sam blagosloven sa novim pogledom i perspektivom. Bio sam duboko ubeđen da mora da postoji mesto – slatki dom iskonske slave i čistoće i duhovnog sjaja – gde može da se večno uživa u apsolutnoj sigurnosti, savršenom miru

i sreći. U skladu sa izrekom Srutija, odrekao sam se sveta, i osećam da pripadam celom svetu.

Period stroge samodiscipline i isposništva mi je podario dovoljno snage da se krećem nepovređen uticajima svetovnih pojava. I počeo sam da osećam kako bi to bilo veliko dobro za čovečanstvo kada bih mogao da podelim ovu novu viziju sa svakim pojedinačno i sa svima zajedno. Svoj instrument rada sam nazvao *Društvom božanskog života*.

Ruku pod ruku, uzburkani događaji sa početka dvadesetog veka su napravili uticaj na sve oštoumne ljude. Strahote prošlosti i mogući ratovi i posledična patnja, su dotakli umove ljudi. Nije bilo teško uvideti da je bol čovečanstva većim delom bila uzrokovana njegovim vlastitim delima. U to vreme postojao je osećaj hitne potrebe da se čovek probudi i da uvidi svoje greške i budalaštinu, i da se natera da ispravi svoje načine delovanja kako bi mogao da iskoristi svoj život za postizanje vrednijih ciljeva. Kao odgovor na ovu potrebu, video sam rođenje misije "Božanskog života" koja je imala zadatak da spasi čoveka od sila niže prirode i da ga uzdige do svesti njegovog istinskog odnosa sa kosmosom. Ovo je rad na podsticanju religijske svesti i rad na osveštavanju čoveka za esencijalno božansko u njemu.

Čovek ne može da se poduči religiji ni pukim argumentima ni diskusijom. Niti mogu samo pravila i kanoni učenja da učne čoveka religioznim. Ovo zahteva čudno usklađivanje sa ogromnim okruženjem, sposobnost da se oseća najdublje, kao i najviše. Ovo zahteva iskreno saosećanje sa kreacijom. Religija je življenje, a ne pričanje i pokazivanje. Smatram da bez obzira na religiju osobe, koje god proroke osoba poštovala, koji god jezik ili zemlja bili u pitanju, starosna dob ili spol, osoba može da bude religiozna ukoliko se istinsko značenje svetog termina "Tapas," koji esencijalno znači bilo koji oblik samokontole, praktikuje u svakodnevnom životu do nivoa koji je moguć za tu osobu, u okruženju i pod okolnostima u kojima se osoba nalazi.

Verujem da je stvarna religija, religija srca. Najpre srce mora da bude pročišćeno. Istina, ljubav i čistoća su osnove stvarne religije. Kontrola nad nižom prirodom, pobeda nad umom, negovanje vrlina, služba čovečanstvu, dobra volja, bratstvo i prijateljstvo, čine osnove istinske religije. Ovi ideali su uvaženi u principe Društva božanskog života. I ja uglavnom pokušavam da ih podučavam primerom što smatram da je vrednije od svih pravila.

Moderni mislilac nema ni nepohodnog vremena ni strpljenja da radi strogi Tapas i rigorozne religijske prakse; a mogle od ovih su pale na nivo praznoverja. Da bi sadašnja generacija imala dobrobiti od pravog Tapasa na istinski religiozan način, da bi im se otkrio njegov stvarni značaj, i da bi se ubedili u njegovu značenje i učinkovitost, podižem svoju baklju Božanskog života, koji je sistem religioznog života koji je podoban za sve, koji može da praktikuje osamljeni isposnik i kancelarijski službenik na isti način, i koji je razumljiv kako učenjaku, tako i seljaku, u njegovim različitim nivoima i fazama. Ovo je religija koja nije ništa drugo osim najosnovnijeg koje daje istinsko značenje svakodnevnim dužnostima ljudskog bića.

Lepota božanskog života je njegova jednostavnost i primenjivost u svakodnevnim poslovima običnog čoveka. Nije važno da li osoba ide u crkvu ili džamiju ili hram da moli jer božansko čuje sve iskrene molitve.

Prosečnog tragaoca za istinom često prevare hirovi uma. Osoba koja pođe duhovnom stazom je zbunjen pre nego što dosegne cilj svog putovanja. Prirodno dolazi u iskušenje da oslabi svoje napore na sredini puta. Postoje mnoge zamke, ali oni koji idu stabilno sigurno dostižu cilj života koji je univerzalnost bića, znanje i radost. U svim svojim pisanim delima stavljam veliki naglasak na disciplinu nemirnih čula, pobedu nad umom, počišćenje srca i postizanje unutrašnjeg mira i snage koji odgovaraju različitim nivoima evolucije.

Naučio sam da je najveća dužnost čoveka da nauči da daje, da daje dobrovoljno, da daje mnogo, da daje sa ljubavlju i bez očekivanja bilo kakve nagrade

jer osoba ne gubi ništa davanjem - s druge strane, onaj ko daje, dobija hiljadu puta više zauzvrat. Dobročinstvo nije puki čin nuđenja određenih materijalnih dobara jer dobročinstvo nije potpuno bez dobročinstva u stavu, osećanju, razumevanju i znanju. Dobročinstvo je samožrtvovanje na različitim nivoima bića osobe. Dobročinstvo je najviši osećaj koji je jednak Ćnana Jađni, mudrosti žrtvovanja.

Slično, smatram da je dobrota bivanja i delovanja samo kamenito podnožje života osobe. Pod dobrotom podrazumevam kapacitet da se saoseća sa drugima, te da se živi i oseća kao što to drugi čine, i da se bude u položaju da se deluje tako da ne povređujete nikoga sa svojim delima. Dobrota je lice božanskosti. Mislim da biti dobar, što je u stvarnosti najdublje zabačeno mesto u srcu osobe, nije lako, iako može da izgleda da je jednostavno kao učenje. To je jedna od najtežih stvari na zemlji ako je osoba iskrena prema sebi.

Ne postoji fizički svet za mene. Ono što vidim je slavna manifestacija Svemogućeg. Radujem se kada vidim Purušu sa hiljadu glava i hiljadu očiju i nogu, tog Sahasrarasiršu Purušu. Kada služim ljude, ne vidim osobe, nego Njega čiji su oni udovi. Naučio sam da budem ponizan ispred moćnog bića čiji dah dišemo i čiju radost uživamo. Ne mislim da ima išta više čemu može da se poduči ili šta može da se nauči. Ovo je šlag religije, sama bit filozofije koja treba bilo kome.

Filozofija koju imam nije ni snovita, subjektivna doktrina iluzije koja negira svet, niti gruba teorija čulnog humanizama koja potvrđuje svet. Ona je činjenica o božanskosti univerzuma, besmrtnosti duše čoveka, jedinstva kreacije sa apsolutom, za koju osećam da je jedina doktrina koja je vredna razmatranja. Kako se jedan sveprožimajući Brahman pojavljuje kao raznoliki univerzum na svim planovima Svoje manifestacije, tragalac mora odati počast nižim manifestacijama pre nego što zakorači na više planove.

Dobro zdravlje, jasno razumevanje, duboko znanje, čista moćna volja i moralni integritet, su svi neophodni delovi procesa realizacije ideala čovečanstva kao celine.

Prilagođavanje, prihvatanje i primenjivanje, viđenje dobrog u svemu, efektivno korišćenje svih principa prirode u procesu evolucije ka samorealizaciji na stazi integrisane promene ljudskih moći i veština, su neki od glavnih faktora koji su uključeni u kreiranje filozofije života. Za mene, filozofija nije samo ljubav prema mudrosti, nego stvarno posedovanje mudrosti. U svom pisanju sam propisao metode za prevazilaženje i gospodarenje fizičkim, intelektualnim, mentalnim, i vitalnim slojevima svesti, da bi osoba mogla da napreduje sa Sadanom ka samosavršenstvu. Usavršene osobe su *Sarvabhuta-hite rathah*.

Videti Atmana u svakom biću ili formi, osećati Ga posvuda, celo vreme i pod svim uslovima života, videti, čuti, okusiti, i osećati sve kao Boga - to je moj moto.

Živeti u Bogu, stopiti se sa Bogom i istopiti se u Bogu - to je moj moto.

Boravak u takvom jedinstvu, korišćenje ruku, uma, čula i tela u službi čovečanstvu, pevanje imena Božjih, podizanje pokonika, davanje upustava iskrenim tragocima, i širjenje znanja u svetu - to je moj moto, ako može tako da se kaže.

Biti kosmički prijatelj kosmičkom dobročinitelju, prijatelj siromašnih, ostavljenih, bespomoćnih i palih - to je moj moto.

Moj sveti moto je da služim bolesne, da ih negujem sa pažnjom, saosećanjem i ljubavlju, da uveseljavam pale, ulivam moć i radost u sve, da osećam jednotu sa svima i svakim, da tretiram sve sa istim stavom.

U mom najvišem motu nema ni seljaka ni kraljeva, ni prosjaka ni vladara, ni muškaraca ni žena, ni učitelja ni učenika. Ja volim da živim, krećem se i imam svoje biće u ovom neopisivom području.

Prvi korak je često najteži. Ali jednom kada se napravi, ostalo je lako. Ljudima je potrebno više hrabrosti i strpljenja. Oni se obično izvlače, oklevaju i plaše. To je sve zbog nepoznavanja istinske dužnosti osobe. Određena količina obrazovanja i kulture

je neophodna za dovoljno jasno razumevanje vlastitog položaja u svetu. Naš obrazovni sistem treba da se ispravi jer sada plovi na površini bez doticanja čovekovih dubina. Da bi to se postiglo, trebala bu da se uspostavi saradnja ne samo sa društvom, nego i sa vladom.

Uspeh je težak bez uzajamne pomoći. Glava i srce bi trebali da idu ruku pod ruku, ideal i realnost bi trebali da imaju prisan odnos. Karma joga znači raditi u skladu sa ovim znanjem. Gospod je objavio ovu istinu u *Bagavad Giti*.

Molim se da se ovaj vrhunski ideal ostvari u svakodnevnom životu svake individue. Molim se za raj na zemlji. Ovo nije samo puka želja - ovo je mogućnost i činjenica koja ne može da se pobije. Ona treba da se realizuje ukoliko će život značiti ono što bi trebao da znači.

SADRŽAJ

Beleška izdavača

Šta me život naučio?

Poglavlje prvo

Priroda i stanje svesti

Priroda svesti

Četiri vrste svesti

Aspekti svesti

Turija stanje

Poglavlje drugo

Kosmička svest

Analitička studija kosmičke svesti

Superuzvišeno stanje

Zapadni koncepti kosmičke svesti

Nebeska vizija

Vrhunska svesnost

Karakteristike iskustva

Zdravorazumski pristup

Prividi su upitni

Ramačarakini pogledi na kosmičku svest

Bukeovi pogledi

Definitivni način da se kontaktira Bog

Fiziološke promene

Večito trajni ciljevi

Nedualna svest

Poglavlje treće

Iskustva u meditaciji

Uobičajena iskustva u meditaciji

Različite vrste vizija u meditaciji

Iskustva trzaja

Svetla u meditaciji

Anahata zvukovi

Osećaj odvojenosti od tela i druga iskustva

Razjašnjavanje nekih sumnji

Vođstvo na stazi

Objašnjenje nelagode za vreme meditacije

Poglavlje četvrto

Samadi ili stanje supersvesti

Šta je Samadi?

Đada Samadi i Čaitanja Samadi

Svetlo na stazi Samadija

Stanje blaženog, božanskog iskustva

Bhakti joga Samadi

Rađa joga Samadi

Kako jogi silazi iz Samadija: primeri Sikidvađe i Prahlade

Đnana joga Samadi

Šest vrsta Đnana joga Samadija

Samadi prema Upanišadama

Samadi za šest meseci

Samadi za šest meseci kao što se upućuje u Mahabharati

Neka iskustva u Samadiju

a) Iskustvo mudraca Udalake

b) Iskustvo kralja Đanake

c) Iskustvo kralja Balijsa

d) Iskustvo Kače

Prepreke Samadiju

Lažni Samadi

Prašnotari o Samadiju

Poglavlje peto

Neka jogička iskustva

Iskustva jogija

Četiri vrste jogija

Samopana (Amrita Sarva)

Iskustva Bakte

Stanje duhovnog prosvetljenja

Poglavlje šesto

Kundalini Šakti

Molitva majci Kundalini

Iskustva buđenja Kundalini

Gradirani uspon uma

Poglavlje sedmo

Psihičke moći

Sidiji ili okultne moći

Osam glavnih psihičkih moći

Druge psihičke moći

Levitacija ili Vaju Sidhi

Kaja Sampat

Komentari o nekim okultnim fenomenima

Samajama vodi prema okultnim moćima

Poglavlje osmo

Znakovi duhovnog razvoja

Pesma o duhovnom napretku

Glavne karakteristike napretka u Sadani

Druge značajne karakteristike

Znakovi napretka na stazi meditacije

Anegdota o duhovnom iskustvu

Poglavlje deveto

Iskustva Đnana jogija

Faze iskustva u Đnana jogi

Četiri vrste Đnanija

Sedam nivoa Đnane

Dupla svest Đivanmukte

Samadi Đnani i Vjavahara Đnani

Obeležja realizovanog mudraca – anegdota

Poglavlje deseto

Stanje oslobođenja

Detaljna analiza stanja Mokše

- (I) Sadjo Mukti
- (II) Krama Mukti

Četiri vrste Mukcija

Razlika između Đivanmuktija i Videhamuktija (anegdota)

Poglavlje jedanaesto

Iskustva nekih južnoindijskih mistika

Mistična iskustva Najanara i Sidha

Svetac Tirumular

Svetac Tirunavukarasar

Svetac Manikavačagar

Poglavlje dvanaesto

Iskustva nekih hrišćanskih i muslimanskih mistika

Iskustva nekih hrišćanskih mistika – I

Iskustva nekih hrišćanskih mistika – II

Iskustva Isusa Hrista

Hristova svest

Iskustva muslimanskih mistika

Apendiks

Zašto je Bog stvorio čoveka (anegdota)

Semenka i plodovi joge

Filozofske istine

Iskustva poznatog vojnog oficira

Duhovna iskustva

Pesma o Sadani

DUHOVNA ISKUSTVA

POGLAVLJE PRVO

PRIRODA I STANJA SVESTI

PRIRODA SVESTI

Ekstremno je teško definisati šta znači svest. Reči i jezici su nesavršeni. Oni ne mogu adekvatno da izraze misli i ideje.

Postoje različite vrste svesti. Postoji fizička svest, astralna svest, mentalna svest, supramentalna svest ili niža Prakamja ili Prađna svest, kosmička svest, supersvest, podsvest, nesvesno, svest sanjanja, suprakosmička svest, dualna ili dupla svest, višestruka svest, viša Prakamja, Virat svest, Hiranjagarbha svest, božanska svest ili Purušotama svest i na posletku najviša Nirguna Para Brahman svest ili apsolutna svest *per se*.

U budnom stanju (Āgāradavastha Vedantina), ti si svesan ovog fizičkog plana. Vidiš, osećaš, misliš, znaš, hoćeš, ti vršiš (percepciju ili senzaciju, mišljenje, emociju ili afekciju ili razmišljanje, htenje, želju – Prajatna). Ovo je fizička svest.

Kada prevaziđete fizičko telo i delujete na astralnom planu, imaćete astralnu svest. Kretaćete se i pričati sa astralnim entitetima.

Kada delujete na mentalnom planu sa mentalnim telom, imaćete mentalnu svest. Onda ćete da se identifikujete sa umom baš kao što se poistovećujete sa fizičkim telom. Imaćete psihičke Sidhije kao što su vidovitost, sluhovitost, psihometriju, telepatiju, čitanje misli, itd.

PREPREKE SAMADIJU

Budite hrabri prijatelji! Naićete da na razne vrste prepreka kada pokušate da kontrolišete um i uđete u Samadi. Moraćete da pobedite Laju (mentalnu neaktivnost), Viškepu (distrakcije), Kašaja (strast) i Sukharga (osećaj za zadovoljstvo).

Laja ili mentana neaktivnost je stanje koje istovetno sa dubokim snom. Ovo je veliki izvor zla kao strasti.

Probudite um u Laji. Čak i ako ste pobedili Laju i distrakciju putem ponavljanja prakse, putem Vairagje i Đnanabhjase ili Brahma Ćintane, ipak um neće da uđe u stanje savršenog balansa ili smirenja. Biće na međunivou. Um još nije oslobođen Rage ili vezanosti koja je seme njegove celokupne aktivnosti usmerene prema spoljašnjim objektima. Još postoje vrebajuće ili skrivene Vasane ili Kašaje. Moraćete da obuzdavate um uvek iznova putem Vićare i da radite rigoroznu meditaciju i praksu Samprađnate ili Savikalpa Samadija. Konačno ćete morati da boravite u Asamrađnata ili besemenom Samadiju (Nirbiđa Samadiju).

Niste u mogućnosti da uđete u Samadi jer ne možete da praktikujete meditaciju. Ne možete da uđete u duboku meditaciju jer ne možete stabilno da fiksirate um niti da se koncentrišete. Ne možete da se ispravno koncentrišete jer ne možete da praktikujete Pratjaharu ili potpuno povlaćenje čula od objekata. Ne možete potpuno da praktikujete Pratjaharu jer niste zadobili majstorstvo nad Asanom i Pranom putem Pranajame i niste učvršćen u Jami i Nijami koje su osnova Joge.

Aspirant koji želi da postigne Samadi bi trebao da ima strpljenje kao ptica Titibha koja je pokušala da isprazni okean svojim kljunom. Jednom kad napravi čvrstu odluku, bogovi će mu pomoći na isti način na koji je Garuda došla da pomogne Titibhi. Pomoć uvek dolazi od svih bića u ispravnom delu. Čak su i majmuni i veverice pomagali Rami da spasi Situ. Onaj ko je obdaren sa samokontrolom, hrabrošću, moći, moralnom čvrstoćom, strpljenjem i istrajnošću, snagom i veštinom, može da postigne bilo šta. Nikad ne biste trebali da odustanete od svog pokušaja čak ako se suoćete sa nepremostivim poteškoćama.

Kad god vas muči želja, pokušajte da postignete Vairagju sagledavanjem mana čulnog života. Negujte nepristrasnost ili ravnodušnost prema čulnim zadovoljstvima. Mislite da zadovoljstvo stvara stvara bol i razne poteškoće i da je sve netrajno. Povucite um uvek iznova od objekata i fiksirajte ga na besmrtnom Jastvu ili slici Gospoda. Kada um postigne stanje balaniranosti, kada je oslobođen od distrakcija i Laje, nemojte da ga uznemirujete.

Morate da odmaknete um od zadovoljstva Savikalpa Samadhija koji se naziva Rasasvada. Rasasvada je takođe prepreka. On sprečava tragoaca da postigne Nirvikalpa Samadi. Neki tragoaci dobijaju lažno zadovoljstvo iz postignuća sreće i prestaju sa njihovom Sadanom. Oni ne pokušavaju da postignu Nirvikalpa Samadi. Pričaćete sa mentalnim entitetima. Ovde je jezik jedan.

Kada prevaziđete um, poistovetićete se sa vašom individualnom Karana Sarirom ili kauzalnim telom. Imaćete niže Divja Drišti. Ovde ćete imati proširenu svest. Imaćete veoma suptilno eterično telo i delovati na eteričnom planu. Imaćete ogromne moći. Bićete u jedinstvu sa božanskom svešću. Zastor između tebe i Brahmana je sada veoma tanak. Ako se potruđiš, možeš da zaviriš u Brahman i da imaš probleske Brahmičke svesti. Ovo je Prađna svest ili niža Prakamja. Bićete stanovnik Satjaloke ili Hiranjagarbhaloke sa individualnom Karanom Sarirom. Kada postanete univerzalni, možete da postanete jedno sa božanskom svešću. Imaćete celu kosmičku svest. Ovo je (Purušotama svest sa Adi Šakti ili Para Prakrti ili Avjaktam). Ovo je viša Prakamja.

Kada odbacite i veo Adi Šakti, postaćete jedno sa čistim Nirguna, Para Brahmanom, Ananta svešću, najvišim ciljem ljudskog života (Kaivalja). Ovde je teško da se boravi dugo vremena.

Između Hiranjagarbhe i Išvare postoji veo Avjaktama.

Postoji jedna škola misli koja kaže da je Išvara refleksija Maje. Ovo je Abhasavada ili doktrina refleksije. Protivnik kaže: "Kada postoji samo jedna stvar,

kako može da postoji refleksija? Nadalje, ako je Išvara refleksija Maje, kako kontroliše Maju? Ovo nije u redu.”

Svaraupa Lakšana Brahmana je Sat-Ćit-Ananda. Tatastha Lakšana Brahmana je Išvara sa moćima svemoći, sveznanja, itd.

U slučaju Tatastha Lakašana Brahmana, Išvara ima punu svest Nirguna Brahmana kao i celu kosmičku svest. Ovde je Saguna Brahman istovetan sa čistim Nirguna Brahmanom. Ovo je Avačheda Vada. Ovo je doktrina ograničenja.

Postoji samo Nirguna Brahman. Saguna Brahman je puki privid radi pobožne meditacije Bakta.

ČETIRI VRSTE SVESTI

Postoje četiri vrste svesti – svest, podsvest, supersvest i dupla svest.

Svest znači Prađna. Postoji fizička svest. Osoba je svesna svog tela i okoline – vidljivih objekata ovog univerzuma. U mentalnoj svesti osoba oseća delovanje uma, njegova sentimente, misli i osećanja. Veoma mali broj ljudi ima mentalnu svest. Oni imaju samo svest tela. Samo oni koji imaju suptilni intelekt, koji imaju znanje psihologije, koji vežbaju malo koncentracije, meditacije i introspekcije će moći da znaju o mentalnoj svesti.

Onda dolazi podsvest gde su uskladištene sve Samskare. To je kao prenatrpana soba. Iz podsvesog, kroz memoriju, dolaze ideje na površinu uma u svest. Podsvesno se zove Ćita. U Vedanti je ‘Ćit’ čista svest, apsolutna svesnost, Brahmička svest, vrhovna svest. ‘Ćita’ je podsvest, a Ćit je Para Brahman. Vi radite dela. Želite objekat i iskusite ga. Iskustvo ide u podsvesni um. Ono ostaje tamo dok ne dobijete podsticaj od spoljašnjeg sveta ili iznutra putem memorije. Onda ideje i Samskare izbijaju na površinu uma. Vasana postaje Samskara, a Samskara Vasana. Akcija proizvodi impresiju, a impresija te podstiče da ponoviš delo. Ovo je začarani krog. Nema mu

kraja. Samskare koje su utisnute u podsvesni um te teraju da se rađaš uvek iznova. Ove Samskare mogu da budu uništene znanjem Brahmana. Samo onda si slobodan od rođenja i smrti i postaješ Ćivanmukta ili Mukta Puruša. Moraćeš da budeš oprezan sa stvaranjem impresija u podsvesnom umu. Radi dobra dela. Imaj uzvišene, božanske misli. Radi Ćapu i Kirtan. Ovo će stvoriti dobre Samskare i uništiti loše impresije. Budi dobar i radi dobro i praktikuj meditaciju. Možeš da stvoriš dobre Samskare u podsvesnom umu.

Onda imamo supersvesno stanje. To je Para Brahman gde nema ni imena ni formi, ni tame ni svetlosti, ni istoka ni zapada, ni vidljivih objekata. To je čista, apsolutna svest, svest *per se*. Cilj života je postignuće supersvesnog stanja. To se zove Nirvikalpa Samadi, Asamprađnata Samadi. Moramo da transcendujemo telo i um i da uđemo u supersvesno stanje putem meditacije. Nakon što se opremila sa četiri načina, osoba bi trebala da praktikuje slušanje, promišljanje i Nididhjanu. Onda će da dobije Atma-Sakšatkaru.

Ispod supersvesnog stanja, prema Rađa jogi, postoje razne vrste Savikalpa Samadja. U Vedanti takođe postoje Savikalpa Samadiji. Savitarka, Nirvitarka, Savićara, Nirvićara, Sananda, i Asmita su Savikalpa Samadiji prema Rađa jogi. Antar Drišnjavid, Antah Sabdanavid, Bhaja Drišjanavid, Bhaja Sabdanavid su oblici Savikalpa Samadija prema Vedanti. Ovo su niži nivoi. Postoji Triputi ili trijada - znalac, znanje i znano, onaj koji vidi, vid, i viđeno - i iznad ovih nivoa je Asamprađnata Samadhi ili Nirvikalpa Samadhi ili Nirbiđa Samadhi. Ne postoje Vritiji, ni Vasane, ni imaginacija, ni Sankalpe, u tom stanju. Postoji samo čista svest. To je naš cilj. To je Para Brahman.

Mudrac počiva u duploj svesti u svojoj valstitoj Svarupi, uživajući vrhovno blažentvo, i u isto vreme on radi u ovom svetu kao Ćanaka. On ima duplu svest. Nije zaboravio svoje vlastito čisto, Brahmičko stanje, i u isto vreme ima svest sveta.

Baš kao što vrana ima jedno oko, ali okreće unaokolo svoj kapak, tako isto Ćivanmukta boravi u svojoj vlastitoj Svarupi, koristeći um da bi služio čovečanstvu. Ako je um potpuno uništen kao kod Videhamukte, on ne može da radi u ovom svetu.

Onda nemamo Ďivanmuktu koji uči tragaoc. Određeni deo neznanja ostaje, Satvička Vasana ostaje, pod nazivom Leša Avidja, gde postoji Svarupa Manomasa uma. U Ďivanmukti ceo svet nije uništen. Rađas i Tamas su uništeni, ali satvički egoizam ostaje. Putem ovoga on vidi svet u sebi. Kod Videhamukte, ceo um je uništen. On je potpuno apsorbovan u Para Brahmanu.

Putem Sadane, tragaoc izdiže Brahmakara Vriti. On misli, “Ja sam Akhanda-Ekarasa-Ćinmatra Brahma (Ja sam nedeljiva, homogena esencija.) Ja sam Nitja-Sudha-Svarupa, ja sam Nitja-Bodhe-Svarupa, ja sam Nitja-Tripti-Svarupa (Ja sam čist, ja sam čista svest, ja sam večito zadovoljstvo), ja sam Sat-Ćit-Ananda Svarupa (Ja sam utelovljenje postojanja-znanja-blaženstva).” Postoji Aćintja Šakti (nezamisliva moć), postoji Ananta Šakti (beskrajna moć) u ovim rečima. Ove misli uništavaju sve Višajakara Vritije i uzdižu Brahmakara Vriti. Samo misao o Brahmanu ostaje. Ovaj Brahmakara Vriti uništava originalnu Avidju, i tragaoc boravi u svojoj vlastitoj Svarupi.

U Zapadnoj filozofiji se koristi reč intuicija. Razumevanje reči ‘intuicija’ od strane zapadnih filozofa je različito od razumevanja intuicije od strane istočnjačkih filozofa. Njihova intuicija nije ista kao intuicija koju zamišljaju istočnjački filozofi. Intuicija je veština, viša mudrost, Ďnana-Ćakšu, koju su imali Sandžaja i Arđuna. Intuicija se ponekad odnosi na sam Para Brahman, celo postojanje. Intuicija se ne suprosvavlja razumu. Ona ga nadopunjuje, i nalazi se iznad razuma. Ona je vrata ili kapija prema Para Brahmanu, znanju Brahmana.

Arđuna je imao kosmičku svest, Visvarupa-Daršan. Iznad kosmičke svesti je supersvesno stanje. Išvara ima kosmičku svest kao i supersvesnu svest. Bakte koje idu na Satjaloku i borave sa Hiranjagarbhom, doživljavaju kosmičku svest. One imaju potpuno znanje procesa kreacije ovoga sveta, Tanmantra, uma, Mahata. Oni imaju iskustvo kosmosa. To se zove kosmička svest.

Najviše stanje svesti je Turija. Nekim Ďivanmuktama svet izgleda kao san. Nekim Ďivanmuktama, svet izgleda kao duboki san - prema satvičkom egoizmu koji je prisutan u njima. Postepeno, mudrac se izdiže na najvišu prečku lestvica mudrosti. Na

poslednjem nivou on nema znanje sveta. On neće sam da uzima hranu. Mora da se hrani. Mouni Svami iz Kumbakonama je bio na poslednjem stepenu. Akalkot Svamiđi je takođe imao ovo iskustvo. Oni nisu imali znanje ovoga sveta. Oni su bili potpuno apsorbovani u svoja Jastva. Oni su se potpuno povukli iz svesti sveta, dok su mudraci kao Đanaka imali malo iskustva sveta. Tako je Đanaka mogao da vlada kraljevstvom. Postoje dve vrste Đnanija – Samadi Đnaniji i Vjavaharički Đnaniji. Oni mudraci koji rade u ovom svetu sa blagim osećajem ovog sveta se zovu Vjavaharički mudraci. Oni mudraci koji su apsorbovani u Samadi, koji ne mogu da rade za dobrobit ovog sveta, se zovu Samadi Đnaniji.

Stoga hajde da se učvrstimo u Para Brahmanu i da uživamo u blaženstvu večitog i da zračimo radost i blaženstvo prema svetu i da radimo za solidarnost sveta. Putem Sadane, meditacije, discipline, stalne Abhjase i Vairagje, da svi postanete Đivanmukte u ovom sadašnjem rođenju.

ASPEKTI SVESTI

Učenik pita:

Shvaćam da četiri različita aspekta svesti, naime, Đagat, Svapna, Sušupti i Turija isključuju jedno drugo u smislu da Đivatma nije svesna drugih aspekata kada je svesna jednog od njih. Zajednička poveznica, naravno, je sama Đivatma. Da li sledi da svi ovi aspekti postoje u isto vreme, ali je Đivatma svesna samo jednog u dato vreme? Zašto je to tako?

Da li misliš da je ova podela naše svesti koju su napravili drevni Rišiji ima išta zajedničko nedavnim podelama svesti, kao što je svest, samosvest, podsvest, nesvest i supersvest?

Za koju podelu bi mogli da kažemo da je više naučna i istinitija prema iskustvu?

Guru odgovara:

Za Avaste se može približno reći da su isključive, ali ne potpuno. U Turiji, sva niža tri stanja su 'uključena' i apsorbovana, jer ih Turija potpuno rešava čistim svetlom znanja svesti. U njoj ona prestaju i ona ih sve transcendentuje.

Međutim 'Ďivatma' nije zajednička poveznica koja se nalazi ispod četiri Avaste, već Turija. Ona je supstrat, osnovna svest ili Svarupa Ćaitanja koja se nalazi u podlozi svih stanja. Strogo govoreći, Turija nije stanje, iako se na nju upućuje kao na četvrto stanje. Turija je istinski Brahman. Ona je utelovljenje mira i blaženstva. Kao što je već rečeno, ona je supstrat za ostala tri stanja, tj. budno, sanjanje i spavanje. Ona prožima tri stanja. Ona je apsolutno biće. Stoga je transcendentna. Ona je Svatah-Sida ili samodokazna. Stoga ona nije 'svest' u običnom smislu te reči, nego je pre svest u svojoj transcendentalnoj esenciji, dok su niža relativna stanja svesti samo refleksije.

Što se tiče svesnosti Ďivatme, istina je da ona doživljava jedno stanje u datom vremenu. Ovo 'delimično iskustvo' je radi činjenice da se tri stanja preklapaju, pa kada jedno deluje, druga dva su prekrivena i potencijalna, takoreći. Jedna određena Guna dominira poljem svesti i prekriva druge dve. Sa pojavom Turije, međutim, ova podela nestaje. Vi ste onda uzdignuti u kosmičku svest. Ďivatma svest se zamenjuje sa Višvatma svešču.

Svesno, podsvesno, nesvesno i supersvesno stanje su na neki način slični klasifikaciji drevnih, to jest, Ďagrat, Svapni, Sušupti i Turija stanjima svesti. Ali oni nisu identični. Ďagrat stanje svesti koje se spominje u Upanišadama ima više metafizičke implikacije od svesnog stanja psihologa. Drevni hinduistički filozofi nisu podrazumevali pod Ďagrat svešču samo mentalnu svest koja, kad se reflektuje kroz psihozu uma, se zove Ďiva u Ďagrat stanju. Svapna je stanje gde um funkcioniše nezavisno od čula na osnovu impresija koje su nastale u budnom stanju. Sušupti stanje nije zaista apsolutno nesvesno, nego ono u koje je psihoza uma umotana i smanjena na stanje Tamasa kroz koji ne može da se reflektuje svest vrhovnog Jastva. Osnova razlika između drevne klasifikacije koje je napravljena u Upanišadama i one koju su napravili moderni psiholozi je da prethodna uzima u obzir transcendentnu svest kao osnovu

pojavljivanja tri relativna stanja, dok je potonja puka empirijska studija ponašanja uma kao što to posmatra analitički intelekt. Supersvesno stanje, međutim, može da se poistoveti sa Turijom, ako se uzme u obzir da ovo nije viša svetlost uma, koja se zove intuicija i koja je kapija ka realizaciji Turije, ali nije identična sa njom.

Ne možemo nego da priznamo da je podela i klasifikacija koju su napravili drevni naučnici duha tačnija jer nije rezultat inferencija putem postmatranja, već je priroda autoritativne izjave koja je zasnovana na stvarnoj superčulnoj spoznaji i direktnom iskustvu vidioća. 069 190 7772

Krajnje svetlo na ovu veoma suptilnu materiju, međutim, mora da dođe samo kroz ličnu realizaciju. Savršeno unutrašnje odricanje, potpuno pročišćenje i iskrena Sadana i meditacija su način da se postigne takva realizacija. Tragaoc mora da bude odlučan, hrabar i aktivan u svojoj potrazi putem strpljenja i istrajnosti na ovoj duhovnoj stazi dok se konačni cilj ne postigne.

TURIJA STANJE

Učenik pita:

Mandukja Upanišada razmatra na manje ili više naučni način četiri stanja ili radije aspekta, naše svesti. Sa trima stanjima smo prilično upoznati. Pitanje je Turije koja se opisuje kao 'Prapančopašam.'

Možda se naša svest, koja se oseća kao kod kuće u različitosti, kada se natera da se fiksira na apsolutno jedinstvo, gubi, i u stanju je neprekidnog transa kao što to Gheranda Samhita kaže. Ali kako naša svest nije potpuno nezavisna od svoje fizičke osnove, ljudskog moždanog centra, posle određenog vremena, ona se vraća i ponovo pronalazi različitost iz koje je privremeno otišla.

Naravno, za tragoaca je otvorena mogućnost da natera svest da se ne vrati uopšte, u kojem slučaju bi Turija nivo bio konačni stepen i svest se ne bi vratila u telo, napuštajući ga kao okvir mrtve materije.

Pitanje je, međutim, da li je individua ta koja može da odluči o povatku svoje svesti iz Turije, ili univerzalna volja?

Guru odgovara:

Što se tiče pitanja o Turiji, koja se oznčava kao 'Prapančopašamam,' moram da kažem da se celo pitanje u stvari mora sagledati iz potpuno druge perspektive, jer se ne radi o svesti koja se "obično oseća kod kuće u različitosti," niti se onda "naterava da se fiksira na apsolutno jedinstvo," već nasuprot, to je stvar SVESTI koja je večito obeležena samoiskustvom apsolutnog jedinstva, da bude sposobna da se uvek iznova vraća u netaknutu svest jedinstva, koja je esencijalno biće, sa konstantnom, svrhovitom, i istrajnom negacijom i povlačenjem od pojavnih iskustava (i beskrajne različitosti podrazumevane na taj način) sa kojom se privremeno pomešala putem originalnog kosmičkog neznanja. Ovaj pad u Ađnanu je kao pad u kratak san zablude - Moha-Nidru. Trebalo bi da se zna, kada se usporedi sa čudesnim stanjem večnosti koja transcenduje vreme, da je ovaj uslov Ćiva svesti samo trenutačno, prolazno iskustvo, koje je neprirodno našem esencijanom biću. TO je stvarno stanje gde je naša svest 'uvek kod kuće' jer to je zaista 'Sva-Svarupa' koja je zaista 'Niđa Dhama.'

Čista svest je apsolutno nezavisna od bilo kakvih fizičkih osnova. Čak što se tiče individualne Ćivine svesti, ovde svest takođe postaje ovisna o fizičkim osnovama sve dok se od nje traži da se manifestuje i funkcioniše na fizičkim i mentalnim nivoima u prva dva stanja, tj. budnom i sanjanju, Ćagrat i Svapni. Čak u ljudskom biću, svest ne postaje nezavisna od fizičkih spokojstva u stanju Sušuptija kada se povuče u suptilni, suprafizički Puritat Nadi Hridaji koji nije Štula Sarira. Ovde je svest na suptilnijem astralnom ili psihičkom nivou. Ali, naravno, kada ponovo mora da funkcioniše na mentalnom i fizičkom planu posle buđenja, ona neizbežno mora da preuzme svoju privremenu dužnost i da funkcioniše putem uma i čula. Međutim, sve ovo je u odnosu

na ogromnu generalnost ljudskog uma koji je potpuno uhvaćen u Ađnanu i koji ne sledi jogu. To se odnosi na onoga u kome se duhovna svest još nije probudila. Svi oni koji pripadaju ovoj vrsti (drugim rečima, praktično ogromna većina čovečanstva), su samo svesni fizičke i mentalne svesti. Ali definitivna i značajna promena se dešava u individui koja praktikuje jogu. Ona doživljava, putem rasta Joga Marge, uspon u više nivoa svesti kao rezultat buđenja duhovne svesti i shodno tim nivoima, nastaje progresivna nezavisnost od fizičkog aspekta čoveka. Dosežući savršenstvo, jogi postiže najvišu supersvest. Ovo je potpuno nezavisno od svih fizičkih osnova. Ovo je Turija.

Na ovom stepenu, što se tiče svesti u koju je povratak "privremeno obustavljen" i što se tiče toga "da li je to individua koja može da odluči o povratku svoje svesti u Turiju ili je to univerzalna volja?", ove teme su od naročitog interesa jer njihovo razmatranje služi da jasno rasvetli jedan ili dva najvažnije aspekta koji karakterišu Turija Čaitanju. Što se tiče prve tačke, jednom kada je postignuto iskustvo supersvesti u najvišem Samadiju ili Turija iskustvo, svest nikad ponovo ne doživljava istu viziju koju je imala pre ovog iskustva. Stoga se jogi vraća sa znanjem, biva prosvetljeno biće. To je svest sa svetlom znanja. Jogijeva vizija sveta nije vizija čoveka u neznanju koji vidi različitost i smatra je realnom. Jogijeva vizija (nakon povratka iz Turija iskustva) je zasnovana na znanju. On ne vidi različitost, već jednotu u različitosti. Odakle njegova svest jedinstva postaje osnova njegove percepcije. Ceo svet različitosti stoji ispred njegove vizije u potpuno različitom svetlu. Ova vizija je neopisiva.

Što se tiče druge tačke, u stvari ovo pitanje se ne pojavljuje jer u stanju Turije individualnost ne postoji. Ona se stapa i apsorbira u kosmičku ili univerzalnu svest. Ovo je tačno ono što se podrazumeva pod 'Prapančopašamam.' 'Prapanča' ili svetovno iskustvo je u biti samo individualna svest. Stoga mora da se zna da u Turiji ni individualno ni univerzalno ne postoje kao dva faktora, već preovadava uslov istovetnosti. Stoga je univerzalna volja ona koja deluje.'

POGLAVLJE DRUGO

KOSMIČKA SVEST

ANALITIČKA STUDIJA KOSMIČKE SVESTI

ŠTA JE KOSMIČKA SVEST?

Stanje kosmičke svesti je iznad opisa. Ono pobuđuje strahopoštovanje, vrhovnu radost i nepomućenu sreću. Ovo stanje kosmičke svesti je ispod apsolutne svesti (Nirguna Barahmičke svesti) gde su onaj koji vidi, vid i stvar viđena, ili onaj koji zna, znanje i subjekat i objekat jedno. U kosmičkoj svesti još postoji onaj koji vidi i viđeno.

Kosmička svest je savršena svesnost jedinstva života. Jogi oseća da je univerzum ispunjen sa jednim životom, da ne postoji takva stvar kao slepa sila ili mrtva materija i da je sve živo, da vibrira i da je inteligentno. On doživljava osećaj univerzalnosti, svesnost večitog života. Onaj ko ima kosmičku svest oseća da je ceo univerzum njegov. On je jedno sa vrhovnim Gospodom, sa univerzalnim znanjem i životom. On dobija nebesko oko i doživljava blaženstvo iznad razumevanja i opisa.

Jogi sa kosmičkom svešću razvija kosmički osećaj i ima univerzalno razumevanje. On je svesan da je u neposrednoj blizini Boga. Za vreme prosvetljenja, kapija se otvara za poplavu radosti i on realizuje da duboka, večita fontana radosti postoji u svakom srcu, da je besmrtni život u podlozi svih bića, da večita sveobuhvatna, sveuključiva ljubav obavija, podržava i vodi svaku česticu, svaki atom kreacije. Greh, žalost, smrt su za njega samo reči bez značenja. On oseća eliksir života, nektar besmrtnosti koji teče u njegovim venama. Njegovo lice sija sjajnim svetlom. Njegove oči sijaju. Oni su bazeni radosti i blaženstva. On oseća da se ceo svet kupa u moru zadovoljavajuće ljubavi što je sama esencija života. On oseća da je ceo svet

njegovo telo, da su sve ruke i sva stopala njegova. Stolica, sto, drvo imaju kosmički značaj. On se nikad ne može osećati čudno ili strano na bilo kojem mestu.

Kosmička svest je inherentna, prirodna sposobnost svih muškaraca i žena. Ona je neaktivna i nedelujuća u većini ljudskih bića. Jogički trening i disciplina su neophodni da se probudi uzvišeno, blaženo stanje kosmičke svesti.

Četiri vrste Muktija i Bhava-Samadi Bakta, niži Samadiji Rađa jogija (tj. Savitarka, Savičara, Nirvičara, Sa-ananda, Sasmita, Ritambhara, Prađna, itd.), i niži Savikalpa Samadiji (tj. Sabdhanuvid, Drišjanuvid) svi vode Vedantina do iskustva kosmičke svesti. Način da se pristupi može da bude različit, ali plod je isti. Iskustva su opšta. Intuicija, otkrovenje, ekstaza su sinonimi.

SUPER UZVIŠENO STANJE

Vordsworth u svojoj pesmi "Tintern Abei" opisuje Samadi na sledeći način:

"...To blagosloveno raspoloženje,

U kojem je opterećujuća misterija,

U kojem je teška i iscrpljujuća težina

Od celog ovog neinteligentnog sveta,

Olakšana: -- to spokojno i blagosloveno raspoloženje.

U kojem nas afekcija nežno vodi napred,

Dok je dah ovog telesnog okvira,

Pa čak i kolanje celokupne ljudske krvi

Gotovo zaustavljeno, mi smo usnuli

U telu, i postali žive duše.

Dok sa očima koje su smirene pomoću moći

Harmonije, i duboke moći radosti,

Imamo uvid u život stvari.

Stanje kosmičke svesti je ogromno i uzvišeno. Ono uliva strahopoštovanje, vrhovnu radost i najvišu, nepomućenu sreću koja je slobodna od bola, žalosti i straha. Ovo stanje kosmičke svesti je ispod apsolutne svesti ili Nirguna Brahmičke svesti gde onaj koji vidi, vid i stvari viđene, ili znalac, znano i znanje, ili subjekat i objekat, postaju jedno. To je bez sumnje veoma suptilno iskustvo. To je božansko iskustvo. To je otkrovenje Karana Đagata gde su tipovi realizovani. Brahmička svest je iskustvo Maha Karane gde nema ni vremena, ni prostora, ni uzroka. Ono je neuslovljeno, neopisivo stanje. Sruti ga opisuju negativno – Neti, Neti – nije ovo, nije ovo. *“Yato vacho nivartante aprapy manasa saha ananda – brahmano vidvan na bibheti kadachana* - um i govor se vraćaju iz te zbunjenosti jer nisu u mogućnosti da ga shvate i opišu; mudri koji zna Brahmana koji je blaženstvo nikad nije u strahu od bilo čega.”

Šri Šankara, Datatreja, Vama Deva, Đada Bharata, Mansur, Šamz Tabarez, Madalasa, Jađnavalkja su imali superkosmičku svest dok su Rama Das, Tulsi Das, Kabir, Ramanuđa, Mira, Gouranga, Madhva, Hafitz, Tukaram, Gospod Isus, Gospod Buda imali iskustvo kosmičke svesti. Sadaka treba da oseti čistu Brahmičku svest. Ona ne može da se objasni rečima. Jezik je nesavršen. Kosmička svest je iskustvo Brahma Loke. To je svet Brahmana ili Hiranjagarbhe. Jogi dobija sve božanske Aišavarje. Onaj ko iskusi kosmičku svest postiže mnogo Sidija koji su opisani u Bagavati i Rađa jogi Patandaliya Maharšija.

Arđuna, Sandaja, Devaki su imali ovo iskustvo kosmičke svesti. Jašoda je videla ceo Virat u ustima Bala Krišne. Gita opisuje stanje svesti kroz usta Arđune sa ovim rečima: “Moćni oblik, sa mnogim ustima i očima, dugih ruku, sa bezbrojim bedrima i stopalima, ogomnim grudima, sa brojnim strašnim zubima: Ti koji si sjajan i dotičeš

nebo, boje duge, sa otvorenim ustima, i sjanim ustima i u sjanoj, ogromnoj odori, sa očima na sve strane, sa vatrenm jezicima koji gutaju sve, Ti ližeš svet gutajući sve sa svojim raširenim ustima, sa ogromnim zubima koja su užasna za gledanje; neki koji su uhvaćeni u stisak Tvojih zubi mogu da se vide sa glavama smrvljenim i zdrobljenim u prah.”

ZAPADNI KONCEPTI KOSMIČKE SVESTI

Na Zapadu ljudi moraju da prepoznaju istinu o kosmičkoj svesti kada se osoba uzdigne iznad telesne svesti. Neki su takokođe iskusili i doživeli ovo stanje. U Francuskoj, Profesor Bergson je propvedao o intuiciji koja transcenduje razum, ali mu se ne suprostavlja. Buk opisuje kosmičku svest na sledeći način: “Kosmička svest je treći oblik, koja je pojednako daleko iznad samosvesti kao što je iznad jednostavne svesti. Ona je nadkonceptualna. Kosmička svest, kao što to njeno ime govori, je život i uređenost univerzuma. Zajedno sa svešču kosmosa pojavljuje se intelektualno prosvetljenje koje samo postavlja individuu na novi plan postojanja. Ovome se dodaje stanje moralne uznesenosti, neopisiv osećaj ushićenja i radosti i ubrzanje moralnog osećaja, koji je potpun, kao i upečatljiv, i još važnije, i za rasu i individuu, to je povećana intelektualna moć. Sa ovim dolazi ono što može da se nazove osećaj za besmrtnost, svest večitog života, ne ubeđenje da će ga imati, nego svest da ga već ima.”

NEBESKA VIZIJA

Nebesko oko obično dolazi jogiju (mistiku) koji je dosta napredovao u misticizmu. Ali nije za svakoga moguće da dobije ovo nebesko oko jer svako ne može da bude mistik. Šri Krišna je stoga rekao Arđuni, “U obliku u kojem si Me video, ne mogu da se vidim čak ni putem Veda, isposništva, darova ni žrtvovanja.” Gita: poglavlje XI-53.

Onaj ko dobije iskustvo nadkosmičke svesti ima osećaj Apta Kame (onaj ko je dobio sve što želi). On oseća, "Nema ništa više što mogu da znam."

Đivinstvo je sada nestalo. Malo "ja" se istopilo. Um koji razlikuje i deli je nestao. Sve je nestalo. Nema ideje o vremenu i prostoru. Samo postoji večnost. Điva je realizovao svoju istovetnost sa Brahmanom. Ideje o kasti, verovanju i boji tada nestaju. Kada on postane Brahma-Varištha, kada se uspne na sedmi stepen Đnane ili Turjatite, nestaje čak i najmanja telesna svesnost koja je bila u stanju Samskara ili mentalno zadržanog. Njega mora hraniti publika. Svet postpuno nestaje za njega. On doživljava stanje koje je opisao Ađati-Vadin ili reči Srutija *Neha nana asti kinchana* - ne postoji takva stvar kao što je različitost.

Svet je mentalna kreacija. On je samo puka impresija. Ne postoji svet za vreme spavanja. Možete da kažete da svet postoji za budnog čoveka. Da, to je prilično tačno. Ako postoji um, postoji svet. Šta je onda um? On je svežanj impresija, ideja, navika. Dve struje su uništene, Raga-Dveša, nastavljaju život uma. Ako su dve struje uništene, um umire. To se zove Manomasa. Onaj jogi koji je postigao Manomasu ne može da vidi svet. Ako svesno možeš da uništiš um putem Samadija, ovaj svet nestaje. Baš kao što vidiš samo kanap kada je Bharanti zmije nestao, tako isto vidiš samo Brahman kada je Bhranti sveta i tela nestao sa znanjem Jastva.

Mnogi naučnici i studenti nauke mi možda neće verovati. Radite ovu praksu sada. Zatvorite se u sobu nedelju dana. Prekinite sve veze. Ne čitajte novine. Isto tako poštujujte savršenu Mounu (tišinu). Onda osetite koliko dugo impresije uma ostaju u vašem umu. Osećaćete da je svet san. Ako ovo budete praktikovali dugo vremena, shvatićete istinu moje izjave. Svet je čvrsta realnost za čoveka od strasti i pohlepe, za čulnog čoveka koji ima grubi um. Za jogija sa kosmičkom svešću, on iščezava u vazdušasto ništa.

VRHUNSKA SVESNOST

Kosmička svest je plod Čaitanja Samadija gde jogi oseća savršenu 'svesnost' superčulne svesti i intuicije. On oseća svoje postojanje "Aham Asmi - ja postojim" dok Ćada Samadi Hata jogija ne može da donese supersvesno stanje. To je nešto nalik na duboki san. Postoji superčulno božansko znanje u ovom stanju. Disanje potpuno prestaje. Prana je fiksirana negde u Muladara Čakri. Čak ako mu odsečete nogu, on neće osećati bol. Neće biti krvarenja. Ali Samskare i Vasane nisu ovde spaljene, ali u Brahmičkoj svesti sve Samskare i Vasane su u potpunosti spaljene. Postoji Alambana (podrška znanju). Postoje suptilne Samskare u Savikalpa Samadiju ili nižem Samadiju. U Nirvikalpa Samadiju ne postoji ni Alambane ni Triputi ni Samskare. Ćada Samadi ne može da da oslobođenje. Osoba može da uđe u Ćada Samadhi bez bilo kakvog moralnog savršenstva, dok se kosmička svest nikada ne može imati bez etičkog savršenstva. Veoma pažljivo zabeležite ovu primedbu.

KARAKTERISTIKE ISKUSTVA

Apsolutna neustrašivost, bezželjnost, bezmislenost, bez ja, bez moje, bez ljutnje, Brahmička aura na licu, sloboda od Harše i Soke su neki od znakova koji ukazuju da je čovek postigao stanje supersvesti. On je uvek u stanju savršenog blaženstva. Nikada ne možete da vidite ljutnju, depresiju, neveselost, žalost na njegovom licu. Pronaćete uzvišenost, radost i mir u njegovom prisustvu.

Baš kao što pijani čovek nije svesan da li ima odeću na sebi ili nema, kada pada po zemlji, tako isto jogi koji ima suprakosmičko iskustvo nije svestan svoga tela. Ćivanmukta koji je u četvrtoj Bhumiki će imati blagu svesnost svoga tela u obliku Samskara ili mentalno zadržanog.

Baš kao što čovek sumnja da li njegova stara, istrulela cipala stoji na njegovom stopalu ili kada je ponekad odsutnog uma, isto tako Ćivanmukta sumnja da li ovo telo visi kao stara, istrulela cipela ili ne. Taj Sanjasin ili Avaduta koji u potpunosti boravi u

Brahmanu i uopšte nema ideju o najmanjoj razlici između muškaraca i žena, ima pravo da potpuno odbaci svoju Kovpinu. Ta Kovpina će otpasti sama od sebe.

ZDRAVORAZUMSKI PRISTUP

Onaj ko je nag ne bi trebao da živi u Ašramu ili u gradu ili na selu. On bi trebao da se kreće u nepoznatom bez brige o hrani, i da odbaci svoje telo kao zmijsku košuljicu u gomili đubreta ili porušenoj kući. Tako kaže Narada-Prarivrađaka Upanišada.

Da živi nag u Ašramu i da ima sve vrste udobnosti, da ima učenike, i da se zanima za razvoj Ašrama ne izgleda lepo. To bar ne privlači neke vrste ljudi. Taj Sanjasin ili Mahatma koji želi ili ima nešto za svoje telo u Ašramu može takođe da nosi malu tkaninu zajedno sa Kovpinom. Ovo neće biti protiv njegove realizacije ili Đivanmuktija. Sama fizička nagost neće predstavljati stvarnu Tjagu. Neki ljudi proučavaju opis Đnanija u sedmoj Bhumiki u Viveka-Čudamaniju ili Joga Vasišti, i pokušavaju da imitiraju ovo spoljašnje stanje bez bilo kakvog unutrašnjeg razvoja ili postignuća najvišeg stanja svesti. Ovo je greška. Ovo je licemerstvo. Neki Sanjasini se pratvaraju da imaju stanje Brahma-Varište. Oni vole da ih se hrani sa mladim devojkama.

U Utarkasiju, na Himalajama, je jedan mladi čovek čuo priču iz Joga Vasište od Svamija Deva Girija, gde postoji opis Đnanija u sedmom stanju Đnane. Ovaj mladi čovek se odmah odrekao hrane 15 dana, počeo da vrši nuždu i da mokri u svojoj sobi i umislio da je u sedmom stanju Đnane. Neki njegov inteligentni komšija je natrljao njegovo telo sa biljkom koja se zove Biču-Kata i koja proizvodi užasan bol poput uboda škorpiona. On je vrištao iz sveg glasa i dozvao se razumu, i kao i obično, otišao u Kšetru po milostinju (hranu). Zar ovo nije licemerje? Njegovo unutrašnje mentalno stanje nije doseglo vrhunac Brahmičke svesti. Ostalo je u sirovom, grubom,

nepročišćenom stanju, iako je spolja zauzeo stav Paramahanse koji boravi u apsolutnoj svesti.

POJAVE SU DISKUTABILNE

Možete da vidite grupe naga-Sadua za vreme Kumba Mele u Haridvaru, mladića koji goli marširaju u procesiji. Da li su ovi dečaci Ćitendra jogiji? Zar ovo nije licemerstvo? Licemerstvo uzima razne oblike. Osoba bi trebala potpuno da shvati suptilne načine na koji funkcioniše um. Um je Maja.

Ako uzimeš kamfor ili Haritaki ili semenku Nuks Vomika neko vreme, izgubićeš svoju moć erekcije u reproduktivnom organu na neko vreme. Ovo ne znači da si Ćitendra jogi. Postoje neki stručni stari ljudi koji uvrću spermatozoidnu cev i na taj način parališu nerv erigens (ispravljač) koji uzrokuje erekciju organa. Um ostaje u istom stanju. Strast je ista. Stvarna Sanjasa je unutrašnja, mentalna nagost. Um je potpuno slobodan od Vasana i Samskara. Ovo je stvarno Avaduta stanje.

Ne možeš da pronađeš simptome ili znakove kosmičke svesti kod onih koji imaju pseudo-Samadi, koji su se zatvorili u podzemne sobe. Ako uzmete semenke Apamarge (Najurivi na tamilskom jeziku), bićete slobodni od gladi i žeđi. Korišćenje Apamarga semenki za uništenje gladi i žeđi se radi na sledeći način: Ove semenke imaju sedam suptilnih ovojnica ili spoljašnjih ljuski. Osušite ih na suncu i protrljajte ih među rukama. Uzmite 18 deo od *sîra* (napomena prevodioca, eng. seer, čitaj *sîr*=1 litra) ovih semenki. Napravite Khir od ovih semenki sa mlekom i šećerom, i popijte. Uzmite pročišćivač na početku. Živite na mleku dva dana. Uzimajte i klistir. Sav stari izmet bi trebao da se izbaci. Imaćete ugodne senzacije i osećaj radosti. Neće postojati ni glad ni žeđ. Postoje dve vrste Apamarga semenki. Crvene su bolje.

Postoji druga biljka ili trava koja može da se dobije na putu za Kailas. Ona raste na stenama. Moraćete da je uberete pre izlaska sunca. Možete da budete oslobođeni od gladi šest meseci. Oni koji imaju lažne Samadije koriste ove semenke i korenje.

Kada izađu iz sobe, oni su iste osobe sa svetovnim Vasanama i Samskarama. Oni su pričljivi i Rađasični.

RAMAČARAKINO VIĐENJE KOSMIČKE SVESTI

Jogi Ramačaraka je pisao o kosmičkoj svesti u svojoj knjizi Rađa joga na sledeći način: “Postoji stanje koje je veće od poslednjeg spomenutog, ali su ga iskusili samo retki. Izveštaji o njemu dolaze iz svih vremena, od svih rasa, iz svih zemalja. Ono se zove “kosmička svest” i opisuje se kao svesnost jedinstva života – to jest, svesnost da je univerzum ispunjen sa jednim životom, to je stvarna percepcija i “svesnost” da je univerzum pun života, pokreta, i uma, i da ne postoji tako nešto kao što je slepa sila ili mrtva materija, već da je sve živo, da vibrira i da je inteligentno. To jest, naravno da je stvarni univerzum, koji je esencija ili pozadina univerzumu od materije, energije i uma, onakav kakvim ga opisuju. U stvari, opis onih koji su imali mali uvid u ovo stanje ukazuje da oni vide univerzum kao sveum – da je na posletku sve um. Ovaj oblik svesti doživljavaju ljudi ovde i onde – samo nekoliko trenutaka “iluminacije” koje traje samo kratko vreme, a onda bledi, ostavljajući samo sećanje. U trenutku “prosvetljenja” dolazi onima koji ga osećaju “da su u dodiru” sa univerzalnim znanjem života, koje je nemoguće da se opiše, zajedno sa radošću koje je iznad razumevanja.

“Što se tiče ovog poslednjeg, “kosmička svest,” rekli bismo da ona znači više od intelektualnog ubeđenja, verovanja ili realizacije izkazanih činjenica, jer stvarna vizija i svest ovih stvari dolazi u trenutku prosvetljenja. Neki drugi izveštavaju da imaju duboki, trajni osećaj realnosti činjenica koje se opisuju izveštajima prosvetljenih, ali koji nisu iskusili “viziju” ili ekstazu na koju se upućuje. Ovi poslednji ljudi izgleda da imaju uvek sa sobom isto mentalno stanje kao ono koje poseduju oni koji su imali “viziju” i izašli iz nje, noseći sa sobom sećanje i osećaj, ali ne i stvarnu svest koja je postiguta u trenutku. Dr. Mauris Buk, koji je sada izašao sa ovog plana života, je napisao knjigu “Kosmička svest” u kojoj opisuje broj ovih slučajeva, uključujući svoj vlastiti, Volt Vitmanov i drugih, i u kojoj tvrdi da je ovo stanje svesti ispred rase, i da

će postepeno da nastupi u budućnosti. On smatra da ova manifestacija koja je nastupila u nekolicini ljudi, kao što je gore navedeno, predstavlja samo prve zrake sunca koji na nas obasjavaju i koje su proročanstvo dolaska velikog tela samog svetla.

“Nećemo ovde naširoko razmatrati izveštaje određenih velikih religijskih ličnosti iz prošlosti koji su ostavili izveštaje da su u trenucima velike duhovne egzaltacije (ogromne sreće) postali svesni o “prisustvu apsoluta” ili možda u opsegu “svetla Njegovog lica.” Imamo veliko poštovanje za ove izveštaje i imamo svaki razlog da verujemo u mnoge od njih automatski, uprkos kontradiktornim izveštajima koji su nam preneli oni koji su imali male uvide u svest i nisu bili pripremljeni ili obučeni da potpuno razumeju prirodu ovog fenomena. Oni su se našli u duhovnom prisustvu nečega ogromne veličine i bili zbunjeni tim prizorom. Oni nisu razumeli prirodu apsoluta i kada su se dovoljno opravili, oni su izvestili da su bili u “prisustvu Boga,” pri čemu reč “Bog” znači njihovu određenu koncepciju božanstva – koja se pojavljuje kao božanstvo u njihovim vlastitim, određenim religijskim verovanjima ili školama. Nisu videli ništa što je učinilo da prepoznaju ovo nešto kao njihovu određenu koncepciju božanskog, osim što su mislili da to “mora biti Bog” kako su Ga zamišljali. I njihovi izveštaji su naravno u tim naznakama.

“Tako su izveštaji svih religija ispunjeni sa pričama takozvanih čudesnih događanja. Katolički svetac izveštava da je “video svetlo Božijeg lica,” a onaj ko nije katolik izveštava isto tako u vezi Boga kako Ga on poznaje. Musliman izveštava da je imao pogled na lice Alaha, a Budhist nam govori da je video Budu ispod drveta. Brahmin je video lice Brahmana, a razne hinduističke sekte imaju ljude koji daju slične izveštaje koji su povezani sa njihovim vlastitim, određenim božanstvima. Perzijancii su dali slične izveštaje, a drevni Egipćani su čak ostavili izveštaje o sličnim događajima. Ovi suprotni izveštaji su naveli da se veruje, od strane onih koji nisu razumeli prirodu fenomena, da su “sve ovo zamišljanja” i mašta, ako zaista nisu bili laž i podvala. Ali jogiji znaju bolje od ovoga. Oni znaju da ispod ovih raznih izveštaja postoji zajednička osnova istine koja je vidljiva bilo kome ko proučava stvar. Oni znaju da svi ovi izveštaji

(osim nekolicine koji su zasnovani na lažnim imitacijama stvarnog fenomena) zasnovani na istini i samo su zbunjeni izveštaji raznih posmatrača. Oni znaju da su ovi ljudi bili privremeno izdignuti iznad običnog plana svesti i da su postali svesni postojanja bića ili bića koji su viši od smrtnih. Ne sledi da su videli "Boga" ili apsolut, jer postoje mnoga bića koja imaju visok duhovni razvoj i savršenstvo i koja se pojavljuju običnim smrtnicima kao sam Bog. Katolička doktrina anđela i arhanđela je potvrđena od strane jogija koji su bili "iza vela" i koji nam daju izveštaje o "Devama" i drugim naprednim bićima. Tako jogi prihvata ove izveštaje raznih mistika, svetaca, inspirisanih ljudi, i sve ih smatra savršeno prirodnim zakonima za studente jogičke filozofije, ali koji izgledaju nadprirodni za one koji to nisu proučavali.

"Ali mi ne možemo da pričamo nadalje o ovoj fazi subjekta iz ove lekcije, jer bi nas celovita diskusija odvela daleko od faze generalnog subjekta pred nama. Ali želimo da se razume da postoje određeni centri u mentalnom biću čoveka iz kojih može da dođe razumevanje o postojanju apsoluta i bića višeg reda. U stvari, iz ovih centara dolaze čoveku ti delovi njegovih mentalnih "osećanja" koje zove "religijski instinkt ili intuicija." Čovek ne dolazi do osnovne svesti kao "nečeg." Iznad je mogućnosti njegovog intelekta -- sjaj svetla koji dolazi od viših centara Jastva. On primećuje ovo svetleće svetlo, ali ne razumevajući ga, on nastavlja da gradi složene teološke i verske strukture kako bi ih objasnio, iako radu intelekta, međutim, uvek nedostaje taj "osećaj" koji samo intuicija poseduje. Istinska religija, bez obzira pod kojim imenom je zamaskirana, dolazi od "srca" i nju ne zadovoljavaju ova inetelektualana objašnjenja, i odatle dolazi nemir i žudnja za zadovoljenjem koji dolaze čoveku kada kada svetlo počne da se pojavljuje. "Gđica Lauri Brat iz Amerike piše o iskustvu kosmičke svesti u "Hinduističkom umu" na sledeći način: "Hindusi su mnogo pisali o kosmičkoj svesti, ali na Zapadu je ovaj subjekat mnogo manje poznat. Međutim, oni koji su počitli "Kosmičku svest" od Doktora Buka i "Ka demokratiji" od Edvarda Karpentera znaju da ovi autori veruju da je kosmička svest prirodna sposobnost čoveka i da će sledeće pokolenje čovečanstva na ovoj zemlji biti rođeno sa veoma razvijenom sposobnošću, koja neće biti samo potencijalna kao što je sada.

Bukova teorija je da baš kao što je čovek napredovao od jednostavne svesti koju je delio sa životinjskim kraljevstvom do stanja samosvesti koje je karakteristično samo za čoveka i popraćeno razvojem jezika, tako on mora da neizbežno dođe u više stanje svesti, koje je okarakterisano sa kosmičkim ili univerzalnim razumevanjem.

“Buk smatra da je rastući broj ljudi koji su postigli neki nivo kosmičke svesti u prošlim vekovima, dokaz da ove osobe čine prethodnicu ili preteču nove rase. Među ovima na Zapadu za koje Buk veruje da su manje ili više imali kosmički osećaj (u nedavnim vekovima) su sveti Jovan Krstitelj, Fancis Bejkon, Džejkob Behman, Blez Paskal, Spinozaa, Svedenborg, Vilijam Vordsvort, Aleksandar Puškin, Onor Debalzak, Emerson, Tenjson, Thoro, Volt Vitman i Edvard Karpenter. On takođe spominje Ramakrišnu kao hindusitički primer.

“Osim ovih poznatih ljudi, nesumnjiva je istina da su mnoge stotine ljudi i žena u svakoj zemlji, koji nisu bili slavni, bili uznesene na neki nivo kosmičke svesti. Nema sumnje u mom umu da je poruka koju su u Ameriku doneli strani hindusitički učitelji poslednjih godina bio način pomoću kojeg su stotine, a možda i hiljade Amerikanaca, postigli uvid u božansku svest putem meditacijske prakse kojoj su ih ovi učitelji podučavali. Nekoliko studenata je otišlo dalje i postiglo visoko prosvetljenje. Ovde imamo primer kako se kosmički osećaj razvija kod sve više i više ljudi utirući put za veliku rasu budućnosti.”

BUKOVI POGLEDI

Neki odlomci iz Bukove knjige su vredni citiranja ovde: “U kontaktu sa tokom kosmičke svesti sve religije koje su danas poznate i nose ime će da se istope. Ljudska duša će da bude i obnovljena. Religija će apsolutno da dominira rasom. Neće zavisiti o tradiciji. Verovaće se ili ne. Neće biti deo života koji pripada određenim satima, vremenu i prigodama. Neće biti u svetim knjigama niti na usnama sveštenika. Neće boraviti u crkvama i sastancima i formama i danima. Njen život neće biti u molitvama,

himnama i raspravama. Neće zavisti o posebnim otkrovenjima, o rečima bogova koji su došli dole da poduče, ni o bilo kakvoj Bibliji ili Biblijama. Neće imati misju da spašava ljude od njihovih greha niti da im obezbedi ulaz u raj. Neće podučavati o budućoj besmrtnosti niti budućim slavama, jer besmrtnost i sva slava postoje ovde i sada.

“Dokaz besmrtnosti će da živi u svakom srcu kao prizor u svakom oku. Sumnja u Boga i večiti život će da bude nemoguća kao što je sada sumnja u postojanje; dokaz svakog će da bude isti. Religija će da vlada svakim minutom svakog dana svih života. Crkve, sveštenici, forme, verovanja, molitve, svi agenti, svi posrednici između individuanog čoveka i Boga će da budu trajno zamenjeni sa direktnom, nepogrešivom odnosom. Neće više postojati greh niti će se želiti spas. Ljudi neće brinuti o smrti ili budućnosti, o kraljevstvu nebeskom, o tome šta može da dođe sa ili posle prestanka života sadašnjeg tela. Svaka duša će osećati i znati da je besmrtna, osećati i znati da je ceo univerzum sa svom svojom dobrotom i sa svom svojom lepotom za nju i da pripada njoj zauvek. Svet nastanjen sa ljudima koji poseduju kosmičku svest će da bude daleko od današnjeg sveta kao što je ovaj od sveta kao kad je bio pre pojave samosvesti. Ova nova rasa će da se rodi od nas i u bliskoj budućnosti će da nastani i poseduje svet.”

DEFINITIVAN NAČIN DA SE KONTAKTIRA BOG

“Činjenica da postoje tehnike kao što su Joga prakse, putem koje može da se dosegne kosmička svest je samo po sebi dokaz da ovo više čulo je zaista unutrašnja sposobnost svih ljudi, koje treba samo neophodnu obuku da je iznese iz sebe. Većina ljudi veruje da dolazi samo nekolicini odabranih ljudi, i da se prosečan čovek ne može približiti Bogu od onoga gde će da ga a odvede njegova “vera,” realizacija da postoji definitivan način da se kontaktira Bog, tehnika koju mogu da koriste svi ljudi u svim okolnostima, je došla sa takvim oslobodilačkim šokom studentima hindusitičke duhovne nauke da osećaju da su dobili novo rođenje.

“Imam takav jedan primer. Amerikanac koji čim je čuo Jogoda poruku koju je u Ameriku doneo Svami Jogananda iz Bengala je bio uznesen u kosmičku svest. Ovaj student je posedovao intenzivnu religioznu veru i težnju. Iako je bio načitan u svetim spisima sveta, naročito hinduističkim, on je znao da je ovo intelektualno znanje bilo pusto i kamenito; nije nahranilo glad njegove duše u njemu. Nije želo samo da čita o duhovnoj hrani, nego i da je okusi. Pod ujenačenom rutinom njegovih dana zjapio je crni bezdan očaja – očaja da je bio vredan bilo kakvog direktnog kontakta sa Bogom, ali sa mogućnošću da nikad neće moći da ima više od intelektualnog razumevanja Boga. Ovo ubeđenje je uzelo koren u njegovom životu i činilo ga izgleda bezvrednim i besmislenim.

“U ovu tamnu noć njegove duše je došlo sjajno svetlo koje je doneo učitelj iz Indije. Student je osećao da je težak teret očajanja podignut sa njegovog srca. Vraćajući se kući jedne noći sa poslednjeg javnog predavanja, bio je svesan ogromnog mira u sebi. Osećao je da je na neki duboki, fundamentalni način postao različita osoba. Impuls ga je terao da pogleda u ogledalo u svojoj sobi, da će možda videti novog čoveka. Tamo je video ne svoje lice, već lice hinduističkog učitelja čijem predavanju je prisustvovao te večeri.

“Kapija radosti je pukla u njegovoj duši; bio je preplavljen talasima neopisive ekstaze. Reči koje su pre bile samo reči za njega – blaženstvo, besmrtnost, večnost, istina, božanska ljubav – postali su u tren oka bit bića, esencija njegovog života, jedina moguća realnost. Realizacija da su ove duboke, večite fontane radosti postojale u svakom srcu, da je ovaj besmrtni život koji je u osnovi sve smrtnosti čovečanstva, da je ova večita, sveuključujuća ljubav obavijala i podržavala i vodila svaku česticu, svaki atom kreacije, mu se otkrila sa sigurnošću i božanskim uverenjem koje je učinilo da se celo njegovo biće izlilo u poplavu veličanja i zahvalnosti.

“Nije znao samo sa svojim umom, već sa svojim srcem i dušom, sa svakom ćelijom i molekulom svoga tela. Uzvišeni sjaj i radost ovog otkrovenja su bili toliko ogromni da je osetio da su vekovi, milenijumi, bezbrojni eoni patnje bili ništa, manje

nego ništa, ako se na takav način to blaženstvo moglo da postigne. Greh, žalost, smrt – ovo su sada bile samo reči, reči bez značenja, reči koje je progutala radost kao što je ribu belicu progutalo sedam mora.

PSIHOLOŠKE PROMENE

“Bio je svestan brojnih psiholoških promena u sebi tokom ovog prvog prosvetljenja i tokom meseci koji su usledili. Ono što je bilo najviše zaprepašćujuće je da je ono što je izgledalo kao molekularna struktura njegovog mozga ili otvaranje nove ćelijske teritorije. Neprestano, dan i noć, bio je svesan ovoga rada koji se dešavao. Izgledalo je kao da je vrsta električne bušilice bušila nove celularne kanale misli. Ovaj fenomen je jaki dokaz Bukove teorije da je kosmička svest prirodna sposobnost ljudi jer daje dokaz da su moždane ćelije koje su povezane sa ovom sposobnošću već prisutne u čoveku, iako nisu aktivne i ne deluju kod većine ljudskih bića u sadašnje vreme.

“Druga značajna promena je mogla da se oseti u njegovoj kičmi. Cela kičma je izgledala kao da se pretvorila u čelik tokom nekoliko meseci, tako kada bi seo da meditira na Boga, osetio bi se zauvek usidrenim, mogao je da sedi na jednom mestu večito, bez da se pomera i bez svesti o bilo kojoj telesnoj funkciji. Povremeno bi ga preplavio upliv nadljudske snage i osećao je da nosi ceo univerzum na svojim ramenima. Osećao je kako eliksir života, nektar besmrtnosti, teče kroz njegove vene kao stvarna, opipljiva sila. To je izgledalo kao živa ili vrsta električnog, tačnog svetla u njegovom telu.

VEČITI CILJEVI

“Tokom meseci njegovog prosvetljenja nije osećao potrebu za hranom ili snom. Ali je prilagodio svoj spoljašnji život modelu svoga domaćinstva, te je jeo i

spavao kada je to radila njegova porodica. Sva hrana mu je izgledala kao čisti duh, a u snu je bio na jastuku "večitih ruku," i budio se u radosti iznad svih reči, iznad svih moći opisivanja.

"Pre je patio od teških prehlada i bio je stalni pušač; ali sada je njegovo telo bilo pročišćeno od svih bolesti, i želja za cigaretama je bila potpuno izbrisana iz njegove svesti. Njegova porodica i prijatelji su bili svesni ogromne promene u njegovom izgledu i ponašanju; njegovo lice je blistalo sjajnim svetlom; njegove oči su bile bazeni radosti. Stranci su pričali sa njim, neodoljivo privučeni čudnom simpatijom; u autu na cesti, deca su prilazila da sede u njegovom naručju i pitala ga da ih poseti.

"Ceo univerzum je za njega bio okupan u moru ljubavi. Mnogo puta je ponovio sebi: "Sada na posletku znam šta je ljubav! Ovo je Božja ljubav, ljubav, nepobediva ljubav, svezadovoljavajuća ljubav." Znao je iznad svih mogućnosti ili sumnje, da ljubav stvara i održava univerzum, i da je svim kreiranim stvarima, ljudskim ili nadljudskim, bilo suđeno da otkriju ovu ljubav, ovo besmrtno blažentvo koje je sama esencija života. Osetio je kako se njegov um širi, kako se ekstaza povećava, dotičići svaku stvar u univerzumu, vežući sve stvari, sve misli, za njega. On je bio "centar svudje, sa opsegom nigde."

"Vazduh koji je disao je bio prijateljski, intimna svest života. Osećao je da je ceo svet bio njegov "dom," da se nikad nije mogao da oseti čudno ili strano na bilo kojem mestu; da bi planine, mora, daleke zemlje koje nikad nije video bile jednako njegove kao dom njegovog detinjstva. Gde god bi pogledao, video je "atomske ples" prirode; vazduh je bio ispunjen sa mirijadama pokretnih tačkica svetla.

"Za veme ovih meseci, obavljao je svoje dužnosti kao i obično, ali sa dosad nepoznatom učinkovitošću i brzinom. U to vreme je bio student na koledžu, i prošao je sve svoje ispise bez i da je pogledao udžbenike. Njegov um se kupao u moru znanja. Otipkani papiri su leteli iz njegove mašine za kucanje, potpuno bez greške za četvrtinu vremena koje mu je obično trebalo. Umor mu nije bio poznat; njegov posao je

izgledao kao dečija igra, srećan i bezbrižan. Pričao je uživo ili preko telefona, o bilo kojem poslu, njegova unutrašnja radost prekrivala je svako delo i okolnost sa kosmičkom važnošću, jer je za njega ovaj telefon, ovaj sto, ovaj glas, bio Bog, Bog koji se manifestovao u još jednom od Njegovih fascinantnih prerušavanja.

“Usred posla, bio bi iznenada osvežen i preplavljen sa dobrotom Boga koji mu je dao ovu neverovatnu, neizrecivu sreću. Njegov dah je potpuno prestajao u to vreme; strahopoštovanje koju je osećao bi došlo zajedno sa apsolutnim mirom spolja i iznutra. Vreme i prostor su bili progutani, nestali bez traga kao sva nerealnost. Ispod njegove svesti je bio osećaj neizmerne i neizrecive zahvalnosti; žudnja da i drugi znaju radost koja je u njima; ali najviše od svega, božansko znanje, iznad celokupnog ljudskog shvatanja, da je sve bilo u redu sa svetom, da je sve vodilo ka cilju kosmičke svesti, besmrtnog blaženstva.

“Osoba može dobro da zamisli, sa doktrom Bukom, da ljudska rasa poseduje, kao normalnu, trajnu sposobnost, ovaj osećaj kosmičke svesti koji će uskoro da preobrazi zemlju u raj, planetu koja je podobna za Hriste i Bude, i polarnu zvezdu za rotirajući univerzum.

U Upanišadama, onaj ko ima iskustvo kosmičke svesti se zove “Sarvavid,” tj. onaj koji zna sve u detalje.

Da svi postignemo stanje kosmičke svesti, naše rođenjem stečeno pravo, centar, ideal i cilj. On je neiscrpno duhovno bogatstvo. Ovde je duhovno bogatstvo koje nikakvi lopovi ne mogu da ukradu. Nezaposlenost je sada rešena. Jadi sveta su sada rešeni. Imaćete slavan, sjajan i neopisiv život. Nećete imati ni žudnje ni želje, ni uznemirenja, ni strepnje, ni brige, ni strahova. Dosegnućete besmrtnost i večito blažentsvo. Pijte nektar blaženstva i dosegnete večno boravište mira i besmrtnosti koje su dosegli Tukaram, Tulsidas, Ramdas, Mira, Kabir, Prahlada i Druva u davna vremena.

Nek vatra devocije gori sjajnije u svima vama. Neka vam Gospod Krišna daruje duhovnu snagu da kontrolišete Indirije i nemirni um! Neka blagoslovi Bagavata budu sa vama.

NEDUALNA SVEST

Danas ću pričati o nedualnoj svesti. Ovo je svest Suda-Satćidananda Para Brahman. Ona je iznad kosmičke svesti. Arđuna je imao kosmičku svest. Hiranjagarba ima kosmičku svest. To je Nirvikalpa Samadi Vedantina. To je Asamprađnata Samadi Rađa jogija. U ovom Samadiju nema Triputi, trijade, vidioca-vida-viđenog, znalca-znanja-znanog, meditanta-meditacije-onog na ono što se meditira ili objekta meditacije. Ovde ne postoji ništa. Nema Triputija. To je Hristova svest. Nema imena ni formi. Nema zvuka ni boje. Nema ni materije ni energije. To je čista, apsolutna svest, svest *per se*. Isus je rekao, "Kraljevstvo nebesko je u vama." Kraljevstvo Božje nije mesto, nego stanje svesti. To je nedualna svest, gde um, čula i intelekt prestaju da funkcionišu. To je područje intuicije.

U dubokom snu takođe nema imena i formi. To je kao kratak uvid u nedualnu svest, ali postoji neznanje, Avidja, Karana Sarira, Anandamaja Koša.

U Vedanti postoje dve vrste Samadija – Advaita Bavanarupa Samadi i Advaita Avastarupa Samadi. Tragalac meditira na formulu "Aham Brahmasmi" ili "Tattvamasi," velike Mahavakje Upanišada. Na početku se to zove Advaita Bavanarupa nivo. Osoba pokušava da se postoveti sa nedualnom svešču, ali posle, putem duboke meditacije i konstantne Nididjasane, kada je osoba učvrščena u svojoj vlastitoj Satćidanandasvarupi, onda se zove Advaita Avastarupa Samadi. Ona je potpuno učvrščena u nedualnoj svesti. Nema imena, formi, materije, ni energije. Samo-to-po-sebi, transcendentno, samo to ostaje. Šri Šankara i Datatreja su imali ovo iskustvo. Madalasa je imala ovo iskustvo. Ona je svojoj deci u kolevcu pevala pesmu, "Sudosi, Budosi, Nirandžanos; Samsara Maja Parivarđitosi" i učinila ih Đivanmuktama,

oslobođenim mudracima. “Sudosi” – vi ste čisti, O deco. “Budosi” – puni ste znanja, “Nirandānosi” – vi ste bez mrlje – bez požude, bez pohlepe, bez Asuba Vasana. “Samsara Maja Parivardītosī” – niste dotaknuti Majom. Ova Maja ne može da vas dotkne. Vi ste čisti, večni, besmrtni Atman. Jađnavalkja je imao ovo iskustvo. Vamadeva je imao ovo iskustvo. Čak dok je boravio u utrobi svoje majke, postigao je prosvetljenje. Čudalai je imala ovo iskustvo. Ona je bila mudrac i jogi. Imala je moći. Letela je po nebu i pojavila se ispred svoga muža. Lebdela je iznad zemlje i podučavala ga Brahma Vidji. Slabha je takođe bila mudrac i Ćnani. Prišla je Ćnaki i ušla u njegovo telo putem svojih jogičih moći. On nije voleo Dandi Svamije. Źelela je da ga poduči. Putem svojih jogičkih moći, ušla je u njegovo astralno telo i on je optužio Sulabhu da, kao Sanjasini, nije trebala da uđe u telo muškarca. “Ti još uvek imaš svest o spolu, muškom i ženskom. Nisi postigao najviše prosvetljenje.” Udalaka je imao svoje iskustvo nedualne svesti. Učio je svog učenika Svetaketu na razne načine, znanju Brahmana. Napisao je Aštavakra Gitu koja uzdiže dušu. Uzdiže nas do vrhunskih visina Brahmičkog sjaja. Vjasa, Vasištha, Sukadevam Govdapada, Govindapada, Sanaka, Sanatkumara, Sanatsuđata, Hastamalaka, Padmapada, Trotakačarja, Surešvaračarja, Patinatar, Apaja Dikšitar, Nilakanta Dikšitar, Sanatkarananda, Vidjaranja, Sadašiva Bramendra, Ćada Bharata, Akalkot Svami – svi su oni imali iskustvo nedualne svesti.

Postoje razne vrste Vakji koje su date u Upaniśadama: “Prađnanam Brahma,” “Aham Brahmasmi,” “Tattvamasi,” “Ajam Atma Brahma.” Prva je Lakšanabodha Vakja Brahmana. Šta je ovaj Brahman!

On je čista svest. Onda sledi “Tattvamasi” Upadesavakja. Učitelj upućuje studenta “Ti si to.” “Ti nisi telo i um. Ti si iznad Avidje i svih iluzornih imena i formi. Ako otklonite Avidju i Maju, ako otklonite sve loše Vritije i odustanete od poistovećivanja sa telom, onda boravite u vašoj Svarupi.” Onda student počinje da meditira na “Aham Brahmasmi” formulu. Ovo je Anusandana Vakja. Onda dolazi “Ajamatma Brahma” – ovaj Atman je istovetan sa Para Brahmanom. Ovo je Anubhava Vakja.

Postoje druge vrste Vakji u Upanišadama. Zovu se Avantara Vajke. Pre nego što dobiješ voćku bananu, od njevog drveta koristiš lišće, stabljiku i cveće. Tako isto, pre nego što postigneš najviše prosvetljenje, meditiraš na "Satćidananda," "Satjam, Ćnanam, Anantam Brahma." Brahman je "apsolutno postojanje, apsolutno znanje, apsolutno blaženstvo." "Satjam" je istina; "Ćnanam" je mudrost, "Anantam" je beskrajnost.

Onda postoje Abhedaboda Vakje, velike izreke koje se odnose na istovetnost individualne duše i vrhovne duše. Datatreja kaže u svojoj Avaduta Giti, "Vedantasarasarvastam Jnanam Vijnameva cha Aahamatma Nirakah Sarvayapee Svabhavatah" – "Ja sam sveprožimajuće, bezobliko Jatsvo. Ovo je esencija Vedante." Možete da meditirate na ovu formulu. Postoje razne Abhedabodha Vakje i svakom tragaocu može da se svidi jedna ili druga formula.

Bhuma¹, Sadašiva², Ćaitanja³: Ćaitanja je to što zna sebe i zna druge takođe. Ćada⁴ je ono što ne zna sebe, a ne zna ni druge. "Aham Sakši" -- Ja sam tihi svedok uma, intelekta i čula. "Avastatrajasakši" -- Ja sam svedok triju stanja. Ovo je druga prelepa formula. "Šivoham, Šivoham, Šivah Kevaloham."⁵ "Šiva" ovde znači samo Parabrahman, a ne Šiva sa trozupcem. "Soham" -- "Ja sam On." Ovo je još jedna prelepa formula. "Ja sam On, On je ja" – "Hamsah Soham, Soham Hamsah." Postoji veća snaga kada se formula ponavlja u njenom originalnom redu i obrnutom redosledu, baš kao "Bog je ljubav, ljubav je Bog," "Bog je istina, istina je Bog." Postojao je mudrac koji je živeo u isto vreme kada i Šri Ramana Maharši -- Sešadrivami. On je voleo ovu formulu, "Hamsah Soham, Soham Hamsah."

Ja pevam formulu:

"Šivoham, Šivoham, Šivoham, Soham,

¹ Bhuma: neuslovljeno beskrajno; Brahman.

² Sadašiva: veĉito povoljni; veĉito srećni; veĉito napredni. Ime Šive, veĉito povoljnog Jednog.

³ Ćaitanja: Svest koja zna sebe i zna druge; apsolutna svest.

⁴ Ćada: inertan; nesvesan; materija.

⁵ "Ja sam Šiva; Ja sam Šiva; Ja sam samo Šiva."

Sat-Ćid-Ananda Svarupam.”

Ovo je veoma lepa formula. Bilo koju formulu možeš da odabereš za stalnu Nididjasanu i meditaciju. “Sat-Ćid-Ananda” je potpora ili oslonac za um.

Postoje četiri osnovna, vitalna stiha u Avaduta Giti Datatreje. On ih daje po svom vlastitom iskustvu. Biće veoma korisno za studente Vedante da meditiraju na ove formule. Ovo su stihovi:

Janma mrityarna te chittam bandhamokshau subhasubhau

Katham rodishi re vatsa namarupam na te na me.

Zašto plačeš, dete moje? Nema imena ni formi u tebi. Nema ni vezanosti ni oslobođenja, ni dobrog ni lošeg. Ustani. Opaši svoje slabine. Bori se sa umom i čulima u svojoj vlastitoj Satćidnanada Svarupi. Nema ni imena ni formi. Svet nije u tebi. To je samo Sankalpa.

Ahamevavyayonantah suddhavijnana vighrahah,

Sukham dukham na janami katham kasyapi vartate.

Ja sam Avjaja -- nepropadljiv, Ananta -- beskrajan, Šuda Viđnana Vighraha -- masa čiste svesti, Prađnana Gana, Ananada Gana. Planina nije tako čvrsta kao masa znanja. Fizička planina izgleda čvrsta, ali ova mudrost, znanje Atmana, je čvršća, veća, od Himalaja. Ovo se zove Prađnanagana, Anandagana, Viđnanagana, Ćidgana. Ja ne znam šta je zadovoljstvo, a šta bol.

Na manasam karma subhasubham me

Na vachikam karma subasubham me

Na kayikam karma subasubham me

Jnanamritam suddhamateendriyoham.

Meditirajte na ovaj stih. Oslobdićete se ropstva Karme. Mentalne aktivnosti nisu u tebi. Aktivnosti tela nisu u tebi. Aktivnosti govora nisu u tebi. Čistoća, nektar, iznad dosega čula -- ovo je tvoja božanska, esencijalna Brahmička priroda.

Onda, on negira sav svet. On koji je učvršćen u svojoj vlastitoj Svarupi, za njega nestaju imena i forme i svet.

Mahadaadi jagatsarvam na kinchit pratibhati me

Brahmaiva kevalam sarvam katham varnaashamastithitih.

Mahat je prva manifestacija apsoluta. Onda su nastali um, čula, Tanmatre, pet elemenata. Usled petostrukih elemenata je nastao svet. Gde su Varne⁶, gde su Ašrame⁷, četiri vrste redova? Sve je Brahman. Nema sveta. Ovo je najviše iskustvo mudraca ili Ćnanija.

Stoga, da pokušamo da uđemo u ovu nedualu svest tako što ćemo da se opremimo sa četiri načina spasenja slušajući Srutije⁸, promišljanjem i meditacijom. Hajde da praktikujemo stalnu Nididjasanu i meditaciju na ove formule i postignemo stanje Ćivanmuktija i najviše prosvetljenje i boravimo u našoj vlastitoj Svarupi, i da isijavamo radost i mir i blaženstvo svima koji dođu sa nama u dodir, i da zračimo mir i radost i blaženstvo u razne ćoškove celog sveta.

POGLAVLJE TREĆE

ISKUSTVA U MEDITACIJI

OPŠTA ISKUSTVA U MEDITACIJI

⁶ Varna: Kaste. (Doslovno: boja.) U tradicionalnom hinduističkom društvu postojale su četiri grupe ili Kaste prema individualnoj prirodi i sposobnostima: Brahmini, Kšatrije, Vaišje, i Šudre.

⁷ Ašrama(a): Stepene u životu. U Hinduizmu, život je idealno podeljen na četiri stepena (Ašrame): 1) život studenta u celibatu (*Brahmačarja*); 2) bračni kućedomaćinski život (*Grihasta*); 3) povučeni život (u izolaciji) i kontemplacija (*Vanaprastha*), 4) život u potpunom odricanju (*Sanjasa*).

⁸ Sruti: sveti spisi. Vede i Upanišade.

Na početku meditacije, svetla različitih boja, kao što su crveno, belo, plavo, zeleno, mešavina crvene i zelene, itd., se pojavljuju u čeonom delu. Oni Tanmantrička svetla. Svaka Tatva ima svoju boju. Prithivi Tatva ima žutu boju. Apastatva ima belu boju. Agni ima crvenu boju. Vaju ima zelenu boju. Akaša ima plavu boju. Obojena svetla su tu usled ovih Tatva.

Ponekad se veliko sunce ili mesec, ili sevanje, koje je nalik bleskovima, pojavljuje u prednjem delu glave za vreme meditacije. Nemojte da obraćate pažnju na ove pojave. Pokušajte da zaronite duboko u izvor ovog svetla.

Ponekad se Deve, Rišiji, Nitja Side pojavljuju u meditaciji. Primite ih sa poštovanjem. Poklonite im se. Oni se pojavljuju ispred vas da vam pomognu i da vas ohrabre.

Na početku meditacije i koncentracije, videćete u centru čela sjajno bleskajuće svetlo. Ovo će trajati pola minute ili jednu minutu, a onda će da nestane. Svetlo će da blesne ili odzgo ili sa strane. Ponekad ćete moći da vidite sunce sa 6 ili 8 inča u prečniku sa ili bez zraka. Videćete formu vašeg Gurua ili Upasja Mrtiju.

Kada dobijete male uvide u Jastvo, kada vidite sjajno svetlo, kada dobijete neka druga neobična iskustva, nemojte da se preplašite. Nemojte da napuštate vašu Sadanu. Nemojte da je zamenite za utvare. Budite hrabri. Nastavite hrabro i veselo.

Tokom meditacije nećete imati ideju o vremenu. Nećete čuti nikakve zvukove. Nećete imati ideju o okolini. Zaboravićete svoje ime i sve vrste odnosa sa drugima. Uživaćete u miru i blaženstvu. Postepeno ćete braviti u Samadiju.

Na početku, osoba ostaje u stanju blaženstva samo neko vreme. Onda se spušta. Putem stalne prakse neprekidne meditacije, ona nastavlja da boravi u tom uzvišenom stanju zauvek. Posle, ideja o telu potpuno nestaje.

Kada uđete u duboku meditaciju, nećete imati svest o vašem telu ili okruženju. Imaćete smirenje uma. Nećete čuti nikakve zvukove. Zaustaviće se senzacije na gore i

na dole. Svest egoizma će postepeno da nestane. Doživete neobjašnjivu radost i neopisvu sreću. Postepeno će rezonovanje i razmišljanje takođe da nestane.

Kada uđete u tišinu putem duboke meditacije, svet spolja i vaše poteškoće nestaju. Uživete u vrhovnom miru. U ovoj tišini je vrhunsko svetlo svetla. U ovoj tišini je nepropadljivo blaženstvo. U ovoj tišini su stvarna snaga i radost.

Kada praktikujete strogu meditaciju, Kevala Kumbaka ili prirodno zadržavanje daha bez Purake (udisanja) i Rečake (izdisanja) će da dođe samo po sebi. Kada Kevala Kumbaka nastupi, uživete u ogromnom miru i imaćete jednousmeren um.

Vizije Rišija u odnosu na dušu i takve slične transcendentale stvari, se manifestuju onome ko je posvećen stalnim dužnostima koje propisuju Sruti i Smriti, ko je nesebičan i ko traži znanje vrhovnog Brahmana.

Tokom duboke meditacije osoba zavravlja spoljašnji svet, a onda i telo.

Osećaj da se izdiže za vreme meditacije je znak koji ukazuje da prevazilazite telesnu svest. Takođe ćete osećati čudnu Anandu ili blaženstvo kada doživite ovaj osećaj. Na početku, ovo osećanje izrastanja će da traje samo minutima. Posle jedne minute ćete da osećate da ste se ponovo vratili u normalnu svest.

Uživete u vrsti višeg tipa neopisivog mira za vreme meditacije. Ali će trebati duže vreme da dobijete stvarna duhovna iskustva ili da stopite um u vašeg Lakšju ili odabrani objekat meditacije ili da potpuno prevaziđete telesnu svest. Budite strpljivi. Istrajte. Bićete uspešni.

Tokom meditacije um postaje miran, spokojan i stabilan. Razne zrake uma su povučene i fokusirane na objekat meditacije. Um je centriran na Lakšju. Neće biti pokretanja uma. Samo jedna ideja zaokuplja um. Sva energija uma je centrirana na tu jednu ideju. Čula postaju mirna. Ne funkcionišu. Gde postoji duboka koncentracija, nema svesti o telu i okruženju. Onaj ko ima dobru koncentraciju može veoma jasno da vizualizuje sliku Gospoda u trenutku.

Kada vaša meditacija postane duboka, izgubićete svest o telu. Osećaćete da nema tela. Iskusićete ogromnu radost. Neće biti mentalne svesti. Imaćete neke povremene senzacije u nogama, a onda i u kičmi, u trupu i u rukama. Kada se izgube ove senzacije u ovim delovima, pojavljuje se osećaj da glava visi u vazduhu. Um može da pokuša da se vrati natrag u telo.

Za vreme meditacije videćete male čestice svetla. One će početi da rastu i postaće veličine sunca ako nastavite da vežbate. Videćete sjajnu formu Šri Krišne, Višnua, Lakšmi, Kali, Ganeše, Rame i drugih. Videćete prelepe prizore bašta i zgrada. Kada ponavljate Gajatri mantru ili bilo koju drugu Mantru, osetićete duhovnu struju koja struji u regiju anusa ili Muladara Čakre. Onda će struje da kenu i prema glavi. Osećaćete ogromnu radost. Vaše srce će da bude ispunjeno intenzivnom ljubavlju. Osetićete da moćna duhovna struja ide prema gore uz vašu kičmu za vreme meditacije.

Osetićete da ta moć zrači iz vas. Vaša svet će da bude dublja sada. Misli o Bogu će da pokrenu duhovne struje u telu. Nemojte da zaustavljate ove struje. Ako se pojavi toplina u glavi, namažite maslac, Amalaka ili Brahmi ulje. Kupajte se tri puta tokom leta. Jedite maslac i šećerne bombone.

Ponekad ćete da osećate prisustvo vašeg Ištama pored vas. Slika će da se pojavi kao da je živa kada praktikujete redovnu meditaciju. Kada meditirate sa zatvorenim očima na sliku u vašem srcu, videćete da slika postaje sve sjajnija i sjajnija. Čak sa otvorenim očima moći ćete da vidite sjajno sunce ili mesec. Videćete svetla raznih boja.

Osetićete snažno potezanje na gore, od anusa i donjeg dela kičme. Ponekad ćete osećati golicajuću senzaciju u donjem delu kičme. Osetićete kao da će uskoro da se desi neka velika promena u vašem sistemu.

U snu ćete osećati da pokušavate da izađete iz vašeg tela. Osetićete velik pritisak na završetak vaše kičme.

Kada budete meditirati sa zatvorenim očima, videćete u vašem telu dve sjajne niti u kojima se pojavljuju sjajni lotosi u intervalima, i niti koje prolaze kroz sliku vašeg lštama koji sedi na jednom od ovih lotosa u regiji srca.

Ulazak u viši meditativni život ovisi o milosti Božjoj.

Viši meditativni život zahteva ogromnu poniznost, smirenje i hrabrost.

U višem meditativnom životu, čula i um su potpuno potčinjeni. Nema više koristi od uma, emocija i imaginacije.

U višoj meditaciji, jogi se potpuno povlači i ulazi u stanje svesti iznad uma i intelekta. On je samo svesan čistog bića.

U Samadiju ili supersvesnom stanju, jogi napušta osećaj za svoje vlastito biće i ulazi u samo biće Boga.

Duhovna iskustva će da vam dođu kada ste spremni, ne pre.

Postoji duhovno razotkrivanje koje ide od nižeg nivoa ka višem nivou u vašem duhovnom iskustvu. Čekajte strpljivo. Radite svoju Sadanu sa čistoćom i hrabrošću.

Slično privlači slično na vašem duhovnom putovanju. Nikad niste ostavljeni sami. Iznutra ćete da dobijete pomoć od jogija i svetaca iz raznih delova sveta. Njihove duhovne vibracije će da vas uzdignu i inspirišu.

Meditirajte i uđite u područje blistavog svetla. Ovde nema ograničenja. Nema briga. Ovde nema prepreka. Nema ni vremena ni prostora. U ovom svetom području nema straha ni sumnje ni neodlučnosti. To je večita radost, blaženstvo, mir i sreća.

Nastavite sa svojom meditacijom. Osetićete da su vaš anus i tačka na vrhu glave povezani sa ovim strunama. Moćete da osetite da gubite vašu fizičku svest. Ne plašite se. Budite odvažni i hrabri. Imaćete retka duhovna iskustva. Imaćete kosmičku viziju. Nemojte da otvarate svoje oči. Vratićete se u normalnu svest.

Čiste emocije će da se pojave u vašem srcu. Počećete da volite svako biće. Osećaćete da je ceo svet samo čista svest. Tablete, stolice, ljudi, žene, i druge stvari će naizgled da sadrže ovu svest, baš kao što činije sadrže svoje sadržaje. Osetićete da su sve stvari napravljene od ove svesti. Ovo retko iskustvo će da vam da veliko blaženstvo. U stvari, izgubićete osećaj materijalne prirode stvari oko vas.

Imaćete Sakara realizaciju ili Bhava Samadi u Anahata Čakri. Nirvikalpa Samadi ćete da iskusite u Sahasrari.

Da svi postignete uzvišeno stanje Nirvikalpa Samadhija putem redovne i stalne meditacije.

RAZNE VRSTE VIZIJA U MEDITACIJI

Vizije i iskustva dolaze i odlaze. Oni sami po sebi nisu kulminirajuća tačka u Sadani. Onaj ko poklanja mnogo značaja ovim malim vizijama ne napreduje brzo. Stoga napustite ideju o ovim iskustvima. Istinito je samo konačno iskustvo vrhovnog koje je intuitivno i direktno.

Izdignite se iznad vizija. Vizija koju imaš u meditaciji je prepreka na stazi Samadija ili bogorealizacije. Kada ih vidite, um će da se fiksira na ove vizije tokom celog dana, umesto da bude fiksiran na Boga. Izbegnite ove vizije i misli o njima. Budite nezainteresovani. Nadomestite to sa mišlju o Bogu.

Ponekad ćete videti neke sjajne oblike Devata ili neke druge fizičke forme. Videće vašeg Išta Devatu ili vašeg Gurua, Side, Rišije i druge kako vam daju Daršan da vas ohrabre. Možete da vidite lepe bašte, palače, reke, planine, zlatne hramove, lepe i očaravajuće prizore koji ne mogu adekvatno da se opišu.

Za vreme intenzivne koncentracije, mnogi mogu da osete čudne senzacije, kao da neka električna struja teče od Muladara Čakre. Oni odmah pokrenu svoje telo i

radi straha siđu dole u fizičku svest. Trebali bi da se održavaju stabilnim i da sačekaju daljnja iskustva.

Iskustva su različita kod raznih osoba. Iskustvo jednog čoveka može da bude različito od iskustva drugog čoveka. Mnogi pogrešno veruju da su realizovali Jastvo kada dobiju ova iskustva. Oni prestaju sa svojom Sadanom i pokušavaju da se kreću sa svetom da propovedaju i rade Lokasangrahu. Ovo je ozbiljna greška. Ovo uopšte nije realizacija. Ovo su sve obični podsticaji vašeg Išta Devate da vas ubede u viši duhovni život i da vas poguraju u vašu sistematičnu i stalnu praksu popraćenu željom i entuzijazmom. Moraćete da ignorišete ove stvari i da ih oterate baš kao što ste to napravili sa svetovnim objektima. Nemojte uopšte da pridajete pažnju ovim vizijama kada se pojave. Morate imati svoga Lakšju ili cilj. Vizije mogu da se pojavljuju kod nekih ljudi nekoliko dana, dok kod nekih to može da traje šest do devet meseci. To zavisi od stanja uma i nivoa koncentracije. Neke osobe možda neće imati takva iskustva, ali će napredovati na duhovnoj stazi.

Vizije su ili subjektivne ili objektivne, mogu da budu vaše vlastite mentalne kreacije ili da imaju realnost na finijim planovima materije. Univerzum se sastoji od planova materije raznih nivoa gustoće. Ritmičke vibracije Tanmantra na raznim nivoima uzrokuje pojavu ovih stvari ili bića. Ili u mnogim slučajevima one mogu da budu čisto imaginarne. Mogu da budu kristalizacija vašeg vlastitog intenzivnog mišljenja. Morate ispravno da rasudite.

Ponekad ćete videti ogromno, sjajno zlatno svetlo. Unutar svetla videćete vašeg Išta Devatu sa prednje strane. Ponekad ćete videti sebe u svetlu. Videćete zlatno svetlo svuda unaokolo.

Možete videti vašeg Išta Devatu koji je velik kao planina i sija kao sunce. Možete videti figure za vreme jedenja, pijenja i rada. Dok uživete u blaženstvu ove vizije, nećete imati osećaj za ukus hrane dok jedete. Samo ćete jednostavno da gutate hranu. Čućete stalnu melodiju Vine. Može se desiti da vidite sjajno svetlo sunca.

Objekat vaše meditacije će da se pojavi ispred vas mnogo brže ako redovno praktikujete meditaciju. Osećaćete se kao da ste pokriveni sa objektom na koji meditirate. Činiće vam se kao da je ceo prostor osvetljen. Ponekad ćete čuti zvuk zvona. Osećaćete unutrašnji mir duše.

Kada dobijete ova iskustva, kada vidite ove vizije, osetićete čudno, neopisivo blaženstvo. Nemojte da se zavaravate sa lažnim zadovoljstvom. Nemojte da prekidate vašu Sadanu. Nemojte da pridajete mnogo značaja ovim vizijama. Postigli ste samo prvi nivo koncentracije. Najviši cilj ili realizacija je duboka tišina i vrhovni mir gde prestaju sve misli i gde postajete jedno sa vrhovnim Jastvom.

Bića i objekti sa kojima ste u kontaktu za vreme ranih perioda meditacije pripadaju astralnom svetu. Oni su slični ljudskim bićima osim što nemaju fizički ogrtač. Oni imaju želje, žudnje, ljubav, mržnju, itd., baš kao što ih imaju ljudska bića. Oni imaju fina tela. Mogu slobodno da se kreću. Imaju moć materijalizacije, dematerijalizacije, mnogostrukosti, vidovitost nižeg reda. Sjajne forme su one viših Devata sa mentalnog ili sa viših planova, koji silaze dole da vam daju Daršan, i da vas ohrabre. Razne Šakti se manifestuju u sjanom obliku. Obožavajte ih. Bogoobožvajte ih. Radite mentalnu Puđu čim vam daju Daršan. Anđeli su bića sa mentalnog ili viših planova. Oni se takođe pojavlju ispred vašeg mentalnog oka.

Ponekad ćete osećati nevidljivu pomoć, moguće od vašeg Išta Devate kada ste zaista gurnuti sa fizičkog tela na novi plan. Ta nevidljiva moć vam pomaže da se odvojite od tela i odete iznad telesne svesti. Moraćete pažljivo da pratite sva ova dešavanja.

Nemojte da gubite vaše vreme na gledanje ovih vizija. Ovo je samo znatiželja. Sve su ovo samo ohrabrenja koja su tu kako bi vas uverila o postojanju nadfizičkih, metafizičkih realnosti i čvrstog postojanja Brahmana. Nastavite ozbiljno i energično.

Ponekad ćete za vreme meditacije da vidite beskrajno plavo nebo, eterični prostor. Videćete sebe u plavom nebu kao crnu tačku. Vaša forma će da se pojavi u

centru viših vibratornih, rotirajućih čestica svetla. Videćete fizičke forme, ljudske forme, decu, žene, odrasle muškarce, Rišije sa bradama, Side, kao i svetleće Teđomaja forme. Vizije su ili subjektivne ili objektivne, vaše vlastite mentalne reakcije ili realnosti finijih planova materije raznih nivoa gustoće. Ritmičke vibracije Tanmantra na raznim stepenima uzrokuju pojavu raznih planova. Svaki plan ima svoja bića i stvari. Vizije mogu da budu od ovih stvari ili bića. One mogu da budu čista imaginacija. One mogu da budu kristalizacija vašeg intenzivnog razmišljanja. Morate da raspoznajete u jogičkoj praksi. Razum i zdravo mišljenje moraju da se koriste svo vreme.

Za vreme meditacije nećete imati telesnu svest. Čak ako postoji telesna svest, biće to u obliku mentalno zadržanog. Pijanac možda nema punu svest da ima odeću na sebi. Može da oseća da nešto klimavo visi sa njegovog tela. Tako isto ćete i vi imati osećaj za telo. Osetićete da nešto prijanya za vas kao laka tkanina ili prostrane cipele.

Tragalac će tokom meditacije da vidi kugle belog svetla, sunce. Osetiće božanski ukus i božanski miris. Moće videti vizije Gospoda u ljudskoj formi – kao starca, gubavca, odbačenog u dronjcima. Moće imati vizije Gurua, mudraca i svetaca.

Vizije mogu da se pojavljuju nekoliko dana, a kod drugih šest do devet meseci u zavisnosti od nivoa koncentracije i mentalne čistoće. Neke osobe možda neće imati takva iskustva, ali će napredovati na duhovnoj stazi.

Psihičke moći nemaju ispravno mesto u duhovnom životu. Moraćete da ih nemilosrdno odbacite čak ako se manifestuju za vreme vaše duhovne prakse. Sidiji su pod stopalima studentu joge koji je kontrolisao čula i koji praktikuje koncentraciju. Sidiji su prepreke realizaciji.

Visoka duhovna iskustva nemaju ništa sa bojama i zvukovima. Trebala bi da postoji unutrašnja radost, mir i smirenje. Trebao bi da postoji balans uma u uspehu i neuspehu, zadovoljstvu i bolu, časti i pokudi. Privlačenje i odbijanje bi trebali da nestanu. Trebala bi da postoji kosmička ljubav. Ceo svet bi trebao da postane

manifestacija Gospoda. Trebala bi da postoji sloboda od svih vrsta strahova i bola. Ovo je stvarna priroda viših duhovnih iskustava.

ISKUSTVA TRZAJA

Na početku vaše prakse ćete možda imati trzaje ruku, nogu, trupa, i celog tela. Ponakad je trzaj veoma nesnošljiv. Nemojte da se plašite. Nemojte da vas to brine. To je ništa. Ne može ništa da vam učini. To se dešava usled iznenandog mišićnog stezanja radi novog Praničkog uticaja, novog nervnog stimulansa. Setite se da se sada formiraju nove nervne struje used pročišćenja Nadija putem Sadane. Trzaji će da nestanu nakon izvesnog vremena. Ponekad će da se pojavi drhtanje tela za vreme meditacije. Ovo je radi Prane koja se prenosi od trupa ka mozgu za vreme meditacije, itd. Nemojte da se plašite. Nemojte da prestajete sa meditacijom. Moraćete da prođete kroz sve ove nivoe. Kada dobijate ova iskustva, vi napredujete. Usavršavate se. Nastavite i istrajte. Budite veseli. Pomoć dolazi iznutra, od Antarjamina, od Sakšija, od Kutašha-Pratjag-Atmana. Ovo su sve nove senzacije. Za vreme meditacije neki ljudi crpe ispiraciju i komponuju prelepe pesme. Zabeležite ih ako dobijete ovu poetsku inspiraciju.

Iznenadni trzaji u meditaciji dolaze naročito kad Prana postane spora i spoljašnja vibracija učini da um se spusti na dole iz unije sa Gospodom na nivo fizičke svesti.

Praktikovanjem meditacije, um postaje veoma suptilan i mišljenje se takođe razvija.

SVETLA U MEDITACIJI

Razna vrsta svetla se manifestuju za vreme meditacije usled koncentracije. Na početku, sjajno belo svetlo, veličine tačke će da se pojavi u čeonom delu u Trikutiju,

prostoru između dve obrve, koji privremeno odgovara Ađna Čakri astralnog tela. Sa zatvorenim očima primetićete različita obojena svetla, bleskove poput sevanja, poput vatre, gorućeg uglja, kresnica, meseca, sunca i zvezda. Ovo su sve Tanmantrička svetla. Svaka Tanmantra ima svoju specifičnu boju.

Žuta i bela se obično vide. Crveno i plavo svetlo se retko viđaju. Često se pojavljuje kombinacija belog i žutog svetla. Na početku, male kuglice belog svetla talasaju ispred oka uma. Kada prvi put primetite ovo, budite sigurni da um postaje stabilniji i da napredujete u koncentraciji. Nakon nekoliko meseci, veličina svetla će da se poveća i videće puni sjaj belog svetla, većeg od sunca. Ispočетка ova svetla nisu stabilna. Ona se pojave i odmah nestaju. Ona svetle odozgo iznad glave i sa strana. Uzrokuju čudne senzacije ekstremne radosti i sreće. Postoji intenzivna želja za vizijama ovog svetla. Kada budete imali stabilnu i sistematičnu praksu dva ili tri sata ujutro i dva ili tri sata uveče, ova svetla će se češće pojavljivati i ostajati stabilna tokom dugog vremenskog intervala. Vizije svetla su veliko ohrabrenje u Sadani. One vas podstiču da se postojano držite meditacije. Ona vam takođe daju jaku veru u nadfizičku materiju. Pojava svetla ukazuje na to da transcendujete fizičku svest. Vi ste u polusvesnom stanju kada se pojavi svetlo. Vi ste između dva plana. Ne smete da pomerate telo kada se pojave ova svetla. Morate da budete savršeno stabilni u Asani. Morate da dišete veoma, veoma usporeno.

TROUGLENO SVETLO NA LICU

Onaj čija je hrana umerena, čija ljutnja je pod kontrolom, ko se odrekao sve ljubavi pema društvu, ko je potčinio svoju strast, ko je pobedio sve parove (vrućinu i hladnoću), ko se odrekao egoizma, ko ne blagosilje nikoga niti uzima išta od drugih – takav čovek za vreme meditacije dobija tri (trougao) na licu.

SVETLO IZ SUŠUMNE

Ponekad ćete za vreme meditacije da vidite sjajno, blistavo svetlo. Biće vam teško da gledate u ovo svetlo. Bićete primorani da odvojite mentalnu viziju od ovog svetla. Ovo sjajno svetlo dolazi iz Sušumne u srcu.

FORME U SVETLU

Videćete dve vrste oblika u svetlu: 1) sjajne forme Devata, 2) fizičke forme. Videćete svog Išta Devatu ili zaštitno božanstvo (koje vodi Devatu) u lepoj odori i sa raznim, skupocenim ukrasima, cvećem, vencima, i sa četiri ruke i oružjem. Sidhe, Rišiji, itd., će se pojavljivati da vas ohrabre. Videćete mnoge Devata i nebeske dame sa raznim muzičkim instrimentima u svojim rukama. Videćete lepe cvetne vence, prelepe palače, reke, planine, zlatne hramove, prizore, toliko lepe i očaravajuće da ne mogu da se adekvatno opišu.

BLISTAVO SVETLO

Ponekad ćete tokom meditacije da dobijete moćna blistava svetla, veća od sunca. Ona su bela. Na početku ovo svetlo dolazi i nestaje vrlo brzo. Posle postaje stabilno, i ostaje fiksirano 10, 15 minuta ili pola sata u skladu sa snagom i nivoom koncentracije. Za one koji se koncentrišu na Trikuti, prostor između obrva, svetlo se pojavljuje na čelu u Trikutiju, dok kod drugih, koji se koncentrišu na vrh glave, Sahasrara Čakru, svetlo se manifestuje na vrhu glave. Svetlo je ponekad toliko moćno i sjajno da morate da se povučete od gledanja ka unutra i da prekinete meditaciju. Neki ljudi se plaše i ne znaju šta da rade, kako da nastave dalje. Oni dolaze kod mene po uputstva. Rekao sam im da je to nova senzacija koju do tada nisu doživeli. Putem konstantne prakse, um koji je koncentrisan će da se navikne na to, i strah će da nestane. Odgovarao sam im da nastave sa praksom. Neki ljudi se koncentrišu na srce, neki na Trikuti, a neki na vrh glave. To je stvar ličnog ukusa. Um je lako kontrolisati koncentracijom na Trikuti.

ANAHATA ZVUKOVI

Anahata zvukovi (ili melodija) su mistični zvukovi koje jogiji čuju na početku ciklusa svoje meditacije. Ovaj subjekat se naziva Nada-Anusandana ili ispitivanje mističnih zvukova. Ovo je znak pročišćenja Nadija ili astralnih struja usled prakse Pranajame. Anahata zvuk se takođe zove Omkara Dvani. On nastaje usled vibracije Prane u srcu.

Božanska Anahata Sabda je uvek prisutna u svakom živom biću. Strpljiva praksa će da omogući jogiju da sluša unutrašnji glas. Ovo se uopšteno radi sedeći u udobnoj Asani i na kraju Kirtana, Ćape i meditacije na Gospodovu formu, kada je um tako okrenut prema beskraju i kada se utišaju svi drugi uznemirujući talasi misli koji su okrenuti prema spoljašnjem, objektivnom svetu, Sadhaka zatvara svoje uši sa svojim palčevima i sa zatvorenim očima preusmerava svu svoju pažnju na svoje srce i sluša -- smiren u ekstremno budnoj svesti. Ovde slušanje ne znači pokušaj da čuješ zvuk instrumenta osim da čuješ sebe.

Uspeh je zagarantovan kada postoji dovoljno koncentracije. Samo čisti um i intelekt zadobija koncentraciju. Pročišćenje uma i intelekta se postiže kroz redovni i svakodnevnii Kirtan, Ćapu, Djanu, Satsangu i Niškama Karmu.

DESET VRSTA ZVUKOVA

Postoje 10 vrsta Nada koji mogu da se čuju. Prvi je Ćini (kao zvuk reči Ćini); drugi je Ćini-Ćini; treći zvuk je zvuk zvona; četvrti zvuk je zvuk školjke (konča); peti je od tantrik (lauta); šesti zvuk je Tala (cimbala); sedmi zvuk je flaute; osmi je Beri (bubnja); deveti je Mridanga (dupli bubanj) i deseti je zvuk oblaka, tj. grmljavine.

Pre nego što stavite nogu na višu prečku lestvica, lestvicu mističnih zvukova, morate najpre da čujete glas unutrašnjeg Boga (najviše Jatsvo) na sedam načina. Prvi

je kao slatki glas slavuja koji peva pesmu odlaska svom partneru. Drugi dolazi od zvuka srebrnih cimbalu Djanina koji budi trepereće zvezde. Sledeći je žalopojna melodija prskanja okeana zatvorenog u svoju školjku. A iza ovoga sledi poj Vine. Peti zvuči kao pisak frule od bambusa u uhu. On se menja u zvuk trube. Poslednji vibrira kao tupo tutnjanje oblaka punog grmljavine. Sedmi guta sve druge zvukove. Oni umiru i više se ne čuju.

OSEĆAJ ODVOJENOSTI OD TELA I DRUGA ISKUSTVA

Za vreme prakse, jedog dana ćete da osetite da ste se odvojili od tela. Imaćete ogromu radost pomešanu sa strahom, radost posedovanja novog, svetlosnog, astralnog tela; strah zbog toga što ste ušli na strani, nepoznati plan. Na samom početku, nova svest je veoma rudimentarna na novom planu, kao u slučaju šteneta koje je tek progledalo osmi ili deseti dan na fizičkom planu. Samo ćete osećati da imate lagano, vazdušasto telo i videćete kružeću, vibratornu, astralnu atmosferu obasjanu zlatnim svetlom, objekte, bića, itd.. Možete da osećate da kružite ili plutate u vazduhu, i kao poseledica, može da postoji strah da ćete da padnete.

Nikad nećete pasti; novi doživljaj suptilnosti na početku stvara nova osećanja i senzacije. Kako napuštate telo je nepoznato na početku. Iznenada se iznenadite kada se potpuno odvojite, i kada uđete na novi plan ponekad sa plavom sferom unaokolo, ponekad delimično obasjaom (Prakaša) pomešanu sa tamom, dok je sledeći put ekstremno zlatno-blistavo, žuto, šireće svetlo. Nova radost ne može da se iskaže ni da se opiše rečima. Moraćete to stvarno da osetite i da sami doživite (Anubava). Vi niste svesni kako ste napustili telo, ali ste potpuno svesni svoga povratka. Nežno osećate kao da klizite po veoma, veoma glatkoj površini; kao da sa vazdušastim, svetlosnim telom ulazite glatko, nežno kroz malu rupu ili finu cev. Imate vazdušasti, eterični osećaj. Baš kao što vazduh ulazi kroz pukotine prozora, vi ulazite sa novim astralnim telom u fizičko telo. Kada se vratite, možete jasno da razlikujete život u grubom i suptilnom planu. Postoji jaka žudnja da se ponovo vratite u novu svest i da zauvek

ostanete u tom stanju. Ne možete da ostanete duže od 3, 5 ili 10 minuta u novom području. Nadalje, na početku jedva možete voljno, putem jednostavne volje, da napuštate telo. Slučajno, putem napora, možete da odvojite telo jednom mesečno za veme Sadane. Ako nastavite sa strpljenjem, istrajnošću i čvrstoćom, možete voljno da napuštate telo i da ostajete duže vreme na novom planu sa novim, suptilnim telom. Prilično ste sigurni da nećete da se identifikujete sa telom. Pobili ste Deha Adjasu samo ako možete voljno da napustite telo i ako možete da ostanete u novoj regiji 2 ili 3 sata. Onda je tvoj položaj prilično siguran, ali ne drugačije. Mouna ili zavet tišine, izoliranost, živeti sam/-a su *sine-qua-non* za postizanje ovoga.

ASTRALNO PUTOVANJE

Možete jednostavno, putem obične volje, da odputujete na bilo koje mesto sa telom (astralni put, astralno putovanje) i da se tamo materijalizujete, privlačeći neophodne materijale ili iz Asmite (Ahankare) ili univerzalnog skladišta -- okeana Tanmantra. Proces je veoma jednostavan jogijima koji shvaćaju obrazloženje, detaljnu tehniku raznih operacija.

MATERIJALIZACIJA

Najpre se odvajate od tela, onda se poistovećujete sa umom, a onda funkcionišete na mentalnom planu sa ovim finim telom, baš kao što to činite na zemaljskom planu. Putem koncentracije, izdižete se iznad telesne svesti; kroz meditaciju, izdižete se iznad uma i konačno putem Samadija, postajete jedno sa Brahmanom.

UM SE KREĆE

Nakon kratke prakse meditacije, osetićete da telo postaje laganije nakon kraćeg vremena, recimo 15 ili 30 minuta nakon što ste seli u Padmu, Sida ili Sukasanu, u skladu sa ukusom i temperamentom. Takođe možeš da budeš polusvesan tela. Mnogo sreće nastaje koncentracijom. Ovo je sreća koja nastaje od koncentracije. Ovo je sreća koja nastaje od koncentracije – koncentracije Ananade – koja je prilično različita od čulnog zadovoljstva. Morate da budete u stanju da razlikujete ova dva zadovoljstva putem Budija koji je učinjen suptilnim putem konstantne Abjase, meditacije.

Možete jasno da osetite da se um kreće, da napušta sedište mozga i da pokušava da ode u svoje Ćatastana, originalno stanje. Znaete da je napustio svoje stare koloseke i sada prelazi u nove koloseke u aveniji. Kao rezultat meditacije, u mozgu se formiraju novi kanali, formiraju se nove struje misli, stvaraju se nove moždane ćelije. Psihologija se potpuno transformiše. Imate novi mozak, novo srce, nova osećanja, nove sentimente, nove senzacije.

BUTA GANE

Ponekad se ovi nadprirodni entiteti pojavljuju u meditaciji. Oni su čudne figure, neki sa dugim zubima, neki sa velikim licem, neki sa velikim stomakom, neki sa licem na stomaku, neki sa licima na glavi. Oni su stanovnici Buta Loke. Oni su Bute. Oni treba da su pratioci Gospoda Šive. Oni imaju zastrašujuće oblike. Oni ne uzrokuju nikakvu štetu. Oni se samo pojavljuju na pozornici. Oni dolaze da testiraju vašu snagu i hrabrost. Oni ne mogu da učine ništa. Ne mogu da ostanu ispred tragoaoca ko je etički čist. Ponavljanje nekoliko Omkara će da ih udalji. Morate da budete neuštrašivi. Kukavica je apsolutno nepodoban za duhovnu stazu. Razvijte hrabrost sa konstantnim osećanjem da ste Atman.

DIZANJE SA SEDIŠTA

Za vreme meditacije možete da doživite da ste ustali sa vašeg sedišta. Neki doživljavaju da lete u vazduhu.

BOŽANSKO SVETLO

Božansko svetlo ne dolazi kroz otvorena vrata, već samo kroz uske prolaze. Tragalcac vidi zrake sunca koje prolaze kroz procep u tamnu sobu. To je kao "blesak munje." Ovo iznendno osvetljenje zaustavlja sve zvukove reči. Tragalcac je opčinjen, u ekstazi i sa strahopoštovanjem. Trese se od ljubavi i strahopoštovanja baš kao što je to činio Arđuna kada je imao Visvarupa Daršan Gospoda Krišne. Toliko je svetlo i sjajno svetlo koje obavija božansko da je početnik zablesnut i zbunjen.

Ovo je vrsta vizije koju osoba povremeno dobija za vreme meditacije. Možete da vidite blistavo svetlo sa naglim pokretom. Možete da vidite glavu čudesnog oblika vatreno crvene boje kao vatra, koja je užasna za gledanje. Ima tri krila veličanstvene dužine i širine, i dah beo kao blistavi oblak. Ponekad bi ona žestoko lupala, a ponekad bi bila mirna. Glava nikad ne progovara ni reč, već stalno ostaje mirna. Ponekad postoji lupanje dugim krilima.

Ponekad će zli duhovi da vam zadaju probleme. Oni mogu imati ružna, okrutna lica sa dugim zubima. Oterajte ih svojom snažnom voljom. Dajte zapoved rečima, "Odlazite napolje." I otiće. Oni su nadprirodni entiteti. Oni neće povrediti Sadake. Vaša hrabrost će biti testirna. Doćete u kontakt sa veoma dobrim duhovima takođe. Oni će mnogo da vam pomognu u vašem napretku. Ovo su Vigne ili prepreke na putu.

Tragaoci su veoma željni da uskoro dobiju duhovna iskustva. Čim ih dobiju, oni se preplaše. Oni su užasno preplašeni kada odu iznad telesne svesti. Oni se privremeno pitaju da li će da se vrate dole ili neće. Zašto bi trebali da se uopšte plaše? Nije bitno da li će da se vrate u telesnu svest ili neće. Svi naši pokušaji su uglavnom usmereni na prevazilaženje ovoga tela i na to da budemo jedno sa višom duhovnom svešću. Potrebna je hrabrost. Sve vrste sila moraju da se sretnu na tom putu.

RAZJAŠNJENJE NEKIH SUMNJI

PITANJE

Za vreme meditacije si se pojavio ispred mene. Tvoje oči su bile velike, svetle i prodorne. Osećaj naelektrisanja je prožeo celo moje biće; onda se pojavio svetlo – onda je postalo tačka i nestalo. Zadnje stvari koje se sećam je škljocanje unutar tela; potpuno sam izgubio svest. Bio sam progutan u okean ništavila. Ne sećam se ničega tokom ovog perioda.

- 1) Da li je ovo Samadi?
- 2) Da li postoji krug svetla gde bi trebale da budu Čakre?
- 3) Čakre se menjaju, malo su drugačije od ilustracija u knjigama.
- 4) Ponekad treba 5 minuta da se vratim u normalnu svest.
- 5) Osetljivost prema buci za vreme prvih 15 minuta.
- 6) Glasna buka ponekad zaboli kada se vraća u svest sa trzajem.

ODGOVOR

Kada se Nadiji pročiste stalnim prisećanjem imena Božijeg (Đapa) i kada nastupi Ćita Sudhi (pročišćenje srca) putem nesebične službe čovečanstvu, student dobija razne vrste Samadija. To zavisi od intenziteta koncentracije za vreme meditacije. Iskustva se razlikuju kod svih studenta. Neki mogu da dobiju vizije i čuju zvukove. Pojava svetla je vrsta podsticaja od astralnih entiteta. Ovo je znak dobrog duhovnog napretka.

- 1) Da, to je neka vrsta Samadija. Student može da se ne seća bilo kakvih iskustava, ali može da oseća ogromnu unutrašnju snagu, moć i neopisivu sreću i mir.
- 2) Svetlo Čakre može da bude ili cirkularno ili bilo kojeg drugog oblika.
- 3) Čakre ne moraju da budu tačno kao što su na crtežima u knjigama.

- 4) Posle duboke meditacije, može da potraje 5 minuta da se uđe u normalnu svest. U nekim slučajevima, može da bude više od pola sata. U mnogim slučajevima stalno sećanje na to stanje će da potraje ceo dan.
- 5) Senzitivost prema zvukovima je zbog duboke koncentracije.
- 6) Buka je samo vrsta osećanja. Trzaj je takođe samo osećanje. Nikakva šteta ne može da nastane otuda. Ovo je opšti doživljaj kod svih studenta koji čine zadovoljavajući napredak. Oni beleže napredak. Potrebna je stabilnost u praksi kako bi se postigli viši stupnjevi Samadija. Napredni student razvijaju novu gledište -- vide Boga u svim bićima, shvataju esenciju iza svih imena i formi. Oni koji naprave takav ogroman napredak moraju da uzimaju hranjive obroke, mnogo voćnog soka, i hranu koja daje energiju, da se često i dugo odmaraju. Slava takvim dinamičkim jogijima.

VOĐSTVO NA STAZI

Dovedi svoj um pod savršenu kontrolu. Načini od njega savršeni instrument za primanje i izražavanje najviših duhovnih iskustva.

U ovom svetu čulnih želja, Maja je Gospod. Ona ima najveću moć u ovom svetu. Ali je još moćnija milost Božja, moć meditacije, posvećenost, razlučivanje i nepristrasnost.

Kada si pod napadom iskušenja za vreme meditacije, vaše božanstvo koje vas vodi će da formira zaštitni krog oko vas. Nemojte da se brinete. Nastavite da hrabro korčate.

Moraćete da prođete veliku prazninu i područje tame za vreme meditacije. Nemojete da se plašite. Dobićete sjajno svetlo putem milosti Božje. Budite strpljivi. Gurajte napred.

Nadprirodne sile će pokušati da vas povrede u meditaciji putem delovanja Maje. Ovo je test. Bog će vam dati moć da prevaziđete sve prepreke. Budite čvrsti.

Budite nepokolebljivi. Pobjeda je uvek vaša. Krevet od trnja će postati krevet od cveća za vas. Cveće će da pada po vašim glavama. Neprijateljske sile će da se pretvore u cveće.

Bićete napadnuti iznutra putem projekcije tamnih misli iz vašeg podsvesnog uma.

Tamne misli će da preuzmu razne tamne, užasne, odvratne forme. One će da vas plaše. Niži astralni entiteti sa tamnim licima i dugim zubima će da vas plaše. Oni će da nestanu putem milosti Božje i moći vaše meditacije.

Bićete testirani da li ste slobodni od straha, ambicije i strasti.

Dobićete pozive od Devata. Zahvalite im, ali nemojte da podlegnete.

Prelepe, nebeske devojke će da se pojave ispred vas. One će da pevaju, plešu i smeše se, i pokušaću da vas zavedu. Budite oprezni.

Budite nepristrasni. Otkrijte nečistoće, neiskrenost, i netrajnost. Koristite mač razlučivanja i ćuskiju nepristrasnosti.

Budi pobedonosan, O Ram! Nosi venac od mira i uđi u samoobasjano, beskrajno područje besmrtnog blaženstva koje iznad vremena i prostora.

Sadaka dobija malo iskustva za vreme svoje Sadane, vidi prelepe vizije Rišija, Mahatma, astralnih entiteta raznih opisa, itd.. Čuje razne emelodične Anahata zvukove (Nada). Miriše Divja Gande. Dobija moć čitanja misli, predviđanja, itd.. Sadaka sada glupo zamišlja da je postigao najviši cilj i prestaje sa daljnjom Sadanom. Ovo je ozbiljna greška. Dobija lažni Tušti ili zadovoljstvo. Ovo su sve povoljni znaci koji se manifestuju radi malog pročišćenja i koncentracije. Oni su svi ohrabrenje koje Bog daje kao vrstu podsticaja za daljnji napredak i intenzivnu Sadanu. Tragalac dobija veću snage uverenja nakon što je imao ova iskustva.

Oni koji nisu otklonili nečistoće uma putem nesebičnog služenja, koji nisu praktikovali Jamu, Nijamu i koji nisu razvili razne etičke vrline, koji su počeli da meditiraju bez prethodnih kvalifikacija, nisu u mogućnosti da vide božansko svetlo kada se spusti. Um nije dovoljno jak da primi moćno duhovno svetlo. Oni su preplašeni i zaustavljaju svoju Sadanu. Ovo je ozbiljna greška. Oni bi trebali da pročiste svoje srce i da se opreme sa božanskim vrlinama i započnu svoju Sadanu sa duplom snagom, energijom i željom.

Ako nisu redovni u svojoj praksi, ako njihova Vairagja uvene, ako se budu slobodno mešali sa svetovnim ljudima, imaće definitivne prepreke, milost nestaje, iskustva nestaju. Oni nisu u mogućnosti da se ponovo uzdignu do njihovih prvobitnih visina duhovne slave.

Stoga, redovost u Sadani i Para Vairagja bi uvek trebale da se održavaju.

Radi entuzijazma, mladenačke žudnje, oni se iscrpe u Sadani. Oni se prenapregnu. Odu iznad njihovih kapaciteta. Kada se ovo spoji sa zanemarivanjem ispravne i redovne ishrane, dobiju razne bolesti i napuste Sadanu.

Uvek bi trebalo da se malo lakog posla kombinuje sa meditacijom na početku, dok se osoba ne učvrsti u dubokoj meditaciji. Tokom relaksacije, malo proučavanja i malo posla su od pomoći.

Novajlija bi trebao da praktikuje meditaciju pod vođstvom svoga Gurua ili starijeg Sadake. Ovo je od vitalne važnosti.

Onda nastupa iskustvo kosmičke svesti. Mali pogled na Brahmana vas neće osloboditi. Oni su Alpa (mala iskustva). Samo iskustvo Bume će da vam da spasenje.

Najviše iskustvo je ono u kojem postajete istovetni sa Brahmanom ili apsolutim i vidite Brahman posvuda.

Naravno, mnogo zavisi o praksi. Zna se da praksa čini čoveka savršenim. Osetite uzbuđenje ekstremne radosti koja se spušta kada se približavate cilju. Tada ćete da

osetite prelepo smirenje. Ispijajte nektar u dubokoj tišini. U dubokoj tišini misteriozni Atman će da vam se otkrije kao Amalaka voće na vašem dlanu. Avidja i Maja i njihovi efekti – Moha, strah, itd., će da pobegnu. Postojeće samo svetlo, znanje, čistoća i blažentsvi posvuda.

Neki iskuse malo transcidentalnih čuda Atmana. Neki su na granici sa ogromnim domenom Atme. Neki su, kao Datatreja, Đada Bharata, Vama Deva i Sadašiva Brahmendra, zaronili duboko u okean blaženstva. Što se više istanjuju Vasane, egoizam i Moha i Adjasa, to je veće blaženstvo Jastva. Što je više Sadane, to je više duše.

OBJAŠNJENJE NEUDOBNOSTI ZA VREME MEDITACIJE

Ako tragalac oseća neku neudobnost za vreme meditacije, to je uvek fizička, a ne druga neudobnost. Ukočenost koju oseća, trzaji koje doživljava, golicanje koje oseća u leđima, pa čak strahovi koje možda ima da se možda neće vratiti u svetovnu svest, su isti i svi podtiču samo od tela. Ako u kuću od blata i trske od nekog siromašnog čoveka uđe slon, naravno da će da bude bučne lomljivine. Smrtni okvir, koje je opremljeno tako da smesti nisko životinjsko, u njegovim ograničenim ograničenima, može da se zatekne u teškoći da odjednom uzme i primi u sebe moćnu veličinu božanskog prisustva. Odatle potiče nervozno uvijanje i drhtanje mišića. Telo se privikava da prihvati novu vibraciju božanske moći koja se sada stvara u grudima tragoaca. Nemojete da obraćate pažnju niti da brinete o ovim fizičkom prilagođavanju. Kad god da osetite ukočenost u isprepretenim prstima, razvežite ih i izmasirajte celu dužinu ruke sa drugim dlanom ne pomerajući se iz vaše Asane i ne otvarajući oči. Možete da promenite položaj ruku na mestu od laktova do bedara.

Molim vas nemojte da brinete o tome da se nećete vratiti u običnu svest. Ni jedan inteligentni učenik se nikad neće brinuti o takvom problemu dok god ima vere i posvećenosti svom Guruu.

ČETVRTO POGLAVLJE

SAMADI ILI STANJE SUPERSVESTI

ŠTA JE SAMADI?

Samadi je unutrašnje božansko iskustvo koje je iznad dosega govora ili uma. Ne postoji jezik ni način da se izrazi. Stanje Samadija je sveblaženstvo, radost i mir. Sve mentalne aktivnosti tada prestaju. Ne postoji razlika između subjekta i objekta.

Ovo stanje je iznad celokupne relativnosti. To nije stanje inercije. To je stanje savršene svesnosti. To nije samo puki emotivni entuzijazam ili osećaj veselja. To je direktno, unikatno, intuitivno iskustvo istine ili apsolutne svesti. To nije iskustvo koje može da se dosegne sa malo prakse. Da bi se postigao Samadi, osoba bi trebala da sledi strogu Brahmačarju, dijetetska ograničenja i mora imati čistoću srca.

Niko ne može da uđe u Samadi dok sam nije visoko pročišćena duša. Um bi trebao da bude savršeno čist. Samo onda je mehanizam ili posuda dovoljno spremna da primi spuštanje božanskog svetla. Posuda bi trebala da bude dovoljno jaka da podnese pritisak iznenadne ekspanzije svesti ili kosmičku viziju koja je iznad uma i koja pokriva celu egzistenciju jednim zamahom ovog novog, uzvišenog, širokogrudnog iskustva.

Samo putem Samadija osoba može da spozna nepoznato, vidi neviđeno, može da ima pristup nepristupačnom. Suma svog znanja sva tri sveta, svih svetovnih nauka je ništa doli puka ljuštura kada se uspoređi sa beskrajnim znanjem mudraca koji je postigao najviše stanje Samadija.

Samadi nije kameno, inertno stanje kao što mnogi ljudi zamišljaju.

Kada je um potpuno apsorbovan u meditaciju, to se naziva Samadi.

U Samadiju se realizuje jedinstvo Ćivatmana i Paramatmana.

U Samadiju prevazilaziš ograničenja empirijskog postojanja i dosežeš bogati unutrašnji život.

U Samadiju um gubi svoju vlastitu svest i postaje jedno sa objektom meditacije.

Redovno proučavanje religijskih knjiga je samo po sebi Savikalpa Samadi.

Ne postoji ni meditacija ni Samadi kada osoba realizuje vrhovno Jastvo.

U Samadiju pozitivne meditacije, Ćnani vidi u sebi svet kao kretanje ideja.

Taj jogi koji je iskusio čisti Nirvikalpa Samadi nadilazi rođenje i smrt.

Stanje kosmičke svesti je iznad opisa. Ono uleva strahopoštovanje, vrhovnu radost i nepomućenu sreću. Stane kosmičke svesti je ispod aposlutne svesti gde se onaj koji vidi, vid i stvari viđene, ili znalac, znanje i znano; ili subjekat i objekat postaju jedno. U kosmičkoj svesti još uvek postoji onaj koji vidi i viđeno.

Kosmička svest je savršena svesnost jedinstva života. Jogi oseća da je univerzum ispunjen sa jednim životom, da je živ, da vibrira, i da je inteligentan, i da ne postoji nikakava stvar kao što je slepa sila ili mrtva materija. On dobija nebesko oko i doživljava blaženstvo iznad razumevanja i opisa. On u stvari oseća da je sve on sam, da su zmije, škorpioni i tigrovi deo njega kao njegove oči, nos, ruke i stopala.

On je jedno sa eterom, cvećem, suncem, okeanom, nebom. On oseća eliksir života, nektar besmrtnosti kako teče njegovim venama. On oseća da se ceo univerzum kupa u moru zadovoljavajuće ljubavi.

ĀDADA SAMADI I ĆAITANJA SAMADI

Samadi je dvovrstan, to jest, Ādada Samadi i Ćaitanja Samadi. Postoji uvreženo mišljenje da Samadi znači sedeti sa Kovpinom u stanju aposlutne nesvesti u Padmasani ili lotos položaju sa savršenim prestankom disanja. Obični ljudi misle da

čovjek koji se učvrstio u Samadiju ne bi trebao da ima svest o njegovom okruženju i da bi trebao da bude apsolutno bez osećaja čak ako se nož zabode u njegovo telo. Takav Samadi zaista postoji. To su sve Ćada Samadiji koji se postižu Hata jogičkim Krijama kao što su Kečari Mudra, Kumbhaka Pranajama ili zadržavanje daha, itd.. Prana se podiže i fiksira u nekoj Čakri. Čovjek je praktično mrtav za to vreme. Ovo je nešto slično dugom, dubokom snu. Ovi Samadiji nemaju vrednost. Čovjek se vraća iz svog Samadija kao isti, stari čovjek sa istim svežnjem starih Samskara ili Vasana. On nema super-intuicijskog znanja. Ovo je vrsta akrobatskog podviga ili unutrašnje gimnastike. Takvi Samadiji ne mogu da daju Mukti ili oslobođenje. Svetovni ljudi se zavravaju takvim podvizima.

Istinski Samadi je nešto sasvim drugačije. On daje nadčulno iskustvo. Sve sumnje, zablude, tri čvora (Avidja, Kama, Karma) su uništena vatrom mudrosti. Sve Vasane i Samskare su potpuno spaljene. On daje apsolutnu neustrašivost i nepoljuljano stanje uma. Ovo stanje se opisuje u detalje u Bhagavad Giti, u drugom poglavlju.

Stanje Samadija se održava čak za vreme rada. Um i telo se koriste kao savršeni instrumenti u službi Atmana koji je smešten u srcima svih. Šri Šankara, Gospod Krišna, Gospod Rama se nisu pomerili ni inč od stabilnosti u Brahmanu (Brahmi Štiti) čak i tokom delovanja. Rađa Ćanaka je uživao u istinskom Samadiju dok je vladao kraljevstvom. Nikad nije izgubio Brahman iz vida čak ni za trenutak. Kad je stavljen na test, rekao je: "Čak i da sav Mithila izgori, ništa nije izgubljeno za mene. Imam neiscrpno, nepropadljivo bogatstvo Atmana." Onaj ko je učvršćen u Samadiju drži svoj um i telo u savršenom balansu i koristi ih za služenje čovečanstvu, sa Atma Bavom. On je uvek fiksiran u Brahmanu. On je uvek u Samadiju. Nema lutanja (Vikšepa) za njega ni pod kakvim okolnostima. On je nepopustljiv zbog svog znanja Jastva. Pravi Samadi se zadržava i u akciji i u meditaciji. Ovo je stvarni Čaitanja Samadi. Samadi u koji osoba ulazi u planinskim pećinama i šumama sa zatvorenim očima, ali koji je uništen ili razoren za vreme rada uopšte nije Samadi.

SVETLO NA STAZI SAMADIJA

Um i dah su kao mleko i voda. Rađa joga je kontrola uma. Onaj ko želi da postane savršeni jogi i da iskusi prelepi Samadi mora da kontroliše um i dah. On mora stalno da praktikuje jogu i da sledi pravila. Mora potpuno da savlada pet Tatvi.

Obuzdavanje uma (Niroda) vodi ka Ćnani. Niroda je kulminacija Snakje i joge. Niroda je ta koja je u osnovi svih Sadana i duhovnih vežbi. Obuzdavanje uma je esencija svog obožavanja. Ovo je Ćnana i Djana. Najviši cilj se postiže obuzdavanjem uma. Um bi trebao potpuno da se odvoji od objekata. Um bi trebao da se obuzda dok se potpuno ne rastvori u srcu.

Atman ili Brahman je tvoje besmrtno Jastvo. To je jedina sjajna realnost. Ako znaš ovog Atmana, možeš da postigneš savršenstvo. Savršenstvo može da bude tvoje u ovom životu. Atman treba da se prepozna, da se spozna kroz Samadi kao tvoje najdublje, unutrašnje biće. Ako znaš ovog Atmana koji je konačna realnost, koja je savršenstvo, samo onda tvoj život postaje korisno i stvarno postojanje. Znalac Atmana, sa unutrašnjim savršenstvom, nadilazi sve žalosti i postaje slobodan. Ako ne znaš ovaj Atman, onda si na velikom gubitku.

Samadi nije puki emotivni entuzijazam ili osećanje veselja. To je direktno, intuitivno iskustvo istine ili apsolutne svesti ili konačne realnosti. On je iznad svih osećanja, pulsacija i uzbuđenja. Postoji savršena svesnost u Samadiju koji je iznad izražavanja i osećanja. Tada tragalac boravi u svom centru -- cilju svoje potrage -- i shvata apsolutnu slobodu, nezavisnost i savršenstvo.

Baš kao što čovek koji sa strepnjom traži način da pobjegne iz kuće koju je zahvatio požar, tako bi isto tragalac trebao da ima goruću želju da se oslobodi od vatre Samsare. Samo onda će moći da uđe u duboku meditaciju i Samadi.

Um postaje sam Brahman, kada je pročišćen i uveden u stanje Samadija. U Samadiju ne postoji percepcija dualnosti, što je uzrok straha. Avdja je odsutna u Samadiju.

Samadi vas učvršćuje u Atmanu. Putem Samadija, ograničeno Jastvo se apsorbuje u apsolutnu svest. U Samadiju nema mentalne tenzije. Postoji savršeni mir ili savršeno smirenje. Postoji potpuna mentalna zakočenost. Samadi dolazi posle meditacije. Duboka meditacija je Samadi. Um koji je obdaren sa krajnjom disciplinom u inenzivnoj kontemplaciji može da uđe u Nirvikalpa Samadi.

U Samadiju se um povlači od svoje prirodne ili naviknute zauzetosti i fiksira se na Atman koji nije dotaknut umom. Um uopšte ne funkcioniše u Samadiju. On postaje apsorbovan u Brahman. Ako svesno možeš da uđeš u stanje kao što je duboki san, to nije duboki san, već Samadi. To je besani san gde čula i um potpuno prestaju da rade i gde je veo neznanja uništen vatrom znanja. Tragalac uživa u savršenoj radosti slobode i beskrajnom, nadkosmičkom, ogromnom iskustvu i vrhunskoj tišini nepropadljivog.

U Samadiju se pročišćeni um povlači od spoljašnjih objekata, zagleda unutra i koncentriše na najdublje unutrašnje Jastvo ili Atman. On uzima formu Atmana, baš kao što kamfor postaje sama vatra. Znanje Brahmana ili Atmana je stvarno iskustvo, a ne samo puko znanje. Znati Brahmana znači postati Brahman. *“Brahmavid Brahmaiva Bhavati”* – ovo je nedvosmislena izjava Upanišada.

U Samadiju postoji otkrovenje ili uvid ili intuicija. Ćnana Ćakšui ili Divja Ćakšui je su otvoreni. Treće oko mudrosti se otvara samo po sebi kada se podigne Brahmakara Vriti. Mudrac koji se rađa kroz iskustvo Samadija postaje usidren u svom vlastitom Jastvu. On je obdaren sa kosmičkom vizijom i transcedentalnim božanskim znanjem.

Sve dok si u Samadiju Ništha, postoji samo Brahman ili apsolut. Nirantara Samadi ne znači sedeti sa povezom preko očiju, već odricanje od svih vezanosti za

telo, i sagledavanja individualne duše i vrhovne duše kao jedne, i znanje da je sam praktikant Paramatman, i delovanje prema ovom znanju. Samadi znači uništenje ili apsorpciju uma. Gde god da pogleda, on vidi jedno Jastvo posvuda. Ni samo-odricanje ni sebeznanje nisu dovoljni, već zajedničko postojanje obadvoje -- samo-odricanja i sebeznanja čini Nirantara Samadi. Sebeznanje je Brahma Ništa. Onaj ko je ovo postigao nema telo.

Stanje u kojem um postaje slobodan od senzacija je Mukti. Višaja znači funkcija čula. Stoga, Mukti je stanje uma koje nije povezano ni sa čulima ni sa vlastitim funkcijama i akcijama uma, to jest, nadama, strahovima, itd.. Bez stapanja sa Brahmanom, um ne može da bude odvojen od senzacija. Um postaje jedno sa Brahmanom. Ovo je Mukti. Ovo je stanje Nirvišaje.

Individualna duša postaje vrhovna duša. Ovo je Mukti. Kao kada pomešate so sa vodom, so postaje voda, tako um koji, kad se pomeša sa Brahmanom, na posletku postaje sam Brahman. Kada um postane Brahman, ovaj svet koji je kreacija uma, se takođe rastapa u Brahmanu, i postaje sam Brahman. Stoga, sav ovaj Brahman dolazi samo onome ko je praktikovao ovu Ništhu.

Prema Vedanti, poništavanje Avidje ili neznanja vodi u Samadi. Prema Patanđaliju Maharšiju, tragalac doseže Samadi otklanjanjem stiska Prakriti putem prakse i discipline.

Vedantin uživa u večitom blaženstvu i prirodnoj lakoći Sahađa Samadija. On ostaje kao Sakši ili tihi svedok. On ne pravi nikakav ozbiljni pokušaj da kontroliše psihički tok ili stuju misli. On podiže Brahmakara Vriti putem meditacije na značenje "Tat Tvam Asi" Mahavakje. Čita je modifikovana u formi Brahmakara Vritija. Sve druge modifikacije su povučene. Ovaj Vriti uništava neznanje, te i sam umire, i Brahman isijava kada tragalac shvati svoju istovetnost. Kada je Vriti trajan, postiže se najviša foma Samadija, to jest, Nirvikalpa Samadi. Kada je promenljiv, mudrac postiže Savikalpa Samadi.

Samadi kod Đnanija je bez napora i spontan. “*Yatra yatr mano yati tatra tatra Samadhyah.*” – gde god um krene, on iskusi Samadi. On stalno boravi u Samadiju. Za mudraca ne postoji “u Samadiju” i “van Samadija”. On doživljava Samadi uvek, bez ikakvog napora. Odatle se zove Sahađavasta ili Sahađa Samadhi. On uživa u slobodi, blaženstvu i miru u svim trenucima svoga života. On pije nektar besmrtnosti u ovom životu.

Jogički Samadi je analitički i diskriminativan. U ovom Samadiju je veći naglasak na razlikovanju Puruše i Prakriti. U Đnana Samadiju je potrebno razlučivanje. Brahmakara Vriti koji se podiže u pokušaju da se postane istovetan sa vrhovnim Jastvom ili Brahma Ćintana uništava Avidju i umire sam po sebi.

SAMADI

Samadi je jedinstvo sa Gospodom. To je supersvesno iskustvo. To je Adiatmik Anubava.

Hata jogi putem prakse Kečari Mudre može da se zatvori u kutiju koja se onda može zakopati pod zemlju mesecima. Nema višeg superčulnog znanja u ovoj vrsti Samadija. U Đada Samadiju, Sadaka je nesvestan. To je manje-više kao duboki san. Tragalac nema nadčulnog znanja. Bez sumnje da je ovo teška jogička Krija, ali ne daje Atma Đnanu. Ona ne može da uništi Samskare i Vasane. Hata jogiji ove vrste postaju komercijalizovani ljudi i ne napreduju na duhovnoj stazi. Oni trče za imenom, slavom i novcem, i tako dožive beznadežni pad u duhovnosti. U Ćaitanja Samadiju postoji savršena svesnost. Jogi silazi dole sa novom nadčulnom mudrošću.

Samadi, Mukti, Turija su sinonimi. Samadi znači supersvest. Meditant u Samadiju je svestan svoga Jastva. Mukti je sloboda od rođenja i smrti. Mukti je postignuće Paramananda stanja ili stanja vrhovnog blaženstva. Mukti je sloboda od svake vrste bola. Turija je četvrto stanje. Ono transcenduje tri stanja, koja su Đagrat

(budno stanje), Svapna (stanje sanjanja) i Sušupti (stanje dubokog sna). Da bi se razlikovalo ovo stanje od ostala tri stanja, ono se zove četvrto stanje.

Mokša je gubitak ličnosti u božanskom. To je oslobođenje od zablude ličnosti. Nema poništavanja putem rastapanja ove male, lažne ličnosti. Kao što reka postaje sam okean, individualna duša postaje moćna vrhovna duša sa višom svešču i transcedentalim blaženstvom i znanjem.

Stanje Samadija je iznad doseguma i govora. Čak u svetovnom iskustvu, ne možeš da opišeš ukus jabuke onom ko je nije probao, ili prirodu boje slepom čoveku. Stanje Samadija je sveblaženstvo, radost i mir. Samo ovoliko može da se kaže. Osoba mora sama da oseti ovo.

U Samadiju ili supersvesnom stanju, meditant gubli individualnost i postaje istovetan sa vrhovnim Jastvom. Postaje otelovljenje blaženstva, mira i znanja. Samo toliko može da se kaže. Možete sami da doživite ovo putem stalne meditacije.

Nirvikalpa Samadi je stanje supersvesti (vrhovni Bog). Ne postoji Vikalpa (imaginacija) bilo koje vrste u ovom stanju. Ovo je cilj žviota. Sve mentalne aktivnosti tada prestaju. Delovanje intelekta i deset Indija potpuno prestaju. Tragalac se tada odmara u Atmanu. Nema razlike između subjekta i objekta. Svet i parovi suprotnosti potpuno nestaju. Ovo je stanje iznad celokupne relativnosti. Ono nije stanje inercije. To je stanje savršene svesnosti. Tragalac dobija znanje Jastva, vrhovni mir i beskrajno, neopisivo blaženstvo i radost. Ovo stanje je neopisivo. Ono mora da se oseti i doživi od strane tragaoca. Trijada, to jest, znalac, znanje i znano, nestaju. Čovek je tada Brahman. Nema više Ćiva postojanja. Ovo se takođe zove Jogaruda stanje.

Pokušaj da uživaš u besanom snu gde sva čula i um ostaju u stanju mira i intelekt prestaje da funkcioniše. Ovaj besani san je Maha Nidra ili supersvesno stanje. Oni je savršena svesnost u kojem se individualna duša stopila sa vrhovnom dušom. Nema buđenja u ovom snu. Predstava imena i formi na posletku nestaje.

U Samadiju ili supersvesnom stanju, praktikant joga se stapa sa Gospodom. Čula, um i intelekt prestaju da funkcionišu. Baš kao što se reka stapa sa okeanom, individualna duša se stapa sa vrhovnom dušom. Sva ograničenja i razlike nestaju. Jogi doseže najviše znanje i večito blaženstvo. Ovo stanje je iznad opisa. Moraćete sami da spozate ovo.

II

Zaustavi talase svog uma, i držite ga stabilnim u Nirvikalpa Samadiju. Ovo zahteva stalnu i dugotrajnu praksu meditacije. Na početku mogu da postoje prekidi u meditaciji. Ali praksa vas čini savršenima. Posle možeš da ostaneš apsorbovan u meditaciji. Možeš da se rastopiš u Samadiju ako imaš stabilan um kao plamen zaštićen od vetra. Pre nego što dobijete istinski uspeh u meditaciji, najpre zagospodarite Asanom ili položajem. Sedite u svom sedištu kao stablina stena 2 ili 3 sata. Ako je telo stabilno, um će takođe da bude stabilan.

Nemojte da zamenite malu koncentraciju, malu jednousmerenost uma sa Samadijem. Ako ste se izdigli malo iznad telesne svesti radi malo koncentracije, nemojte da mislite da ste postigli Samadi.

Odvojite um od tela i sjedinite ga sa vrhovnim Jastvom. Ovo je poznato kao Samadi ili supersvesno stanje. Ovo će da da oslobođenje ili slobodu od rođenja i smrti. Samadi se postiže dugotrajnom praksom sa željom i entuzijazmom.

Samadi je najviši cilj koji osoba može da postigne kroz meditaciju. To nije stvar koja može da se postigne uz malo prakse. Da bi dosego Samadi, osoba bi trebala da poštuje strogu Brahmačarju, dijetetska ograničenja, i mora da ima čistoću srca. Ako se ove ne postignu, nema mogućnosti da se postigne to stanje. Ove preliminarne kvalifikacije bi trebale da se dobro savladaju, a tek onda osoba mora da pokuša da uđe kroz vrata Samadija. Niko ne može da uđe u Samadi ukoliko sam nije veliki poklonik Gospoda. Inače, takozvani Samadi postaje Đada za njega.

Ako Vasane i vezanosti za objekte sveta potpuno nestanu i ako ste u nepokretnom stanju, postali ste Ćivanmukta. Boravite u vlastitom Jastvu. Boravite u nedualnom vrhovnom sedištu. Vizija Ćnana će da se pojavi u vama. Svetlo mudrosti će da zasija nezatamnjeno, kao sunce bez oblaka. Nikad nećete biti privučeni bilo kakvim svetovnim objektima. Bićete potpuno slobodni od zablude i žalosti. U stvari, osećaćete da samo Jastvo prožima i ispunjava sve u svetu. Sijaćete sa Brahmičkim sjajem. Imaćete istovetan pogled na sve i izbalasniran um. Bićete slobodni od žudnje za čulnim objektima jer će um uvek da bude hladan od Brahmičkog blaženstva. Bićete okupani sa hladnim ambrozijskim nektarom koji kaplje iz uma koji je zadovoljan i spokojan.

Šikidvaja je bio aposorbovan u Brahmičko stanje 2 Gatike (48 minuta). Bio je nepokretan kao stub, u Nirvkalpa Samadiju. Njegova žena Ćudalai, u obliku Kumba Munija, njegov Guru je zaurkao kao lav, ga čak nisu mogli da probude iz njegovog Samadija. Iako ga je tresla gore, dole, ona nije mogla da izvrši nikakav uticaj na njega, čak ni u najmanjoj meri, iako je njegovo telo padalo.

Kada uđete u duboku meditaciju, puls je 30. Onaj koji posmatra može da ne primeti disanje. Dah može da ne dolazi iz nosnica. U Ćada Samadhiju Hata jogija, disanje i srce potpuno prestaju. U početnim fazama Ćaitanja Samadija pluća i srce rade veoma, veoma sporo.

Napredni tragaoci bi trebali da prestanu sa svim vrstama poslova, čak i sa proučavanjem svetih knjiga, ako žele da brzo uđu u Samadi. Trebali bi da poštuju Mounu i da borave na usamjenom mestu na oblama Gange, Jamune ili Narmade, ili bilo koje reke. Trebali bi da žive samo na 1 ½ sir (litru i po) mleka i voću. Trebali bi da zarone u Samadi u većoj meri. Trebali bi da smanje spavaje na 2 ili 3 sata. Trebali bi da započnu sa praksom na početku zime, u novembru. Stvarni odmor je u meditaciji. Ovaj odmor je daleko bolji od onoga koji se postiže spavanjem. Dobar san čak od pola sata ili sat vremena će da bude dovoljan za čoveka koji redovno meditira.

STANJE BLAŽENOG BOŽANSKOG ISKUSTVA

Meditacija je Samadi samo kada sija sa objektom meditacije, kao da je sama oslobođena od sebe. Mislilac i ono na što se meditira, postaju jedno. Um postaje Djejarupa. Različiti termini "kontemplacija," "ono na šta se kontemplira" i "onaj koji kontemplira," nestaju. U stanju Samadija, tragalac nije svestan bilo kakvih spoljašnjih ili unutrašnjih objekata. Baš kao onaj ko pravi strele, imajući um potpuno na sreli, ne zna da li kralj prolazi pored njega, tako isto jogi ne zna ništa kad je duboko u svojoj meditaciji.

Samadi ili blaženo božansko iskustvo nastaje kada se ego i um rastope. To je stanje koje se postiže svojim vlastitim naporom. Ono je neograničeno, bez ograda i beskrajno. Kada se ovo iskustvo realizuje, um, želje, akcije i osećanja radosti i žalosti nestaju u praznom.

Ima raznih vrsta Samadija. Ali od svih njih, postoji samo nekoliko bitnih.

Samadi koji doživljava Bakta je Bava Samadi. Poklonik doseže stanje putem Bave i Maha Bave. Bakta koji meditira na formu Gospoda Krišne će videti Krišnu i samo Krišnu svuda kada je ustoličen u Samadiju. Videće sebe kao Šri Krišnu. Gopike u Vrindavanu; Gouranga i Ekanat su imali ovo iskustvo. Oni koji meditiraju na sveprožimajućeg Krišnu će imati drugu vrstu iskustva, svest celog Virata.

Postoje dve druge vrste Samadija, a to su, Savikalpa i Nirvikalpa Samadi. U prvom obliku postoji Triputi ili trijada, to jest, znalac, znanje i znano, ili vidioc, vid i viđeno. Samskare nisu uništene. U potonjem su Samskare potuno spržene ili uništene. Nema Triputija u Nirvikalpi.

Samprađnata je drugo ime za Savikalpa Samadi. Asamprađnata je drugo ime za Nirvikalpa Samadi.

U Nirvikalpa Samadiju nema ego svesti. Ego i um se rastapaju i sjedinjuju sa Brahmanom. Ovo je poznato kao Nirbiđa Samadi. Nema potpore uma u ovom

Samadiju. Samskare su u potpunosti spaljene. Savikalpa Samadi se produbljuje u Nirvikalpa Samadi. Nema nikakve ideje u Nirvikalpa Samadiju. On je bez misli, apsolutna svest.

Nirvikalpa znači ono što je bez Vikalpe. Ono što nije povezano ni sa kakvom idejom je Nirvikalpa. Bez imaginacije, bez funkcionisanja uma ili intelekta. Svi Vritiji potpuno nestaju. Postoji samo čista svest ili svesnot. Sve Samskare i Vasane su u potpunosti spaljene. Sva imena i forme su spaljene. Ast-Bati-Prija je ono što samo preostaje. Asti-Bati-Prija je Sat-Ćit-Ananda. Ono što uvek postoji je Asti; ono što sija je Bati. Ovo je apsolutna svest. I ono što daje sreću je Prija; to je nepomućeno blaženstvo, Ananda. U Nirvikalpa Samadiju um je oslobođen od smetnja i vezanosti. On počiva nepomaknut kao plamen lampe zaklonjen od vetra.

U Samadiju ili supersvesti student se stapa sa Gospodom. Čula, um i intelekt prestaju da funkcionišu. Kao što se reka spaja sa okeanom, individualna duša se stapa sa vrhovnom dušom. Samadi daje vrhovno znanje, i osoba je oslobođena od točka rođenja i smrti i dobija Kaivalja (Mokšu) ili oslobođenje.

Znanje koje se dobija putem čula, u relativnom svetu, nije najviše znanje. Ono ne može da ti da trajno zadovoljstvo i večitu radost i mir. Ono je ograničeno znanje. U vama uvek postoji praznina, bez obzira na bilo kakva intelektualna postignuća. Postoji podsticaj u tvom umu da se postigne transcedentalno znanje, znanje večitog, putem kojega se sve zna. *Yasmin vijate sarvam idam vijatam bhavati*. Božansko znanje je iznad dometa čula i uma. Čula i um ne mogu da prodru u srce krajnje istine ili beskrajnog. Oni su konačni instrumenti. Intelekt i um imaju svoja vlastita ograničenja. Oni mogu da deluju samo na zemaljskom planu. Putem intuitivnog uvida možeš da postigneš ovo transcedentalno znanje apsoluta u Samadiju. Samo putem Samadija možeš da znaš nepoznato, možeš da vidiš neviđeno, možeš da dobiješ pristup nepristupačnom.

Darana ili koncentracija, Djana ili meditacija, Samadi ili supersvesno stanje, su unutrašnji udovi (Anatranaga) Aštanga joge ili Rađa joge. Oni čine Anataranaga

Sadanu. Oni čine psihičku i mentalnu disciplinu. Ovo troje – Darana, Djana i Samadi – čine Samjamu. Oni se praktikuju u isto vreme. Oni su nivoi u mentalnom naporu koncentracije. Meditacija sledi iza koncentracije, a Samadi sledi iza meditacije.

U Samadiju um postaje jedno sa objektom svoje koncentracije. Meditant i ono na šta se meditira, mislilac i misao, subjekat i objekat, postaju jedno. U koncentraciji se um jednostavno fiksira na objekat. U meditaciji je um ispunjen samo sa idejom o objektu. Sve druge misli su isključene.

U Samadiju je um smiren, Ćita je stišana i misli se kontrolišu, a nadolazeće ključale emocije su potčinjene. Jogi prelazi u transcendentano smirenje ili čudesan okean tišine i postiže transcendentalno znanje Brahmana ili večitog.

Samadi ili ekstaza je blaženo jedinstvo. Um se rastapa u večitom ili Atmanu kao so u vodi ili kamfor u plamenu. To je stanje čiste svesti. Um uvek ima Vritije ili modifikacije. Ako je um čoveka oslobođen od ovih putem koncentracije i meditacije, on postaje Brahman. *Manaso vrittishunyasya Brahmakarataya sthitih.*

Samadi je način do oslobođenja ili slobode od rođenja i smrti. On vodi ka direktnoj, intuitivnoj percepciji istine ili beskrajnog. On zaustavlja sve poteškoće života i uzroke ponovnih rođenja. On uništava imresije ili Samskare koje uzrokuju nova rođenja. On čak pomaže osobi da premosti Prarabdu iako dozrevanje plodova njegovih prošlih Karmi nije završeno.

Vera (Šrada) ili samopouzdanje u moć joge, moć (Virja) za koncentraciju uma, memorija (Smriti) za koncentraciju, Samadi poslednji aspekt joge, Prađna, razlikovanje ili direktna percepcija koju donosi meditacija, postaju načini za postignuće Samadija.

BAKTI JOGA SAMADI

U Bakti jogi, postoji odsustvo i najmanje mrlje ponosa ili samopotvrde. Poklonik se bezrezervno predaje Gospodu. On se predaje potpuno Gospodu i zadobija Njegovu milost. Milost je moćna duhovna snaga. Ona preobražava celo biće poklonika. Ona u njega uliva inspiraciju i novi božanski život. Predavanje čini da poklonik oseća realnost božanske milosti i Božije spremnosti da mu pruži pomoć u svako vreme. Samo putem milosti poklonikovo celo biće biva podstaknuto i podmlađeno. Putem božanske milosti nastoje upliv božanske energije u celo biće poklonika i celo njegovo biće biva ispravno uobličeno za božansku realizaciju i božansku instrumentalnost.

Postoji devet načina ili stepenica u (Nanavidha) Baktiju. Oni su Sravana, Kirtana, Smarana, Padasevana, Arčana, Vandana, Dasja, Sakja i Atmanivedana. Sravana je slušanje o božanskim Lilama. Kirtan je pevanje Njegovih imena. Smarana je prisećanje. Padasevana je služenje Njegovim stopalima. Arčana je ponuda cveća Gospodu. Vandana je prostracija. Dasja je Bava sluge. Sakja je prijateljsvo sa Gospodom. Atmanivedana je samopredaja ili Saranagati.

Obožavanje, vera, devocija, Ruči (ukus imena Gospodnjeg, tokom ponavljanja i pevanja), Ništa (pobožnost), Rati (intenzivna vezanost za Gospoda), Staji Bava (stabinost u Premi) i Maha Bava (Premamaja ili Param Prema) su osam sepenica na lestvici Prema ili Bakti Joge. Obožavanje, devocija, bogopoštovanje, i apsorpcija su stadiji Bakti joge. Salokja, Samipja, Sarupja i Sajudja su četiri vrste Muktija za poklonike.

Predavanje spušta milost dole. Individua postaje jedno sa kosmičkom voljom putem predavanja. Milost čini predavanje potpunim. Bez milosti, savršeno jedinstvo nije moguće. Predavanje i milost su međusobno povezani. Milost otklanja sve prepreke, zamke i klopke na duhovnoj stazi.

Bakta dobija Bava Samadi i Mahabava. On uživa u toplom zagrljaju božanskog. On postiže božansku Aišvarju. Svo duhovno bogatstvo Gospoda pripada njemu. On je obdaren sa božanskom vizijom Divja Čakšusa. On je obdaren sa Divja (sjajnim)

suptilnim telom i Divja (božanskim) čulima. On ne želi da ima potpuno apsorpciju ili sjedinjenje sa Gospodom. On želi da ostane odvojen ispred Njega i da iskusi božanski med Preme. Apсорpcija u Gospodu mu ispočetka dolazi privremeno u intenzitetu njegove ljubavi i iskustva iako on to ne voli. On postiže sličnost sa Gospodom. On je sličan Bogu na početku. Na posletku on postiže Sajuđja ili jedinstvo.

RAĐA JOGA SAMADI

Prema Rađa jogi, Samadi je dvovrstan, to jest, Samprađnata i Asamprađnata. U prvom, semenke Samskara nisu uništene. U drugom, Samskare su spaljene ili potpuno uništene. To je razlog zašto se prvi naziva Sabiđa (sa semenkama), a drugi Nirbiđa (bez semenki ili Samskara). Sampađnata Samadhi vodi ka Asamprađnata Samadiju.

Samaprađnata Samadi je takođe poznat pod imenom Savikalpa ili Sabiđa Samadi. Samadiji donose savršeno znanje objekta meditacije. Um stalno i do isključenja svih drugih objekta, preuzima prirodu i postaje jedan sa objektom svoje kontemplacije. Jogi postiže sve moći kontrolisanja prirode u ovom Samadiju.

Postoje četiri vrste Samprađnata Samadhija, a to su, Savitarka, Savićara, Sananda, i Asmita Samadi. Svi ovi Samadiji nešto postižu. Postoji Alambana ili argumentacija ili ispitivanje. Oni daju intenzivnu radost, ali nisu najbolji i nafiniji oblici Samadija. Oni uključuju grube i suptilne elemente prirode i organe čula. Oni vam daju direktno znanje elemenata i instrumenta znanja i nešto slobode.

Ovi stadijumi su u obliku stepenica lestvica koje se dižu prema gore. Za početak, meditacija bi trebala da se radi na grubi oblik. Kako napredujete u meditaciji, možete da pređete na apstraktnu meditaciju ili meditaciju na suptilne stvari ili ideje. Um bi postepeno trebao da se disciplinuje i obuči u meditaciji. Nikako se ne može odmah da uđe u najviši Asamprađnata Samadhi ili ono što čini najvišu suptilnu esenciju. To je razlog zašto je Patanđali Maharši propisao prakse različitih vrsta nižih Samadija. Kada je um ekstremno vezan za grube objekte, ne može odjednom da se

fiksira na suptilne objekte. Mora da postoji postepeno penjanje lestvicama joge. Trebali bi da pažljivo gazite na svaki stepenik lestvica. Trebali bi da prođete kroz sukcesivne stadijume pre nego što postignete najviši ASAMPRĀNATA ili Nirvikalpa Samadi. Ali joga Brašte koje su prošle kroz niže stadijume u njihovim prošlim rođenjima mogu da dosegnu najviše stanje na samom početku putem milosti Gospodnje. Ako je student joge dosegao više stanje, on ne treba da se vraća na niže stadijume.

Sve vrste Samprađnata Samadija su Salambana joga (sa podrškom) i Sabiđa joga (sa semenkama Samskara). Jogiji uživaju neki oblik slobode. Darma Mega u Rađa jogi znači "oblak vrline." Baš kao što oblaci liju kišu, tako isto Darm Mega Samadi lije na jogije sveznanje i sve vrste Sidija ili moći. Jogi uživa u obliku slobode. Stoga se ovaj Samadi naziva "onaj koji lije" ili oblak (Mega) vrline (Darma). Jogi uživa u proširenoj viziji Boga.

Ritambara, Prađnaloka, Prasannavahita su tri stadijuma ili Bumike Samprađnata Samadhija. U Ritambhari, sadržaj mentalnog Vritija je Satćidananda. Još uvek je odvojen znalac. Zadobijate Jathartha Ānanu ili stvarno znanje. U drugom, svaka vrsta Avarane (zastora) se otklanja. Treće stanje je stanje mira u kojem je um ogoljen od svih mentalnih modifikacija. Znanje koje dobijate iz svedočenja i inferencija je iznad objekata sveta; ali znanje koje dobijate iz Samadija je božansko znanje. Ono je superćulno, intuitivno znanje u kojem vas "napuštaju" razum, inferencija i svedoćanstvo.

SAVITARKA I NIRVITARKA SAMADI

Savitarka Samadi je Samadi sa rezonovanjem. To je površni pokušaj uma da shvati bilo koji objekat. U ovom Samadiju, Sabda (zvuk), Arta (znaćenje), Ānana (znanje) su pomešani.

Tragalac može da meditira na telo Virata ili Gospoda Višnua sa četiri ruke ili Gospoda Krišnu sa flautom u rukama ili bilo koji obični objekat. On će da dobije direktnu percepciju svih jedinstvenih karakteristika, odličja (Gune) i manjkavosti (Doše) objekta meditacije. Imaće puno znanje objekta. Biće obdaren sa svim karakteristikama objekta za koji nije ni čuo niti je mislio o njemu. Zadobiće ove putem Savitarka Samadija. Student joge meditira na objekat uvek iznova odvajajući ga od drugih objekata.

Takođe možete da meditirate ne grube elemente. Zadobićete moć nad njima putem intenzivne meditacije. Elementi će da vam otkriju njihovu istinu.

Baš kao što strelac početnik najpre gađa samo velike obekte, a onda postepeno manje, tako se isto početnik u jogi najpre koncentriše na grube objekte kao što su pet Maha Buta, Gospod Hari sa četiri ruke, a onda na suptilnije. Na ovaj način shvatanje obekata umom postaje suptilnije. Jogi direktno percipuje stvarno telo Gospoda Višnua kao što živi na Vaikhuntju putem snage svoje meditacije iako ostaje na velikoj udaljenosti od Gospoda.

U Savitarka Samadiju, konecntracija se praktikuje na grube objekte i njihovu prirodu u odnosu na vreme i prostor. Ovo je gruba forma Samadija. Kada jogi meditira na elemente kakvi jesu, izdvajajući ih iz vremena i prostora, onda se to zove Nirvitarka Samadhi bez ispitivanja, rezonovanja ili argumentacije. Ovo je suptina forma Samadija.

SAVIČARA I NIRVIČARA SAMADI

Ako meditirate na suptilne Tanmantre i njihovu prirodu u odnosu na vreme i mesto, to je Savičara Samadi sa promišljanjem i razlikovanjem. On je Sukšma ili suptilan. Ovo je suptilnije od Savitarka i Nirvitarka Samadija. Tanmantre su korenski elementi ili Shukšma Bute. Pet grubih elemenata su izvedeni iz Tanmantra kroz proces petostrukosti ili mešanja. Meditacija ide jedan korak na gore u ovom Samadiju

u odnosu na prethodni. Jogi će da zadobije znanja Tanmantra. Zadobiće kontrolu nad Tanmantrama. Dobiće direktnu percepciju raznih suptilnih forma objekta kulminirajući u prvobitnoj materiji ili Mula Prakriti.

Reč “suptilno” ukazuje na opšti uzrok. Ona označava sve takve obične principe kao što su Tanmantre ili primarni elementi egoizma ili Ahankara Mahat Tatve ili intelekt i Prakriti.

Postoji misteriozna moć, Aćintja Šakti u meditaciji. Iako je obična meditacija samo u moguća samo na načine o kojima se čulo i mislilo, čak take stvari o kojima se nije čulo ni razmišlalo mogu da se direktno shvate putem snage meditacije.

Nema razlike između uzroka i njegovih posledica. Svi grubi objekti su proizvodi dvadest i šest principa. Oni su zaista iste prirode kao i oni od dvadest i šest principa.

Ako meditirate na suptilne Tanmantre izdvajajući ih iz vremena i prostora misleći na njih kakve jesu, to čini Nirvičara Samadi bez promišljanja ili razlikovanja. Kako je samo čista Satva u umu radi iskorenjenja Rađasa i Tamasa, jogi uživa u unutrašnjem miru i zadovoljstvu (Adhjatmički Prasad) i subjektivnoj svetlosti. Um je veoma stabilan.

SANANDA SAMADI ILI BLAŽENI SAMADI

Sada prelazimo na opis radosnog Samadija. Ovo je radosni Samadi i on daje intenzivnu radost. U ovom Samadiju grubi i pet elemenata se napuštaju. Jogi meditira samo na sami Satvički um. On misli na um koji je bez Rađasa i Tamasa. U jogiju se pojavljuje jedinstvena percepcija u obliku intenzivne radosti putem ove vrste Samadija.

ASMITA SAMADI

U ovom Samadiju je um objekat meditacije. On daje znanje subjekta svih iskustava. Jastvo zna Jastvo. Preostaje samo Satvičko stanje ega. Jogi sada može da misli o sebi kao da je bez svog grubog tela. On oseća da ima fino telo. Ovaj Samadi odvodi jogija u koren iskustava i pokazuje put ka slobodi.

Jogi oseća "Ja sam (Asmi) nešto drugo od tela." On doživljava da grubi, suptilni i radosni Samadiji nisu najviši Samadiji. On pronalazi i u njima mane i postaje zgrožen sa njima. On nastavlja dalje i praktkuje Asmita Samadi. Doživljava samosvest (Asmita). On razvija osećaj za "dovoljno" i razvija nepristrasnost u najvišem obliku (Para Vairagja). Ovo konačno vodi do razvoja Asamprađnata Samadija.

ASAMPAĐNATA SAMADI ILI NIRBIĐA ILI NIRVIKALPA SAMADI

Ovo je najviši oblik Samadija. On dolazi nakon Viveka-Kjati ili konačnog razlikovanja između Puruše i Prakriti. Svo semenje ili impresije su sagorene putem vatre znanja. Ovaj Samadi donosi Kaivalja ili apsolutnu nezavisnost. Ovo je kulminacija ili vrh joge, ili konačna Prasankjana koja daje vrhovni, neumirući mir i znanje. Jogi uživa u transcendentnim slavama Jastva i ima savršenu slobodu od mentalnog života. Osećaj za vreme je zamenjen osećajem za večnost.

U ovom Samadiju nema ni Tripti ni Alambane. Samskare su spaljene u potpunosti. Samo ovaj Samadi može da uništi rođenje i smrt i da donese najviše znanje i blaženstvo.

Kada zadobijete potpuni uspeh ili savršenstvo (Sidi) u Rađa jogi ulaskom u Asampađnata Samadhi (Nirvikalpa stanje), sve Samskare i Vasane koje donose ponovno rođenje su potpuno spaljene. Svi Vritiji ili mentalne modifikacije koje dolaze iz jezera uma se nalaze pod kontrolom. Pet žalosti, to jest, Avidja (neznanje), Asmita (egoizam), Raga-Dveša (ljubav i mržnja) i Abhiniveša (vezivanje za život) su uništene, kao i okovi Karme. Ovaj Samadi donosi najviše dobro (Nisrejasa) i egzaltaciju (Abhjudaja). On daje Mokšu (oslobođenje od točka rođenja i smrti). Sa pojavom

znanja o Jastvu nestaje neznanje. Sa nestankom korenskog uzroka, takođe nestaju neznanje, egoizam, itd..

U Asampađnata Samadiju, sve modifikacije uma su potpuno zauzdane. Sve preostale Samskare su potpuno spaljene. Ovo je najviši Samadi u Rađa jogi. On je takođe poznat kao Nribiđa Samadi (bez semenki) i Nirvikalpa Samadi.

U ovom Samadhiju jogi vidi bez očiju, ima ukus bez jezika, čuje bez ušiju, miriše bez nosa i dodiruje bez kože. Njegove Sankalpe mogu da rade čuda. On samo voljno hoće i sve nastaje. Ovo stanje se opisuje u Taitarija Aranjaki I-ii-5.

“Slepi čovek je probušio biser, onaj bez prstiju je provukao konac kroz njega; ogrlica ga je nosila i onaj koji je bez dodira je slavio.”

Na posletku, Puruša shvati Svoje vlastito izvorno stanje božanske slave, izolacije ili apsolutne nezavisnosti (Kaivalja). On se potpuno odvezao od Prakriti i njenih efekata. On oseća svoju apsolutnu slobodu i postiže Kaivalja, najviši cilj Rađa joge. Sve Kleša Karme su sada uništene. Gune koje su ispunile svoje ciljeve Boge i Apavarge sada potpuno prestaju da deluju. Sada ima simultano znanje. Prošlost i budućnost su sada spojeni sa sadašnjošću. Sve je “sada.” Sve je “ovde.” On je transcendovao vreme i prostor. Ukupna suma sveg znanja tri sveta, svih sekularnih nauka je ništa osim puke ljuske kada se uspoređi sa beskrajnim znanjem jogija koji je postigao Kaivalju. Slava, slava takvim uznesenim jogijima!

KAKO JOGI SILAZI DOLE IZ SAMDIJA

PRIMERI SIKHIDHVAĐE I PRAHLADE

Sikhidhvađa je ušao u Nirvikalpa Samadi. Bio je nepokretan kao stub u Nirvikalpa Samadiju. Njegova žena (Čudalai) je urliknula kao lav, no to ga nije probudilo iz Samadija. Onda ga je bacala gore, dole. Telo je palo dole, ali ga to nije dovelo natrag u svest. Onda se umno koncentrisala i pronašla jednu stvar u njenoj

jogičkoj viziji, a to je da je bilo nešto malo ostatka Satve u njegovom srcu što joj je ukazalo da je još uvek bilo inteligencije koja je animirala telo.

Kao cveće i plodovi koji su potencijalni u semenci, ostatak Satve, uzrok inteligencije uvek boravi u srcu onoga ko je u Samadiju. Onda je ušla u suptilno telo kralja i učinila da taj deo koji je imao ostatak čiste Satve u sebi, počne da vibrira. Onda se vratila u svoje vlastito telo i pevala pesme iz Sama Veda. Tada se Sikhidhvađa vratio u svoju spoljašnju svest. Samo kroz ostatak Satve Ćivanmukte se bude za spoljašnju percepciju objekata.

Pahlada je sedeo u Nirvikalpa Samadiju pet hiljada godina. Godpod Hari se ozvučio svojom Pančandanjom kako bi naveo Prahladu na povratak. Pahlada je polako zadobio svest fizičkog plana. Polako je otvorio svoje oči. Prana i Apana su počele da kolaju kroz sve Nadije. U trenu, um je postao grub, i njegove oči, um, Prana i telo su počeli da sijaju sa životom sa svojim određenim funkcijama.

U slučaju Ćivanmukta, čiste Vasane postoje kao spaljene semenke. One nikad neće proizvesti ponovno rođenje. Ove čiste Vasane su povezane sa Satva Gunom i Atmičkom Djanom. One postoje u Ćivanmukti kao Vasane u dubokom snu. Čak i nakon hiljadu godina, sve dok postoji telo, čiste Vasane će da budu latentne u srcu Ćivanmukte i postepeno će da se rastope. Samo putem ovih čistih Vasana Ćivanmukta se vraća u percepciju spoljašnjeg sveta.

O čoveče! Ti si okružen sa divljom vatrom Samsare i tri vatre. Putuješ u strašnoj šumi Mohe. Um-tigar preti da te poždere. Uхватili su te lopovi, šest kradljivaca -- Arišadavargi, to jest, požuda, ljutnja, pohlepa, itd. Ujela te zmija, Asa ili želja. Odmah pronađi način da pobegeš. Pristupi duhovnom učitelju. Služi ga sa verom i devocijom. Dobij od njega duhovna uputstva. Sledi ih do poslednjeg slova. Oslobodi se od ropstva uma i materije ulaskom u Nirvikalpa Samadi.

ĆNANA JOGA SAMADI

Ďnana joga Samadi je dvovrstan, to jest, Savikalpa i Nirvikalpa. Ponovo, Savikalpa je dvovrstan, to jest, Driřjanuvid, kada se povezan sa objektom i řambdanuvid koji je povezan sa zvukom.

Meditirajte na svest kao svedok modifikacija uma, kao řto su řelje, itd., koje treba da se tretiraju kao vidljivi objekti. Ovo je unutrařnji Antar Driřnanuvid Savikalpa Samadi.

Kada meditirate i u stvari osećate "Ja sam Asanga (nedotaknut), Satćidananda, samoosvetljen, Advaita Svarupa," to je Antah řabdanuvid Savikalpa Samadi.

Antar Nirvikalpa Samadhi je stabilno stanje uma koji je kao nepodrhtavajući plamen sveće na mestu zaklonjenom od vetra gde osoba postaje ravnoduřana i prema objektima i zvukovima usled njenog potpunog stapanja u realizaciju svoga vlastitog, stvarnog Jastva (Brahmana).

Bař kao řto praktikujete meditaciju u srcu, kada vidite samo Sat Vastu -- Brahmana u spoljařnjim objektima putem odvajanja imena i oblika, to se zove Bahir řabdanuvid Savikalpa Samadi.

Putem prakse i iskustva ove gore dve vrste Samadija, to stabilno stanje uma proizvedeno realizacijom blařenstva (kao okean bez talasa) se zove treća vrsta Samadija ili Bahir Nirvikalpa Samadhi. Putem ovih Samadija, poistovećenje sa telom nestaje i najviře Jastvo se realizuje i um je uvek u Samadiju kad god (i gde god) i na koji god objekat je usmeren (ili beři tamo).

Kada je Samadi povezan sa zvukom "Aham Brahman – Aham Brahma Asmi" to je řabdanuvid. Kada nije povezan sa zvukom "Aham Brahma Asmi," to je Ařabdanuvid.

U Nirvikalpa Samadiju, um je fiksiran na Advaita Brahmana bez ikakvog Triputija, to jest, ideje o znalcu, znanju, i znanom, i on je bez prepoznavanja subjekta i

objekta. Savikalpa Samadi je način (Sadana) ka konačnom -- Nirvikalpa Samadi je plod ili rezultat.

Iako postoji percepcija dualnosti u Savikalpa Samadiju koliko postoji i jasno prepoznavanje subjekta i objekta, ipak dualnost samo pomaže da se spozna Advaitaja Brahman; na isti način kao što u zemaljskim objektima postoji percepcija zemlje, iako postoji privid zemaljane zdele, itd., tako isto postoji percepcija samo bezdvojnog Brahmana čak iako postoji privid dualnosti.

Nirvikalpa Samadi je dvovrstan, to jest, Advaita Bavanarupa Samadi koji je Vritisahita (tamo je prisutan Brahmakara Vriti) i Advaita Avastarupa Samadi koji je Vritirahita (Brahmakara Vriti ovde umire). Advaita-bhavanarupa Samadi je Sadana, način do konačnog. Advaita-avastharupa Samadhi je rezultat ili plod.

U Vićara Sagaru ćeš da ponadeš: na ovaj način, razlika između dve vrste meditacije se postavlja: to jest, u meditaciji gde se prepoznaju subjekat i obekat postoji percepcija dualnosti u odnosu na Brahman, a u meditaciji gde nema prepoznavanja subjekta i objekta, ne postoji svesna percepcija tri sastavna dela, znalca, znanja i objekta koji treba da se zna; kao u stanju dubokog sna i ovoj drugoj vrsti meditacije, postoji razlika; a to je da u prvoj postoji odsutnost modifikacija mentalnih funkcija u obliku Brahmana, dok u drugoj, ne postoji njihova percepcija. Tako, onda, postoji potpuna odsutnost unutrašnjeg organa sa njegovim funkcijama u dubokom snu, dok u nesvesnoj meditaciji postoji samo želja za percepcijom, iako su unutrašnji organ i njegove funkcije modifikovani u oblik Brahmana; sada ova modifikacija polazi od prakse svesne vrste meditacije, koja se tada smatra za jedan od najboljih načina čiji rezultat je ova meditacija bez prepoznavanja subjekta i objekta.

Nesvesna meditacija je dvovrsna. 1) Nedualna mentalna percepcija, 2) Nedualna forma boravljenja u Brahmanu.

- 1) Kada se nedualna modifikacija unutrašnjeg organa, nakon što je preuzela oblik Brahmana, pojavi sa nepoznatom funkcijom, ona se zove nedualna

mentalna percepcija nesvesne meditacije. Ovde je potrebno mnogo prakse tako da funkcionalne modifikacije Brahmana takođe prestanu; i

- 2) Kada funkcija potpuno prestane, to čini nedualni uslov nesvesne meditacije. Onda baš kao što se voda apsorbuje u telo metala kad se poprska po užarenoj pegli, tako isto se istrajnom i čvrstom praksom nedualne percepcijske forme nesvesne meditacije, funkcije stapaju u ekstremno manifestovani Brahman, i ovaj boravak na nedulnoj Brahman-formi nesvesne meditacije je glavni rezultat čija je pojava ili percepcija samo način do njega.

Razlika između nedualnog boravka i dubokog sna se sastoji od stapanja mentalnih funkcija u neznanje potonjeg, i stapanja istih funkcija u ekstremno dodirljiv Brahman prvoga; sreća potonjega je pod zastorom neznanja dok je blaženstvo Brahmana u prvom potpuno slobodno od zastora.

Ne postoji ni mrak ni praznina u ovom iskustvu. Sve je svetlo. Ovde ne postoji ni zvuk ni dodir ni forma. To je širokogudno iskustvo jedinstva ili jednosti. Ovde ne postoji vreme ni uzrok. Postaješ sveznajuć i svemoguć. Postaješ Sarvavid ili sveznalac. Znaš sve. Znaš celu misteriju kreacije. Dobijaš besmrtnost, više znanje i večito blaženstvo.

Sve dualnosti ovde nestaju. Ne postoji ni subjekat ni objekat. Ne postoji ni Sakara ni Nirakara. Ne postoji ni meditacija ni Samadi. Ne postoji ni Dvaita ni Advaita. Ne postoji ni Vikšepa ni jednousmerenot. Ne postoji ni onaj koji meditira ni ono na šta se meditira. Ne postoji ni dan ni noć.

Kada si učvršćen u najvišem Nirvikalpa Samadiju, nemaš šta da vidiš ni šta da čuješ, ni šta da mirišeš niti šta da osećaš. Nemaš telesne svesti. Imaš potpunu Brahmičku svest. Ne postoji ništa osim Jastva. To je veliko iskustvo. Bićeš pogođen strahopoštovanjem i čuđenjem.

Ovo iskustvo se pojavljuje kada se rastope ego i um. To stanje se postiže svojim vlastitim naporom. Ono je beskrajno iskustvo bića i čiste svesti. Kada se ovo iskustvo postigne, um, želje, akcije i osćanja radosti i žalosti nestaju u praznini.

Đivinstva više nema. Malo 'ja' se rastopilo. Um koji razlikuje i koji deli je nestao. Sve prepreke, sva osećanja dualosti, razlika, odvojenosti su nestale. Ne postoji ideja o vremenu i prostoru. Postoji samo večnost.

Pevajte Om. Om je vaše stvarno ime. Om je Atman. Om je Brahman. Om je postojanje-znanje-blaženstvo. Om je tišina. Om je tvoj centar. Om je tvoje sklonište. Om je srce (Hridaja). Radi Đapu na Om. Čantaj Om. Osećaj Om. Živi u Omu. Om je sve. Pevušite Om. Živite u istini. Osećaj Njegovu prisutnost, uvek svuda, u cveću i drveću, u kamenju i stolicama, u pticama i psima, u suncu i zvezdama. Uđi u tišinu. Raduj se u Atmanu. Raduj se u svetlu istine, znanja i blaženstva. Postoji ogromni okean Anande (blaženstva) i znanja u pozadini uma. Oteraj um natrag u njegov izvor (Joni) i podršku (Adhištana).

Sećajte se Oma. Sećajete se Sohama, Om Šivohama, Aham Brahma Asmija, Analuka. Istina je jedna. Ove Mantre vas podsećaju na vašu istovetnost sa vrhovnom dušom. One su Mahavakje (velike izreke) Upanišada. One raspršuju ovaj mali, lažni ego, iluzorno "ja" u vazdušasto ništa.

Tišina je Atman. Atman je Maha Mouna (velika tišina). "Ayam Atma Santah – Ovaj Atman je tišina," je izjava Srutija. Centrirajte se u Atmanu. Ne zbravite ovaj centar bez obzira koje je vaše zanimanje ili kakve su vaše okolnosti. Nema mesta za oćajanje. *Nil desperandum*. Ustanite i delujte, prijatelji moji. Čak i najgori od nas će postići spasenje. Čujte još jednom reći obećanja koje je dao Gospod Krišna: "*Kaunetya pratijaneehi na me bhaktah pranasyati* – O Kaunteja! Znaj zasigurno da moji poklonici nikad ne venu." (Gita IX-31)

Boravi u centru i crpi mir i snagu. Teži i crpi. Moraćete da držite znanje o Atmanu stabilnim (Thaila-Dharavat) kao što je stabilan tok ulja kad se preliva iz jedne

posude u drugu. Moraš da zadobiješ Brahmakara Vriti Sthiti (da se učvrstiš u centru). Kada misliš o Atmanu, kada misli o objektima opadaju, ovaj Brahmakara Vriti se pojavljuje iz Satvične Antahkarane (čistog uma). Kada je tok Brahmičkih ideja prilično stabilan, imaće Sahađa Ništtha ili prirodno stanje. Ovo je Svađitija Vriti Pravaha (poplava ideja samo o Jastvu).

Malo prakse sa ozbiljnošću i u ispravnoj meri je neophodan uslov. Praksa Đnana joga može da se radi u svako doba. Ponekad kada ste slobodni i kada imate vremena za odmor, možete da odete u sobu da praktikujete duboku meditaciju. Za Đnana jogu, nikakava Asana niti soba nije neophodna. Održavajte Brahmakara Vriti (osećanje ideje o beskonačnosti) dok hodate, pričate, jedete, itd..

Kad god vidite objekte, porecite ih ili odbijete imena i forme koje se menjaju -- Đada (mrtvilo) i Vinasi (prolazno) i iznesite skriveni Antar-Atman (Asti-Bati-Prija) koji je Satćidananda. Tokom vremena iluzorna imena i forme će da nestanu. Ućete u Bava Samadi ili Samjak Đnana ili Bahir Nirvikalpa.

Da svetost, slava, sjaj, čast, mir, moć i smirenje budu uvek sa vama. Ti si duša. Ti si istina. Ti si Atman. Ti si Brahman. Ti si apsolutno postojanje-znanje-blaženstvo u biti kada izbrišete Upadhije (ograničavajuće dodatke, kao što su, um, Indrije, Prana, telo i kauzalno telo). "Tat Tvam Asi," dragi moji prijatelji!

ŠEST VRSTA ĐNANA JOGA SAMADIJA

Antar Drišjanuvid Savikalpa, Antah Sabdanuvid Savikalpa, Antar Nirvikalpa, Baja Drišjanuvid Savikalpa, Baja Sabdanuvid, Baja Nirvikalpa su šest vrsta Samadija.

Vidljivi objekti i Vritiji ljutnje, požude, itd., su manifestacije Brahmana. Drik ili Brahman koji tiho svedoči sve vidljivo i Vritije, koji je skiven u Vritijima i vidljiv kao konac cvetnog venca je Sakši ili svedok ili znalac svega.

Svi Vritiji ili mentalne modifikacije se jasno vide od strane tihog svedoka ili Brahmana. Vidljivo (Drišja) nije različito od Drika ili onoga koji vidi (Sakšija ili svedoka). Sve je manifestacija ili otelovljenje Drika ili onoga koji vidi. Vidljivo nije ništa osim Drika ili onaj koji vidi. Istraživanje ili ispitivanje kao što je ovo (Svarupa Anusandana) je Antar Drišjanuvid Savikalpa Samadi.

Samadi koji je povezan sa mentalnim ponavljanjem, promišljanjem, Bavom i osećanjem i poistovećenjem "Ja sam Asanga Brahman," "Ja sam samoosvetljeno besmrtno Jastvo," "Ja sam Sat-Ćit-Ananda Brahman" je Antr Sabdanuvid Savikalpa Samadi. Vidljivo se stopilo ili rastopilo ili uključilo u Brahman kroz proces Lajaćintane. Lajaćintana je razmišljanje na sledeći način. "Zemlja je uključena u svoj izvor -- vodu, voda u svoj izvor -- vatru, vatra u vazduh, vazduh u eter, eter u Tamas, Tamas u Avjaktam ili Mula Prakriti i Avjaktam u Brahman. Ništa ne postoji sada. Sve je Brahman. Ovo je nova vrsta vizije ili Drišti stvoren kroz Vedantski Jukti.

Ako ovde napustiš dve gore navedene vrste Samadija zajedno sa svim vrstama mentalnih aktivnosti, ako ostaneš u bezmislenom stanju (Nisćita), kao otelovljenje Sudha Ćinmatra Rupa Brahmana, onda se ovo zove Antarnirvikalpa Samadi. Baš kao što praktikujete tri vrste unutrašnjeg Samadija, tako isto morate da praktikujete tri vrste spoljašnjeg Samadija kako biste uništili sve vrste dualnosti.

Svet imena i formi je superimponiran na Brahman kao što je zmija superimponirana na konopac. Baš kao što se voda koja je pomešana sa penom, belina, itd., zove talas u okeanu, tako se isto Svarupa, koja je koja se sastoji od pet stvari zajedno, to jest, Sat-Ćit-Ananda Nama Rupa, zove Prapanča. Moraćete da izbrišete superimponirana imena i forme i da vidite svet samo kao Sat-Ćit-Ananda Brahman. Ovo je Baja Drišjanuvid Savikalpa Samadi. Moraćete da rastvorite ili rastopite imena i forme u Brahmanu sa čvrstom odlučnošću da zaista ne postoji ništa osim Sat-Ćit-Ananda Brahmana i da se onda poistovetite sa Brahmanom.

Advaita, blaženo eliminisanje ili negiranje superimponiranih imena i formi je Baja Sabdanuvid Savikalpa Samadi. To stabilno bezmisleno stanje kao okean bez

talasa u kojem je mudrac postao jedno sa Brahmanom bez ikakvih metalnih ili fizičkih aktivnosti, baš kao kad se komad soli rastapa u vodi i postaje jedno sa vodom, takav je Baja Nirvikalpa Samadi. Um mudraca koji je praktikovao ovih šest Samadija ulazi u Samadi gde god da se krene. Mudrac koji je učvršćen u ovom Nirvikalpa Samadiju je Gunantita, Bagavad Bakta, Ativarnaašrami ili Brahmana.

SAMADI PREMA UPANIŠADAMA

1. Samadi je to stanje čiste svesti, vrhovno blaženo stanje, slobodno od trijade (onoga koji meditira, na što se meditira i meditacije). To je stanje gde Ćivatman postaje jedno sa Paramatmanom.
2. Samadi nastaje kada je Ćita ili um stabilan kao plamen lampe u prostoru bez vetra, kada je napustio ideju o onom koji meditira i meditaciji, i kada stalno boravi u Djeja Vasti ili Brahmanu.
3. Um, kada je slobodan od misli, želja, emocija, stapa se sa vrhovnim Bramanom. Ovo stanje je Samadi.
4. Kada, putem znanja o Jastvu koje ima sedište u srcu osobe, postigne Viđnanu ili direktnu realizaciju i kada je ideja o telu potpuno iskorenjena i kada je postignut mir, u tom su stanju Vritiji, um i intelekt uništeni. Ovo stanje uništenja uma je Samadi.
5. Nakon što je kontrolisao Pranu i Apanu tokom Kumbake sa pogledom stabilno fiksiranim na vrh nosa, radeći Šanmukhi Mudru sa prstima dve ruke, um se stapa sa zvukom Pranava ili Om.
6. Nakon kapanja nektara, kao mleka iz kravljeg vimena, grupa čula postaje smirena putem povlačenja, a onda sledi Manomasa (uništenje uma). Ovo je Joga Samadi.
7. Kada se pet organa znanja odmaraju zajedno sa umom i kada intelekt prestane da funkcioniše ili postane smiren, onda oni (vidioci) to nazivaju najvišim stanjem.

8. Kada su sve Sankalpe (želje) uma smirene, i kada um nije ni budan niti spava, kada je nepokretan i spokojan kao kamen, najviše Brahmičko stanje Samadija je postignuto.
9. Kada se Prana kreće sredinom (Sušumna napušta i Idu i Pingalu), um postaje stabilan. Savršeno stanje smirenosti uma je Brahmičko stanje Samadija koje se naziva Manonmani.
10. Ćivanmukta postiže Sarupamanonasa koji ostavlja za sobom mali trag ega. Ali za Videhamuktu postoji potpuno uništenje ega, sna i svih grehova. On postiže Arupamanonasa.
11. Kada je Ćita ili um slobodan od svih treperavih želja, kada je um uništen, to je stanje mira koje je kao u Sušuptiju ili dubokom snu za vreme (jogijeve) budnosti.
12. To stanje nije ni budnost ni sanjanje usled odsustva Sankalpe ili želje. To takođe nije ni Sušupti ili spavanje usled odsustva inertnosti.
13. Na znanje Satve ili Brahmana koje je kao vatra koja sagoreva travu Vasana (želja) upućuje sa rečju Samadi, a ne kao na stanje nepromenljivosti ili puke tišine.
14. Potpuno iskorenjenje Vritija koje je uzrokovano uništenjem misli stvaranjem Brahmakara Vritija ili meditacije na Brahman se zove Samadi.
15. Kada struje Raga-Dveše dosegnu oslabljeno stanje putem znanja da Brahman nije ni jedan objekat koji je viđen ili o kojem se čulo, stabilnost u znanju Brahmana je učvršćena putem prakse znanja i nepristrasnosti i ovo stanje (Ništa) je poznato kao Samadi.
16. "Ja sam vrhovni Brahman; ja sam samo Brahman," kada ova jedna misao preostane, a isključe se sve druge misli, to se zove Samadi.
17. Pojava znanja o istovetnosti Ćivatmana i Paramatmana i potpuno zaboravljanje meditacije (Triputija), se naziva Samadi.

18. O mudri čoveče! Mudraci shvataju da je Samadi stanje vrhovne inteligencije ili čiste svesti koje postiže samokontrolisana, sita Ćita koja ukazuje na put ka znanju Brahmana.
19. Stanje uma koje je slobodno od smenjivanja misli, slobodno od egoizma i koje ne sledi parove suprotnosti – vrućinu i hladnoću, zadovoljstvo i bol, itd., je Samadi. Stabilan položaj Merudanda (kičme) takođe ukazuje na Samadi.
20. Stanje stabilnosti uma, slobodno od žudnji za čulnim užicima, slobodno od ideja o užitku, slobodno od ideja o dobijanju i napuštanju, to stanje punoće uma se zove Samadi.
21. Stapanje uma u Atman kao soli u vodu se naziva Samadi.
22. Uništenje svih Sankalpa i znanje o jednakosti Ćive i Brahmana bez imalo razlike se naziva Samadi.
23. Lišen od Vritija, lišen od uma i intelekta, lišen od propadanja, lišen od promena je stanje Samadija.
24. Stabilan tok Brahmakara Vririja lišen od egoizma koji tvrdi “Ja sam ovo telo,” “Ja sam um,” itd., uzrokovano praksom meditacije, se naziva Sampradnata Samadi.
25. Samadi u kojem su uništene sve Vasane ili Vritija uma i koji donosi licem u lice, užitak u vrhovnom blaženom stanju se naziva Asampadnata Samadi – koji je drag jogijima!
26. Ostavljajući po strani sve objekte koji se sastoje od imena i formi putem direktne realizacije blaženstva Atmana, um postaje stabilan kao planem u prostoru bez vetra. Ovo je Nirvikalpa Samadi.

27. Svetlo svesti upaljeno stabilnim tokom Antarmukha Vritija (fiksiranja uma na Atman) je Samadi koji su praktikovali mudraci gde sve želje otpadaju same od sebe.

28. Samadi je stvarno stanje direktne realizacije vrhovnog Jastva koje je svepovoljno, koje je svepuno, sveprožimajuće i ispunjava sve iznad, ispod i međuprostore.

SAMADI ZA ŠEST MESECI

Samadi je jedinstvo sa Bogom ili Brahmanom. Ako si Utama Adhikari, prvoklasni tragalac, opremljen sa četiri načina ili kvalifikacije i obdaren sa Tivra Vairagja i intenzivnom žudnjom za oslobođenjem i ako imaš Brahmasroti Brahmaništa kao Šri Šankara ili Gospod Krišna, da te podrže, realizovaćeš Jastvo za tren oka. Za toliko vremena koliko treba da se stegne cvet sa tvojim prstima, možeš da realizuješ Jastvo. Za onoliko vremena koliko je potrebno za semenku grama da prevrne kada se stavi na površnu zdele, možeš da imaš Antar Daršan. Uopšte nema poteškoća. Tragalac bi trebao da bude kao Hastamalaka ili Padmapada Šri Šankare ili Arđuna Gospoda Krišne. On bi trebao da ima intenzivnu devociju prema svom Guruu. Šrada je ogromna kvalifikacija na stazi Đnana joge. Ona je racionalna vera, dok je Bakti joga slepa vera. Ako polje Antahkarane nije dobro pripremljeno, ako nema 'Ćita Sudi' (čistoće srca), čak Išvara, čak hiljadu Šankara i Krišna ne mogu da učine ništa po ovom pitanju. Budite sigurni u to. Putem Aštavakre, Rađa Đanaka se realizovao u trenutku. Arđuna je i amo samorealizaciju na bojnopolju za sat i po.

Mukunda Rai (iz Maharaštre) je doveo Badašaha u Samadi za sekundu kada je bio na konju. Ima toliko primera.

U ovoj Kali Jugi ne treba da radite mnogo Tapasa kao što su radili u davna vremena. Pre su ljudi stajali na jednoj nozi po nekoiko godina. Radili su mnoga isposništva. Ovo ćete da pronađete u Mahabharati i drugim religijskim knjigama. Išvara je pokazao Svoju milost ljudima ovoga doba zbog loše fizičke osnove i kratkotrajnog života. Putem Tapasa i meditacije osoba može da realizuje veoma brzo ako je ozbiljna, iskrena i oprezna u ovom dobu. Kada želiš da uhvatiš voz u 4 ujutro, onda si budan, oprezan i okretan. Spemiš zavežalj po noći. Pripremiš po noći neke slatkiše ili hranu za jutarnju "Čota-Hazri." Naviješ budilnik za ustanjanje u 3 ujutro. Uradiš toliko mnogo drugih stvari. Ako pokažeš bar deseti deo ove opeznosti, iskrenosti i vičnosti i na duhovnoj stazi, možeš da postigneš Samadi za šest meseci. Niko na zemlji ili nebu ne može da te spreči da ga ne dobiješ.

SAMADI ZA ŠEST MESECI KAO ŠTO JE NAREĐENO U MAHABHARATI

Sabirajući svoj um, jogi bi trebao da se povuče u planinsku pećinu, hram ili izoliranu sobu. Ne bi trebao da se druži ni sa čim kroz um, govor ili dela; jer zadbijanje i druženje sa stvarima uzrokuje jad jogija. Trebao bi da neguje ravnodušnost prema svemu. Trebao bi da redovno uzima hranu. Svetovni dobitak ne bi trebao da mu daje zadovoljstvo, niti da mu svetovni gubitak zadaje ikakvu žalost. Trebao bi da posmatra sa istim stavom onoga ko ga osuđuje i onoga ko mu se klanja. Bilo da se dobro dešava bilo kome ili zlo, on ne bi trebao da razmišlja. Kada dobija, ne bi trebao da bude van sebe od radosti, niti bi trebao da se brine kada gubi. Trebao bi da gleda na sva bića podjedanko i da ostane nevezan kao vazduh. Onaj ko tako održava svoj um zdravim, radi za druge, neguje podjednak stav prema svemu i svima, i živi redovnim, disciplinovanim životom šest meseci, može da realizuje Brahman i da postigne samo Brahmanstvo (Nirvikalpa Samadi).

NEKA ISKUSTVA U SAMADIJU

ISKUSTVO MUDRACA UDALAKE

Mudrac Udalaka nije mogao da ovlada Samadijem koji vodi ka blaženom području realnosti jer je majmunski um brzo skakao sa jedne grane na drugu granu čulnih objekata. Seo je u Padmasanu i ponavljao Pranava (Om) sa visokom, zvučnom intonacijom. Onda je počeo svoju meditaciju.

Na silu je kontrolisao um. Sa velikom poteškoćom je odvojio čula od objekata. Razdvojio se potpuno od svih spoljšnjih objekata. Zatvorio je potpuno puteve tela. Fiksirao je svoj um na srce. Njegov um je bio slobodan od svih Vikalpa. Uništio je sve misli o objektima baš kao što ratnik ubija svojim mačem svoje neprijatelje koji uvek iznova nasrću na njega.

Video je ispred sebe sjajno svetlo. Rasterao je Mohu. Prošao je kroz stanje mraka, svetla, sna i Mohe. Na posletku je dosegao stanje Nirvikalpa Samadija i uživao u savršenom smirenju. Nakon šest meseci se probudio iz svog Samadija. U jednom sedenju je provodio dane, mesece, čak i godine u dubokom Samadiju i onda bi se probudio.

ISKUSTVO KRALJA ĐANAKE

“Do sada nisam uspeo da probušim rupu u ovom biseru uma. Sada hoću da to učinim i da napravim brojanicu od njega nizanjem na nisku iskustva i da je nosim na sebi. Naučio sam sve kroz sveznajuće Side, kao moje Gurue. Sada uživam u tom blaženstvu koje potiče od čistog Brahmana. Postepeno sam oterao iz uma takve nerealnosti kao ja, ti i druge razlike u koncepciji. Nikada nakon ovoga ih neću vratiti nazad u svoj um. Sada sam pobedonosan u svojoj borbi sa svojim velikim neprijateljem, umom, koji je pokvario moju Atma-Đnanu. Potpuno sam se lišio svih bolova koji su me pogađali. Postigao sam život smirenja. O razlikovna Đnano, koja me uzdigla do ovog uzvišenog stanja, obožavam te.”

Tako je kralj Đanaka ostao kao kip u Samadiju, nakon što je uništio sve promene uma. Pošto je proveo u tom stanju dugo vremena, vratio se iz njega i onda osmotrio univerzum kroz miran um -- njegov nečisti deo je bio uništen bez mogućnosti povratka -- sa sledećim primedbama: "Koji objekat postoji za mene u ovom svetu koji me drži? Šta je iluzorno? Mome sadašnjem kritičom oku, sve je samo čista Đnana. Ne doživljam nista osim jedne besprekorne Atma-Đnane -- moje vlastite realnosti. Nikada neću žudeti ni za kakvim objektom na koji naiđem; niti ću ispoljiti bilo kakvu odbojnost prema bilo kojem objektu koji sretnem. Ostaću nepromenljivo fiksiran u svom vlastitom Jatsvu Atma-Đnane. Stvari će da se dese kao što je predodređeno." Tako govoreći, kralj je bio apsorbovan u Brahmičko blažentvo u nedualnom stanju.

ISKUSTVO KRALJA BALIJA

Kralj Bali je počeo da meditira na univerzum i postao je ubeđen o istini reči svoga Ačarje, koje su kazivale sledeće: "Ova uzvišena zemlja nije ništa drugo osim Đnane; tri Loke su Đnana; moja istinska priroda je Đnana; sve naredbe Karme su samo Đnana. Ja sam sada postao taj sjajni Brahmički jedan koji sija u svojoj stvarnoj prirodi, lišen od vidljivog i vizualnog. Sada sam postao taj svepuni princip koji je od prirode Đnane bez ikakvog objekta koji ga veže, prožima sve objekte u jedno i te isto vreme, i koji je smirena Đnana-Akasa i sama inteligencija." Onda mentalno kontemplirajući na (ili izgovarajući) Pranava (Om), koji je stvarni značaj apsolutne Đnane, ušao je u trans nalik Djani (meditativnom stanju) i onda je oslobođen od Sankalpa, Karmi i triju vrsta želja (za ženom, sinovima i bogatstvom), sumnja, kontemplacije, inteligencije i objekata kao i njihove supstance, znalca, ostao je dugo vreme, poput kipa, u Samadiju. Ovako je kralj Bali ostao neopkretan kao svetlo lampe u prostoru bez vetra. I kako je blistao kao apsolutni Sat, bez mrlja ljubavi i mržnje i sa celovitim umom, takvo stanje je najviše nalik na čisto nebo u jesen kada nema oblaka koji ga prekrivaju.

Dok je kralj ovako provodio dane u Samadiju, dvorani koji su ga služili su otišli najviši sprat kraljeve palače u potrazi za njim. Onde su ga pronašli u Nirvikalpa Samadiju. Nakon dugo vremena, on se probudio i počeo da radi kraljevske dužnosti sa umom slobodim od želja i egoizma. Putem svoga neuprljanog uma, nikada se nije uznemirio u nevolji ili napretku, niti je tonuo niti plivao među zadovoljstvom i bolom. Tako je imao jednako viđenje prema svemu.

Koliko god su bile neograničene vojske dobrih i loših misli koje su se neprekidno pojavljivale u njegovom umu, koliko god da su bili bezbrojni objekti, mašta i stvarnost koja se manifestovala ispred njega, bio je u stanju da ih sve kontroliše iz jednog centra.

KAČINO ISKUSTVO

Jednom davno nakon što se Kača vratio iz vrhunskog Samadija, u kojem je boravio, povikao je ovako sa osećajem veselja u srcu i glasu da nije znao kako da pronađe svoje reči kroz svoje ekstatično uživanje. Šta je to što ću morati da radim? Gde ću da odem (pošto za mene ne postoji niko sada)? Šta ću prestati da radim ili od čega ću da se uzdržavam? Kao poplave potop, moje Jastvo prožima sve u ovom svetu. Bilo u telu ili van njega, u prostorijama ili Akaši ili na zemji ili bilo kojem drugom mestu, samo moje Jastvo prožima. Nema objekta koji se ne nalazi u mom vlastitom Jastvu. Samobasjani Jedan nije niko drugi osim mog vlastitog Jastva i samo ova Satćidananda sija (ili jeste).

PREPREKE SAMADIJU

Budite hrabri prijatelji! Naićete na razne prepreke kada pokušate da kontrolišete um i uđete u Samadi. Moraćete da pobedite Laju (mentalnu neaktivnost), Vikšepu (smetnje), Kašaju (strast) i Sukaraga (ukus za zadovoljstvo).

Laja ili mentalna neaktivnost je stanje koje je jednako dubokom snu. Ovo je jednako veliko zlo kao strast.

Probudi um u Laji. Iako si pobedio Laju i smetnje putem ponavljanja prakse, putem Vairagje i Đnanabjase ili Brahma Ćintane, um ipak neće da uđe stanje savršenog balansa ili smirenja. To će da bude međufaza. Um još uvek nije slobodan od Rage ili vezanosti koja je seme svih njegovih aktivnosti u smeru prema spoljašnjim objektima. Još uvek postoje vrebajuće strasti ili skrivene Vasane ili Kašaje. Moraćeš da obuzdaš um uvek iznova putem Vićare i da radiš rigoroznu meditaciju i praksu Samprađnata ili Savikalpa Samadija. Konačno, moraš da se smiriš u Asamprađnata ili besemenom Samadiju (Nirbiđa Samadi).

Nisi u stanju da uđeš u Samadi jer nisi u mogućnosti da praktikuješ meditaciju. Nisi u mogućnosti da radiš duboku meditaciju jer ne možeš da stabilno fiksiraš um ili da se koncentrišeš. Ne možeš ispravno da se koncentrišeš jer ne možeš da praktikuješ Pratjaharu ili potpuno odmaknuće čula od objekata. Ne možeš da praktikuješ Pratjaharu potpuno jer nisi ovladao Asanom i Pranom putem Pranajame i nisi ustoličen u Jami i Nijami koji su osnova joge.

Tragalac koji želi da postigne Samadi bi trebao da ima strpljenje kao ptica Titiba koja je pokušala da isprazni okean sa svojim kljunom. Jednom kada čvrsto odluči, Božja volja mu stiže u pomoć na isti način na koji je Garuda došla da pomogne Titibi. Pomoć zasigurno dolazi od svih bića u ispravnom delu. Čak i majmuni i veverice su pomagale Rami da spasi Situ. Onaj ko je obdaren sa samokontrolom, hrabrošću, junaštvom, moralnom čvrstoćom, strpljenjem i istrajnošću, snagom i veštinom, može da postigne bilo šta. Nikad ne bi trebao da odustaneš od svog pokušaja čak ako se suočiš sa nepremostivim poteškoćama.

Kad god ti smetaju želje, pokušaj da dosegneš Varagju putem uvda u mane čulnog života. Neguj nepristrasnost i ravnodušnost prema čulnim zadovoljstvima. Misli da užitak stvara bol i razne poteškoće i da je sve prolazno. Povuci um uvek iznova od objekata i fiksiraj ga na besmrtnom Jastvu ili slici Gospoda. Kada um

postigne stanje smirenja, kada je slobodan od smetnji i Laje, memoj da ga uznemiruješ.

Morate da odbijete um od zadovoljstava Savikalpa Samadija koji se zove Rasasvada. Rasasvada je takođe prepreka. Ovo sprečava tragaoca da postigne Nirvikalpa Samadi. Neki tragaoci dobijaju lažno zadovoljstvo od postignuća ove sreće i prestaju sa svojom Sadanom. Oni ne pokušavaju da dosegnu Nirvikalpa Samadi.

PSEUDO ILI LAŽNI SAMADI

Jednom, na jednom od mojih neobičnih putovanja iz Ananda Kutira, jedan lepo obučeni gospodin koji je sedeo do mene u voznom vagonu, mi je ispružio list novina i zapitao: “Svamiđi, da li znaš ovoga Svamija? On je nedavno demonstrirao Samadi. Zakopao se ispod zemlje u kutiji puna četrdest i dva dana, i izašao tek 43. dan nakon što je otvoren poklopac kutije. Sve ovo se dešavalo na očigled administratora, profesora Univerzita, doktora i drugih.” Ja lično nisam pogledao novine za ove dve dekade. Ali stvar je bila toliko interesantna da je čak zaokupila um inteligentnih mislioca ili čak naučnika. Onda sam pogledao u lice onoga ko je pitao i rekao: “Pa, to nije stvarni Samadi. To je Đada Samadi; Sadu mora da je naučio nešto o nekoj himalaskoj biljci i mora da je testirao njene učinke na sebi u mnogim bivšim prilikama. Jer Samadi nije stanje koje treba da se prikazuje i takođe ne može da se demonstrira. Ljudi koji su pročistili svoja srca, samo ljudi koji su ekstremno posvećeni Bogu, mogu da uđu u to najviše stanje joge i takve osobe ga ne demonstriraju u javnosti.” Ali saputnik izgleda da nije izgubio svoju znatiželju.

Drugom prilikom, neki tragalac je držao ispred mene popularni nedeljnik iz Indije i usmerio moju pažnju na sliku jednog Južnoindijca koji je demonstrirao Samadi 24 sata ili slično time što se zakopao ispod zemlje.

Želim da pišem o drugom smešnom događaju o mladiću koji je došao kod mene po Sadanu. Jednog dana je zatvorio sva vrata svoga Kutira, seo unutra u običnu

Asanu, i nastavio da radi Trataku, koncentraciju i meditaciju na sliku Gospoda Narajane. Njegov dah je automatski prešao iz nižih šupljina pluća i Sadaku su videli kako sedi kao truplo drveta 24 sata. Njegovo odsustvo iz Ašramske kuhinje i na drugim mestima je stvorilo neke sumnje i Ašramski stanovnici su mislili da bi bilo mudro da se provali kroz vrata njegovog Kutira kada sve ostale metode da se otvore vrata i kada ga nikakvo vikanje nisu uspeli da probude iz sna. Nakon što su otvorili vrata, pronašli su ga u sedećem položaju sa blagim pokretanjem vazduha oko nozdrva, sa kopcima koji su se pomerili povremeno, sa glotisom koji se pomerao gore-dole svako nekoliko sekundi. Nikakva buka ni vikanje nisu mogli da probude mladića, i celo njegovo telo je izgledalo umrtvljeno osim navedenih znakova života. Onda sam predložio jednom od Ašramskih stanovnika da pritisne most između obrva malo nadole kako bi se njegova koncentracija spustila. Ovo je imalo poželjan učinak. Disanje je postalo normalno, osoba je otvorila svoje oči i kao Rip Van Vinkle je pogledao na sve strane oko sebe. U njegovim svakodnevnim aktivnostima jedva da sam mogao da pronađem čak i trag Satčidananda aspekta ili u njegovom govoru ili u njegovim načinima, ili u njegovim manirima. Ovaj slučaj, moram da navedem ovde, da čitaoci shvate da ovaj mladić takođe može da počne takve demonstracije od nekoliko sati zakopavanja pod zemlju u kutiji.

Ponekad čovek uđe u kataleptično stanje, stanje zaustavljenog kretanja za vreme kojeg su sve normalne indikacije zaustavljene. Nesvesno telo je polegnuto na oštrim rubovima dve kose, jedne u ravni njegovih ramena, a druge ispod ispod njegovih nožnih zglobova. Onda se ogromni kamen koji teži više od stotinu težina stavlja preko njega i razbija u komadiće sa teškim kovačkim čekićem. Kada se telo ukloni, nema ni traga od posekotine ili modrice. Ponekad se strele zabadaju kroz njegovo telo, nešto malo iznad srca, dok ne izađu na suprotnu stranu. Njegovo grlo je probodeno sa nožem i njegove grudi su probodene bodežom. Kada se oružje izvuče, nema ni traga od rana. On može voljno da učini da rane krvare ili da prestanu sa krvarenjem. Takvi zadivljujući podvizi mogu da proizvedu čuđenje kod publike. Ali takvi podvizi nemaju nemaju ništa sa stvarnom jogom. To nije znak da je jogi doesgao

najviši vrh savršenstva ili realizacije. Stvarni jogi može da radi takve čudesne podvige, ali obično pseudo jogiji rade takve podvige putem obmane. Stvarni jogi nikad neće istupiti da prikazuje takve podvige publici.

Jednom prilikom su neki Sanjasini u Varanasiju zacrtali u svom umu da tesiraju nekog jogija. Čuli su da je on bio u Samadiju i znajući iz samih Šastra da znalac Brahmana zna sve, pošli su da ga testiraju. Jogi je dobro prošao test. Sanjasini su ga pitali da im pokaže način kako se prave cipele. Jogi im je pokazao metod šivenja grizući konac, itd., i ispravno pokazao metode postolara. Trebalo bi da se priseti ovde da sam jogi nije bio postolar u njegovoj Purvašrama, niti se može reći da je posmatrao metode popravka cipela u takve detalje. Onda su ga pitali, "Kakav je ukus fekalija?" On je odgovorio, "Ima ukus crnog luka." Onda su uzeli biljku iz šume i pitali kako se zove, koje ima dejstvo, itd.. On im je odmah dao ispravan odgovor. Ove primere ne bih citirao ovde osim da dokažem da onaj koji je istinski ušao u Samadi ima znanje svih subekata i to u detalje. Zna sve jezike i može da priča na bilo kojem jeziku. On razume bilo koji jezik. On zna sve nauke. To je razlog zašto je u Upanišadama rečeno, "*Kasminnu Bhagavo Vijanate Sarvamidam Vijnatam Bhavati*" -- šta je to, O Bagavan, što kad se zna sve ovo postaje poznato? On bi takođe trebao da zna prošlost, sadašnjost i budućnost jer je pravazišao tri stanja i četvrto stanje -- Turiju -- takođe je video.

Samadi je najveći plod joge. Putem samopročišćenja, putem iskorenjivanja svih loših navika i Samskara negovanjem dobrih i vrljih kvaliteta, putem prakse Jame i Nijame, Asana, regulisane Pranajame, Pratjahare, Darane i Djane, koje su kao stabilni plamen sveće, pobožni Sadaka pokušava da ima uvid u Samadi koji putem ponovljenih pokušaja postaje svakodnevna pojava za njega, i on onda postepeno počinje da oseća unutrašnju radost da posveti rane jutarnje sate, da ispija ambrozijsku slatkoću, i da onda silazi na opšti plan da obavlja svoje normalne dužnosti. Kada on ovako napreduje, on takođe produžava svoj život time. A kada oseti da je živio dovoljno dugo na ovom planu, on želi da uđe u to jednom zauvek i da se

nikad ne vrati u životno boravište smrtnika. Njegov dah se zaustavlja u nervima mozga (Brahmarandra) i telo postaje potpuno bezživotno. Ovo je razlog zašto je ustaljeni običaj u nekim delovima zemlje da se udari glava Sanjasina sa kokosom i da se razbije lobanja pre nego što se telo sahrani u grobnicu. Naime, uopšte verovanje je, a to je takođe činjenica da Sanjasini praktikuju Samadi i njihova konačna smrt se naziva ulaskom u Maha Samadi ili najviši Samadi.

Čitalac mora da ima na umu da je Samadi vrhovna tačka u duhovnom traganju čoveka. Baš kao što bogatstvo rudnika Golkonde ne može da se proceni, duhovno bogatstvo ovog duhovnog stanja takođe ne može niko da proceni. Srećni Sadaka pokušava da sve više i više uđe u to stanje svaki dan. To je Akšaja stanje -- stanje besmrtnosti.

PRASNOTARI O SAMADIJU

PITANJE

“Da bi imao dobru meditaciju ili kontakt sa unutrašnjim svetom, ako moraš da uđeš u Samadi, onda će tvoja normalna svest da ostane uvek ista bez promene. Drugim rečima, ljudi koji imaju višu svest samo u dubokoj meditaciji, jednom kada izađu iz nje, više nisu jednako vredni kao pre.”

Ne znam šta se misli pod ovom izjavom.

Celo vreme sam verovao i čak i sada verujem da Samadi i kontakt sa višim predelima svesti normalno ima učinak i utiče na celu našu svest, spoljašnju, kao i unutrašnju, i ličnost nastavlja da bude ista nakon što ostvari kontakt sa svojom vlastitom višom svešću ili u dubokoj meditaciji ili u Samadiju.

Ova izjava izgleda da je suprotna ovom mišljenju.

Ako duboka meditacija i Samadi sami po sebi ne donesu promene na bolje u običnoj i opštoj svesti osobe, to znači da nema samoprevazilaženja za vreme ovih iskustava, već samo samozaborav, kao u snu ili kao kad si pod uticajem narkotičnih

droga. Ja sam sklon verovanju da je samozaborav mehanički i stoga nas vodi natrag u isto stanje iz kojeg smo krenuli u samozaborav, dok nas meditacija i Samadi odvede iznad nas u više predele svesti i stoga u samoprevazilaženje, te donose sa sobom neke promene na bolje u ličnosti.

Veoma bih voleo da me prosvetliš povodom ovog razmišljanja.

ODGOVOR

Takve sumnje i konfliktna viđenja, kao što su navedeni, su zaista zbog ponešto slobodne i generalizovane upotrebe termina 'Samadi.' Čak i u jogičkim raspravama, ova reč Samadi se ponekad koristi na dva različita načina.

Kada se izričito koristi u najvišem smislu termina, Samadi podrazumeva smireno stanje transcedentalne supersvesti gde mudrac ima apsolutno iskustvo. Kada se koristi u nižem, opštom smislu, termin Samadi podrazumeva ili definitivni period stalne, neprekinute duboke meditacije, ili potpunu apsorpciju svesti osobe u Lakšju ili objekat na koji se meditira. Tako, kada je ovaj objekat bilo koji od unutrašnjih Čakri (osim Sahasrare), ili bilo koja od nižih kategorija ili Tatva (osim Atmana), onda Samadi nije neophodno visoko supersvesno stanje samoprevazilaženja. Naravno, čak ni ovo nije puki samozaborav ili spavanje, pa ipak, ovi Samadiji nisu isti kao apsolutno iskustvo. Na primer, u komentarima na Hata Jogu Pradipiku, imaš specifičnu kalkulaciju vremena putem koje se meri jedinica Samdija. Ako onaj ko meditira ima neprekini tok duboke meditacije do tog nivoa, onda se za njega kaže da je iskusio Samadi. Ako se koristi na ovaj način, on ne podrazumeva postignuće Atma-Đnane ili Aparokša Anubuti koja jedino može da učini čoveka transformisanim bićem.

Ovo gore navedeno će da ti dobro razjasni razloge zbunjenosti koji se pojavljuju u vezi ovoga. Jogi ili Sadhaka koji uđe u duboku meditaciju, čak na nivo Samadija, prema nižoj kalkulaciji kao što je opisano, uistinu nema Atma-Sakšaktaru. U takvom slučaju, osoba može da nema potpunu transformaciju cele svoje svesti već kada jogi (putem stalnog ponavljanja prakse Darane, Djane i Samadija) probuši veo

Maje ili Avarane i postigne čudesno iskustvo uzvišene Atmičke svesti, onda je greška da se kaže “da će normalna svest da ostane uvek ista bez promene.” Jogi koji je postigao najviše iskustvo u dubokom Samadiju nije više isti čovek kao pre. On se vraća natrag kao prosvetljeno biće. Naravno, on ne mora da se ponaša na bilo kakav specifično čudan ili neobičan način. Ali, ipak, zasigurno će postojati suptilna promena, definitivna transformacija njegove celokupne, normalne svesti. Ovo ne mora odmah da se oseti od svih koji dođu u kontakt sa njim. Ali, ipak, ova promena na bolje u običnoj i opštoj svesti osobe je definitivno prisutna.

Kada se koristi u najvišem smislu, Samadi nije ni samozaborav niti spavanje. To je moćno stanje transcendentne samosvesti. Osoba koja se spusti iz njega može da živi i da se kreće na isti običan način kao i pre, i može da ne bude nikakve izrazito vidljive promene u njegovom neobičnom životu i ponašanju u odnosu na običnog posmatrča. Ali u isto vreme, promena njegove svesti je nepobitno prisutna. Šta reći o samoj promeni; biće pozitivne promene u ličnosti.

PITANJE

Samadi nije od mnogo koristi osim ako osoba koja ga ima ga ne koristi u svrhu napretka svoje spoljašnje svesti. To je poput onoga ko se kupa u Gangi koji se oseća dobro dok se kupa, ali njegova stara i prljava odeća ga čeka na obali.

Da li je ovo stanje stvari?

ODGOVOR

“Samadi nije od mnogo koristi” u odsustvu napretka spoljašnje svesti takođe je tačno samo za niže vidove Samadija i za Ćada-Avastha Hata joge. Ovde jogi još nije dosegao najvišu Brahma Ćnanu ili vrhovnu Kaivalju. Ali mišljenje je netačno ako se primeni u odnosu na najviši Advaita Nirvikalpa ili Nirbiĉa Asampraĉnata Samadi.

Osoba koja je ustoličena u ovome postaje transformisano biće. Njegova unutrašnja i spoljašnja svest su uznesne. Sa postignućem najvišeg Nirvikalpa Samadija, postoji istovremeni napredak u spoljašnjoj svesti takođe. Ovo je stanje Āvanmukte koji je u Sahaḍa Avasti. Zlato ostaje zlato čak ako ga umotaš u prnje. Usavršena svest mudraca čak i kad dođe u normalno polje aktivnosti, ostaje nepromenjena i neuprljana. Ona nije pod uticajem. Ulazak u i mešanje sa normalnom Vjavahara Āgrata Avaste ne može ni najmanje da utiče na mudraca koji je učvršćen u Sahaḍa Avasti.

Postignuće Samadhija nikad nije uzaludno niti beskorisno. Najveća dobrobit koju individua može da da čovečanstvu je postigne samorealizaciju i duhovno savršenstvo. Na ovaj način oba doprinosi na opipljiv i najvitalniji i najsupstantivniji način evoluciji totalne svesti ljudske rase na zemlji. Ovo je istina.

Postoji, međutim, viđenje nekih da je aktivna spoljašnja manifestacija (radi dobrobiti ogromnog čovečanstva) ove uznesene, unutrašnje supersvesti esencijalna da bi se ovo uzvišeno postignuće, to jest, Samadi, smatralo za bilo kakvu stvarnu korist. Ovo je pitanje stajališta. Ljubazno primeti, međutim, da kada mudrac postane ustoličen u Samadiju, napredak njegove spoljašnje svesti takođe automatski sledi njegovo postignuće. Unutrašnje savršenstvo ne može nego da se izrazi kao izrazita promena spoljašnje svesti takođe. Stanje je dosegnuto kada unutrašnja i spoljašnja svest dobiju isti kvalitet, sa jedva bilo kakvom razlikom između njih. Ovo je stanje Sahaḍa Samadija.

Ilustracija onoga koji se kupa u Gangi i njegovog povratka na obalu ne izgleda sasvim prikladna. Radije, iskustvo je približnije onom kada komad čelika dotakne kamen mudraca. Međutim, određene osobine jogijeve normalne ljudske ličnosti mogu još uvek da budu prisutne u njemu tokom običnog kontakta sa ljudima, ali zasigurno ni jedna od ovih nikada neće biti ni najmanje u sprotnosti sa uzvišenim kvalitetom njegovog duhovnog iskustva.

Ovo uzvišeno stanje supersvesti je materija koja treba lično da se doživi. Ovo je istinski cilj života. Samo savršena Vairagja i intenzivna duhovna Sadana mogu da dovedu do realizacije.

POGLAVLJE PETO

NEKA JOGIČKA ISKUSTVA

ISKUSTVA JOGIJA

Kada se pojave petostruki kvaliteti joge, koji se pojavljuju iz zemlje, vode, vatre, vazduha i etera, onda je jogi obdren sa telom koji je učinjeno jakim vatrom joge, i tako nije podložno bolestima, starosti i smrti.

Kvalitet svakog elementa, to jest, miris zemlje, ukus vode, zvuk etera, oblik vatre, dodir vazduha, je Jogaguna. Fiksiranjem uma na vrh nosa, jogi doživljava doživljava božanski nadčulni miris (Divja Ganda). Fiksiranjem uma na vrh jezika, on doživljava božanski ukus; fiksiranjem uma na prednji deo nepca, on doživljava božanski ukus; fiksiranjem uma nepce, on doživljava božansku boju; fiksiranjem uma na srednji deo jezika, on doživljava božanski dodir, božanski zvuk. Um je smiren ovim božanskim iskustvima jer nije privučen spoljašnjim objektima.

Jogi dobija nesalomivo telo (Vađrakaja) putem prakse Pranajame, koncentracije i jogičkih Krija. Može da ga održi takvim dok god želi. Jogi Čangdev iz Maharaštre je zadržao svoje telo 1,400 godina.

ČETIRI VRSTE JOGIJA

Postoje četiri vrste jogija: 1) Prathamakalpika -- on je samo početnik ili novajlija. Svetlo se tek pojavljuje. On nije postigao nikakve Sidije. On samo praktikuje Savitarka Samadhi. 2) Madhu Bumika -- onaj koji je ušao u Nirvikalpa Samadi i koji je postigao Ritambara Prađnu (intuiciju). Ovaj nivo se takođe zove Madumati jer donosi

takvo znanje kao što daje i zadovoljstvo, kao med. 3) Prađna Ćjotis -- jogi koji je postigao majstorstvo nad elementima i ĉulima. Ovog jogija ne mogu da pokrenu niti da stave na iskušenje ĉak ni pozivi nebeskih bića. On je postigao nivo Madu-Pratike. 4) Atikarnta-Bavanija -- ovaj jogi je postigao Bumike (nivo Visoke i Samskara-Seše). On je postigao Kaivalja ili potpuniu nezavisnost.

Rađa jogi mođe da dobije sve Sidije bez Samjame samo putem Pratibha (spontanim prosvetljenjem kroz ĉistoću). Prasankjanam je najviše prosvetljenje kroz Viveku Khajati punim razlikovanjem Puruše i Prakriti.

Sidiji stvaraju pozitivne prepreke mudrosti ili postignuću samorealizacije. Oni skreću i obstruiraju tragaoca na njegovom maršu prema cilju. Oni ne stvaraju savršeno nevezivanje. To je razlog zašto Patanđali Maharši, autor Rađa joge, uvek iznova ponavlja da bi student joge trebao da ubije sve želje za zdoijanjem Sidija. Ako trĉi za Sidijima, biće uhvaćen u veliku maglu i za njega će da bude gotovo nemoguće da izađe iz magle. On će da zloupotrebi moć i beznadežno da dođivi pad.

Um bi trebao da bude savršeno proĉišćen. Samo onda posuda ili mehanizam će da bude podobna da primi salazak bođanske svetlosti. Trebala bi da bude dovoljno jaka da podnese pritisak iznenadne ekspanzije svesti ili kosmiĉke vizije koja je iznad uma i koja pokriva celu egzistenciju u jednom zamahu njegovog novog uzvišenog, širokogrudnog iskustva. Stoga ĉekaj strpljivo na silazak bođanskog svetla. Rasti u ĉistoći i snazi.

SOMAPANA (AMRITA SRAVA)

AMRITA SRAVA

Soma znaĉi mesec na Sanskritu. Pijenje nektara koji dolazi od meseca se zove Soma Pana. Soma sok ili hladeći nektar je smešten u niđem delu lobanje u korenu nepca. Ukus ovoga soka je veoma prijatan i razni sokovi se stvaraju za vreme prakse.

Osoba dobija nove senzacije. Najpre, osoba dobije slankasti okus, onda alkalni, onda gorak, a potom onaj koji steže. Sa daljnjom praksom, osoba dobija ukus maslaca, mleka, gija, jogurta, meda, palminog soka i na posletku nektara. Poslednji ima ukus koji ne može da se izrazi rečima jer nema ničega sa čim bi moglo da se uporedi u svetu. Tako se zove nektar. Nektar može da se okusi držeći jezik u korenu mekog nepca. Da bi imao maksimalnu dobrobit, osoba bi trebala da pokuša da izduži jezik svakodnevno ga povlačeći kao da ga izmuzuje. Onda se jezik presavije i drži u korenu nepca sa koncentrisanim umom i odsustvom daha. Ovo se zove 'Nabo Mudra.' Kada jezik uđe u rupu u nepcu, stvara se velika toplota u telu. Učinak ovoga je da ambrzijski tok teče iz korena nepca. Ovaj sok je poznat i kao Amara Varuni.

U "Hata Joga Pradipiki" 45. sloki u 3. poglavlju se govori u dobrobitima pijenja Soma soka.

"Onom jogiju čije je telo svakodnevno ispunjeno sa nektarom, koji teče iz meseca koji je smešten u korenu nepca, čak se ni otrov zmijske Takšaka ne širi njegovim telom." Otrovi ne mogu da utiču na sistem ove osobe.

"Baš kao što se vatra ne gasi dok god ima drva za ogrev i kao što se lampa ne gasi sve dok ima ulja i fitilja, tako i Điva ostaje u telu sve dok je oživljeno zrakama meseca." (Sloka 46.) H.P. 111.

"Jogi, koji, sa naopako okrenutim licem ili putem prakse Viparita Karani Mudre i zatvaranjem prolaza u nepce zabacivanjem jezika unatrag, meditira na Šakti (Kundalini) i pije nektar meseca u glavi koji teče u šesnaestolatični lotos koji je smešten u grlu (Višuda Čakra) postaje slobodan od svih bolesti, živi dugo u telu mekom i lepom kao vlakna lotosne peteljke.

Mesec je smešten u korenu nepca i nektar koji teče iz meseca se suši na suncu koje je smešteno u pupku. Da bi ovo zaustavio, praktikuje se Viparita Karani Mudra.

Viparita Karani Mudra je baš kao Sarvangasana. Razlika između Sarvangasane o Viparita Karani je da u Sarvangasani brada prišišće grudi, a telo je ispruženo od vrata

na dole, a u Viparita Karani pritisak se ne vrši na vrat. Položite glavu na tlo i podignite noge naviše. Držite glavu polegnutu na tlu, i ostanite stabilni. Ovo se zove Viparita Karani koja sprečava da se nektar isparava u solarnom pleksusu koji je smešten u pupku.

I Nabo Mudra i Viparita Karani su veoma jednostavne za praksu. Viparita Karani se ne praktikuje uveče.

JOGI PIJE NEKTAR

Agnimandal, regija vatre je ispod pupka; Surjamandal, regija sunca je u i iznad srca; Čandramadnal, regija meseca je u i iznad glave.

Amritam ili nektar curi u velikim količinama iz Čandramandale, mozga jogija. Jogi ga upija u svoj sistem i održava se u životu gotovo beskrajno bez da uzima ikakvu drugu hranu ili piće.

Nektar koji teče od Čandramandale u glavi proždire vatra u Agnimndali pupka. Praktikovanjem Sarvangasane i Viparita Karani Mudre, nektar hrani ceo sistem. Osoba postiže dug život. Agnimandala je tada okrenuna naopako. Vatra ne može da konzumira nektar.

ISKUSTVA BAKTE

Plamen božanske ljubavi gori u srcu žednog poklonika dan i noć. Poklonik nikad ne brine o hrani i piću. On je mršav. On vene zbog odvojensti od Gospoda. On ne spava po noći. On ne zna kad će Gospod da da Daršan. Stoga ostaje budan cele noći. On ne brine o sarkastičnim primendbama sveta. On izleva svoju ljubav na Gospoda.

Ponekad poklonik oseća jak bol odvojenosti od Gospoda. Oseća se kao da je pečen na vrelom tignju na peći. Odmah kaplje božanki nektar. Onda se oseća kao da se okupao u hladnim vodama Gange.

Poklonik ni za trenutak ne može da podnese odvojenost od Gospoda. Sekunda mu izgleda kao godina. Kada postoji ovaj osećaj, njegove oči postaju puste i lice bledo. Javlja se gorući osećaj u srcu. Poklonik je nemiran. Lije nepresušne suze. Onda se njegova žeđ malo stišava.

Užitak u trajnoj radosti koji karakteriše božansko ekstatično stanje kada se poklonik oseća u prisustvu Boga je poznato kao Rasa. Bava je glavna osnova Rase. To je potencijal blaženstva Samog Gospoda. Ono se nalazi u suptilnom, nemanifestovanom stanju u individualnoj duši. Vibava je uzrok ili nastavak Rase. Anubhava je efekat Rase. Ošamućivanje, kostrešenje, i slično, što čini satvičku Bavu, su specifični efekti Rase.

Priroda i esencija Bave je čista Ćita. Um poklonika je smanjen na stanje čiste Ćite usled stalne prakse devocije. Osam satvičkih Bava su Stamba (paraliza), Sveda (znojenje), Romanča (kostrešenje), Svarabanga (promuklost glasa), Vepatu (drhtanje), Vaivarnja (promena boje), Ašru (suze) i Pralaja (gubitak svesti).

UNUTRAŠNJI GLAS

Ajnštan je govorio da bi utišao svoj um i slušao unutrašnji glas, i da bi čuo unutrašnji odgovor. Slušanje nije naprezanje, već relaksacija. To je pasivnost, stanje slično spavanju, a ipak si mnogo daleko od pospanosti. Svesni um je delimično potopljen. Napor je smanjen na minimum. To je kontrolisano i disciplinovano stanje uma. Svi veliki muzičari, kao Mocart i drugi, su slušali unutrašnji glas. Emerson kaže u svojim pisanim delima da su sva njegova dela stvorena od samog početka i da je sve što radio bilo da je da je smirivao um do svetog prisustva, misleći na Boga, i slušao

glas duha i da su onda misli dolazile u njegov um, i da ih je on onda zapisivao. On govori o ovoj proceduri kao slušanje “primalnog cvrkutanja.”

STANJE DUHOVNOG PROSVETLJENJA

Stvarna priroda Brahma-Đnane ili supersvesti ostaje misterija dok je osoba ne iskusi.

Prosvetljenje je Nirvikalpa Samadi ili jedinstvo individualne duše sa vrhovnom dušom.

Prosvetljenje je kosmička svest ili Hristova svest ili Nirvana ili blaženstvo.

Jako je teško objasniti ovo stanje prosvetljenja u definitivnim i preciznim rečima jer je jezik krajan i nesavršen.

U ovom uzvišenom stanju, čula i um prestaju da funkciniju.

Jogi će to morati da doživi direktno putem intuicije i Samadija.

Onaj ko nema straha od smrti je podoban za prosvetljenje.

Samo on može da postigne supersvesno stanje.

Jogi koji želi da uđe u Samadi mora imati oštar, suptilan i jednousmeren intelekt, dobru fizičku konstituciju, dobro zdravlje, rasuđivanje, nepristrasnost, smirenost i goruću žudnju za oslobođenjem.

Tragalac koji posveti svoj život postignuću vrhovnog znanja bi trebao da vežba četverostruku Sadanu.

Meditativni život je putovanje preko nepoznate staze koja je ravna i uska kao žilet. Nema drugog svetla osim onog od vere da vodi tragaoca, nema podrške osim devocije, Guruove milosti i milosti Božje.

Put se ne može videti, hod je nesiguran, i zamke čekaju neoprezne. Tragalac mora da putuje po mraku. Ne sme da traži svetiljku kako bi video u tami, ili da traži brzo svetlo rezonovanja. Mora da stabilno ide napred u nadi da će doseći veliko prosvetljenje koje ga čeka na kraju njegovog putovanja. To je način života. Ne može da se shvati, ali može da se realizuje.

Teško je postići supersvesno stanje. Može da dođe u roku od minute ili za šest meseci za prvoklasnog tragaoca. Može da se čeka godinama ili čak životima. *Nil desperandum*. Marširaj napred, Adiatmički heroju!

Putem četverostruke discipline, tragalac za istinom razvija veliku nevezanost prema iskustvenom svetu.

Onaj ko je postigao prosvetljenje ili supersvest je apsolutno slobodan od svih vrsta strahova. Ponovo je rođen. On je potpuno preobražen Božji čovek. On ima duplu svest. Boravi u Brahmanu. Vidi svet u sebi i radi za solidarnost sveta.

Mudrac koji boravi u prosvetljenom stanju je promenio gledište. Za njega ne postoji ništa spolja. On vidi ceo univerzum unutar sebe. Kosmičko čulo ili oko mudrosti je probuđeno u njemu.

Onaj ko je prosvetljen ostaje bez govora. Nije u mogućnosti da objasni svoje iskustvo. Putem tišine on odagnava sumnje ljudi.

Mudrac nikada ne gubi svest Atmana bez obzira šta njegova fizička svest radila. Mali ostatak Avidje ili neznanja nastavlja sa funkcijama tela i uma, ali mudrac ili znalac se ne posivoćeuje sa njim, i on uskoro vene kao drvo koje je izgubilo svoj koren.

U samoj njegovoj prisutnosti, ljudi osećaju da su prisustvu bogočoveka, božanske ličnosti bez da izgovori ijednu reč. Njegovo lice je anđeosko. Ono zrači sjajem, radošću i mirom. Njegove oči su sjajne. Njegov govor je sladak i inspirativan.

Mudri čovek (prosvetljeni mudrac) nema ni bogatstva ni imovine. Nema ni bungalova ni auta, ali ipak privlači ceo svet kroz svoju mudrost i duhovnu moć. On je

čudesan duhovni magnet. Njegovo duhovno bogatsvo je neiscrpno. Slava takvom mudroom čoveku sa supersvešču!

POGLAVLJE ŠESTO

KUNDALINI ŠAKTI

MOLITVA MAJCI KUNDALINI

Probudi se Majko Kundalini.

Ona čija je priroda večito blaženstvo – blaženstvo Brahmana.

Ti boraviš kao uspavana zmija u lotosu Muladhare.

Sigurno sam pogođen i u nevolji u telu i umu,

blagoslovi me i napusti svoje mesto u bazičnom lotosu.

Saputnice Šive, samouzrokovani Gospode univerzuma,

pokreni se na gore kroz centralni kanal.

Ostavljajući iza sebe Svadhistanu, Manipuru, Anahatu, Višudhu,

i Ađnu, sjedini se Šivom, Gospodom Bogom.

U Sahasrari -- hiljadulatičnom lotosu mozga --

igraj se tamo slobodno, O Majko, darovateljko vrhovnog blaženstva.

Majko, koja su apsolutno postojanje, znanje, blaženstvo,

probudi se, Majko Kundalini, probudi se.

ISKUSTVA PRILIKOM BUĐENJA KUNDALINI

Tokom meditacije vidite božanke vizije, doživljavate božanski miris, božanski ukus, božanski dodir, čujete božanske Anahata zvukove. Dobijate upustva od Boga. Ovi ukazuju da se Kundalini Šakti probudila. Kada postoji udaranje u Muladhari, kada se kosa ježi, kada se Udijana, Đalandara i Mulabanda pojave bez voljnog htenja, znajte da se Kudalini probudila.

Kada se zaustavi dah bez bilo kakvog napora, kada Kevala Kumbaka dođe sama po sebi bez naprezanja, znajte da je Kundalini Šakti postala aktivna. Kada osećate struje Prane kako se uspinju do Sahasrare, kada osetite blaženstvo, kada ponavljate Om automatski, kada nema misli o svetu u umu, znaj da se Kundalini Šakti probudila.

Kada se tvoje oči fiksiraju na Trikuti u meditaciji, sredinu između obrva, kada Sambavi Mudra radi, znaj da je Kundalini postalna aktivna. Kada osećaš vibracije Prane u različitim delovima unutar svoga tela, kada doživljavaš trzaje poput šokova elektriciteta, znaj da je Kundalini postala aktivna. Kada tokom meditacije osećate kao da nema tela, kada se vaši kapci sklapaju bez obzira na pokušaje da ih otvorite, kada struje poput električne teku nervima na gore i na dole, znaj da se Kundalini probudila.

Kada meditate, kada dobijate inspiraciju i uvid, kada ti priroda otkriva svoje tajne, sve sumnje nestaju, jasno razumete značenje vedskih tekstova, znajte da je Kundalini postala aktivna. Kada vaše telo postane lako kao vazduh, kada imate izbalansiran um u uznemirenim uslovima, kada posedujete neiscrpnu energiju za rad, znajte da je Kudalini postala aktivna.

Kada si božanski opijen, kada razviješ moć govorništva, znaj da se Kundalini probudila. Kada bez htenja radiš razne Asane ili poze u jogi bez imalo bola ili zamora, znaj da je Kudalini postala aktivna. Kada komponuješ prelepe, uzvišene himne i poeziju bez voljnog htenja, znaj da je Kundalini postala aktivna.

POSTEPENI USPON UMA

Čakre su centri Šakti kao vitalne sile. Drugim rečima, ovo su centri Pranašakti koja se manifestuje putem Pranavaju u živom telu; predsedavajuće Devate čija imena se daju univerzalnoj svesti kada se svest manifestuje u formi ovih centara. Čakre nisu vidljive grubim čulima. Čak i da su vidljive u živom telu kojem one pomažu da se organizuje, one nestaju sa raspadom organizma prilikom smrti.

Čistoća uma vodi ka savršenstvu u jogi. Regulišite vaše ponašanje kada ste u kontaktu sa drugima. Nemojte da imate ljubomore prema drugima. Budite saosećajni. Nemojte da mrzite grešnike. Budite ljubazni prema svima. Uspeh u jogi će biti brz ako uložite svoju maksimalnu energiju u vašu jogičku praksu. Morate imati jarku žudnju za oslobođenjem, a isto tako i intenzivnu Vairagju. Morate da budete iskreni i ozbiljni. Namera i stalna meditacija su neophodne za ulazak u Samadi.

Um svetovnog čoveka sa bazičnim željama i strastima kreće se u Muladhara i Svadištana Čakrama ili centrima koji su locirani blizu anusa, kod reproduktivnog organa.

Ako se um osobe pročisti, on se uspinje do Anahata Čakre ili centra u srcu, doživljava blaženstvo i vizuelizuje sjajnu formu Išta Devate ili zaštitnog božanstva.

Kada um postane visoko pročišćen, kada meditacija i devocija postanu intenzivne i duboke, um se uspinje u Višuda Čakru ili centar u grlu i doživljava se sve više i više moći i blaženstva. Kada čak um dosegne ovaj centar, postoji mogućnost da siđe dole u niže centre.

Kada jogi dosegne Ađna Čakru ili centar između obrva, on postiže Samadi i realizuje vrhovno Jastvo ili Brahman. Postoji blagi osećaj odvojenosti između poklonika i Brahmana.

Ako dosegne duhovni centar u mozgu, Sahasrara Čakru, hiljadulatični lotos, jogi postiže Nirvikalpa Samadi ili supersvesno stanje. On postaje jedno sa nedualnim

Brahmanom. Sav osećaj odvojenosti se rastapa. Ovo je najviši nivo svesti ili vrhovni Asamprađnata Samadi. Kundalini se sjedinjuje sa Šivom.

Jogi može da dođe u centar grla da da uputstva studentima i da radi dobra dela za druge (Lokasangraha).

POGLAVLJE SEDMO

PSIHIČKE MOĆI

SIDIJI ILI OKULTNE MOĆI

Jogi postaje gospodar svih sila prirode i može da ih upotrebi po volji. On ima savršenu kontrolu nad elementima.

Đnani kroz moć Satsankalpe mogu da rade sve što žele sa njihovim fizičkim telima.

Kroz jogičko unutrašnje oko jogi direktno vidi Samskare svojih učenika i zna njihove slabosti i mane i propisuje ispravnu Sadanu za njihovo brzo uništenje. Đnani može da učini ovo. Šta god jogi može da uradi putem svoje jogičke Samjame ili simultane Darane, Djane i Samadija, to može da uradi i Đnani putem svoje moći Satsankalpe.

Prikazivanje Sidija nije kriterij za merenje nečijeg postignuća u duhovnosti. Onaj ko pokazuje Sidije iz sebičnih razloga, je veliki svetovnjak. Uskoro će da padne. Ponekad jogi može da pokaže čudo svom studentu samo da ga uveri u postojanje nadčulnih stvari i da ga ohrabri na duhovnoj stazi.

Kaže se da jogi postigne osam Sidija, to jest, Anima, Mahima, itd., i savršenstvo tela praksom meditacije.

OSAM GLAVNIH PSIHIČKIH MOĆI

Ostvareni, Purna jogi poseduje osam glavnih Sidija, to jest, Anima, Mahima, Laghima, Garima, Prapti, Prakamja, Vašitvam i Išatvam.

1. Anima: Jogi može da postane mali koliko on želi.
2. Mahima: Ovo je suprotno od Anima. Može da postane velik koliko hoće. Može da učini da njegovo telo postane veliko. Može da ispuni ceo univerzum. Može da uzme Virat Svarupa.
3. Laghima: Može da učini svoje telo lagnim kao pamuk ili pero. Vajustambana se radi putem ovog Sidija. U Đalastambana takođe, ova moć se postiže u veoma malom obimu. Telo postaje lagano putem Plavini Pranajame. Jogi postiže smanjenje svoje specifične gravitacije gutanjem velikih gutljaja vazduha. Jogi leti nebom pomoću ovog Sidija. Može da proputuje hiljade milja u minuti.
4. Garima: Ovo je suprotno od Laghima. U ovoj jogi on postiže povećanje specifične gravitacije. Može da učini telo teškim kao planina gutanjem gutljaja vazduha.
5. Prapti: Jogi koji stoji na zemlji može da dotakne najvišu stvar. Može da dotakne sunce ili mesec ili nebo. Putem ovog Sidija, jogi doseže željeni objekat i nadnaravne moći. On postiže moć predviđanja budućih događaja, moć vidovitosti, sluhovitosti, čitanje misli, itd.. On može da razume jezike životinja i ptica. Takođe može da razume nepoznate jezike. Može da leči sve bolesti.
6. Prakamja: Može da zaroni u vodu i da izroni kad god hoće. Upokjeni Trilinga Svami iz Varanasija je živeo šest meseci pod vodama Gange. To je proces putem kojeg jogi sebe ponekad čini nevidljivim. Prema nekim piscima, to je moć ulaska u telo nekog drugoga (Parakaja Praveša). Šri Šankara je ušao u telo Rađa Amare iz Varanasija. Tirumular u Južnoj Indiji je ušao u telo

- pastira. Rađa Vikramaditja je ovo učinio takođe. To je takođe moć da se zadrži mladalački izgled koliko dugo osoba želi. Rađa Jajati je imao ovu moć.
7. Vašitvam: Ovo je moć kroćena divljih zveri i kontrole nad njima. To je moć opčinjavajućih osoba vežbanjem volje i činjenjem da oni postanu poslušni njihovim vlastitim željama i naređenjima. To je obuzdavanje od strasti i emocija. To je moć da se se muškarci, žene i elementi dovedu pod vlast.
 8. Išatvam. Ovo je postignuće božanske moći. Jogi postaje Gospod univerzuma. Jogi koji ima ovu moć može da vraća ljude iz mrtvih. Kabir, Tulasi Das, Akalkot Svami i drugi su imali ovu moć da vraćaju umrle u život.

DRUGE PSIHIČKE MOĆI

Jogi dobija sledeće manje psihičke moći:

1. Slobodu od gladi i žeđi.
2. Slobodu od efekata vrućine i hladnoće.
3. Slobodu od Raga-Dveše.
4. Dura-Daršan ili vidovitost ili Durša-Drišti.
5. Dura-Sravana, sluhovitost ili Dura-Sruti i Dura-Pravačana.
6. Mano-Đaja, kontrolu uma.
7. Kama-Rupa. Jogi može da uzme bilo koju formu koju želi.
8. Parakaja Praveš. Može da uđe u drugo telo, može da oživi mrtvo telo i da uđe u njega premeštanjem svoje duše.
9. Ića Mritju. Smrt prema svojoj volji.
10. Devanam Saha Krida i Daršan. Igranje sa Devama nakon što ih vidi.
11. Jatha Sankalpa. Može da dobije što god želi.
12. Trikala Đnana. Zanje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.
13. Advandva. Iznad parova suprotnosti.
14. Vak Sidhi. Što god jogi predvidi će se desiti praksom Satje, predviđanja.
15. Jogi može da pretvori osnovne metale u zlato.

16. Kaja Vjuha. Uzimanje koliko god hoće tela da iscrpi svu svoju Karmu u jednom životu.
17. Darduri Sidhi. Da skače kao žaba.
18. Patala Sidi. Jogi postaje Gospodar želja, uništava žalosti i bolesti.
19. Dobija znanje o njegovom prošlom životu.
20. Dobija znanje o skupu zvezda i planeta.
21. Dobija moć da vidi Sidije.
22. Gospodarenje elementima (Buta Đaja) i gospodarenje Pranom (Prana Đaja).
23. Kamačari. Može da se ode u bilo koje mesto koje voli.
24. Dobija svemoć i sveznanje.
25. Vaju Sidi. Jogi lebdi u vazduhu; napušta tlo.
26. Može da pokaže gde se nalazi skriveno blago.

LEVITACIJA ILI VAJU SIDI

Brojni tragaoci su privučeni praksom joge, naročito Hata joge ili Kundalini joge, zbog misli o izuzetnim moćima koje će možda da dobiju putem nje. Ideja o posedovanju takvih moći izgleda da budi čudnu fascinaciju kod mnogih mladih ljudi sa Istoka i sa Zapada. Iskena i marljiva praksa joge sa strogom disciplinom i istrajnošću, bez sumnje, donosi na svom početku neobične moći i naizgled čudna iskustva, ali ovi Sidiji, glavni ili sporedni, mora da se zna, ne čine esencijalnu ili istinsku jogu u najdubljem smislu termina. Ne treba da se uzimaju za cilj. Radije su znakovi postignutog nivoa. Oni ukazuju na napredak koji je praktikant postigao. Oni služe da mu daju njegove zasluge kao što miljokazi pokazuju putniku gde je.

Levitacija je iskustvo koje jogi dobija kada počinje da postiže savršenstvo u Pranajami. Kada se Prana počne da kreće kroz centralni Nadi ili Sušumnu, dešava se levitacija. Levitacija se dešava kada jogi uspe da zadrži praničku energiju u Sušumni koja je locirana u kičmenom stubu. Na početku, pranička energija može samo da uđe i

izađe iz Sušumne. Ne ostaje u njoj. Međutim, putem zajedničkog delovanja Pranajame, Mudre, Bande, i moći volje, jogi postepeno primorava energiju da ostane u Sušumni. Praktikant takođe ima koristi od autosugestije u toku ovog procesa. Kada tako uspe da zadrži Pranu u Sušumni, onda telo napušta tlo i lebdi u vazduhu. Jogički tekstovi spominju tri stadijuma kroz koja prolazi praktikant prilikom dosezanja levitacije. Kako napreduje u Pranajami, on najpre doživljava obilno znojenje tela. Sledeće, postiže stanje kada doživljava trešenje tela. Ovo se naročito oseća u predelu kičme. Kada se postigne treći stepen, telo napušta zemlju i kreće se u vazduhu.

Prvo nahođenje koje praktikant dobija kako se približava ovom stadijumu je čudna senzacija odizanja od tla. Ovu senzacija on oseća čak dok još stoji na zemlji. Kada se Prana silom zadrži putem moći volje, jake imaginacije, autosugestije, i putem Pranajame sa Bandama, zadžana Prana počinje da se penje na gore. Onda, sa čudnim osećajem jogi u stvari napušta tlo i leti iznad njega.

Levitacija nastaje kombinacijom nekoliko faktora. Glavni faktor je izuzetna lakoća koju je telo postiglo kada Prana uđe u Sušumnu i kada se zadrži tamo. U stvari jogi oseti ovu ekstremnu laganost. Oseća se kao pero. Njegova laganost ga čini da se diže iznad zemlje. Drugo, na ovom stepenu Pranajame, Kundalini je aktivirana. Izbijanje Kundalini Šakti na gore propelira telo koje je u ekstremno laganom stanju i daje veoma malo otpora. Treći faktor je moćno zračenje koje potiče od Kundalini u Muladara Centru. Ova moćna radijacija koja se dešava u ovo vreme je usled probuđene Kundalini koja je moćno stimulisana praničnom energijom i koja se širi u svim smerovima. Direktna radijacija prema dole udara o zemlju i ima efekat guranja jogijevog tela prema gore. Ove radijacije su nevidljive, ali se mogu osetiti putem iskustva. Njihovo delovanje je slično udarcu od natrag koje raketi daje eksplozivni naboj i koje silinom izbija raketu na gore. Radijacije deluju na tako efektivan način naročito usled činjenice da je telo postalo gotovo bez težine na ovom stepenu. Stanje bez težine tela, kombinovano sa propeliranjem na gore, zajedno rezultuje sa njihovim prevazilaženjem delovanja gravitacije.

Da bi dosegao Vaju Sidi, osoba bi trebala da bude celovremeni praktikant Pranajame. On bi trebao da praktikuje Anuloma Viloma Pranajamu 3 puta na dan po 40 rundi u svakom sedenju redovno i bez prestanka, nekoliko meseci ili godina. Ovo pročišćava Nadije i čini da se Prana lakše kreće unutar centralnog kanala ili Sušumne. Onda se daljnjom praksom Bhastrike zajedno sa Bandama, podiže Prana u Sušumni. Onda se putem koncentracije i Banda kretanje Prane se ograničava na Sušumnu.

Tokom prakse, osoba bi trebala da živi na mleku i voću ili vrsti dijeta samo na pirinču i mleku. Praktikant bi trebao da izbegava previše hodanja ili hodočašća ili previše napora bilo koje vrste, previše spavanja, jedenja Rađasične i Tamasične hrane, sunčanje, sedenje blizu vatre, kupanje u hladnoj vodi i post, u potpunosti. Stroga Brahmačarja bi takođe trebala da se održava.

Kada se postigne Vaju Sidi praktikant je dosegao stepen Pratjahare.

Uputstva od praktičnog vođe su uvek neophodna iako vođa ne mora da bude blizo studenta. U odsustvu praktičnog vođe ili kada osoba ne može da dođe ili dodir sa majstorom, onda bi trebala da se moli Bogu ili svom Guruu za prosvetljenje i otklanjanje prepreka.

Vera u Joga Šastre i Gurua je veroma esencijalna. Inače kada osoba ne može da dobije zahtevane rezultate, ona napušta jogu govoreći da je podvala.

KAJA SAMPAT

Hata jogom, jogi dostiže savršeno fizičko telo – *Rupalavanga bala vajrasamhanana kaya sampat*. “Savršenstvo tela se sastoji u lepoti, gracioznosti, jačini i nesalomivoj čvrstoći.” Moć da se podnese ekstremna hladnoća i vrućina (Titikša), moć da se živi bez vode i hrane i druge moći spadaju u kategoriju Kaja Samapta (savršenstva tela).

Kako je telo Hata jogija savršeno i čvrsto, njegov um je takođe čvrst i jednousmeren. Praksom Darane i Djane, on dostiže najvišu prečku jogičkih lestvica i postiže besmrtnost kroz jogički Samadi. Jogi koji je dosegao najviši stadijum će imati sve vrste okultnih moći.

KOMENTARI O NEKIM OKULTNIM FENOMENIMA

PITANJA

- 1) Vrlo skoro je jedna dama iz Engleske, 70 godina stara, posetila Ranči. Uzela je Sanjasu od te sekte koja ima naziv Puri na kraju novih imena koja su data za vreme Sanjase.

Njeno ime je... Imala je neke vizije itd., kada je bila u Engleskoj. Došla je u Indiju na pomolu Drugog svetskog rata jer je dobila upozorenje (da će Engleska da bude u opasnosti) u nekoj vrsti polu-sna-vizije. Nakon što je došla ovamo, uzela je Sanjasu.

Sa njom je boravila osoba koja je bila pokeraš po zanimanju pre nego što je došla ovamo. On je takođe bio Englez, ali on je doživljavao traseve. Kad god bi bilo okupljanje, ako bi ga neko pitao pitanje, on bi uvek dao visoko filozofski i duhovan odgovor. Dok je davao odgovore, njih je Sanjasini zapisivala od reči do reči. Kako su odgovori bili kratki, a ne voema dugi, ona je sama pisala objašnjenja i komentare. Cela stvar se razvila u nešto nalik na 80 stranica ovakvih pitanja i odgovora. Ona kaže da, ono što zove, "braća" pričaju preko njega. Mnogo od onoga što on kaže tokom ovih transeva je Upanišadska misao u dobroj meri koja je jasno iskazana, iako kratko.

- 2) Prethodno, pre mesec i po dana, bio sam u Bomabaju. Tamo sam sreo osobu Šri Na zahtev svoga prijatelja tamo, napisao sam tri pitanja na komadu papira, presavio ga i odložio na pola presavinutom listu. On je sedeo tik ispred nas. Nije ni dotakao ni pola stranice niti papire koje sam

presavio i odložio na taj papir. U roku od 10 do 15 minuta, bez da se kretao sa mesta gde se nalazi ili da je radio bilo šta neobično, napisao je na drugi list papira sva tri pitanja tačno reč po reč kao što sam ih ja napisao, i takođe odgovore. Napravio je isto za drugi niz pitanja koje je moj prijatelj napisao i predstavio na sličan način.

- 3) Bio je jedan drugi gospodin sa sela koji nije imao nikakvog modernog obrazovanja. Kada su postavljana pitanja, on bi malo fiksirao pogled i izgledao kao odsutan i odmah davao odgovore kao da ih je jasno video. Pitanja nisu trebala uopšte da budu jasna, ali na ova nejasna pitanja, davao je konkretne odgovore koji su se slagali sa detaljima pitanja koje nam je bilo na umu.

Nadam se da možeš da rasvetliš ove fenomene.

ODGOVORI

Takvi fenomeni nisu neuobičajeni kod jogija i Bakta koji žive život duhoke Sadane i joge. Ovo su svedočili razni ljudi u gotovo svim zemljama u različita vremena, prošla, kao i sadašnja. Ali ona nisu opšteprisutna kod svih takvih ljudi, ako se misli da ovaj termin (termin 'opšte') podrazumeva veliku većinu ljudi koja se bavi duhovnošću.

Ovo su okultni fenomeni i oni nisu mnogo povezani sa stvarnim duhovnim prosvetljenjem i realizacijom. Prisustvo takvih fenomena ne mora nužno da ukazuje da osoba koja ih poseduje ima duhovnu realizaciju. Ali, naravno, prilično je moguće da takvi okultni fenomeni mogu da prate unutrašnju realizaciju takođe. Nema ništa što može da spreči duhovno prosvetljeno biće da poseduje ili čak prikazuje takve misteriozne ili 'čudesne' stvari. Međutim, većina duhovnih osoba odabiru da ne manifestuju ove okultne procese zbog njihovih definitivnih razloga.

- 1) Iz onoga što sam naveo gore iznad upravo sada, možete da izvučete svoje vlastite zaključke što se tiče Sanjasini i njenog prijatelja. Poprilično je moguće da je ovaj stari Svamiđi možda praktikovalo jogu u prošlom Đanma i da je tako rođen sa probuđenim i od detinjstva aktivnim unutrašnjim psihičkim sposobnostima. Komunikacija sa duhovima nije duhovna realizacija. Misaone forme koje dolaze iz višeg astralnog plana mogu da budu veoma filozofske i suptilne. Naravno, odgovori i uputstva koja se daju na takav okultni način nisu sva apsolutno beskorisna. Može da bude mnogo u njima što je opšte korisno za ljude, kao i za tragaoce. Ponekad takve izjave potiču iz podsvesnih dubina same osobe u transu gde se nalazi ovo znanje koje je prethodno stečeno, ugrađeno kao skrivene Samskare.
- 2) Fenomen koji si nedavno svedočio u Bombaju je samo prenos misli ili čitanje misli. To je obična telepatija. Ovo je uobičajeno.
- 3) Iz kratkog opisa slučaja gospodina sa sela, izgleda mi da je to nešto po prirodi bilo od Mantra Sidija ili uspešne Upasane neke Devate. U Južnoj Indiji, naročito na Zapadnoj obali, slučajevi takve Upasane i Sidija su često primećivani. U ovom slučaju, cenjena osoba je osoba sa nekim duhovnim postignućima ili neko ko je postigao ovaj okultni Sidi kao rezultat neke jedinstvene Upasane ili Mantra Sidija. U takvim slučajevima odgovori su obično navođeni od strane Upasaja-Devate. Ponekad Devata priča kroz osobu. Ovde, međutim, takva komunikacija ne zahteva stanje transa osobe. Ono se dešava kada je osoba u normalnom stanju. Samo malo koncentracije može da se uradi (kao što je primećeno) da se dobije odgovor. Možda osoba zahteva savršenu tišinu od onih oko nje. To je sve.

Postoji širok spektar mnogostrukih nivoa i nivoa iskustva između grubog, telom ograničenog, neznajem ophrvanog, svetovnog čoveka i potpuno prosvetljenog, usavršenog mudraca sa transcendentnim znanjem. Ne postoji samo nekoliko međustanja koji imaju tendenciju da skrenu tragaoca u neznanju s puta. Znajući šta su ona, imajući u vidu sve, ponizni

tragaoc koji je ekstremno oprezan i usmeren na svoju potragu, bi trebao da neprekidno nastoji da dosegne istinu.

SAMJAMA VODI KA OKULTNIM MOĆIMA

Tri (Darana, Djana i Samadi) zajedno čine Samjamu.

Ove tri su više nutarnje od Jame, Nijame, Asane, Pranajame i Pratjahare.

Čak je to (Samjama) spoljašnje u odnosu na besemeni Samadi.

Pobeda na Samjamom donosi stanje spoznaje.

Samjamom na sunce dolazi se do znanja svetova.

Samjamom na mesec dolazi znanje zvezdanih oblasti.

Samjamom na zvezdu Severnjaču dolazi znanje o kretanjima zvezda.

Samjamom na snagu slona i drugih, dolazi njihova snaga.

Samjamom na oblik tela, obustavljanjem moći razumevanja i raskidanjem veze između oka i svetla, dolazi nestanak tela.

Samjamom na znakove (drugih) dolazi znanje o njihovim umovima.

Samjamom na mali deo vremena nastaje znanje rasuđivanja.

Samjamom na odnos uha i drugih, dolazi božanski sluh.

Samjamom na odnos između etera i tela, za jogija koji postiže laganost pamuka, dolazi moć prolaska kroz eter (vazduh).

Samjamom na tri modifikacije uma dolazi znanje o prošlosti i budućnosti.

Samjamom i direktnom percepcijom Samskara (impresija uma) dolazi znanje o prošlim rođenjima.

Samjamom na moć spoznaje esencijalne, vlastite prirode, egoizma i svrsishodnosti ili uslova čula, dolazi gospodarenje nad čulima (organima).

Onda telu dolazi moć brzog kretanja kao što to čini um i percepcija Indrijama (organima) i gospodarenje nad prirodom.

Zadobijanjem majstorstva nad Udana Vajuom, jogi neće imati nikakvog kontakta sa vodom, blatom, trnjem i sl., i umreće po svojoj volji.

Gospodarenjem nad Samama Vajuom, nastaje sjaj.

Samjamom na prijateljstvo i druge vrline nastaje moć da prenosite iste drugima.

Samjamom na svojstven odnos između Satve (čistoće) i Puruše (duše) dolaze moći svemoći i sveznanja.

Samjamom na (razlike) sveta, značenja i znanja koje se brkaju jedni sa drugim i koji izgledaju kao jedno zbog sličnosti, dolazi znanje o zvukovima svih živih bića.

Karma (rad) je dvovrstan, to jest, ona koja treba da dozre, i onaj koja donosi plodove polako (posle).

Samjamom nad ovima ili putem predznaka, jogi dobija znanje o (vremenu) svoje smrti.

Samjamom na Čakru (pleksusa) ili pupka, dolazi znanje o telu.

Samjamom na Čakru u žlebu grla dolazi znanje o uklanjanju gladi i žeđi.

Samjamom na svetlo glave, dolazi Daršan Sida.

Samjamom na srce, dolazi znanje uma.

Samjamom na Kurma Nadi, dolazi stabilnost tela.

Samjamom na unutrašnje svetlo (srca) dolazi znanje o suptilnom, zatamnjenom i udaljenom.

Iskustvo dolazi od odsustva razlikovanja između Satve i Puruše koji su apsolutno različiti jedno od drugog. Kako je ovo (zadovoljstvo) za druge namene (Puruša), znanje o Puruši dolazi Samjamom na njega samog.

Iz te Samjame nastaje znanje jasnosluhosti, višeg ukusa i višeg mirisa putem intuicije.

Putem moći intuicije dolazi znanje sveg znanja.

Um (jogija) ulazi u drugo telo relaksacijom uzroka vezanosti i poznavanjem metoda prelaska.

Samjamom na grubu formu, materijalnu prirodu, suptilnu formu, kvalitete i svrsishodnost elemenata nastaje majstorstvo nad elementima.

Od toga dolazi postignuće (osam glavnih) Sidija, Anima, itd., i savršenstvo tela i njihovo nesmetano funkcionisanje.

Savršenstvo tela je (kada se ima) lepota, gracioznost, snaga i nesalomiva čvrstoća.

Ovi Sidiji su prepreke postizanju Samadija, ali oni su za um koji ide ka napolje.

Prekidanjem čak sa ovima (Sidijima) nastaje uništenje semena vezanosti što donosi Kaivalja (nezavisnost).

Jogi bi trebao da odustane od vezanosti i osmeha ili sreće kada nebeska bića pozovu jer ponovo postoji mogućnost da dođe u kontakt sa neželjenim.

POGLAVLJE ČETVRTO

PESME DUHOVNOM NAPRETKU

PESMA DUHOVNOM NAPRETKU

Veselost, zadovoljstvo, smirenost,

Nepriistrasnost, nevezanost, neustrašivost,

Izbalaniranost, fiksiranost, neiritabilnost,

Šanti, Santoša, tišina,

Mir, staloženost, savršenstvo;

Ništa Bava, Maa Bava, Prema,

Ježenje, suze, tresenje, Svava-Banga;

Anahata zvukovi, svetla, vizije,

Ekstaza, zanesenost, radost;

Ritambhara, Madumati, Prađna, Đjotiji,

Inspiracija, prosvetljnje, otkrovenje,

Opijenost, uvid, intuicija;

Ovo su neki znakovi buđenja Kundalini,

Ovo su znakovi duhovnog progresu,

Ovo su duhovna iskustva.

GLAVNE KARAKTERISTIKE NAPRETKU U SADANI

Sve više i više nepriistrasnosti i rasuđivanja,

sve više i više žudnje za oslobođenjem,

Mir, veselje, zadovoljstvo,

Neustrašivot, nepoljuljano stanje uma,

Sjaj u očima, lep miris tela,
Lep ten, sladak, moćan govor,
Oskudno lučenje urina i fekalija,
Izvršno zavlje, energija, snaga i vitalnost,
Sloboda od bolesti, lenjosti i depresije,
Lakoća tela, budnost uma,
Moćna Đataragni ili probavna vatra,
Jaka želja da se sedi i meditira dugo vremena,
Odbojnost prema svetovnim pričama i društvu svetovnjaka,
Osećanje prisustva Boga posvuda,
Ljubav prema svim stvorenjima,
Osećanje da su sve forme, forme Gospoda,
Da je svet sam Gospod,
Odsustvo Grina ili nevoljenja bilo kojeg stvorenja,
Čak i onih koji preziru i vređaju,
Snaga uma da se nosi sa uvredom i povredom,
Da se suočava sa opasnostima i nesrećama,
su neka od prvih duhovnih iskustva,
Ona pokazuju da neko napreduje
na duhovnoj stazi.
Imate zdravo telo i um.
Izlučevine tela će da budu oskudne.
Glas će da bude sladak.
Lice će biti blistavo,
Oči će biti sjajne.
Uvek ćete da budete mirni, smireni i pribrani.
Uvek ćete da budete veseli, neustrašivi i zadovoljni.
Bićete nepristrasni i rasuđivaćete.
Neće biti privlačnosti prema svetu.

Stvari koje su vas pre uznemiravale

Više vas neće uznemiravati.

Imaćete Antarmuka Vriti, introverziju.

Imaćete nepojuljan um.

Stvari koje su vam davale zadovoljstvo

Sada stvaraju odbojnot ili suprotni efekat.

Imaćete jednousmeren, oštar, suptilan um

Žudećete za više meditacije.

Iskusićete svetlo, vizije, Divja Ganda, Divja ukus,

Ideja da su sve forme forme Gospoda,

će da se pojačava u vama.

Svuda ćete da osećate prisustvo Božje.

Iskusićete blizinu Boga.

Imaćete veoma stabilnu Asanu.

Razvićete goruću želju za nesebičnim služenjem.

DRUGE VAŽNE KARAKTERISTIKE

Mir, veselost, zadovoljstvo, nepristrsnost, neustrašivost, nepoljuljano stanje uma pod svim uslovima ukazuju da napredujete na duhovnoj stazi.

Duhovni progres se ne meri Sidijima ili moćima već samo dubinom vašeg blaženstva u meditaciji.

Ovo su sigurni testovi vašeg duhovnog napretka.

Da li imate interes za unutrašnje duhovne aktivnosti ili povećavanje spoljašnje Sadane iz dana u dan?

Da li duhovni život znači za vašu svest stvar koja je od velikog užitka, užitak prevazilaženja sreće koje pruža ili nudi svet vitalnih zadovoljstava?

Da li vaša lična svest poseduje osećanje mira i snage koje ljudi koji nisu tragaoci ne pronalaze u njihovim svakodnevnim životima?

Da li se osećate sigurnima da se vaša moć razlučivanja i svetlo misli stabilno povećavaju?

Da li vas je vaš život postepeno vodio ka takvim iskustvima koje vam otkrivaju delovanje volje i inteligencije koja nije vaša vlastita, volje i inteligencije sveprisutnog Gospoda?

Da li je nastupila u vašim svesnim aktivnostima vašeg svakodnevnog života, aktivna funkcija novog, ugla vizije koji daje užitak, nova perspektiva, jak osećaj za samoposedovanje, stabilno uvećavajuće ubeđenje o vašoj ovisnosti o i intimnom odnosu sa sveprožimajućim božanskim? Ako su vaši odgovori na sva ova pitanja ili bilo koje od njih pozitivni, budite apsolutno sigurni da napredujete i to da napredujete brzo na duhovnoj stazi.

Sve više i više nepristrasnosti i razlikovanja, sve više i više žudnje za oslobođenjem, sve više i više mira, veselja, zadovoljstva, neustrašivosti, nepoljuljanog stanja uma, ukazuju da stabilno napredujete na duhovnoj stazi.

Sjaj u očima, lep miris tela, lep ten, sladak, moćan glas, oskudno lučenje urina i fekalija, izvrsno zdravlje, energija, snaga i vitalnost, sloboda od bolesti, lenjosti i depresije, lakoća tela, budnost uma, moćna probavna vatra, jaka želja da se sedne i meditira dugo vremena ukazuju na duhovni napredak.

Postojeće odbojnost prema svetovnom društvu. Postojeće ljubav prema svim bićima, osećanje da su sve forme Božje. Postojeće odsustvo nesviđanja za bilo koje biće, čak i one koji preziru i vređaju.

Postojeće snaga uma da se suoči sa opasnostima i nevoljama, da se nosi sa uvredom i ozledom.

ZNAKOVI NAPRETKA NA STAZI MEDITACIJE

Brahman, Jastvo, Puruša, Čaitanja, svest, Bog, Atman, besmrtnost, sloboda, savršenstvo, mir, blaženstvo, Buma ili neuslovljeno, su sve sinonimi. Ako postignete samo samorealizaciju, bićete oslobođeni od kruga rođenja i smrti, i njihovog pratećeg zla. Cilj života je postizanje konačne blaženstva ili Mokše. Mokša može da se postigne

konstantnom meditacijom sa srcem koje je postalo pročišćeno i stabilno putem nesebične službe, Đape, itd..

Meditacija je jedini kraljevski put ka postizanju spasenja. Meditacija ubija sav bol, patnju i žalosti. Meditacija uništava sve uzroke žalosti. Meditacija daje viziju jedinstva. Meditacija uliva osećaj jednote. Meditacija je balon ili padobran ili avion koji pomaže tragaocu da se vine visoko u područja večitog blaženstva, večitog mira i neumiruće radosti.

Realnost ili Brahman može da realizuje čovek. Mnogi su dosegli samorealizaciju. Mnogi su uživali u Nirvikalpa Samadiju. Šankara, Datatreja, Mansur, Šams Tabriez, Isus, Buda su svi bili realizovane duše koje sui imale direktnu percepciju istine ili kosmičku viziju ili Aparokšanubuthi. Ali onaj ko zna ne može da je komunicira drugima jer nema načina. Čak i znanje koje je postignuto putem pet čula koja su zajednička svima ne mogu da se komuniciraju drugima. Ne možete da kažete kakav je ukus šećernog bombona čoveku koji ga nikad nije probao. Ne možeš da komuniciraš ideju boje nekome ko je rođen slep. Sve što učitelj može da uradi je da kaže učeniku metodu spoznavanja istine ili stazu koja vodi ka otkrovenju intuitivne sposobnosti.

Ovo su znakovi koji ukazuju da rasteš u meditaciji i da se približavaš Bogu. Nećeš biti privučen svetlu. Čulni objekti te više neće iskušavati. Postaćeš bezželjan, neustrašiv, bez 'ja' i 'moje.' Deha-Adjasa ili vezanost za telo će postepeno da nestane. Nećete imati ideje, "Ona je moja žena; on je on sin; ovo je moja kuća." Osećate da ste manifestacije Gospoda. Videće Boga u svakom objektu.

Telo i um će postati lagani. Uvek ćete biti veseli i srećni. Ime Božje će uvek biti na vašim usnama. Um će uvek biti fiksiran na lotosnim stopalima Gospoda. Uvek ćete videti sliku Gospodnju. Vi ćete u svaki osećati da Satva ili čistoća, svetlo, blažentsvo, znanje i Prema uvek teku od Gospoda prema vama i ispunjavaju vaše srce.

Nećete imati telesnu svest. Čak ako postoji telesna svest, biće u obliku Samskare ili mentalno zadržanog. Pijanac možda neće imati punu svest da ima odeću na telu. Može da oseća da nešto klimavo visi na njegovom telu. Isto tako ćete i vi

imati osećaj tela. Osećaćete da se nešto prilepilo za vas kao prostrana tkanina ili široke cipele.

Nećete imati privlačnost prema suprotnom polu. Nećete imati ideju o seksu. Žene će vam izgledati kao manifestacije Gospodnje. Novac i zlato će vam izgledati kao komadi kamenja. Imaćete intenzivnu ljubav prema svim stvorenjima. Bićete apsolutno slobodni od požude, ljutnje, ljubomore, ponosa, zablude, itd.. Imaćete mir uma čak kad vas ljudi vređaju, tuku i progone. Razlog zašto niste uznemireni je da dobijate ogromnu duhovnu snagu od unutrašnjeg stanovnika ili Gospoda. Bol ili zadovoljstvo, uspeh ili poraz, čast ili obećaćenje, poštovanje ili nepoštovanje, dobitak ili gubitak, su isti za vas.

Čak i u snovima ste u zajednici sa Gospodom. Nećete videti nikakve svetovne slike.

Razgovaraćete sa Bogom u početku. Videćete Ga u fizičkoj formi. Kada vaša svest postane kosmička, razgovori će prestati. Uživati će u jeziku tišine, to jest, jeziku srca. Od Vaikhari (vokalnog govora) preći ćete na Madjama, Pasjanti i Para (suptilni oblik zvukova) i na posletku ćete da boravite u bezvučnom Omkara ili bezvučnom Brahmanu.

Nepriistrasnot, rasuđivanje, smirenje, samoobuzdavanje, jednousmerenost uma. Ahimsa, Satjam, čistoća, strpljenje, moralna čvrstoća, strpljenje, opraštanje, odsustvo ljutnje, duh služenja, požrtvovanje, ljubav prema svima, biće vaše opšte kvalitete. Bićete kosmički prijatelj i dobročinitelj.

Tokom meditacije nećete imati ideju o vremenu. Nećete čuti nikakve zvukove. Nećete imati ideju o okolini. Zaboravićete svoje ime i sve vrste odnosa sa drugima. Uživati će u savršenom miru i blaženstvu. Postepeno ćete da se ustoličujete u Samadiju.

Samadi je stanje koje ne može da se opiše. On je iznad dosega uma i govora. U Samadiju ili supersvesnom stanju, meditant gubi svoju individualnost i postaje istovetan sa vrhovnim Jastvom. Postaje utelovljenje blaženstva, mira i znanja. Samo toliko može da se kaže. Morate da iskusite ovo sami putem stalne meditacije.

Zadovoljstvo, nepoljuljano stanje uma, veselost, strpljenje, manje izmeta, sladak glas, entuzijizam i stabilnost u praksi meditacije, odvratnost prema svetovnom napretku ili uspehu i društvu, želja da se ostane sam u tihoj sobi ili u izolaciji, želja za druženjem sa Saduima i Sanjasinima, Ekagrata ili jedousmerenost uma su neki od znakova koji ukazuju da rastete u čistoći, da napredujete na duhovnoj stazi.

Čućete razne Anahata zvukove, zvuk zvona, talambas, grmljavinu, školjku konč, Vinu ili flautu, zujanje pčele, itd., za vreme meditacije. Um može da bude fiksiran na bilo koji od ovih zvukova. Ovo takođe vodi u Samadi. Videćete razne boje i svetla u meditaciji. Ovo nije cilj. Moraćete da rastopite um u to što je izvor ovog svetla i boja.

Student na putu Vedante zanemaruje ove zvukove i svetla. On meditira na značaj Mantre Upanišada negiranjem svih formi. "Sunce ne svetli tamo niti mesec ni zvezde, niti ovo sevanje sija, a još manje vatra. Kada On sjaji, sve sija po Njemu; Njegovim svetlom svi ovi sijaju." On takođe meditira ovako: "Vetar ne duva tamo. Vatra ne gori tamo. Nema ni zvuka ni dodira, ni mirisa ni boje, ni uma ni Prane u toj homogenoj esenciji," "Asabdha, Asparsa, Arupa, Aganda, Aprana, Amana, Atindrija, Adrišja – Ćidanandarupah Šivoham, Šivoham. Ja sam blaženi Šiva, Ja sam blaženi Šiva."

ANECDOTE O DUHOVNOM ISKUSTVU

Šri Thakur Singhđi, I.C.S., poverenik Kumaon uprave, u društvu distriktskih sudija iz 6 distrikata Utar Pradeša, uključujući Tehri-Garhval, Dehra Dun, Lansdovne i Nainital, je došao u kratku posetu. Po dolasku, svi oficiri i njihove porodice su poslužene čajem. Neki od njih su izrazili želju da posete Gita Bavan i Paramarta Niketan; ali sam poverenik je više voleo da uživa u društvu Šri Svamiđija.

"Došao sam ovde sa posebnom namerom da te sretem i da pričam sa tobom, Svamiđi, o raznim duhovnim problemima koje imam," rekao je Šri Thakur Singhđi, "i to je razlog zašto sam odbio da idem sa njima." Onda je imao dug razgovor sa

Svamiđijem o raznim duhovnim iskustvima, čovekovoј najvišoj dužnosti, itd., dok je okosnica razgovora prenetā dole.

“Sa svim stvarima sa kojima je povezana, Svamiđi, nauka nam daje dragocen uvid kako je neka stvar napravljena i kako raste: takođe nam se daju sukcesivni znakovi koji označavaju rast. Da li u praksi joge, Svamiđi, postoje bilo kakve definitivne indikacije koje mere progres tragaoca -- neka iskustva, na primer, koja on ima posle, recimo, tri meseca prakse, druga koja ima posle godinu i tako dalje?” pitao je Šro Thakur Singhđi.

“Razne joge daju razna iskustva,” odgovorio je Svamiđi, “Praksa Pranajame i Hata jogičke Krije, na primer, bi dale postepene serije psihičkih iskustva. Viđenje raznih vrsta eteričnog svetla i slušanje određenih Anahata zvukova spada u ovu kategoriju. Ovde su mudraci koji su zagovarali ove joge dali veoma definisane stepene duhovnog iskustva. Kako Kundalini prolazi od Čakre do Čakre, jogi ima određena, definitivna iskustva koja može da potvrdi. To je iz razloga što svaka Čakra vlada nekom određenom Tatvom i majstorstvo nad njom, stoga, daje specifična iskustva.

“Slično u Tantrik Sadani takođe, oni su bili u mogućnosti da daju definitivnu mapu duhovnih iskustava. Svaka Sadana ima svoj vlastiti određeni Sidi: i, toga, iskustva svih Sadaka koji slede određenu Sadanu su nedvojbeno ista.

“Ali ovo su sve niža iskustva i manje su vredna. Ona su psihička iskustva i nepohodno ne označavaju tragaočev duhovni napredak. Čak i Baktina iskustva ježenja, plača, itd., iako nisu tako precizno gradirana kao ova Hata jogička iskustva, ne označavaju neophodno duhovni napredak.

Kada uđete u domen duha, ulazite u sferu beskrajā. Beskrajne su joge, a takođe su beskrajna iskustva. Joga svakog čoveka je njegova vlastita. Jer je doneo svoje vlastite Samskare i Vasane: i on teži da na svoj vlastiti način dādosgne cilj. Ovo dvoje koje su u kontaktu jedno sa drugim, daju mu razna iskustva. Na primer, kako prilazi transcedentalnom, beskrajnom, besmrtnom Jastvu, tragalac će da uživa u velikom unutrašnjem miru i neopsivoj sreći. Njega puno ne dotiče ono što se dešava oko njega. Ne samo ovo: on je u stanju da zrači mirom i srećom prema svima onima

koji dođu u kontakt s njim. On postaje DOBAR i zrači dobrotom. Ovo je najvažniji znak duhovnog napretka. Bog je savršena dobrota. Tragalac koji napreduje prema realizaciji Boga, stoga, raste u dobroti. Njegove loše kvalitete će polako da nestanu i da budu zamenjene sa uzvišenim vrlinama. Ako ovaj najesencijalniji element nije prisutan, onda su sve druge vizije i zvukovi praktično beskorisne. Njegovim pukim prisustvom napredni jogi može da inspiriše ljude da vode dobar život, slobodan od mržnje i zlobe. Njegovo srce je ispunjeno sa kosmičkom ljubavlju i stoga, on služi svima spontano i nesebično. Ovo su stvarni znakovi duhovnog napretka.

“Ali, iznad svih ovih je konačno iskustvo. Ovo je neopisivo. Mir i sreća, neometano smirenje uma -- ovo su sve veliki znakovi napretka: ali oni ne čine cilj. Cilj je da postaneš Bog. Moraš da postaneš jedno sa Bogom. Ovo se postiže putem neprekidne prakse meditacije, nakon što se ustoličiš u vrlini i dobroti. To vrhovno iskustvo kada jogi oseća da je jedno sa Bogom, nikakve reči ne mogu da opišu.”

Šri Thakur Singhđi je opisao neke primere koji su dokazali da je imao prirodnu moć intuicije. Svamiđi je rekao, “To je dobro. To pokazuje da si praktikovao jogu u svom prošlom rođenju i dosegao veoma dobar napredak.”

POGLAVLJE DEVET

ISKUSTVA ĐNANA JOGIJA

FAZE ISKUSTVA U ĐNANA JOGI

Student Đnana joge uništava sve misli o objektima. On uništava tamu putem svoga razlučivanja. Onda se sjajno svetlo pojavljuje ispred njega.

Oseća vrtoglavicu.

Onda prelazi preko praznine – Akaše.

Onda se Moha (zabluda) manifestuje. Đnana jogi raspršuje ovu Mohu putem ispitivanja ili Vićare.

Prolazeći tako kroz nivoe tame, svetla, spavanja i Mohe, mudrac na posletku došeže nivo Nirvikalpa Samadija. On onda uživa u apsolutnom smirenju. On postiže stvarnu Đnanu. On postaje okean večite Đnane i sveprožimajuće apsolutne svesti.

Potopljen je u okean nektara. On uživa u večitom blaženstvu gde postoji samo vidioc bez vidljivih objekata.

Njegov um postaje od prirode Đnane. On (um) postaje sama Ćit-svest. Oslobođen od svih vizija objekata, on sadrži samu svest, kao okean u običnom mirnom stanju bez nemira talasa.

Mudrac oslobođen od svih privlačnosti prema objektima, postaje od prirode mudrosti i prožima sve. On doseže stanje Đnane koje je iznad svega i u kojem samo istina postoji, i postaje okean večite Đnane i sveprožimajuće apsolutne svesti.

Hamsa se zabavlja u trajnom bazenu duhovnog blaženstva. Mudrac uživa u svom vlastitom Atmanu ili Jastvu.

ČETIRI VRSTE ĐNANIJA

Postoje četiri vrste Đnanija, a to su, Brahma Vid, Vara, Varijan i Varišta, prema nivou Satvičkog ega koji je prisutan u Đvanmukti.

Brahmavid, Brahmavid-Vara, Brahmavid-Varijan, i Brahmavid-Varišta su četiri vrste Đnanija. Brahmavid je onaj koji je u četvrtoj Bhumiki (Satvapati), Brahmavid-Vara je u petoj Bhumiki (Asamsakti), Brahmavid-Varijan je u šestoj Bhumiki (Padarta Bhavana) i Brahmavid-Varišta je u sedmoj Bhumiki (Turija). Brahmavid-Varišta je uvek apsorbovan u Samadi. Mora da se hrani silom. On je Videhamukta. On neće moći da obavlja nikakvu aktivnost za Loka Sangraha (dobrobit sveta). Đada Bharata, preminuli Mouni Svami iz Kumbakonama, preminuli Akalkot Svami (Maharaštra) su svi bili Brahma-Vid-Varište. Oni nisu imali svest o telu. Vid ili Vara ima malu svest o telu u obliku mentalno zadržanog ili Samskare. Vid ili Vara može da radi u svetu. Neki ljudi imitiraju Avadutu i odbacuju odeću. Stvarni Avaduta je apsolutno nag. Kako je uvek uronjen u Brahman, on zaboravlja na telo i okolinu i odeća spada sama po sebi kao kada odeća spadne sa pijanca. Osoba mora da bude pažljivog rasuđivanja.

SEDAM NIVOA ĐNANE

Sedam nivoa Đnane su Subeća, Vićarana, Tanumanasi, Satvapati, Asamsakti, Padarta-Bhavana, Turija.

- 1) Subeća: kada osoba oseća da je u zabludi i iskreno želi da postigne duhovno znanje, ona je u Subeći.
- 2) Vićara: kada je ubeđena o beznačajnosti sveta, i duboko razmišlja o metodu uništenja neznanja i postizanja duhovnog znanja, za nju se kaže da je u Vićarani.
- 3) Tanumanasi: kada um postane kao konac radi odvratnosti pema objektima sveta i kada je intenzivno zadubljen u kontemplaciju o duši, ona je u Tanumanasi.
- 4) Satvapati: kada um postane čist (Satvičan) i učvršćen u Jastvu usled produžene kontemplacije, za nju se kaže da je u Stavapati.
- 5) Asamsakti: kada postane potpuno odvezana od objektivnog sveta usled znanja Jastva, za nju se kaže da je u Asamsakti.
- 6) Padarta-Bavana: kada osoba shvati da svet nije zaista materijani objekti nego samo jedan Brahman, za nju se kaže da je u Padarta-Bavani.
- 7) Turija: kada osoba popuno negira mnogostruke razlike sveta i realizuje nepodeljeno (Akhandu), jednu esenciju (Ekarasa), Satcitanand (postojanje-znanje-blaženstvo), za nju se kaže da je u Turiji. Ovo stanje Turije se naziva stanjem Đivanmukti ili oslobođenje-za-života.

Jaka želja koja se pojavljuje u osobi da dobije Mokšu ili da uživa u blaženstvu Jastva putem Vairagje ili ravnodušnost prema čulnim užicima, proučvanje Atma-Đnana Šastra i druženje sa znalcima Brahmana je Subheća ili prvi nivo. Tragalac koji je obdaren sa četiri načina spasenja, sluša Srute i značaj "Tat Tvam Asi" Mahavakje do stopala Gurua, i onda duboko promišlja o onom što je čula. Ovo je Vićarana ili drugi nivo. Praksom ova dva nivoa um se koncentriše na Brahmana voljom tragaoca. Um

onda postaje kao konac. Stvara se Brahmakara Vriti. Ovo je treći nivo koji se zove Tanumanasi. Sve želje su tada iskorenjene praksom ova gore tri navedena procesa. Stvara se Tatva Ćnana. Um je ispunjen sa čistoćom ili Satvom. Ovo je četvrta Bhumika koja se zove Satvapati. Um se posepeno rastapa u Brahmanu. Na petom nivou ili Asamsakti on nema veze sa objektima ili njihovim Samskarama i Sankalpama. Onda nastupa šesti nivo, Padarta-Bhavana. Sve percepcije objekata, unutrašnjih i spoljašnjih se gube (Abava Pratiti). Ćnani, ako on uopšte ima ikakvu percepciju objekata, ima je samo kroz puko nateravanje drugih. Sedmi nivo je Turija. Ćnani je potopljen u atmičko blaženstvo. On se potpuno oslobodio svih koncepcija mnogostrukosti. Sada nema ni Triputija, ni unutrašnjeg, ni spoljašnjeg.

Onaj koji deluje u prve tri Bhumike se naziva Mumukšu. Onaj ko deluje u četvrtoj Bhumiki se zove Brahmavid. Onaj ko funkcioniše u petoj Bhumiki se zove Brahmavidara. Onaj ko funkcioniše u šestoj Bhumiki se zove Brahmavidvarijan. Onaj ko funkcioniše u sedmoj Bhumiki se zove Brahmavidvarišta.

Vama Deva, Ćada Bharata, Akalkot Svami (Maharaštra), pokojni Kumbakonam Mouni Svami su svi bili Brahmavidvarijani i Brahmavidvarište. Oni su bili savršeni Avadute. Hrana je morala da se na silu gura u njihova usta. Bili su apsolutno nesvesni tela i okruženja. Nisu mogli da rade za Lokasangrahu (za dobrobit sveta) kao što je to radio Šri Šankara. Ćnaniji četvrte i pete Bhumike mogu samo da rade u svetu. Šri Šankara, Rađa Ćanaka spadaju u ovu kategoriju. Ćnaniji šeste i sedme Bhumike će morati da sađu na četvrtu i petu Bhumiku ako žele da uzdižu svet.

Ćnani apsolutne sedme Bhumike koji nema čak ni malo telesne svesti ne može da živi više od 14 dana (od 2 do 3 do 14 dana). Telo će da padne u roku od ovih 14 dana. Zapadni psiholozi smatraju da je to 7 dana.

Jedna škola misli kaže da se znanje o Brahmanu pojavljuje u četvrtoj Bhumiki. Druga škola misli kaže da se stvarno najviše znanje Brahmana može da ima samo u sedmoj Bhumiki, a da u četvrta, peta i šesta Bhumika su samo nivoui. Prema stepenu uništenja Vasana ovi različiti nivoui se nazivaju različitim imenima.

U Turiji postoji dupla svest. Ćnani se positovećuje sa Brahmanom, ali je svesan svog Sakši stanja takođe u odnosu na Ćagrata, Svapnu i Sušupti Avaste. U Turijatita, Sakši Bhava nestaje. Ćnani je krunisan sa čistim Nirvikalpa Samadijem. Postoji apsolutna Abava sveta, spoljašnja i unutrašnja i svega.

Neki nazivaju Turijatita ljude Videhamuktama. Neki kažu da se Videhamukti može da ima samo kada Ćnani odbaci svoje fizičko telo. Ovo nije tačno. Videhamukti može da se ima dok je osoba živa. Ćnana je prozvan Videha (onaj bez tela). Vama Deva, Ćada Bharata i Datatreja su svi bili Videhamukte za njihovog života. U Videhamuktiju Ćnani je nestvesan svoga tela. Stoga se naziva Videhamukti.

Išvara takođe ima duplu svest. Samo za vreme kosmičke Pralaje, On ima čistu Nirvikalpa svest. Da bi prešao u sedmu Bhumiku, Ćnani mora da odustane od svojih Lokasangraha aktivnosti svih vrsta.

Ljudi koji rade malo Tapasa, i imaju Vairagju, Titikšu i kontrolišu fizičko telo i njegove pokrete (Kašta Mouna) se pogrešno uzimaju za Sapta-Bhumika Ćnanije (mudrace sedmog nivoa). Ćnani sedme Bhumike je veoma, veoma redak. Gore pomenuti Tapasvin može da pokazuje spoljašnje znakove Ćnanija. To je obično mehanički uspostavljeno stanje putem promene navika. Možda je stvorio nove navike. Može da sedi na jednom mestu. Može da ne gleda ni u koga. Može da ima stabilan, fiksiran pogled putem prakse Tratake. Može da ne pokazuje nikakvu preferenciju prema hrani. Može da se valja po vrućem pesku. Može da leži na ledu. Ovo su sve samo fizičke Titikša prakse. One nemaju ništa sa Ćnanom. Ćnana je čisto unutrašnje, Anubava stanje. Tapasvin sa Titikšom može da nema unutrašnje Brahma-Viçara stanje. Moraćete da budete veoma, veoma oprezni u vašem rasuđivanju.

Morate da budete čist ÷ovek. Morate da živite sa Ćnanijem dugo vremena. Morate stalno da budete u njegovom prisustvu. Morate da znate njegovo prvenstvo do detalja, njegov prošli život i ponašanje, njegovo Šastričko znanje, njegov život u Tapasu, negovog Gurua, itd.. Samo onda ćete moći da napravite siguran i ispravan

zaključak. Šekspir može da zna Šekspira. Samo Đnani može da zna Đnanija. Ovaj posao testiranja Đnanija je voema težak.

DUPLA SVEST ĐIVANMUKTE

Đivanmukta je oslobođeni mudrac. On je oslobođen od prepreka rođenja i smrti. On je ostvaren za veme života. On je presakao sve veze egoistične požude, ljutnje, pohlepe, sebičnosti, ponosa, sviđanja, nesviđanja, veselosti i depresije. On ima vrhovno znanje Brahmana. On je slobodan od svih sumnji. On nema ništa više da zna ili da postiže.

Đivanmukta ima duplu svest. Može da bude apsorbovan u Samadi ili može da radi kao obični čovek za dobrobit sveta. Iznutra ima Bavu ili mentalni stav, "Ja sam svedok (Sakši), Ja nisam onaj koji radi (Akarta), Ja nisam onaj koji uživa (Abhokta)," i tako može da bude uključen u rad Lokasangrahe ili za uspostavljanje kosmičke volje, kao odvojeni agent. Svet mu izgleda kao privid. On uživa u čulnim objektima kao dete. Oni ga ne prljaju jer je njegova svest učvršćena u Brahmanu. On vidi ovaj svet kao onaj koji se vidi u snu.

Đivanmukta je kao čovek koji sedi na zidu. S jedne strane je uslovljeno postojanje u svesnosti sveta. S druge strane je celovita neuslovljena svesnost koja se samo nalazi u stanju samorealizacije. Čovek koji sedi sa jedne strane sveta ne može da vidi šta je na drugoj strani. Svetovni čovek ne može da ima znanje Brahmana. Isto tako, Videhamukta čija je individualnost potpuno istopljenja u Brahmanu, ne može da ima svesnost sveta koji ne postoji za njega. Ako se njegovo telo želi da održava, onda drugi moraju da ga hrane i da se brinu o njemu. Videhamukti tako nije u stanju da se uključi u rad za dobrobit sveta.

Dupla svest Đivanmukte, stavlja ga u unikatan položaj kao što ga ima čovek na zidu, da bude svestan obeju sfera svesti. Njegova realizacija Brahmana ne može da se izgubi. Ne može da ispadne iz svoje vrhovne svesti. Pa ipak, za dobrobit čovečanstva,

on uključuje deo svoje svesti da funkcioniše u svetovnoj sferi. Gospod Krišna je idealni primer onoga ko je imao duplu svest.

SAMADI ĐNANIJA I VJAVAHARA ĐNANIJA

Đnani je onaj koji ima znanje o jedinstvu Jastva. Onaj ko ima Vjavahara-Apekša (želju za Vjavaharom, svetovnim aktivnostima) i radi u svetu je Vjavahara-Đnani. Ova želja za radom je usled njegove Prarabde. On koristi svoje telo i um kao svoje instrumente baš kao što drvodelac koristi svoje alatke. On takođe ima Triputi, ali vidi ceo svet unutar sebe. On ne vidi ništa spolja kao što ti činiš. On vidi kroz svoju Divja Drišti ili Đnana Čakšu, a ne kroz svoje fizičke oči. Veoma je teško za svetovnog čoveka sa praktičnim Budhijem da mentalno vizuelizuje kako Đnani vidi fizički univerzum dok radi. Impresija koju u vodi proizvodi štap nije toliko duboka i trajna kao impresija koju daje isti štap kad se zarije u meku zemlju. Sličan je slučaj sa ova dva tipa Đnanija. U Vjavahara Đnaniju, impresije Nirvikalpa Samadija ili Brahmakara Vriti Stiti ne traju toliko dugo, duboko i trajno kao što traju kod Samadi Đnanija. Kod prvoga je to kao impresija u vodi. Kod drugoga je to kao impresija u zemlji. Ona je duboka i trajna kao Thaildahara (stabilan tok ulja).

Vjavahara Đnani zna da je ovo Višta (izmet), a ovo Čandana (sandalova pasta); ovo je budala, a ovo inteligentan čovek, ovo je Adhikari, a ovo Anadhikari, ovo je uspeh, a ovo poraz, ovo je nevaljalac, a ovo iskren čovek. Ali njega to ne dotiče emotivno. Niti je ushićen kada postigne uspeh niti je deprimiran kada doživi poraz. Niti voli iskrenog čoveka niti mrzi zlobnike. Na ovaj način on ima Sama Drišti (jedako viđenje).

Vjavahara Đnani će da odoživi bol kada poseče prst, ali Samadhi Đnani neće doživeti bol čak ni malo ni kada odseku njegovu nogu. Slučaj preminulog Šamsa Tabrieza iz Multana služi kao primer da obrazloži istinu gore navedene izjave. Kada su

mu zgulili kožu, on se smejao, i vikao, “Analhaq, Analhaq” (Analhaq znači “Ja sam On” i ima isto značenje kao hinduističko ‘Soham’).

Vjavahari Đnani vidi imena i forme, ali Samadi Đnani se povlači iz univerzuma i uopšte ne vidi imena i forme.

Znanje je isto u ova dva tipa Đnanija. Ali Samadi Đnani uživa u više Anande od Vjavahara Đnanija.

Samadi Đnani je onaj koji je uvek apsorbovan u Brahmanu. On ne vidi imena i forme. Svet je potpuno isčezao za njega. On je prilično nesposoban da radi. On je Mazub. On je Paramahansa. Preminuli Akalkot Svami iz Maharaštre, preminuli Kombakonam Mouni Svami (koji je ostao 25 godina u stanju Advaita Samadija), Đada Bharata, Šri Datatreja su sve Samadi Đnaniji. Oni su svi pripadali šestoj (Padarta-Bhavana) i sedmoj (Turija) Đnana Bhumiki. Preminuli Akalkot Svami i Mouni Svami iz Kumbakonama su bili nesvesni pokreta mehura i Sevake (posluga) su morali da ih peru. Đanaka i Šri Šankara su bili Vjavahara Đnaniji. Samo oni koji su u četvrtoj (Satvapati) i petoj (Asasakti) Đnana Bhumiki (stepenu Đnane) mogu da rade.

Opis Đnanija u Bhagavad Giti i mnogim drugim knjigama je prilično neadekvatan, nepotpun i nesavršen. Njegovo stanje nikada ne može da se opiše ograničenim govorom. Njegovo stanje nikada ne može da se zamisli ograničenim umom. On sija u svojoj vlastitoj, drevnoj slavi.

Kada staviš kap krvi pod mikroskop i pažljivo je proučiš, zanemiš od čuda. Vidiš milione crvenih krvnih zrnca, belih krvnih zrnaca, leukocita, limfocita, jezgri, pigmenta, itd..

Slično, Đnani uz pomoć moćnih sočiva, okom Atmana (Divja Čakšu) vidi ceo svet sa svim detaljima kreacije. On vidi astralno telo, uzročno telo sa njegovim Samskarama praničnu auru, psihičku auru, magnetsku auru, itd., čoveka. Hrana mora da se silom gura u usta Samadi Đnanija. Samadi Đnani je ili Brahma-Vid-Varijan ili Brahma-Vid-Varišta. Vjavahari Đnani je Brahma-vid ili Brahma-Vid-Vara.

Kada si u zatvorenoj sobi i kada gledaš napolje kroz malu rupu na vratima, tvoja vizija je voema, veoma ograničena. Možeš da vidiš nekoliko stabala drveća, jedog ili dva čoveka, komadić neba, itd.. Ali kad izađeš napolje, možeš da imaš široku viziju. Slično, kada gledate fizičkim očima, vizija je veoma ograničena. Đnani vidi ceo svet unutar sebe (kao sastavni deo svoga vlastitog Jastva) kroz kosmičko oko, kroz oko Atmana.

ISKUSTVO MUDRACA

Ja sam uvek slobodan. Samo ja jesam. Ja sam bez mrlje, besprostoran, bezvremen. Svet izgleda kao privid u meni.

Ja sam beskrajan, neprolazan, samoosvetljen, samopostojeći, samostalan. Ne znam ni za zadovoljstvo, ni za bol, ni za radost, ni za žalost, ni za sreću ni za nesreću.

Ja sam bespočetan. Ja sam beskrajan. Ja sam neraspadljiv. Ja sam nerođen. Ja sam besmrtan.

Nikada nisam rođen. Uvek sam slobodan. Ja sam savršen. Ja sam čist. Ja sam nezavisan.

Ja sam smiren. Ja sam čisto znanje, transcendentan. Ja sam iznad dobra i zla, vrline i mane.

Ja sam jedan. Ne idem nigde. Ne dolazim ni odakle. Boravim u sebi. Prožimam ceo univrezum. Ja sam sveprožimjući i prožimam sve.

Ja sam apsolut. Ja sam nedualan. Ja sam čista mudrost. Ja sam čista svest.

Ja sam neograničeni, beskrajni okean svesti. Vetar uma proizvodi talase svetova.

Ja sam Atman, bezlični i sveprožimajući. Ja sam Atman, Jastvo svih bića. Ja sam materija, podrška, izvor svega.

Ja sam nektar koji je apsolutno znanje. Ja sam iznad dosega uma, intelekta i čula.

Ja sam nevezan (Asanga). Ja sam onaj koji ne radi (Akarta). Ja nisam posrednik. Ja nisam onaj koji uživa (Abhokta). Ja sam tihi svedok (Sakši).

Ja sam slobodan od subjekta i objekta; ja sam Satćidaanda Brahman.

Jedan, bez mrlje, transcendentana istina, ja sam. Uvek stabilna, mirna, nepokretna, nepromenjiva, nepovrediva, hladnokrvna istina, ja sam.

Nektar besmrtnosti, ja sam. Ja sam onaj koji daje besmrtno znanje. Večito blaženi Šiva, ja sam.

Ja sam Nirvana bez mrlje. Ja sam Turija, četvrti nivo svesti. Ja sam bivanje.

Ja sam apsolutna sloboda. Ja sam vrhovni, transcidentalni mir. Ja sam čudesna, vrhovna tišina.

Nema ni prostora ni vremena za mene. Ja sam beskraj. I večnost.

Najpre sam napustio želje, onda vezanosti. Sada boravim u vrhovnom miru.

Ne mešam se mnogo sa ljudima. Ne krećem se. Meditiram. Sada boravim u večitom miru.

Kontrolisao sam čula i um. Negovao sam nepristrasnost. Sada boravim u večitom miru.

Svet je iluzija. Brahman je jedina realnost. Znajući ovo, sada boravim u miru koji nadilazi svo razumevanje.

“Ja sam sveprožimajući, besmrtni Atman.” Znajući ovo, boravim u besmrtnom miru.

Odrekao sam se i aktivnosti i neaktivnosti. Sada živim srećno u bilo kojem stanju. Tako boravim u prvobitnom miru.

Čulni objekti su lopovi. Negirao sam ove lopove. Prilično sam siguran i srećan. Sada boravim u nepomućenom miru.

SVET JE SAN

KAKO ĐNANI ZAKLJUČUJE O NEREALNOSTI UNIVERZUMA

I u budnosti i u snu, objekti se “percipiraju” ili “vide” kao različiti od subjekta. Karakter “da si viđen” je opšti obema vrstama iskustva. Postoji subjekat-objekat odnos u budnosti kao i u snu. Ovo je sličnost između ta dva stanja. “Nešto se vidi kao objekat” znači da je “to nešto, nešto drugo od Jastva.” Iskustvo ne-Jastva je iluzorno, jer, da je ne-Jastvo stvarno, Jastvo bi bilo ograničeno i nerealno. Iluzorno iskustvo nejastva je zajedničko za budno stanje i sanjanje. U budnosti, um doživljava kroz čula; u snu samo um doživljava. U oba stanja, samo um doživljava, bilo spolja ili unutra.

San se transcenduje buđenjem, budnost se transcenduje Turijom. Tako su i san i budnost protivrečni. Budnost je suprotna snu, a san suprotan budnosti. Kada nastupi jedno, drugoga nema. Ni jedno nije trajno postojeće. Ovo dokazuje nerealnost oba.

Dualnost nije realna jer je dualnost suprotna večnosti. Bez dualnosti nema percepcije. Tako, bilo šta šta se percipuje je nestvarno, bilo da je san ili budnost. Tako su obadva stanja nerealna iskustva. Njihova postojanja zavise jedno od drugoga. Osoba na može da kaže da li sanja ili je budna bez da upućuje na ono drugo stanje. Želje su vladavci svih iskustava u budnosti kao i u snu. Budnost je fizičko delovanje želja; san je mentalno delovanje želja. Čula se pokreću željama u budnosti; um se pokreće željama u snu. Oba ova stanja su kao potoci koji teku. Oni ne ostaju uvek u jednom stanju. Ono što je večito tajno je stvarno. Sanjanje i budnost su početak i kraj. Promena je karakteristika svih percipovanih objekata. Promena podrazumeva nepostojanje na početku, kao i na kraju. Ono što ne postoji na početku i ne postoji na kraju, ne postoji ni u sredini. Stoga je buđenje nerealno kao i san.

RAZLOG ZA NEREALNOST

Može da se utvrdi da je buđenje stvarno jer je uzrok sna, i da san nije uzrok buđenja. Ali ova tvrdnja je bez osnova. Ako je buđenje uzrok, ono mora da bude stvarno. Ako je stvarno, mora da postoji zauvek. Buđenje samo po sebi je bez realnosti jer ne postoji uvek. Ako je uzrok sam po sebi nerealan, kako može da proizvede realan efekat? Obadva ova stanja su nerealna. Osoba koja napuni stomak za vreme budnosti može da se oseća gladnom u stanju sna i obrnuto. Stvari izgledaju da su realne samo u određenom stanju. One nisu uvek realne. Ono što nije uvek realno je privid i stoga nerealno.

Objekat se naziva objektom jer postoji percipujući subjekat. Slično, subjekat je samo tamo jer postoji percipovani objekat. Ni jedno od ova dva nije samopostojeće. I stoga, oba su dokaz da su nerealna. Subjekat i objekat se pojavljuju u obliku uzroka i posledice. Bez posledice ništa ne može da bude uzrok. Um percipuje i prepoznaje objekte samo u odnosu jedne stvari na drugu. Ne može da postoji ni jedan protok vremena u kojem uzrok nije promenjen. Ako uzrok može da postoji bez promene za nekoga, nema razloga zašto bi uopšte trebao da se menja u bilo koje vreme. Ili postoji trajna uzročnost ili ne postoji uzročnost uopšte. Ako je uzročnost trajna, uzrok i posledica postaju neodeljivi jedno od drugoga. Ali Đnani transcenduje šemu kauzacije. Samorealizacija prekida lanac uzročnosti i posledično svet iskustva izgleda lažnim.

KARAKTERISTIKE REALIZOVANOG MUDRACA – ANEGDOTA

Danas je učeni posetioc imao Daršan Svamiđija u kancelariji kada je izrazio Svamiđiju određene sumnje koje je Svamiđi odmah razrešio. Najpre je rekao, "Svamiđi, želim da znam nešto o Nirvikalpa Samadiju. Sveti spisi kažu da osoba koja je postigla Nirvikalpa Samadi ne bi trebala da kaže javno da je to postigla. Onda kako možemo da znamo da je ta i ta osoba postigla najvišu mudrost ili nije?" Svamiđi je

odgovorio, “Možemo da znamo posmatrajući njegovo delovanje, ponašanje, govor, jednakost pristupa (vizije), mir, blaženstvo, savršenu smirenost, balansirani um pod svim okolnostima, kosmičku ljubav, i stabilnu mudrost (Sthita – Prađna).” “Kako on samo po sebi zna da je postigao Nirvikalpa Samadi?” je bilo sledeće posetiočevo pitanje. Svamiđi je odgovorio, “Ako se njegovo iskustvo poklapa sa iskustvom vidioca Upanišada, ako uživa u apsolutnom blaženstvu i miru, ako ima nepoljuljanu smirenost uma u najgorim situacijama, ako su njegove sumnje sasečene, ako vidi jednotu u različitosti, ako oseća da je on Jastvo u svim bićima i da je ceo svet njegovo telo, ako je savršeno slobodan od želja za čulnim objektima, Raga-Dveše, egoizma, ljutnje, požude, osećaja za moje, ponosa i vezanosti, on može da bude siguran da je postigao realizaciju.”

Videhamukta je Turjatita, osoba koja je transcendovala Turiju, sedum Bhumiku. On je uvek apsorbovan u Samadiju. Drugi moraju da ga hrane. On ne može sam da uzima hranu. Đada Bharata, pokojni Mouni Svami iz Kumbakonama, pokojni Akalkot Svami (Maharaštra) su bili Videhamukte. Đivanmukta je u stanju Satvapati (četvrte Bhumike), Asamsakti (pete Bhumike) ili Padarta-Bhavane (šeste Bhumike). On sam ima malu svesnost tela u formi mentalno zadržanog ili Samskare. On sam može da uzima hranu. Ne treba da ga drugi hrane. Njegova svest o telu može da se uspoređi sa svešču tela osobe koja spava. Kada neka muva sedne na njegovo telo, iako spava, on će odmah da je otera, iako je nije svesan. On se brine o njegovim telesnim potrebama mehanički putem sile Prarabde i prošlih Samskara. Videhamukta će da odbaci svoje telo sedam do dvadest dana nakon što postigne ovo stanje.

POGLAVLJE DESET

STANJE OSLOBOĐENJA

DETALJNA ANALIZA MOKŠA STANJA

SADIO MUKTI

Sva nastojanja streme ka jednom idealu trajnog uništenja žalosti i iskustvu trajnog blaženstva. Blažentsvo je samo u beskrajnom, a žalost je samo u konačnom. Nema blažentsva u konačnom i nema žalosti u beskrajnom. Stoga je postignuće beskrajnog života vrhovna svrha konačnog života. Znanje i meditacija obadvoje imaju svoj dragi cilj realizacije apsoluta. Mokša je najviša egzaltacija Jastva u njegovoj drevnoj prirodi vrhovnog savršenstva. Oslobođenje je svest o realnosti; a ne postajanje nečeg što pre nije postojalo, a ne putovanje u drugi svet većeg zadovoljstva. To je znanje večitog postojanja, svesnost esencijalne prirode čistog bića. To je sloboda koja je postiguta znanjem da smo uvek slobodni. Znanje nije puki uzrok slobode, nego sama sloboda. Mokša se sastoji od Ćnane (znanja) i nije efekat ili produkt Ćnane. Ćnana je samo postojanje, i stoga ne može da bude način da se postigne Ćnana postojanja, koja je Mokša, jer ta stvar koja jeste ne postiže sebe. Ćit je isto što i Sat. Biti to je Mokša. To znači realizovati svoje Jastvo, biti Jastvo je biti sve.

“Nema svesti posle smrti (individualnosti),” kaže Jađnavalkja. Pošto je samo svest večitost bića, nema svesti ni o čemu objektivnom u najvišem stanju. To je punoća savršenog postojanja. To jeste, ali nije nešto; ono vidi, ali ne vidi ništa; čuje, ali ne čuje ništa; zna, ali ne zna ništa. Ne ide tamo gde nije nije već bilo, ne dobija ništa što već nije imalo. Ćak izraz, “Samo je znalo za Sebe,” (Brih. Up. 1.4.10) je umanjena izjava istine jer podrazumeva samosvest koja je karakteristika Išvare, a ne Brahmana. Brahman ne zna jer je On znanje; On ne uživa jer je On užitak; nije “postojeći” već “postojanje.” Nije materijalan i nema kontakta ni sa kojim objektivnim bićem. “Ne jede ništa, niti Ga iko jede.” On je vrhovni “bestelesni koga bol i zadovoljstvo ne mogu da dotaknu.” Realizacija Jastva je na neki način kao sijanje Sunca kada ga oblaci više na pokrivaju. To je ponovno zadobijanje izvornosti u apsolutnom smislu. To je “gašenje vatre smrti sa vatrom znanja” (Brih. Up. III 2.10). To je besmrtna bezličnost svesne prirode, ne puko življenje kao večita osoba. Osoba, čak i apsolutna osoba (Išvara), nije večit. Nikakva promena se ne dešava realizacijom istine, ali izgleda da se sve promenilo! “Iako se punina može da uzme iz punine, sama punina ostaje nepromenjena.” Ćak i potpuno odstranjivanje ličnosti ne uključuje ni

malo promene istinskog postojanja. To je jednostavno znanje, veliko znanje, toliko misteriozno i komplikovano, večito nerešen problem, jedini problem celog univerzuma. Pa ipak, to je jedina istina za znalca. Zanimljiva zagonetka, nekako, čini da se osoba oseća da se istinski ništa ne dešava u beskonačnosti iako svetovi mogu da izgledaju da se ostvaruju u njoj. Ono za što se jednostavno kaže da je "postojanje-svesnost" i što je toliko jednostavno da se razume, je, nakon svega, najteži orah za razbiti, nikada se ne razume, nikada se ne zna, nikada ga nijedna osoba nije shvatila, vrhovni identitet najveće pozitivne istine i najveće negacije u jednom. Apsolut je zaista nadrelativan, nadmentalalan, nadracionalan. Što god da se kaže ili misli nije istina koja je On. Istina je jedinstvo kosmičkog mislioca i kosmičkog mišljenja. Ne postoji odvojeni objekat ovog mišljenja, ništa o čemu se misli ovde, jer je samo mišljenje objekat mišljenja iako se samo misli, svi objekti su samo procesi kosmičkog mišljenja, bez ičeg stvarnog u njima. Misao i njen objekat, znanje i znano, viđenje i viđeno, odnos i objekat na koji se odnosi, um i univerzum, su istovetni sa univerzalnom esencijom. Svesno nadilaženje sukcesivne duple relacije u kosmosu, mislioca koji je istovetan sa mišljenjem, i mišljenja koje istovetno sa mišlju o kojoj se misli je oslobođenje. Univerzum nema realnosti koja je nezavisna od univerzalnog znalca. Prva zabluda o razlici između mislioca i mišljenja je veća i uzrok je druge zablude o razlici između mišljenja i onog o čemu se misli. Mišljenje postoji radi mislioca; Ono o čemu se misli postoji radi mišljenja. Mišljenje je objekat mislioca; ono o čemu se misli je objekat mišljenja. Egoizam ili svest o dualnosti i svet ili mnogostruka svest su efekti greške da je objekat nezavistan i različit od subjekta u oba slučaja. Samsara je znalac-znanje-znano-odnos, Ali, međutim, mora da se priseti ovde da se razlika između mislioca i mišljenja i između mišljenja i onog o čemu se misli ne pravi i da nije valjana za kosmičku svest Išvare. Ali ova razlika je superimponirana od strane individue na Išvaru kada percipuje kao individualni znalac, svoju vlastitu razliku i različitosti manifestovanog sveta. Odnosi imaju značenje samo za individuu, ali ne i za univerzalno biće. Ove razlike su drevne čak i kod nadljudskih individua, čak kod onih koji su dosegli Brahmaloču ili najsuptilnije moguće stanje koje je unutar nadležnosti

individualne svesti. Ono što je iznad svih razlika i odnosa je Brahman, znanje onoga što nije ni mišljenje ni spavanje. Ovo je ono što se utvrđuje kroz beskrajno, negiranja, kroz nemoguće za opisati, nemoguće za razumeti, ništa, sve! Jednina definicija prirode realnosti je možda "Ono što nije ništa, ono što je sve, i ne zna ništa osim Sebe." To je Brahman! Stoga su ropstvo i oslobođenje samo stvar zaborava i svesnosti (prethodno rečenoga), a ne promena u biću. Potpuno nadilaženje individualnosti osobe je u isto vreme realizacija apsoluta. Onog trenutka kada je Điva negiran, kosmička igra i kosmos i Išvara se potapaju u Brahmanu.

Mokša nije masa svesti ni samosvest. To je sam život i red univerzuma, večito prisutan, nepromenjiv. Ona nadilazi čak i osećaj besmrtnosti koji je takođe konceptualan. Svetlo apsoluta iznenada zaustavlja svo relativno postojanje i svet ne postoji čak ni kao sećanje. Nema takve stvari kao što je nepokretna, neživa, mrtva materija ili slepa sila. Sve je vrhovna sila, znanje, i blaženstvo bez kretanja ili uma. Ne postoje planovi postojanja, niti stanja svesti, niti nivoi realnosti. Ovo je najblagoslovenije i najviše stanje apsolutne slobode i svesni večiti život, ne ubeđenje već stvarno bivanje. To je strašna veličina potpune negacije ograničenog i iskustvo beskrajna, a ne puko nastavljanje ličnog života. To je potpuni raspad misli u jednostavnom postojanju koje je najmoćnije ništa! Ono je baš ovde i sada iznad prostora i vremena, ono što ne može da se izrazi, iznad radosti i žalosti, iznad znanja i neznanja, iznad života i smrti, iznad svega što je iznad! To je najpotpunija realnost, najkompletnija svest, najveća moć, najintenzivnije blaženstvo. Istina, znanje, moć, sreća i besmrtnost su Njene senke. Neviđeno, onostrano, nedokučivo, nezamislivo, nerazumljivo, neopisivo, nepropadljivo, najuzvišenije, najdublje, istina, veličina -- to je apsolut. Svetlo neograničenog broja sunaca u tami je Njegovo prisustvo. On nadilazi granice bića i poništava sve ideje o postojanju. On je veliki gigantski duh koji guta um i ego i briše individualnu svest do samog ekstrema. On je grmljavina koja razara srce univerzuma, sevanje koje spaja sav osećaj iskustvene realnosti. Mehurić nestaje u okeanu i reka uvire u more! Duša se stapa sa ekstremno realnim.

Ogromnost apsoluta je veća od svih drugih veličina. To je krunišuća građevina istine i slave.

Nema ništa iznad toga. Niti je oblik ni sadržaj niti postojanje. Duša nestaje u Njemu iskustvom svepunoće, niti je esencija, niti je kraljevstvo, niti mudrost, niti jednakost, niti nejednakost, niti je statično, niti se kreće, niti sedi, niti se odmara, niti je jedno ni dva, niti istina niti laž, niti ovo niti ono, niti išta što nam je poznato, ništa znano bilo kojem postojećem biću. Nema imena, nema definicije za To! To je ono što jeste. Nije ljubav niti je milost, niti svet, niti duša, niti Bog, ni sloboda, ni svetlo, jer su sve ovo relativne koncepcije. To nije Satcitananda koja je samo idealno 'drugo' nasuprot onome što doživljavamo. Satcidananda je samo logičko najviše, puki intelektualni podsticaj. Realnost je iznad Satcidanande takođe. Ono je samo po sebi, večito sunce koje sija na beskrajnom nebu apsolutnog sveta! Ono nadilazi kosmičku svest. To je nadesencija esencije. Večnost i beskraj se grle da formiraju Njegov centar iskustva. To je okean koji odnosi zemlju i nebo i niže predele. Sunce, mesec i zvezde se rastapaju u Njemu. Brahma, Višnu i Šiva nestaju u Njemu. To je život života, mudorst mudrosti, radost radosti, moć moći, realnost realnosti, esencija esencije, nerođenost i besmrtnost plivaju na Njemu kao sitni talasi. To je vrhunski smrt svega, pa ipak, to je vrhunac stvarnog života. Totalnost svih radosti u celom univerzumu je samo prelomljeni deo toga vrhovnog. On zaustavlja zlokobni ciklus ponavljajućih rođenja.

Upanišade su prevrnule i poslednji kamen do najvećeg pokušaja da daju najbolji izraz sjajnom apsolutnom iskustvu:

“Znalac Sebe nadilazi žalost.”

“Onaj ko zna vrhovni Brahman postaje sam Brahman.”

“Znalac Brahmana postiže najviše.”

“Onaj ko je učvršćen u Brahmanu postiže besmrtnost.”

“On se ne vraća više, on se ne vraća više.”

Znajući samo Njega, osoba odlazi u to što je iznad smrti. Znajući vrhovno biće, mudri odbacuje i radost i žalost. Oni koji Ga vide -- samopostojećeg -- oni, ne drugi, imaju većini mir. Od onoga čije su želje potpuno zadovoljene, ko je potpuno savršen, sve želje se ovde rastaču. Oslobođeni postaje jednostruk, trostruk, petostruk, sedmostruk, devetostuk, jedanestostruk, stojedanestostostruk, dvehiljadostruk! On odlazi na drugu obalu tame. To stanje je uvek prosvetljeno, tamo je uvek dan. Vreme, starost i smrt, žalost, zasluga i nezasluga ne idu tamo. Neustrašivost je stanje blaženstva Brahmana. Čak ga se i bogovi boje, čak Indra i Prađapati ne mogu da Ga ometu. On postaje samovladar. Čvor srca je odvezan, sve sumnje su raspršene, i sva dela nestaju kada se vidi to koje je najviše i najdublje. Njegovi životni dahovi ne odlaze, oni su skupljeni ovde. Time što je već Brahman, on postaje sam Brahman. On je stvorilac svega, on je kreator svega, univerzum je njegov, on sam je univerzum. Ovo je vrhovno bogatstvo. Oslobođene duše ulaze u sve, one ulaze u Brahman, one su oslobođene iznad smrtne prirode. Sva konstitucija inividualnosti postaje sjedinjena sa vrhovnim neprolaznim. Sve reke se ulevaju u okean, ostavljajući ime i formu, tako mudrac, oslobođen imena i oblika, doseže transcidentalno božansko biće. Ovo je besmrtnost.

Ovo je oslobođenje istog trena (Sadjomukti), instantno iskustvo apsoluta putem iznenadnog razaranja tkanine ličnosti koja je sagrađena od Avidje, Kame i Karne. Karma je dete Kame koja nikada nije zadovoljena dok se njen izvor, Avidja, ne nadiđe putem realizacije Brahmana koje je nenadmašivo savršenstvo. Kako se mogu, znajući jednu stvar, sve druge stvari postići? Postignuće i znanje su ovde isti, istovetni. Vrhovni Brahman je sve.

Sadjomukti je instantno iskustvo Brahmana, bez procesa, bez prostora, bez vremena, radi navikavanja na nedualno znanje Jastva. Samo nekolicini je dato da realizuju Brahman na ovaj način jer većina tragaoca ne mogu na nastave sa svojim meditacijama bez nekog objektivnog sadržaja u njihovoj svesti. Brzo i iznenadno

prosvetljenje, koje je Sadjomukti, je veoma unikatno iskustvo, i ono zaustavlja sve relativne predstave o Išvari, Đivi i Đagatu. U ovom, nema ni iskustva stepena fenomena ni boravka u regiji Išvare ili Brahmaloke nakon oslobođenja. To je momentalno bivanje Brahmana.

KRAMA MUKTI

U Upanišadama postoje objave o Kramamuktiju ili progresivnom procesu oslobođenja duše. Duša doseže Saguna Brahman ili Paramešvaru koji transcenduje čak trojstvo Brahmana, Višnua i Šive. Ovaj veliki Gospod univerzuma se takođe zove "Utama Puruša" ili "Purušotama." On je apsolutna individua, vrhovni Brahman koji je manifestovan kao uzrok porekla, održavanja i raspada univerzuma. Upanišade su nedvosmislene u svojim izjavama da onaj koji dosegne kroz znanje, ovaj vrhovni uzrok se ne vraća u smrtni krug, već nastavlja dalje u apsolutnu realnost. Mundaka Upanišada kaže da su mudraci u svetu Brahme oslobođeni od smrti na kraju vremena. Oni koji dosegnu svet Saguna Brahmana ostaju tamo do kraja univerzuma, uživajući u efektima njihovih 'Satjakarmi' i 'Satjasankalpi,' plodova njihovih želja i volje koji su zanosvani na istini. Što god žele, ono se pojavi instantno tad i tamo, jer su u harmoniji sa univerzalnim bićem. Oni uživaju u najvišoj približnosti blaženstvu Gospoda univerzuma. Njihove želje nisu kao ove od smrtnika u Samsari jer su želje ovih potonjih plamenovi smrtnih strasti koji su zasnovani na neistini i nastaju iz intenzivne sebičnosti i egoizma u odnosu na ostale individue univerzuma, dok su želje ovih prvih apsolutno htenje istine koje je usklađeno sa zakonom Boga univerzuma, uprkos individualnostima koje oni tamo poseduju. Praktično, želja oslobođene duše nije želja uopšte u opštem smislu jer nije efekat Avidje (mešavine iluzorne strasti i tame), već Maje (svetla istine i znanja). Želja oslobođene duše ne može da bude suprotna toj želji nekoga drugoga jer one postoje istovremeno sa jednim Bogom; ali želje jednog čoveka su uglavnom protivne onima drugih ljudi jer su sve rasute i odsečene jedna od druge putem odvajajućih ega, i ukorenjene u slepom mraku. Oslobođene duše misle i

rade kroz višu misao duhovne prirode, a ne putem uma i čulnih organa niže prirode. One dišu univerzalni život i postoje kao sudionici radosti majstora univerzuma. One imaju neprekidnu neposrednost svesti svega, svesnost najdublje unutrašnje objektivne esencije celog univerzuma. Njihova iskustva su, bez sumnje, objektivna, oni nisu istovetni sa apsolutom, ali mogu da imaju celokupno znanje univerzuma putem samopoistovećivanja sa bilo čim u univerzumu, iako je ovo različito od simultane kosmičke svesti Boga ili Išvare. Ali oni nisu suprostavljani bivanju Boga; oni rade kao što Bog radi, žive kao što Bog živi, iako se sve ovo tamo dešava spontano. Svi su oni zabavni oblici samog apsoluta. Oni ne žele ništa; oni su zadovoljni samo sa sobom. Oni ne žude za entitetom koji je različit od njih samih; oni žele samo sebe, čak i kad uživaju u objektima univerzuma, oni to rade sa svešču istovetnosti u dvojnosti. Oni su kao nekoliko krugova sa zajedničkim centrom i opsegom iste dužine, ali imaju shvatanje unutar velikog kruga beskrajna. Razlike između ovih duša nisu štetne za beskrajno jer su mu najbliže. Međutim ni htenje istine, kao ni užici u svesti o istovetnosti stvari, ne mogu da se uzmu kao najviše oslobođenje.

Kaže se da ove duše uživaju u svim moćima osim onih moći univerzalnog stvaranja, održavanja i razaranja koje pripadaju samo Bogu, i da se sukob delovanja može da dogodi ako su svi obdareni sa istom moći. Ova izjava može da se shvati samo kada odnos između Boga i oslobođene duše nije odnos istovetnosti već razlike. Ako oslobođenje znači najviše znanje Boga, da se živi u istom svetu kao što je Božji, i da se ipak bude različit od Boga može samo da bude manje od oslobođenja, jer Bog nije jedan od mnogih individua, nije Samsari, već jedino postojeća apsolutna individua, i da se ima bilo kakav odnos sa njim je znati Ga, a znati Ga je biti jedno sa njim, a biti jedno sa Njim je da ne percipiovati dualnosti. Znanje Boga ili Išvare, koje imaju ove duše na Brahmalozi na stazi Krama Mukti, je samo približnost Išvara-svesti, ali nije isto kao ta svest. Stoga ove duše nisu ni svemogućće ni sveznajuće, iako imaju potpunu slobodu što se tiče njihovih užitaka unutar njihovih krugova. Ne pojavljuje se pitanje sukoba koji može da se pojavi između oslobođenih duša koje su obdarene sa moći

kreiranja, održavanja i razaranja ako su sve duše jedno sa Išvarom. Da se bude obdaren sa istom moći i znanjem kao Bog znači biti nerazličito biće koje čini jednu celinu koja je Bog. I pošto dve individue ne mogu da imaju isto znanje bez da unište njihove različite forme i bez da postanu jedno biće, navedeni smo da pretpostavimo razliku u iskustvu između ovih duša. Nadalje, kada se kaže da oslobođene duše dosežu apsolutno iskustvo samo na kraju univerzuma, podrazumeva se da oni ne mogu iskusiti apsolutnost sve dok postoji Išvara kao samosvesno biće, što znači da oni još uvek imaju objektivno iskustvo i da nisu istovetni sa Išvarom. Inače, nema razloga zašto bi oni trebali da zadrže svoje individualnosti do kraja univerzuma. Ispravno viđenje, međutim, izgleda da je svi oni koji meditiraju na apsolutnu individuu (Boga) putem pozitivnih kvalitativnih koncepcija borave u apsolutnoj individi i koji na kraju vremena, kojim završava univerzum vremena i prostora koji je Njegovo vlastito telo, se rastapaju u svesnu moć apsoluta koja nije različita od apsoluta. Individualnosti relativno oslobođenih nisu uništene ovde, već postoje u svetu apsolutne individue, to jest, oni ne doživljavaju apsolutnu individuu direktno, već kao objektivni, svesni univerzum. Ova Božja samodisolucija (samouništenje) je na neki način slična dubokom snu svetovne osobe koja takođe, na kraju dana, završava sa svojom telesnom svešću, rastapa se u nesvesnu moć koja je zasnovana na Atmanu i koja je superimponirana na Atmana. Ali razlika između dve disolucije je, međutim, u činjenici da u slučaju Boga, nema prisilnog vraćanja u svest univerzuma, nema posledičnog sanjanja i buđenja, i postoji apsolutno iskustvo, dok, u slučaju svetovne osobe, postoji prisilno vraćanje u telesnu svest, postoji posledično stanje sanjanja i buđenja, i ne postoji iskustvo Jastva. Postoje Kama i Karma u individi zbog Avidje, ali u Bogu je Vidja, univerzalna svest ili samo apsolutna samosvest, i stoga, nema prateće Kame i Karme koje su uzroci objektivne mnogostruke svesti, te stoga, aktivnosti. Želja i akcija individue su posledice tame neznanja, ali one ne postoje u Vidji koja je svetlo znanja. Duše koje su u svetu Išvare ili apsolutne individue to doživljavaju kao inteligentni svet Suda Satve koji odgovara njihovim vlastitim ličnostima koje su napravljene od iste supstance. Za dušu se kaže da doseže Boga putem sunca (Mund. Up. I.2.11) i da tako

prolazi do apsoluta. U svakom slučaju, imaginarni problem mogućnosti mnogostrukog božastva oslobođene duše se ne pojavljuje, nimalo više od mogućnosti postojanja mnogih apsoluta i večnosti. Kada postoji individualnost, nema sveznanja i svemoći, a gde postoje ove, nema individualnosti. Ako želimo da budemo budni za izreke koje izjavljaju da oslobođena duša „ide unaokolo smejući se, zabavljajući se, uživajući sa ženama i kočijama i prijateljima ne sećajući se dodatka tela“ (Chh. Up. V-II, 12, 3.), možemo samo da budemo ubeđivanjem sebe da ovo stanje ne može da bude stanje svesti apsoluta ili da je ovo možda stanje Ćivanmukte koji radi misteriozna i nerazumljiva dela, i koji, iako nema svesnost svoga tela, ipak pokreće svoje telo kroz tanki trag postojećeg, čistog egoizma koji nije povezan sa svešču. Ovo je, drugim rećima, ostatak tog dela njegove Prarabda Karme koja nije smetnja znanju. Stanje Ćivanmuktija nema veze sa fizićkim telom; to je stanje svesti; tako da može da se iskusi čak kada se fizićko telo odbaci, tj. čak na Brahmaloki. Ćivanmukta ovoga fizićkog tela, sa svojim fizićkim telom, takođe, je zaista na Brahmaloki u svojoj svesti, iako je telo u ovom svetu. Oni koji još nisu postigli Ćivanmukti ovde i koji nisu spremni za Sadjo Mukti odmah nakon što Prana prestane da funkcioniše u sadašnjem fizićkom telu, dosežu ovo putem Krama Muktija, nakon smrti fizićkog tela. Ovo pokazuje da Videhamukta nije onaj koji postoji na Brahmaloki, nego se stopio sa apsolutom. Ili, moramo da napravimo razliku između dve vrste Videhamukta – oni koji imaju individualnosti ili u nižem nadljudskom iskustvu ili u Brahmaloki, i koji su na rubu apsolutnog iskustva nakon što potroše svoju Prarabdu koja je uzrok njihovog nadljudskog iskustva i njihovog iskustva na Brahmaloki (pojavljivanje čega se naziva buđenjem Brahme ili Hiranjagarbhe) i onih koji su se zaista stopili sa Brahmanom. Na Brahmaloki su duše kao savršeni Ćivanmukta ovoga sveta i sva njegova dela su spontani podsticaji čiste Prarabde, a ne svesnog htenja koje se rađa iz namerne, egoistićne lićnosti. Ako ćemo da budemo dosledni zahtevima Ćivanmuktija, moramo da smatramo da čak Satja-Karme i Satja-Sankalpe ili želje i htenja koja su zasnovana na istini kod oslobođениh duša Brahmaloke nisu zaista svesna dele, već spontani izlivi ostatka delovanja koje je učinjeno pre pojave samoznanja, i koje nije bilo smetnja

pojavi samoznanja. Ako ćemo da mislimo da su dela duše na Brahmalozi svesna, onda iz toga sledi da oni nisu evoluirali kao savršene Ćivanmukte koje nemaju svesnost individualnosti. Prarabda u Ćivanmukti se ne doživljava putem njegove svesti; to nije sadržaj apsolutne svesti; ona postoji samo za druge Ćive u neznanju koje vide postojanje ili kretanje njegovog tela.

Takođe postoji odeljak (Chh. Up., VIII. 14) koji govori o ulasku duše i Prađpati boravište i zbornicu. Radost koju duša iskusi u svesti Boga se izražava u sjajnim terminima. Taitrijaopanišad (II.1) kaže da znalac Brahmana simultano uživa sa Brahmičkom svešču u svemu što želi. Zbrka koja često ometa naše razumevanje tačne prirode različitih nivoa u procesu progresivnog spasenja se povećava činjenicom da su Upanišade retko eksplicitne u vezi toga, i one pronalaze radost dajući objave o besmrtnosti čak i u vezi stanja koje moramo da uzimamo sa velikom rezervom za najviše stanje. Mnogo puta osoba ne zna da li Upanišade daju metaforičke izraze iskustva apsoluta ili stvarni opis stanja osobe u Brahmalozi na putu Krama Muktija. Naravno, instantni užici u svemu sa apsolutnom svešču moraju da se tumače kao nagoveštaji same krajnje realnosti jer osoba na Brahmalozi ne može da ima simultano iskustvo celog postojanja koje je moguće samo u apsolutu.

Međutim, jedna stvar je sigurna, da kriterij za spasenje počiva u tome da „Znanjem Boga otpadaju svi okovi, uznemirenja su uništena; postoji prestanak rođenja i smrti; postoji slamanje individualnosti (ili telesne prirode), stvara se univerzalno gospodarstvo, osoba postaje apsolut, i sve želje su zadovoljene.“ (Svet. Up. I. 2) Mi ne možemo, na neki način, da razumemo kako može da postoji želja i užitek kad su sve želje ispunjene. Kaže se da je „to obična Lila“ ili zabava božanskog, koja, međutim, nije objašnjenje misterije. Ali nema sumnje da čak i najmanja želja ili delo, bez obzira koliko je univerzalno, znači stanje ispod najuzvišenijeg vrhovnog bića. Jasno je da su sve razne izjave što se tiče različitih iskustava za koje se kaže da ih oslobođena duša ima, mora da se odnosi na objektivno iskustvo u jednom ili drugom od tri stanja Virata, Hiranjagarbhe i Išvare, ili na realizaciju samog Brahmana.

Upanišade, međutim, koriste reč „Brahman“ označujući bilo koje od ta četiri, i to je ono što nam ne dozvoljava je da znamo mnogo o tome šta one zaista znače u slučaju definitivnih nivoa realizacije istine. Nama se nekako čini da moraju da postoje samo četiri glavna stepena: postignuće 1) univerzalne objektivne svesti različitosti, 2) univerzalno subjektivna svest različitosti, 3) univerzalna svest Jastva, 4) transcedentalno iskustvo. Mandukjopanišad svedoči o postojanju ova četiri stanja. Ali prva tri iskustva su relativna i izgleda da samo postoje dok osoba postoji kao individua koja doživljava. Ne može da bude bilo kakvog logičkog dokaza o postojanju ova tri objektivna stanja iznad individualnog zahteva. Kao što je jedan noviji Vedantin rekao, „Saosećanje se pokazuje ovim tupim osobama koje nisu u mogućnosti da realizuju neuslovljenog vrhovnog Brahmana kroz opis kalifikovanog Brahmana. Kada se njihov um kontroliše putem meditacije na kvalifikovanog Brahman, otkriva se onaj koji je slobodan od svih ograničenja,“ -- Svami Krišnananda

ČETIRI VRSTE MUKTIJA

Bakta ostaje na Loki gde Gospod Višnu boravi kao stanovnik. Ovo je Salokja Mukti. U Saimpja Muktiju, Bakta ostaje u bilzini Gospoda kao sluga kralja. U Sarupja Muktiju, on dobija isti oblik kao Gospod kao brat kralja. U Sajudja Muktiju on postaje jedno sa Gospodom kao so i voda. Ovo je najviša prečka lestvica Bakti joge.

RAZLIKA IZMEĐU ĐIVANMUKTIJA I VIDEHAMUKTIJA (ANEGDOTA)

Posetioc je pitao, “Svamiđi, koja je razlika između Đivanmuktija i Videhamuktija?” Sve dok telo traje, kako može da postoji Videhamukti?” Svamiđi je odgovorio, “Sam Đivanmukti je Vudehamukti, ali postiji mala razlika. Kod Đivanmuktija postoji Svarupanasa uma. U njemu su Rađas i Tamas uništeni, ali je ostao Satvički okvir uma. Usled ovog satvičkog uma, Đivanmukta može da obavlja

Lokasangrahu. Kod Videhamuktija postoji Arupanasa uma (uništenje uma bez forme). Čak ni Satva nije u njemu. Tako da ne može da radi bilo kakvu Lokasangrahu.”

POGLAVLJE JEDANAESTO

ISKUSTVA NEKIH JUŽNOINDIJSKIH MISTIKA

MISTIČNA ISKUSTVA NAJANARA I SIDHA

Južni deo naše slavne zemlje je predeo poezije i misticizma. Njena samoća planina, hladni i ugodni šumarci, mutovi gde žive monasi i manastiri i hramovi na obalama svetih reka, potoci ili rezervoari ili veličanstveni tornjevi koji dodiruju nebo, su inspirisali pesnike i filozofe.

U postepskom periodu, baš u vreme kada je Budizam procvetao u severenom delu naše zemlje, otprilike u to vreme Đainizam je dominirao životima drevnih Tamila u Južnoj Indiji. Đaini su obogatili staru Tamijsku literaturu i imali su ogromnu moć nad crkvom i državom u Južnoj Indiji. Njihov dar vegetarijanizma Južnjacima zaslužuje da se uvek pamti sa zahvalnošću. Do petog veka nove ere, Tamilci su razvili pod Đainskim uticajem, pesministički pogled na život i tražili utehu u odricanju, odlasku iz sveta i strogom isposništvu.

Na ovom stepenu su se pojavila šezdest tri Šaiva sveca u različitim centrima Južne Indije i pokazala, putem njihovog jedinstvnog primera, potpuno novi način života na putu ka postizanju spasenja. Oni su ponikli iz raznih klasa društva, Brahmana, Kšatrija, poljoprivrednika, lovaca, itd.. Postojale su žene-sveci takođe. Njihov kosmopolitski karakter i nekonvencijani pristup problemu života je naišao na univerzalno prihvatanje. Za njih cigla nije bila različita od zlata, i marili su veoma malo za postizanje spasenja. Ali voleli su da služe čovečanstvo na njegovom putu ka duhovnom uzdizanju. Pokazali su životom koji su živeli da nije neophodno da se ode iz porodice ili društva da bi se duhovno napredovalo, sve dok osoba ima nevezani stav

prema životu i dok ga sagledava objektivno. Služenje Gospodu Šivi -- zovite Ga kojim god imenom hoćete, ali oni su odabrali da Ga zovu Gospod Šiva -- služeći Ga na jedan ili drugi način u svemu što im je značilo. Na primer, jedan je služio Gospoda recitujući Maha Rudram dok je bio u vodi; drugi služeći goste sa hranom u Božije ime pre nego što bi jeo; treći čisteći prilaze hramu; i tako dalje. Šezdest tri sveca i devet grupa svetaca su uopšteno nalazili pod četiri različite kategorije, u odnosu prema metodama koje su sledili: fizička služba koja se zove Sarija, ritual zvani Krija; zajedništvo sa Bogom koje se zove joga; i duhovno ispitivanje zvano Ďnana ili Boda. Ova četverostruka staza je takođe poznata kao Dasa Marga, Putra Marga, Saha Marga i San Marga. Priča njihovih života sadrži lekciju i inspiraciju, ali neki od njih su, uz ostalo, pevali u slavu Gospodu.

Od mnogih himni koje su pevane u Južnoj Indiji, "Thevaram," koju je napisao svetac Apar ili Thirunavukarasu, Sundaramurti i Ďnanasambandar, je prihvaćena kao autoritet kod svih koji vole Gospoda na jugu, za zadobijanje Njegove vrhovne milosti i na taj način ubrzavajući evolutivni proces. Od lakha himni koje su pevala tri sveca, samo delovi su dospeli do nas. One su pevane od strane njihovih autora za vreme kritičnih trenutaka u njihovim životima ili u hramovima koje su posetili. Pesme imaju za svoju pozadinu filozofiju Šaiva Sidante koja pokazuje put prema oslobođenju iz ruševina egoizma, Karme i iluzije (Maje) milošću Gurua koji nije nimalo manji od samog Gospoda Šive.

Svetac Apar je bio, u svom predmonističkom životu, prozvan Marulnikjar. Iako su njegovi roditelji bili Šaivisti, došao je pod Ďainski uticaj, i putem napora svog obrazovanja i sposobnosti uzdigao se do eminencije Ďainskog monaškog reda, a zvali su ga 'Dharmasena.' Milošću Gospoda Šive, bio je pogođen sa neizlečivim bolovima u trbuhu. Savetom svoje sestre, predao se Gospodu Šivi i bio je nagrađen sa trenutačnim izlečenjem. Kralju Kalingi, Ďainu, pod kojim je vodio Ďainsku crkvu, bilo je mrsko da izgubi službu tako vrednog preobraženika. Stoga, da bi ga vratio natrag u Ďainizam, kralj ga je proterao, odbacujući ga u krečanu gde se pekao kreč. Svetac

Apar je izašao iz tog teškog iskušenja radostan radi toga što je ostao u zajedništvu sa Gospodom. Kada su ga pustili, ovako je opisao šta je prošao unutar goruće peći:

“Zaštita do stopala moga Gospoda, moga oca, je bila kao nepogrešiva melodija lire, večernji mesec, blaga toplina ranog proleća, južni povetarac koji je lagano duvao, i potok pod pokrovom cvetajućih lotosa, dom pčelama medaricama.”

Kako je svetac bio u stanju ekstaze, bio je nesvestan svoga okruženja. Ali, kako je takođe bio u supersvesnom stanju, koje mu je posle pomoglo da se seti mističnih iskustava koja su bila kao nešto melodiozno za njegovo uvo, zadovoljavajuće za oko i po svemu prijatno i ugodno. I on je iskazao svoje ideje precizno i lepo. Lira predstavlja zvuk, početak univerzuma. Mesec simboliše prosvetljenje ili mudrost. Onda sledi povetarac koji je uzrokovao prvi pokret univerzuma, a onda sunce, davaoc svetla, smeru, koje održava, zajedno sa svetlom, vazduhom i toplinom, život celog univerzuma. Ovde imamo sažet prikaz kreacije koji se opevao samo u četiri reda. Mističar je mogao da postigne ovaj podvig jer je izašao iz zajedništva sa Gospodom koji je sveznajući i sveprisutan.

Svetac Sundaramurti, jogi, je posetio hram zvani “Thirumazaipadi.” Kako je bio u stalnom zajedništvu sa Gospodom, iako je vodio kućedomaćinski život, Sundarar je pevao: “O kome drugom ću misliti, moja Majko, ako ne o Tebi?”

“Ti, lepa kao zlato, obučena u tigrovu kožu, prekrivena sa sjanim ‘Konrai’ cvećem (nevenom), u Tvojim plamenim, upletenim kovrdžama, koje svetle kao sevanje. Ti večito biće, najčistiji dragulj, boraviš u “Thirumazaipadi.” Ti nežna kao Majka, ako ne mislim o Tebi, na koga drugog ću da meditiram?”

Pesnik je u prva dva reda opevao slavu svelepog i svmoćnog Gospoda, a u trećem redu, on pokazuje kako, ostajući večit, Gospod daje svojoj kreaciji, i na posletku, on priznaje svoju čvrstu devociju Gospodu.

Dok je svetac Apar objavio svoje zajedništvo sa Gospodom u vreme muke, Sundarar objavljuje svoje zajedništvo negovanjem misli o Gospodu stalno iz navike.

Đnanasambadar je posetio mesto Panajur. Divio se šumarcima Panajura koje su prikazivale scene cveća punog meda koje je odzvanjalo sa zujanjem pčela. Njegova misao se okrenula pema Gospodu i on je pevao:

“Ovo je Panajur, Njegovo mesto, koji uživa da boravi u srcima onih koji meditiraju na Njega sa jednousmerenom devocijom. Ovde pčele vole da sleću na nektarno cveće u šumarcima i da naštimavaju njihove note u harmoniju.”

Himna izražava iskustvo blaženstva mistika koje se dešava kada meditacija kulminira u Samadiju. Fokusiranje misli što se zove ‘Darana’ se podrazumeva u frazi ‘sjedinenje misli.’ Tajni proces se dobro slaže sa bojanjem koje daje pesnik. Kako pčele otkrivaju obilje njihove slatke hrane u cveću, one se ujedinjuju i skupljaju svoje note u harmoniju.

U tri stiha koja su gore citirana, ključna nota koju su dali pesnici zajedno je stalno zajedništvo sa Gospodom.

Od svih južnoindijskih mistika, možda niko nije otkrio tako jasno detalje misterije zajedništva sa Gospodom i blaženstvo koje nastaje iz toga kao što je to učinio Manikavačagar u svojim besmrtnim stihovima poznatim kao “Thiruvačakam” (sveti tekst). On nije uključen u šezdest tri sveca ili jedanaest Sida sa Juga Indije. On je imao unikatnu mogućnost da se sretne licem u lice sa Gospodom koji se manifestovao kao vrhovni majstor -- što On zaista jeste -- u mestu zvanom “Thiruperundurai,” sada poznatom kao “Avudajar Koil,” devet milja južno od “Aranthangi,” stanici na južnoj pruzi. Ovaj mistični pesnik voli da priča u svojim delima o ovom događaju koji je bio prelomna tačka u njegovom životu.

On peva:

“Mene koji sam teško i mukotrpno radio sa budalama

koji nisu znali put do konačnog mira,

On me poučio načinu pobožne ljubavi, tako da su bivša

dela mogla da nestanu i pobegnu;

Čisteći prljavštinu moje volje, on me učinio čistim

blažentvom, uzeo za svoga vlastitog.

“Tako mi je plesač dao milost,

O radosti, ko je tako blagosloven kao ja?”

(Prevod sa originala od Šri G. V. Popea).

U ovim redovima pesnik prikazuje oganičenje privremenog ili institucionalnog znanja. Ono ne uspeva da nas odvede nigde na putu ka slobodi. Reč ‘moorker’ ne znači tačno ‘budale’ ili ‘tvrdoglavi ljudi.’ Ona znači ‘oni koji se podsmevaju duhovnoj kulturi.’ Kontakt sa Gospodom mu je pokazao kako je samo devocija mogla da mu podari intuiciju (Aparokša Đnana) koja uništava plodove prošle Karme. Njegovo unutrašnje Jastvo je postalo pročišćeno i on je uzdignut do stanja Boga čemu niko ne može da se nada da će da postigne. Ova intenzivno lična nota je karakteristika Manikavačagara.

Što se traži, stoga, nije puko učenje, već sposobnost da se oseća, da se rastopi kao vosak u vatri kad se čuje samo ime Gospoda. I to je njegova molitva u sledećem stihu:

“Ne tražim potomstvo, niti ime, niti mesto

Niti društvo učenih,

Ako ćeš da mi daš jednu blagodet,

Srce koje će da se rastopi u slatkoj žudnji,

Kao što žudi novorođeno tele za kravom,

U žudnji za Tvojim svetim stopalima?”

(Prevod sa originala od Gđe F. Kingsburi i G. E. Filips).

Gore navedeni stihovi pokazuju da se mistik vratio u svetovnu svest i da se moli Gospodu da ga podigne na taj viši plan gde može da uživa u blaženstvu zajedništva. Gospod mu je već pokazao način kako da dođe do tamo tokom meditacije u Thiruperundurai. To može da se postigne samo kroz duboku devociju koju krava ima za tele koje je otelila. Nakon što je pio sa fontane blaženstva, prirodno je da pita za dar uvek iznova.

Ovo je stih koji otkriva blaženstvo zajedništva sa Gospodom:

“Ushićenje i potresi mojih okvira,

Ruke su dignute visoko,

Ovde do Tvojih mirisnih stopala,

Jecajući i ridajući, ja vičem,

“Pobeda, pobeda, slava!”

Gospode mog života, ove skupljene ruke,

Obožavaće će uvek da Te donesu.”

(Prevod sa originala od Gđe F. Kingsburi i G. E. Filips).

Navdeni stih je karakterističan za Manikavačagara. On pokazuje veličinu čoveka i Boga u ovom izrazu “ruke dignute visoko”, koje nisu mogle da dosegnu dalje od “Njegovih stopala.” Terminom “laži odbacujući,” on podrazumeva transcendovanje fizičkog, astralnog i drugih planova koji su, putem obeležja njihovog prolaznog postojanja, neophodno lažni, kao i plodovi Karme. Trijumf duha nad materijom i spojenost sa Gospodom su prikazani u završnim stihovima.

Sidari ili južnoindijski mistici, od kojih je 18 naširoko poznato, nude najviše duhovne istine na jeziku masa. Oni imaju dar oblačenja uzvišenih misli u jednostavne

izraze. Transcendujući ograničenja kaste i konvencije, oni mogu da izgledaju da su ponešto šokantno jeretički u nekima od njihovih pesama. Prosjaci u Južnoj Indiji se često pronalaze da traže milostinju putem pesama Sidara na svojim usnama, iako su blaženo u neznanju o onom o čemu pevaju!

Evo jednog stiha od Šiva Vakiara koji kaže da održava tišinu ispred svetovnih ljudi.

“Iz istog razloga iz kojeg voda nadolazi u zrelom kokosu, tako je moj Gospod ušao u moje srce i načinio Svoj hram. Nakon što je moj Gospod pronašao svoj Hram u mom srcu, prestao sam da otvaram svoja usta ispred ljudi iz sveta.”

Mističar nam otkriva da kao što voda raste u kokosu kada je dozreo u svoje vreme, tako isto kada tragalac dovoljno napreduje, on postaje svesan Gospodovog prisustva u svom srcu. Onda on ne razgovara sa svetovno orjentisanim ljudima o svom mističnom iskustvu. Oni koji su ga imali su tihi. Oni koji pričaju ga nisu imali!

Patinatar za kojega je teško, ako ne nemoguće, da se pronađe odlučnijeg odricatelja od sveta, je jednom prilikom okusio blažentsvo zajedništva. On žudi kao što se iskazuje:

“O Gospode sa Kailasa, kada će to stanje da nastupi? Telo zastrto sa pepelom bi trebalo da ushićenje, i srce bi trebalo da bude zdrobljeno i istopljeno kao meka glina iz ljubavi prema Tvojim svetim stopalima. Neprekinuta meditacija bi trebala da dozri u blaženstvo i da legnem dole sa suzama radosti koje nadolaze kao reke u bujicama u mojim grudima.”

Stih sam sebe objašnjava i ne trebaju mu komentari. Prednosti kontrole uma su prikazane u sledećim stihovima koji su pripisani svecu Agastji, iako nije sigurno da li je on ili bilo ko drugi autor:

“Ako je um pod kontrolom, nema potrebe da govoriš čaroliju, ako je um pod kontrolom, nije neophodno da dišeš; ako se kontrola uma postigne, nije potrebno da se menjaju sklonosti; ako je um pod kontrolom, čarolija će biti učinkovita.”

Njegova svetost Šri Svami Šivanadađi Maharađ nam je dao obilje detalja o kontroli uma u dva njegova sjajna izdanja, a to su “Um, njegove misterije i kontrola” i “Koncentracija i meditacija.”

Pobeda nad umom je najveća pobeda, kaže indijska poslovice, “Ako pobediš um, pobedio si svet.”

“Mokša ne znači fizičko odvajanje od svetovnih događaja, već samo stanje uma oslobođeno od svih nečistih Vasana i prijanjanja za svetovne stvari, pa ipak radi kao i obično usred njih. Moraš da realizuješ Boga u i kroz svet. Ovo je centralno učenje Gite. Ovo je centralno učenje Joga Vasište takođe.

“Ali disciplinovano (niže) Jastvo, koje se kreće među čulnim objektima slobodno od privlačenja i odbijanja, i kojim je zagospodarilo više Jastvo, odlazi u mir.”

- Izvod iz “Um – njegove misterije i kontrola”.

Što se tiče pesama 18 Sidhara, oni su nam ostavili poprilično veliko polje duhovne žitnice, koje još leži nepožeto, i koje čeka da se stavi u ambar i ponudi spoljašnjem svetu. To je, naravno, na sposobnijima da preuzmu ovaj zadatak.

Popularnost mistične poezije počiva na tome da diše samu dušu i duh autora. Poezija, ispravno tako zvana, šarmira istinskim liričkim impulsom. Ovaj impuls je sublimovan u devociju prema Bogu u mističnoj poeziji. Pored pukog izveštavanja o njihovim iskustvima tokom zajedništva, mističar daje ovu poruku poezije svetu.

(Šri P. S. Varadarađa Ijer)

Tirumularovo poreklo, okolnosti koje su vodile njegovom napuštanju Kailasa i nastanjivanjem u zemlji Tamila, društvene silnice koje su ga insiprisale da stvori besmrtni Tirumantram, sve ovo je izgubljeno u magli drevnosti. Mi čak ne znamo stvarno ime ovog velikog mudraca. Tirumular je ime koje je dobio posle kada je postao pastir. Nikakvo istorijsko nasleđe nije poznato. Stoga moramo da se osvrnemo na drugo sjajno delo, Perija Puranam, o tome šta ono ima da nam kaže o priči njegovog života.

Perija Puranam kaže da je mudrac došao u Tamil Nadu sa Kailasa kako bi se susreo sa svojim prijateljem Agastjom. Nakon što je ponudio svoje molitve u nekoliko poznatih hramova, stigao je u Satanur, selo na obalama Kaveri reke, gde je svedočio tragični prizor o krdu krava koje su plakale nad lešom pastira. Navodno, pastira je zadesila iznenadna smrt, i krave su, osećajući da se neka velika tragedija zadesila njihovom gospodaru, stajale nadvijene nad telom, nevoljke da se pomere od njega. One su ga mirisale, i suze su se nizale niz njihove duge, bele obraze kao srebreni potoci.

Ovaj dirljivi prizor je dotakao osetljivu žicu u mudracu, i on je odlučio da prekrati agoniju krava. Kao onaj ko je zagospodario sa 8 Sidija, znao je tehniku prelaska iz jednog tela u drugo. Odbacio je svoje telo na sigurnom mestu, i ušao u telo pastira. Pastir je odmah oživeo i ustao. Krave su plesale od sreće kada su videle da je njihov gospodar oživeo.

Mudrac koji sada živi u telu pastira (njegovo ime je bilo Mulan) sledio je krave natrag u selo u večernjim satima. Ali je ostao na ulici bez da je ušao u Mulanovu kuću. Mulanova žena, koja je čekala da se njen muž vrati, je izašla, i bila je zbunjena kada ga je zatekla na ulici. Pozvala ga je da uđe unutra i posegnula za njegovom rukom. Ali on se odmakao, i upitao je da ga ne dodiruje. Rekao joj je da nema nikakve veze sa njom. Onda je ušao u Mat (manastir) i uskoro zaronio u duboku kontemplaciju.

Mulanova žena nije mogla lako da se uteši. Kako je jadna žena mogla da zna da njenog muža nema više i da je druga sveta duša sada boravila u njegovom telu? Ona

se požalila svojoj rodbini na ponašanje svoga muža i zavapila da je izgubio razum. Neki seljani koji su ga videli u Matu, a koji su bili dovoljno mudri, su videli da je pastir u stanju Samadija. Oni su ga, stoga, pitali da ga ne uznemiruje nego da ga ostavi samoga.

Kada je mudrac izašao iz kontemplacije sledećeg jutra, on je odmah otišao na mesto gde je ostavio svoje telo. Ali nije mogao da ga pronađe tamo! Onda je shvatio da mu je bilo suđeno da provde ostatak svoga života kao Mulan-pastir, da je to bila Božja volja da ostvari svoju svrhu kao pastir.

Od tada poznat kao Tirumular (izvedeno od pastirovog imena Mulan), napustio je Satanut i došao u Tiruvavaduturai, gde je seo pod Bodi drvo i ušao u stanje duboke kontemplacije. Jednom godinšenje se budio, i svaki put je komponovao strofe koje sadrže srž njegovih duhovnih iskustava tokom te godine. Trebalo mu je 3,000 godina da sastavi 3,000 strofa koji čine Tirumantram.

Priča o njegovom životu u Peria Puranamu možda daje trag o stanju društva u vreme Tirumulara. Zašto je Tirumular odlučio da ode tako daleko u zemlju Tamila? Kako se desilo da je ovaj veliki predstavnik Veda i Agama dobio formu pastira na nižoj prečki društvene lestvice da izlaže veliku Šaiva Sidanta školu filozofije? I zašto je Šaiva Sidanta naročio odabrana u odnosu na druge sisteme misli? Dobro je da ovde tražimo neke odgovore na ova pitanja, ako ne ni radi bilo čega drugog već samo da bi dobili ispravno poštovanje za neke od ovih strofa iz Tirumantrama, kao na primer, one koje izražavaju njegovu veliku osudu pretvaranja varalica koji su se maskirali kao sveci i vidioci.

Navodno, rana indijska misao, koja je dala rođenje nekim najvećim metafizičkim sistemima koje je svet ikad video, je osujećena, i usledila je era sterilnosti i stagnacije. Istinsko učenje i karakter su bili zasenjeni principima i praksama koje su opravdavale loše društvene prakse. Istinskom značenju Veda i Agama je dozvoljeno da bude izgubljeno u džungli ritualnih dogmi. Tamil Nadu, kolevka Šaiva Sidante, je postao rasadnik lažnih proroka koji su koristili religiju i

filozofiju da bi postigli lične dobitke. Tako je, očigledno, bilo stanje u tamilskom društvu i Tirumular se osećao primoranim da obnovi tekstove koje su dati u Vedama i Agamama, i kako ih je on razumeo, u svetlu svoga duhovnog iskustva.

Tirumular je želeo da podeli sa čovečanstvom božansko blaženstvo u kojem je on sam uživao. Ovo deljenje njegove sreće, ova sloboda duše od neznanja i ropstva, ne može, međutim, da se osigura ako se, najpre, neki od osnovnih principa Šaiva Sidante ne usade u umove ljudi.

Tirumular je mislio da oslobođenje Pasua (duše) nije zavisilo od kaste, visoke, ili niske, u kojoj osoba boravi; da duša može da postigne slobodu samo ako osoba sledi ispravnu stazu bez da dozvoljava sebi da skrene u slepe aleje; da Šaiva Sidanta, koja je srž Veda i Agama, otvara prozor koji otkriva istinsko znanje.

Ova priča, stoga, o Tirumalarovom predavanju učenja Tirmantam dok je imao oblik pastira, bi trebala poslužiti da naglasi njegov savet da, utoliko koliko duša, a ne telo, mora da bude oslobođeno vezanosti, bilo koja osoba, bilo da je niskog ili uzvišenog rođenja, može da traži da postigne Šivanada (božansko blaženstvo). Da je došao sa Kailasa u Tamil Nadu, na ekstremni jug, može da se uzme kao odraz njegove strepnje da se ponovo poučavaju i ponovo stavljaju na snagu ispravni principi Šaiva Sidante u zemlji njegovg rođenja gde su društveni uslovi toliko promenjeni da su izbrisali primarne principe Veda i Agama. Ako Vede mogu da se opišu kao drvo znanja, Agame su njene grane i lišće i plodovi. Dok Vede same govore da je duša Brahman, Agame daju uputstva i vođstvo u vođenju duše prema njenom jedinstvu sa apsolutnim bićem.

SVETAC TIRUNAVUKARASAR

Tirunvukarasar je bio jedan od četiri sveca koji su bili stubovi Šaivism, koji su ponovo uspostavili obožavanje Šive u južnoj Indiji, u vreme kada su Budizam i Ćainizam pretili da zbrišu domorodačku religiju i kulturu zemlje. Savremenik

Đnsambandara, jednog drugog iz ove grupe, Apar, kako je bio dugačije poznat, je izgubio roditelje veoma rano; imao je samo jednu sestru, Tilagavatiar, koja je isto bila svetica, ona je posvetila svoj život Gospodu Šivi nakon što je izgubila zaručnika koji je poginuo u borbi. Tirunavukanasar je bio veoma obrazovan i učen čovek; Marunikiar, kako su ga zvali njegovi roditelji, je prihvatio Đainizam na veliku žalost Tilagavatiare. Danonoćno, ona se molila Gospodu Šivi da vrati njenog brata natrag u orkilje Šivaizma. Njoj je obećano da će brat pasti u napast užasne stomačne bolesti koja će ga vratiti natrag u religiju njegovih predaka. Za to vreme Marunikiar je postao vođa Đaina koji su koristili ovu svetiljku za propovedanje njihove vere. Vreme je bilo da se Šivaizam povрати i Navukarasar je dobio predodređenu stomačnu bolest. Religijski sledbenici koji su bili sa njim su učinili sve što je bilo u njihovoj moći da oslobode njihovog vođu od bola, ali to nije urodilo plodom. Konačno, u očaju, potražio je zaštitu, negu i blagoslov svoje poznate sestre čiji je prvi čin bio da ga odvede u hram Viradanešvar, i da ponudi molitve zahvalnosti Godpodu Viradanešvaru.

“Pati kao žaba krastača, a nosi dragulj u svojoj kruni,” rekao je Šekspir. Ovaj iznurujući bol, neizlečiv, kako su Đaini mislili, je bio prelomna tačka u Aparovom životu. On je prizvao Gospoda Viradanešvara i izgubio se na ovaj način:

“O Gospode! Viradanešvar, oslobodi me od ove užasne bolesti. Ne znam da sam ikada bio okrutan. Ti si me uzeo pod svoje okrilje; prizivaću Te stalno danju i noću; ne mogu više da podnesem ovu bolest koja me je snašla, i koja je učinila da se lomim od iznurujuće boli.”

Kako se gore vidi, jasno je da je Navukarasarova predaja rezultat očajanja. Verovatno iz razloga što je bio briljantan pesnik, njegove himne nadilaze Munikavačagarove.

Njegovi prijatelji Đaini koji su se našli u nesigurnom položaju, planiraju da ga vrate sebi izveštavajući kralja da je glumio bolest da bi se vratio svojoj sestri i zahetvaju od kralja da ga kazni. Navukarasarov odgovor prvencu u zemlji govori za sebe:

“Samo on može da bude duhovan koji prkosi kraljevima i prezire bogatstvo i žene.”

“Slab čovek ne može da realizuje Atman.”

“Ja nisam ničiji podanik. Ne bojim se Jame (gospoda smrti) niti ću goreti u paklu. Ja sam srećan. Nemam bolesti. Ne klanjam se nikome. Predao sam se Njemu, vrhovnom, Šankaranu, tom vladaru sa Kudalamom u jednom uvu (Kundalam u jednom uvu ukazuje na Ardanarišvara Murtija).

On odbija da ide, ali ga ministri ubeđuju i on odlazi kod kralja koji je bio pogrešno savetovan od strane Đaina, i koji naređuje da se stavi u sobu ispunjenu sa krečom. Aparova vera je promenila atmosferu sobe u jedno hladno sklonište. Njegovo iskustvo je najbolje iskazano ovde:

“Sklonište u Išvari, stopala moga Oca je ta nebeska muzika Vina, blagi povetarac, jutrnje sunce, jezero prekriveno sa lotosima i zujećim pčelama.”

“Potencijalna vatra u drvetu; dragulj najčistijeg sjaja, je iznad viđenja, nevidljiv kao Gi u mleku. Sa znanjem kao bućkalicom i ljubavi kao kanapom, izbućkaj dobro svoje srce i On će da Ti se pojavi.”

Apar je bio kombinacija Đnane (znanja) i Baktija. Za Tajumanavara je učenje bilo prepreka bogorealizaciji.

“Neuki su zaista dobri,” rekao je Tajumanavar.

Ali Aparovo znanje ga je navelo da voli Boga. Njegova vera je bila zasnovana na steni ubeđenja koje je rođeno iz znanja.

Nakon što su videli Tirunavukarasara, hladnog kao krastvac u toj užasnoj sobi, Đaini su zatražili od kralja da ga pogubi slon. Jadni oni, samo su iskopali svoje vlastite grobove, jer mu se slon poklonio i nakon što se razjario, uništio je one koji su činili loše. Svetac se moli Gospodu.

On zamišlja Šivu i nakon što se automatski stapa sa formom, opisuje svog lšta Murtija.

“Ja sam Njegov čovek, sa sandalovom pastom belom kao kreč, čiju glavu krasi mlad mesec i dragulj, čije je telo crvenkaste boje prekriveno sa kožom slona, zmija toliko velika kao ona na kojoj se odmara Krišna, krasi Njegov vrat, a na njegovom vrhu je moćna Ganga, ne bojim se ničega, ništa ne može da me uplaši.”

Aparova vera izgleda da je bila takva da je mogla da pomeri planine. Znao je da voli. Šiva je bio stena njegove vere.

Čak ni ovo nije okrenulo Đaine od njihove zlokobne odluke da pogube sveca. Svezali su ga za veliki kamen i bacili ga u more. Ovaj krajnji i poslednji test Gospoda je dokazao kalibar Aparove vere. On kaže, “Nek dođe što god hoće. Uvek ću pevati Gospodu u slavu,” i doziva Šivu sa večito poznatom himnom koja čini besmrtnom božansku Panča Akšaru ‘Nama Šivaja’, ambroziju Šivaita.

“Brahman! Njegovo ime je moja pomoć! Sjajno kao nebo, ako se osoba preda Njegovim lotosnim stopalima, čak i ako se osoba veže za veliki kamen i baci u more, sigurni spasilac je Njegovo ime ‘Namah Šivaja.’”

On pluta na ovom kamenu i talasi ga nose u Thiru Pathri Pulijur. Ophrvan sa Gospodovom milošću, on peva:

“On iz Pathripulijura, voljeni nebeski, je bio moj nevidljivi vodič; On koji uživa u stvaranju tri sveta u mom srcu, On je moja majka, moj otac, moja sestra i braća i sve.”

Posle je posetio razne hramove i Tirutunaganar gde se molio Gospodu Šivi da utisne oznake svetog bika i Tridenta na kožu njegovog tela kako bi ga pročistio od greha što je bio Đain.

“Imam jednu molbu za Tvoja lotosna stopala; ako želiš od mene da živim, utisni znak svoga Tridenta na mom telu, O Gospode Tiruthunaganaru iz Penar Kadantara.”

Postepeno se Aparova vizija širi; od viđenja Šive samo u slikama, on se uspinje do nivoa da Ga vidi kao materiju Univerzuma. U Ćidambaramu on vidi Šivu kao sve ili više od svega.

“On je Višnu, Brahma, vatra, vazduh, voda, planina, veliko, vladajuće božanstvo Puijura; taj dan koji prođe bez moga pevanja u Njegovu slavu nije dan.”

On je sve više apsorbovan u Gospodu do nivoa da se izdiže iznad svoje fizičke svesti.

U Vetaranjamu, zajedno sa Ćnanasambandarom, nailazi na zatvorena glavna vrata hrama, dok su sporedna koristili posvećenici. Kad je od njega zatražio Sambandar, on peva:

“Ti si Gospode sa njom, muzičkim glasom (Nada Šakti) kao svojom polovinom, Ti iz Maraikadua, obrastao u Punai drveće! Otvori vrata, da se vidi Tvoja slava.”

Služenje koje je Apar uzeo na sebe je bilo da peva beskrajne slave Gospodu Šivi, i da podstiče Bakti u svima na koje naiđe. U poslednjem stadijumu, on se rascvetao u Parabaktu koji je video Gospoda u svemu.

“Ti si nebesko područje, zemlja, nebo, učeni za kojim žudi okeanom opasan svet, oko koje vidi sedam nivoa, sama zenica toga oka, pogled, voljena muzika Bakta, ambrozija njihovih himni, vrhovno svetlo, pogled koji me spasio.”

Apar je u najboljem slučaju bio istraživač duhovnog sveta. Ne postoji dokaz da se njegova duša stopila sa bićem Boga, za Navukarsara Šiva je uvek bio odvojen entitet, vredan obožavanja. Možda je znao stvari kakve jesu intelektualno, ali sva njegova iskustva su bila pojavna. Čak u svom poslednjem stihu on doživljava Boga kao odvojenu formu od sebe, to jest, nije uspeo da unušti svoj um.

“Tvojim stopalima dolazim, vrli Gospode!”

SVETAC MANIKAVAČAGAR

On je mistik koji je jedno sa kosmosom, koji shvata da njegova svest potiče od božanskog izvora, ne, od samog božanskog, obavijen sa fizičkom formom, sa misijom u životu koja samo može da se ostvari ispunjavanjem uslova i vršenjem svetovnih dužnosti i obaveza. Realizacija istovetnosti Boga i čoveka je mističareva pobeda u njegovom napornom traganju. Samo otkrivanje tog zamišljenog iskustva daje pristup dubljem životu, i time što svaka duša doseže dostojanstvo suptilne komunikacije između sebe i božanske podrške, on počinje da lomi brojna fizička i mentalna ograničenja. Bog i duša mogu da se sretnu samo u skloništu svesti koje je sama istina. Percepcija božanskog izobilja je iskustvo unutrašnjeg oka. Brojna takva iskustva su učinjena besmrtnim u psalmima koje su Šaiva sveci Indije iznedrili u trenucima ekstaze.

Svetac Manikavačagar, taj slavni Bakta, jedan od najjemenentnijih Božjih proroka sveta igde, posle slavne inicijacije pod 'Kurunta' drvetom, pravi otisak stopala svoga Gurua i nastavlja da nudi svoje obožavanje svetim stopalima. Jednog lepog dana on oseća da je Gospod milostiv prema onima koji pevaju u Njegovu hvalu, čak ako Ga nisu voleli i na ovaj način izražava svoju ekstazu:

“Vrhunac podaruje neutaživu radost, Šiva, Onaj koji zauvek boravi u mom srcu, putem Njegove milosti, obožavam Njegova stopala.”

“Ti si me istopio kao voda, Ti koji si sam moj život.” Ovo je Manikavačagarovo samo iskustvo.

U Pulijuru, ovaj svetac se gubi u Šivi i iz njega izbija “Keerthi Thiru Agaval.”

Manikavačagar, na kraljevu zapoved, kreće da kupi konje za svoga gospodara. Na putu, pod Kurunta drvetom, vidi Gurua sa svojim učenicima. On zaboravlja na svoj zadatak, predaje se Guruu, za koga posle spoznaje da je sam Gospod.

“Došao si kao Brahmin i otkrio mi nebeska područja.”

Svetac je potrošio na hram sve pare koje je poneo sa sobom da kupi konje. Kada se kralj raspitivao kada će konji da budu kupljeni, on se moli Gospodu koji se sam pojavljuje sa konjima kao trgovac konjima. Ovi konji postaju šakali iste noći. Kralj šalje ministra u zatvor i stavlja ga na razne muke. Vaigai reka nadolazi i potapa Pandaja kraljevstvo. Svim potčinjenim je naređeno da izgrade nasip. Stara žena nije imala nikoga da uradi njen deo posla. Sam Gospod joj nudi da je Sam On usluži ako mu ona da pokvarene 'Pituse' koje je napravila. Nijedan 'Pitus' nije mogao da se proda. On, Gospod, je pojeo sve, ali nije uradio posao. Pandajan se razbesni i udari Ga u Njegova leđa. Ceo univerzum doživljava ovaj bol, otkrivajući da je Gospod supstancija univerzuma. Kralj shvata božansku prirodu svoga ministra i moli mu se za oprostaj. Ovo je bio sled događaja posle Manikavačagarove inicijacije. Svako iskustvo mu je bilo stvarno kao što je glad siromašnom ili bol bolesnom.

On ponovo kaže:

“Video sam Ga, ambroziju koja daruje milost. Doživeo sam Njegovu milost, On je hodao na zemlji (za mene). Drevni, iznad opisa.”

Manikavačagar je realizovao da je On iznad misli. On nije unutar iskustva čula; On koji je kreirao pet elemenata, On koji prožima univerzum, kao što to čini aroma cveta, ali On, čak On, otkriva Sebe meni danas, spašava me od ponovnog rođenja.” Svetac doživljava ovo stanje svesti. On nadalje opisuje kako je Gospod iznad dosega čak Brahme, Višnua, itd..

“Za mene On je realan kao Ambaka voće na mom dlanu.”

Svetac ne može da podnese konkretno iskustvo: “Hvaljen budi, kako da opišem ovo! Da li je ovo u redu od Tebe? Šta si mi učinio, ne znam; O kakvom milošću si me darivao.”

On doživljava stanje svesti iznad reči; “Srce je prepuno, preduboko za reči. Učinio si da ambrozija izbije kroz svaku poru.”

“Učinio je da ambrozija teče kroz same moje kosti.”

Ponovo, u Tirusatagamu, on izražava način na koji doživljava Šivinu milost.

“Pokazao mi je nevidljivo, učinio je da čujem nečujno; zaštitio me od ponovnog rođenja.”

“Njegova milost je otklonila moj strah, učinila me Njegovim poklonikom. On je vladao sa mnom tako da je ambrozija istopila moje srce.”

“Srce se topi kao vosak na vatri; plačem, plešem, pevam, slavim; tvrdoglavo se držim Tebe, voleći Te neprekidno, okeanska ljubav rastapa moje srce, kosa se ježi, svetovi se smeju, mislim da sam opsednut.

“Ridam i plačem kao oteljena krava; čak i ne sanjam o drugom Bogu (kada) mi se Ti pojaviš na zemlji i iniciraš me.”

Tiruvačagam obiluje sa Manikavačagarovim sećanjem na svoje ekstaze. Bog je za njega bio konkretno iskustvo.

POGLAVLJE DVANAESTO

ISKUSTVA NEKIH HRIŠĆANSKIH I MUSLIMANSKIH MISTIKA

ISKUSTVA NEKIH HRIŠĆANSKIH MISTIKA

Ime velikog apostola svetog Pavla je bilo Saul. Kako je bio najmlađe dete, njegovi roditelji su ga od milja zvali Pavle. Verni Farisej, on je bio strogi sledbenik njegovog biblijskog zakona, i mrzio je sve “Jevreje Hrišćane” koji nisu sledili uputstva i zabrane Mojsijevog koda. Progonio ih je. Jednom je gledao kamenovanje Hrišćanina Stefana. Umesto da se sažali na ovaj tragični prizor, on je pod uticajem goruće mržnje odlučio da zбриše celu sektu Hrišćana. Sa ovom odlukom je krenuo u Damaskus; ali na putu tamo njegova duša je bila ophrvana sjanim iskustvom. U dvadest drugom poglavlju “Dela” svete Biblije, on nam kaže: “I desilo se da, dok sam putovao, pala je

noć u Damaskusu u podne, iznenada je zablisatalo sa neba veliko svetlo oko mene. I ja sam pao na zemlju, i čuo glas koji mi je rekao, Saul, Saul, zašto me progoniš? A ja sam odgovorio, ko si ti, Gospode? A on mi je rekao, ja sam Isus iz Nazareta koga ti progoniš: I oni koji su bili sa mnom zaista videše svetlo, ali ne čuše glas Njegov koji mi je govorio. A ja rekoh, šta da radim, Gospode? I Gospod mi reče, ustani i kreni u Damaskus. I tamo ću da ti kažem sve što ti je namenjeno da činiš. Obnevideo od sjaja toga svetla, vođen rukom onih koji behu sa mnom, stigoh u Damaskus.”

U dvanaestom poglavlju II Korinćanima, opisuje prirodu svojih otkrovenja na ovaj način: “Ako treba da se hvalim – to, nije istina, nije uputno – pristupiću viđenjima i objavama Gospodnjim. Poznajem čoveka u Hristu koji pre četrnaest godina – ne znam da li s telom ili bez tela, to Bog zna – bi uznesen do trećeg neba. Tog čoveka znam – ne znam da li u telu, ne znam da li van tela, to Bog zna – da bi uznesen u raj i da je čuo neizrecive reči koje čoveku nije dozvoljeno izreći. U vezi tog čoveka, hvaliću se, a u vezi sebe samoga se hvaliti neću, osim svojim slabostima. Istina da i kad bi se i hteo da hvalim, ne bih bio bezuman jer bih istinu govorio. Ali, uzdržavam se da ne bi neko stvorio o meni bolju predstavu od onoga što vidi na meni ili čuje od mene. I da se ne bih uzoholio zbog obilja objava, stavljen mi je trn u telo, sotonin poslanik, da me trajno muči da se ne uzoholim. Za to sam triput molio Gospoda da prestane. A on mi je odgovorio: “Dosta ti je moja milost jer se moja snaga savršeno očituje u slabosti.” Prema tome, vrlo ću se rado – radije nego da tražim oslobođenje – hvaliti svojim slabostima da se na meni nastani snaga Hristova.” (Prim. prevod, Biblija)

Pavle kaže u Galaćanima da mu je Jevanđelje koje je propovedao došlo kroz otkrovenja Isusa Hrista, “Zaista, braćo, dajem vam do znanja, Jevanđelje koje sam propovedao nije ljudska stvar, niti ga ja primih niti naučih od nekog čoveka, već objavom Isusa Hrista.”

Intenzivni poetski uvid omogućio je velikom italijanskom pesniku da doživi duhovne vizije i objave. U svojoj *Božanskoj komediji*, Dante kaže: “Slava onoga koji pokreće sve prožima univerzum i sija više u jednom delu nego u drugom. Bio sam u

raju koji prima najviše njegovog svetla, i video sam ono što onaj koji salazi odande niti zna kako niti može da prepriča.” “Iznanadni dan izgleda da je dodan danu kao da je onaj koji može odenuo nebo sa drugim suncem.” “Beatris (božanska ljubav) je stajala sa očima fiksiranim na točkove, te sam na nju ustremio svoje oči od gornjih vidika. Gledajući u nju, iznutra sam postao kao što je Glaukus postao kada je okusio biljku koja ga pridružila moru drugih bogova. Nadilaženje ljudskosti ne može da se opiše rečima; stoga, neka primer bude dovoljan onome kome milost ne dopušta iskustvo. Da sam bio samo ono što si od mene na posletku stvorio, O ljubavi koja vlada nebom, ti znaš ko je sa svetlošću uzdigao mene.” (*Dante: Raj*. Preveo Čarls Eliot Norton.)

Sveti Jovan Krstitelj (Jovan Krstitelj) se podvrgavao krajnjem isposništvu, prilično rano u životu. Tokom dvadesetih njegovog života, patio je od mnogo umnih muka i iskusio žestoka iskušenja. Njegova isposništva su bila prestoga i on se sačuvao u čistoći i božanskoj ljubavi prema Bogu. Na početku tridesetih njegovog života, doživeo je raj unutrašnjih užitaka i rajske slatkoće. Da li je to dolazilo od molitve, ali određeni sjaj je uvek sijao sa njegovog lica. Kada je zbog držanja nekih monaških formi bio zatvoren, nekim noćima je njegova ćelija bila ispunjen sa nebeskim svetlom. Kada se približio dan njegovog izlaska iz zatvora, čuo je iz svetla koje ga je okruživalo: “Jovane, ja sam ovde: ne boj se; oslobodiću te.” On je rekao: “Duša onoga ko služi Boga uvek pliva u radosti, uvek praznuje, uvek je u palači slave, uvek peva sveže oduševljenje i sveže zadovoljstvo, novu pesmu radosti i ljubavi.” O svom ulasku u božansku svest, sveti Jovan Krstitelj kaže u svojoj pesmi, “Ušao sam, ali nisam znao gde, i tamo sam stajano ne znajući, sve znanje nadilazeći. Nisam znao gde sam ušao, jer dok sam stajao unutra, ne znajući gde sam bio, čuo sam velike stvari. Šta sam čuo neću reći; bio sam tamo kao onaj koji nije znao, sve nauke prevazilazeći.” “Stajano sam razdragan u ekstazi, izvan sebe, i u svakom mom čulu čula nije bilo. Moj duh je bio nadahnut sa razumevanjem, ne razumevajući, sve nauke prevazilazeći.”

O pesniku i graveru, Vilijamu Blejku, Vilijam Rozeti piše u Uvodnim memoarima o poetskim radovima Viljama Blejka: “Ushićen u strastvenoj žudnji, on je shvatio, čak

na ovoj zemlji i u njegovom smrtnom telu, vrstu koja doseže Nirvanu: njegov celokupna sposobnost, njegova cela ličnost, sama esencija njegovog uma i obličja, dosegla je apsorpciju u njegovom idealnom konačnom, u to što Danteova duboka fraza označuje "il ben dell' intellectto." I u njegovom umetničkom stvaralaštvu i u njegovoj poeziji, intuicija je odigrala veliku ulogu. On je crpio svoje koncepcije iz nadčulnih područja misli. On kaže da je napisao svoju pesmu *Jerusalim* "iz direktnog diktata, dvanaest ili ponekad dvadest ili tridest redaka odjednom, bez prethodnog razmišljanja, i čak i protiv svoje volje." Njeni autori, on smatra, su večnost.

Mnogo od onoga što je Volt Vitman napisao ima karakteristike čistog duhovnog u misli. On je imao čudan mistični temperament. Postoji to prelepo duhovno ispitivanje od strane Vitmana:

Zar nikada nije nastupio čas za tebe

Iznenadni blesak božanskog, ubrzavajući, rasprskavajući

sve ove balončiće, pomodarstva, bogatstvo?

I postoji odeljak te fine proze: "I opet gle! pulsacije u svoj materiji, celom duhu, kucaju zauvek – večite otkucaje, večiti sistolični i dijastolični život u stvarima – odakle osećam i znam da smrt nije kraj, kao što smo mislili, nego radije stvarni početak, nikad ništa nije niti može da bude izgubljeno niti da umre, ni duša ni materija." Predstavljajući se Bogu, on kaže:

Ti znaš moju svečanu čovečnost i vizionarske meditacije

O ja sam ubeđen da one zaista dođoše od Tebe,

Podsticaj, žar, nepobediva volja,

Moćna, osećajna, unutrašnja zapoved, jača od reči,

Poruka od Neba, koja mi šapće čak i u snu.

One su pohitale na mene.

Još jedan napor, moj oltar ovaj pust pesak;
Da Ti O Bože, moj život posvetiš,
Sa zrakom svetla, stabilnim, neopisvim, udostojen Tebe,
Svetlo retko, neizrecivo, paleći samo svetlo,
Iznad svih znakova, opisa, jezika;
Zbog toga, O Bože, nek to bude moja zadnja reč, ovde na mojim kolenima,
Star, siromašam i nemoćan, mislim na Tebe.
Moje ruke, moji udovi, su ostali bez nerava,
Moj mozak se oseća mučenim, zbunjenim,
Nek stare grede odu, ja ne odlazim,
Ja ću se čvrsto držati Tebe, O Bože, iako me talasi šamaraju,
Tebe, Tebe na posletku znam.

Vilijam Vordsvort je takođe imao svoja mistična
raspoloženja. I u tom blagoslovenom raspoloženju
U kojem teret misterije,
U kojem teška i iscrpljujuća težina
Celog ovog neinteligentnog sveta,
Je olakšana: -- to smireno i blagosloveno raspoloženje
U kojem nas osećanja nežno vode, --
Dok dah ovog telesnog okvira
I čak kretanje naše ljudske krvi

Gotovo prestaje, mi smo uljuljuškani u san
U telu, i postajemo živa duša.
On je osetio
Prisustvo koje me pokreće radošću
Uzvišene misli; čulo uzvišeno
Nečega mnogo dubljeg međusobno povezanog,
Čije je boravište svetlo zalazećeg sunca,
I okrugli okean i živi vazduh,
I plavo nebo, i u um čoveka –
Pokret i duh koji pokreće
Sve stvari koje misle, sve objekte svih misli,
I kreće se kroz sve stvari.

Alfred Tension je imao svoja valstita iskustva metafizičke i mistične prirode. U *Drevnom mudracu* imamo ovaj odeljak:

Više nego jedanput kada sam
Sedeo sasvim sam, kružeći u meni
Svet koji je simbol mene,
Smrtno ograničenje Jastva je bilo oslobođeno,
I odvedeno u bezimeno, kao oblak,
topi se u nebu. Dodirnuo sam svoje udove, udovi

su bili čudni, ne moji – pa ipak nikakava senka sumnje

Već potpuni smiraj, i putem gubitka Jastva

Dobitak tako velikog života koji kad se usporedi sa našim

Je bilo kao sunce u odnosu na iskru – neosenčeno rečima,

Njima koje su samo senke sveta koji je senka.

U drugom volumenu Lorda Alfreda Tenisona: u autobiografiji Negovog sina, nalazi se ovaj paragraf: “On je rekao ponovo, sa dubokim osećanjem u januaru 1869: Da, istina je da postoje trenuci kada je telo ništa za mene, kada osećam i znam da je telo vizija, Bog i duhovno – jedino stvarno i istinito. Imaj vere da je duhovno stvarno; ono osobi pripada više od ruke ili stopala. Možeš da mi kažeš da su moja ruka i moje stopalo samo imaginarni simboli moga postojanja. Mogao bih da ti verujem, ali ti nikad, nikad ne možeš da me ubediš da ja nije nije večita realnost, i da duhovno nije istinski i stvarni deo mene. Ove reči je izgovorio sa veoma strastvenom žudnjom da se svečana tišina spustila na nas kada je napustio sobu.”

II

Za svet koji ima opšte religiozno iskustvo, doprinosi hrišćanskih mistika su značajni jer su različiti. Istorija Zapadnog misticizma je ukrašena sa najsvetlijim primerima ovih velikih ličnosti koji su promenile svoje živote kroz unikatna, subjektivna, individualna iskustva, od samocentriranog postojanja do bogatog, bogocentriranog življenja. Oni su odbacili sve što ih je odvajalo od najdubljih osnova njihovog unutrašnjeg bića; i oni mogu da se opišu sa frazom Plotinusa velikog, neoplatonskog filozofa iz Aleksandrije, kao oni koji su tražili “let samoga u samo”. Mnogi su oblici prosvetljenja koja su postigli i takođe su mnoge očaravajuće priče o njihovim preobraćenjima, njegovim promenama, ostvareni uslovi njihove duše.

Duša Plotinusa je bila zahvaćena strašću za transcendentnom realnošću. Njegov učenik Profiriri tvrdi da je u četiri navrata video svoga učitelja ushićenog u ekstičnom jedinstvo sa "Jednim". U ekstičnoj okolnosti jedinstva sa Bogom, "duša," Plotinus smatra, "niti vidi, niti razlikuje viđenje, niti zamišlja da postoje dvojstvo stvari; već postaje kao da je neka druga stvar, prestaje da bude ona sama i da pripada sebi. Ona pripada Bogu i jedno je sa Njim kao dva koncentrična kruga: koja se slažu da su jedno; ali kada su odvojena, ona su dva."

Od njegovih uvida u božansko, veliki svetac, Avgustin, kaže u sedmoj knjizi svoje *Ispovesti* "Moj um je povukao svoje misli od iskustva, iščupao se iz kontradiktorne navale čulnih slika, da je mogao da shvati šta je to svetlo u kojem se kupao... I tako, sa bleskom jednog broz uvida, postigao je viziju *Toga što jeste.*" Pričajući o periodu pre preobraženja, on kaže u istoj knjizi, "Čuo sam Tvoj glas odozgo kako mi viče, 'Ja sam hrana onoga koji je dorastao; rasti i onda ćeš se sa Mnom haniti. Niti ćeš Me promeniti u tvoju supstancu kao što preobražavaš hranu u svoje meso, već ćeš biti preobražen u Mene."

Osnivač Franjevačkog reda, sveti Franjo Asiški, je imao čudnu viziju u kojoj je video anđela kako se spušta s neba, sa obeležjima raspeća na svom telu, i da je on sam osetio bol raspeća istog trenutka, i sačuvao isto obeležje na svom telu. Ovo iskustvo je promenilo ceo njegov unutrašnji život i uznelo njegovu transcendentnu svest.

Sećanje na iskustvo njegove individualne duše o njenom sudelovanju u prirodi božanskog bića je učinilo da Majster Eckhart, veliki dominikanski učenjak zavapi, "Oh, čudo nad čudima, kada mislim o jedinstvu koje duša ima s Bogom! On čini razdraganu

dušu da poleti iz sebe jer više nije zadovoljna ni sa čim što se imenovati može. Potok božanske ljubavi teče iz duše i tera je da izađe iz sebe u neimenovano biće, u njen prvi izvor koji je sam Bog.”

Kako je samo neophodan uslov apsolutne poniznosti i samopredaje za letove mističnih iskustva najvišeg reda, kaluđer-propovednik iz Stazburga, Džon Tauler, jasno iznosi kada kaže, da sve zavisi o “nedokučivom utapanju u nedokučivo ništa”. On opisuje mističarevo jedinstvo sa božanskim koji shvata da je “jednostavno Bog.”

Posvećeni sledbenik Majstera Ekharta, blagosloveni Henri Suso, je bio veoma podložan nadnaravnim vizijama. Jednog dana je bio u ekstazi koja je trajala pola sata do sat vremena. Kada je teško patio, lišen svake utehe, i u raspoloženju potpunog predavanja, iznenada je “njegova duša bila ushićena u njegovom telu, ili van njegovog tela;” onda je video i čuo ono što jezik ne može da izrazi. Da li je bio dan ili noć? Nije znao. “Bio je kao manifestacija slatkoće večitog života u senzacijama tišine i odmora.” Rekao je, “Ako to što vidim i osećam nije Kraljevstvo Božje, ne znam šta može da bude: jer je veoma sigurno da trpljenje svih mogućih bolova bila samo ništavna cena koja treba da se plati za večiti posed tako velike radosti.” Uskliknuo je, “Oh, radosti moga srca, nekad moja duša neće zaboraviti ovaj sat!”

Smatrali su ga jednim od najvećih mistika, blagosloveni Džon Rajsbrok je ostavio u svojim pisanim delima tako izvrsne delove o istinskom odnosu duše čoveka sa bićem božanskog Gospoda, kao što nebeski Otac “kaže svakoj duši sa Njegovim

beskrajnom ljubavnom ljubazošću, 'Ti si Moja i Ja sam tvoj: Ja sam tvoj i ti si Moja. Jer sam te odabrao za večnost!'"

Poznata kao "majka hiljadu duša," sveta Katarina iz Siene je imala čudnovatu prijemčivost za vizije i ekstaze. Glas božanskog iz njenog najdubljeg Jastva kaže, "Kako je slavna ta duša koja je zaista mogla da pređe olujni okean do Mene, Pacifik, i u tome moru, koje sam Ja, da ispuni krčag svoga srca." Ona je imala takva ekstatična iskustva gde "ruka ne dodiruje i noge ne hodaju, jer su članovi ograničeni osećanjima ljubavi." Velika transformacije je nastupila u njoj, ali kada je čula božanski glas kako joj govori, "Sada ću da venčam tvoju dušu, koja će uvek da bude spojena i sjedinjena sa Mnom!", ona je doživela jedinstvo sa božanskim, stanje mističnog venčanja.

Druga sjajna žena sa mističnim iskustvom, Sveta Katarina iz Đenoe, bi se mnogo puta "sakrila na neko tajno mesto i ostala tamo: i kada bi je tražili, našli bi je na zemlji, sa licem koje bi sakrila rukama, sve zajedno, van sebe, u takvom stanju radosti koje je iznad misli i govora: i kada bi je pozvali – da, čak i veoma glasno, ne bi čula." "Ponekad," ona kaže, "ja ne vidim, niti osećam da imam bilo dušu, telo, srce, volju ili ukus, ili bilo koju drugu stvar osim čiste ljubavi."

Osnivač Isusovog društva, sveti Ignjacije Lojola, je video u dve svoje vizije, "najsvetije Trojstvo kao slično trostrukom ventilu ili trima rotacijama ključeva" i "blagoslovenu Devicu bez razilike od pratioca." Džordž Foks, osnivač Kvejkera, je primio u svoje 24 godine prosvetljenje skrivene istine stvari, znanje osnova esencije svega što jeste. On opisuje, "Sada sam se izdigao u duh putem gorućeg mača u Božji

raj. Sve stvari su bile nove: i cela kreacija mi je odisala novim mirisom za razliku od pre, iznad onoga što reči mogu da iskažu. Velikim stvarima me priveo Gospod, i prelepe dubine su mi se otvorile iznad onog što rečima može da se obznani; ali kako ljudi dospevaju pod okrilje duha Božjeg, i rastu u viziji i moći svemogućeg, oni mogu da prime reč mudorsti koja otvara sve stvari, i da spoznaju *skriveno jedinstvo u večitom biću.*”

Džejkob Boheme je bio bogoopijen čovek. Čak dok je bio veoma mlad, nastupilo je božansko prosvetljenje; “bio je okružen božanskim svetlom sedam dana i boravio je u najvšoj kontemplaciji i kraljevstvu radosti.” Drugom prilikom ušao je u unutrašnju ekstazu kao posledica fiksiranog gledanja u posudu ispoliranu kalajem. Izgledalo mu je kao da je mogao da vidi u samu dušu svih stvari. Njegova vlastita izjava je da je “gledao u najdublje osnove stvari.” Njegove vizije transcendentale realnosti koje su obavestavale srce o prolaznom svetu su bile često iskustvo. On kaže da je “video i znao biće svih bića, neba i ponora.” Dajući obrise jedinstva duše sa Bogom, on nam kaže, “Dajem vam zemaljsku sličnost sa ovim. Gledajte u sjajni plamteći komad gvožđa koji je sam po sebi taman i crn, i kad vatra tako prožme i zasija kroz gvožđe, ona mu da život. Sada gvožđe *ne prestaje da bude*; još uvek je gvožđe; i gvožđe je kao što je bilo pre, *slobodno* u sebi; i tako isto izvor ili kvaliteta *vatre*. Na takav način je duša u božanskom; božansko prožima dušu, i boravi u duši, pa ipak duša ne shvaća božansko, već božansko shvaća dušu, ali je ne menja (ona i dalje ostaje duša), nego joj samo daje božanski izvor (ili kvalitetu) visočanstva.”

ISKUSTVA ISUSA HRISTA

Jevanđelje prema svetom Marku nam kaže da je Isus dođe iz Nazareta Galilejskog, i bi kršten od Jovana u Jordanu. “U ono vreme dođe Isus iz Nazareta u Galileji, te ga Jovan krsti u Jordanu. I odmah dok je izlazio iz vode, vide gde se otvaraju nebesa i duha gde poput goluba salazi na njega. Dođe glas s neba: “Ti si Sin moj, ljubljani moj, kojeg sam odabrao. Odmah posle toga ga naterao da ode u pustinju. I ostade u pustinji četrdest dana, i sotona ga kušao. Boravio je među divljim životinjama i anđeli mu služili.” (Prim. prevod, Jevanđelje po Marku, I. Priprema za Isusovo delovanje, Biblija).

U svetom Mateju, poglavlju sedamnaestom, čitamo: “Posle šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i brata mu Jovana i izvede ih nasamo, na visku goru. Tada se preobrazio pred njima; lice mu zasja kao sunce, a haljine postadoše bele kao svetlo. I, gle, opaziše Mojsija i Iliju gde sa njim razgovaraju. Tada Petar reče Isusu: “Gospode, dobro je da ostanemo ovde. Napraviću ovde, ako ti je po volji, tri senice, jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji.” Dok je on to još govorio, prekrije ih svetao oblak, i začu se glas iz oblaka: “Ovo je Sin moj, ljubljani moj, koga sam odabrao! Njega slušajte!” Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prestrašili. Isus im se približi, dotače ih i reče: “Ustanite i nemojte se bojati!” Oni podigoše oči, ali ne videše nikoga osim Isusa sama. Dok su salazili s gore, naredi im Isus: “Nikom ne govorite o ovom viđenju dok Sin Čovečji ne vaskrsne iz mrtvih.”

HRISTOVA SVEST

Zlatni ključ božanske mudrosti se nikad ne nalazi u neprosvetljenom smrtnom umu. Otkrivamo ga samo kada se naša svest vine iznad neprobuđenog, malog “ja-

mene-moje" jatsva koje je izgubljno u tamnoj magli materjalnih vrednosti, kada se naša svest sjedini sa svetlom duše.

Samo kroz svetlo duše možemo da uđemo u prosvetljujuću kosmičku svest, ne pukim intelektualnim slaganjem ili teorijom. Jednom probuđeni u svetlu duše, vidimo isto svetlo svuda, u svim stvarima, bilo da su žive ili nežive, i umesto razdvajajućih razlika, mi vidimo, večito jedinstvo i istost iza svih evoluirajućih entiteta.

U svetlu transformisane svesti se realizuje da smo svi mi istog besmrtnog, božanskog rodteljstva, da smo svi mi neumirući, zlatni plamenovi iste, svete, obuzimajuće, životodajne vatre realnosti. Sveprožimajuća svesnost prosvetljene svesti otkriva da su centar i perferija, početak i kraj, veliko i malo, dobitak i gubitak, jedno. To je spontani ritam koji sam teče beznapornim trudom mirnog, neustalasanog, beskrajnog okeana prosvetljenog prostora, iako je, u isto vreme, osoba centrirana u dubokoj, unutrašnjoj, sveuključujućoj, nepokretnoj tišini.

U definisanju veoma teško razumljivog i kontroverznog značenja Nirvane, Buda je mislio da je to stanje gde "se potpuno ulazi u samorealizaciju uzvišene mudrosti, gde se iskazuje manifestacija esencijalne i unutrašnje jednote celog života kroz savršenu ljubav radi prosvetljenja svih, gde saosećanje sa drugima transcenduje sve misli o sebi." Sam Hrist podučava istu istinu kada kaže da će onaj ko izgubi svoj život, prolazni, mali, grabežljivi život sebične ličnosti, da ga pronađe u besmrtnom životu duše u večnosti. Ova Hristova svest se doseže kroz duhovne vežbe i življenjem učenja Isusa Hrista.

(Mark Halpern)

ISKUSTVA MUSLIMANSKIH MISTIKA

Pitanje savršenstva čoveka, prema muslimanskim misticima, može da se odgovori na razne načine. Jednom rečju, savršeni čovek može da se definiše kao

čovjek koji je potpuno realizovao svoju esencijanu jednotu sa božanskim bićem na čiju sliku je napravljen. Esencija muslimanskog svetaštva je ništa manje od božanskog prosvetljenja, trenutne objave i znanja stvari viđenih i neviđenih, kada se zastor čula iznenada dignu i svesno Jastvo pređe u neodoljivu slavu istinskog svetla.

Prema publikaciji naslovljenoj "Perzijski mistici":

"Muslimanski mistici objavljuju da je život putovanje preko nepoznate staze koja je ravna i uska kao žilet. Nema drugog svetla osim svetla vere koja vodi tragaoca, nema opstojanja bez pobožne ljubavi (devocije). Put ispred sebe ne može da se vidi, hod je nesiguran, i klopke čekaju na neoprezne. Tragalac mora da putuje po mraku. Ne sme da traži sveću da napipa po mraku ili da zatraži ishitreno svetlo razuma. Mora da ide stabilno napred u nadi da će da dosegne veliko prosvetljenje koje ga čeka na kraju puta. Malo bi dobio kada bi tumačio sisteme Sufizma. Obimno je pisano u Perziji i na drugim jezicima o ovoj temi. To zaista nije sistem, to je način života. To je iznad dosega razuma. To ne može da se shvati, već može da se realizuje."

(Dr. M. H. Sjed)

APENDIKS

ZAŠTO JE BOG STVORIO ČOVEKA

(Anegdota)

Šri Thakur Singhđi je pitao Svamiđija, "Svamiđi! Zašto je Bog stvorio čoveka?"

"Kako bi se On realizovao," brzo je odgovorio Svamiđi.

"Ako je to da bi realizovao Bog da je Bog stvorio čoveka, onda zašto je uopšte stvorio čoveka odvojenim od Sebe?"

"To je transcendentno pitanje. To je iznad moći malog, konačnog intelekta da shvati ove transcendentne istine. Moraćeš da prodaš intelekt, kupiš intuiciju, i onda

ćeš znati 'zašto' kreacije -- ne pre toga. Pitati objašnje pre je kao da stavite zapregu ispred konja. Znete da ste nekako stvoreni. Uvek ste žudeli za apsolutnim mirom, apsolutnim blaženstvom i besmrtnšću. Znete da se ove stvari ne mogu imati u konačnim, prolaznim objektima ovoga sveta. Mogu se imati samo u Bogu ili apsolutu. Čak i ova neprekidna želja za mirom i srećom samo ukazuje da je Jastvo prirode apsolutnog mira i blaženstva. Postoji stalni unutrašnji podsticaj da se zna sve više i više, da se živi večno, i da se uživa u trajnoj sreći. U svom neznanju čovek ne razume da je ovo sam dokaz da postoji stalni podsticaj u njemu da realizuje Jastvo, da realizuje Boga. To je čovekova najviša dužnost. Nema koristi od pokušaja da se pronađe odgovor na pitanja 'zašto' kreacije: ono što je najvažnije je da se učini nešto da se realizuje Bog -- i to nešto je Sadana.

“Ali čovek ne želi Sadanu! Većina ljudi su zadovoljni sa malim objektima čula. Oni čak ni ne zastanu da razmisle šta je njihova stvarna dužnost -- kao što si ti počeo da misliš. Oni se rode, bogate se, uživaju i pate, i onda umru. Samo je Viveki onaj koji počne da istražuje prirodu stvari, da teži ka večnom. Kada je ta večna istina realizovana, kreacija izgleda kao Gospodova zabava. Stoga se u Brahma Sutrama objavljuje da je vrhovno biće kreairalo ovaj univerzum iz puke zabave -- ni iz bilo kakvog drugog motiva. To je Lila Goospoda. Zašto kažu da je to Njegova Lila? To je samo zato da bi pokazali da je iznad shvaćanja čovekovog malog intelekta. Učini, učini, učini nešto da realizuješ Gospoda. Srce mora da se proširi. Vera mora da uhvati dubok koren. Ljudi bi trebali da dele sa drugima ono što imaju. Duh odricanja mora da se probudi. Sve dobre kvalitete kao što su saosećaje, nesebičnost, neegositičnost, moraju da se neguju. Onda će transcendentalna pitanja da dobiju odgovor -- putem intuicije.“

Pradhana nije Brahman. Kada je posetioc pitao, “Da li Pradhana može da se uzme za Brahman?”, Svamiđi je odgovorio, “Ne. Pradhna je Prakriti, Avjaktam ili Maja. To nije Brahman. Da li Čaparasija trebaju smatrati kraljem?”

SEME I PLODOVI JOGE

STAZA KARMA JOGE

Nesebičan rad (služenje čovečanstvu) je seme. Narajana Bava (osećanje da su sva stvorenja manifestacije Gospoda i da se služi Gospodu u svim bićima) je kiša. Širenje srca je cvet. Čistoća srca je plod.

STAZA BAKTI JOGE

Devocija je semenka. Vera je koren. Služenje Bagavata je kiša. Zajedništvo sa Bogom je plod.

Ništha je semenka. Bava je biljka. Mahabava je cvet. Prema ili božanska ljubav prema Gospodu je plod.

STAZA HATA JOGE

Asana (položaj) je semenka. Pranajama (držanje daha) je koren. Redovna praksa je kiša. Dobro zdravlje je cvet. Jednousmereni um (Ekarata) je plod.

STAZA RAĐA JOGE

Jama (samoobuzdavanje), Nijama, itd., su semenke; Darana (koncentracija) je koren; Išvarapranidana (samopredavanje Gospodu) je kiša. Djana (meditacija) je cvet. Asamprađnata Samadi je plod.

STAZA ĀNANA JOGE

Viveka (razlučivanje) je semenka. Vairagja (nepristranost) je koren. Guruova milost je kiša. Brahma-Ānana (znanje Jatsva) je cvet. Mokša (oslobođenje) je plod.

FILOZOFSKE ISTINE

1. Filozofija je način, ne samo jednostavno objašnjenje šta treba da bude, nego direktno iskustvo toga što zaista *postoji*.
2. Filozofija je ispitvanje implikacija iskustva.
3. Život je iskustvo koje uvežbava individuu za više, dublje i šire stanje postojanja, putem iskustva rezultata delovanja.
4. Samorealizacija nije dobijanje nečeg novog, nego iskustvo zaboravljenog blaga večito prisutnog u nama.
5. Filozofija je izraz unutrašnjeg podsticaja da se spozna Jastvo, da se realizuje što stvarno *jeste*.
6. Istina je večiti život i postojanje. Neistina je promena, propadanje i smrt.
7. Istina je neuslovljena bilo kojim drugim iskustvom, osim svojim vlastitim.
8. U ovom univerzumu postoji samo jedan zakon, zakon uzroka i posledice.
9. Dobro i zlo ovog sveta su reakcije želja individua.
10. Niko zaista ne voli ništa radi toga, već radi sebe.
11. Život je nemoguć bez smrti. Smrt je drugi aspekt života.
12. Znanje nije delovanje. Znanje je bivanje.
13. Ne možeš da dosegneš sebe niti da postigneš sebe niti da se pokreneš prema sebi, osim znanjem sebe.
14. Nema stvari koja je odvojena od svojih kvaliteta, niti uma odvojenog od njegovih funkcija.
15. Ne postoji takva stvar kao što je slučajnost ili promena ili sudbina ili sreća, osim samo kao rezultat prošlih vlastitih delovanja.
16. Percepcija je, u stvari, iscrpljenje želje. Kontakt nije metod da se istroši želja, nego način da se ubrza.
17. Sve stvoreno je porodica Božja.

ISKUSTVO POZNATOG VOJNOG OFICIRA

Jedan od najviše rangiranih oficira indijske vojske je takođe visoko evoluirani jogi. On je veoma, veoma redovan u svojoj meditaciji i proučavanju svetih spisa: on je čak meditirao na bojnopolju. Priča sledeća interesna iskustva za vreme meditacije:

“Nedugo posle nakon što sam počeo sa praksom meditacije u svojoj ozbiljnosti, imao sam veoma čudno iskustvo. Uvek sam sedeo za Djanu sa rukama na kolenima, sa dlanovima okrenutim prema gore, i prstima u *Ćinmudri*. Nedvojbeno sam uvideo da se posle nekoliko minuta meditacije moje podlaktice “okreću” tako da moji dlanovi idu prema dole i što je bilo još šokantnije, jedna ili druga ruka bi se polako opusile u laktu da bi se ruka podigla dok dlanovi (sa prstima još uvek u *Ćinmudri*) ne bi gotovo dotakli prsa.

“Čuo sam da se kaže da se jogi, za vreme meditacije oseća laganim kao pero. Fizički osećaj laganosti je možda uzrokovan jednim od sledećih fenomena: tokom meditacije, leđa su ispravljena, i kičmena moždina unutar kičmenog stuba visi bez da je ne prirodno savijena ili pritisnuta na kičmene pršljenove. Ovo zasigurno daje osećaj laganosti. Uvek sam osećao da kako meditacija postaje sve dublja i dublja, osoba više ne želi čak ni da diše. Dah se istanjuje do same neosetljivosti. Onda se osećam kao da sam fizički izdignut iznad zemlje. Ne ometam se zaključivanjem da li visim u vazduhu. Ali sledeći fenomen me navodi da osećam da u stvari postoji stvarna levitacija. Sedim u Djani u polu-Sidasana pozici. Onda, nakon nekoliko minuta duboke meditacije osećam da su se gležnjevi razmakli jedno od drugog i da je stopalo “palo dole.”

“Treće iskustvo je ovo: ono što želimo u određenim trenucima se ispunjava. Doživeo sam ovo u nekoliko prilika, čak kada su velike ličnosti u pitanju, koje se veoma drže svoga mišljenja. Misao koja se pojavljuje u našem umu nekako utiče na njih. Imam samo jedno objašnjenje za ovo. U pojedinim trenucima veoma, veoma smo blizu Bogu. Onda se pojavi misao u našem umu. Blizina Bogu nam omogućuje da želja “padne u Njegovo krilo,” i da postane deo Njegove božanske volje. Onda Njegova volja deluje i naša želja se automatski ispunjava čak i bez naše mentalne

težnje. Jogi u ovom trenutku *ne* želi da utiče ni na koga, pa čak ni ne želi da Bog čuje njegovu molitvu. On samo poželi to, i On “preuzima” želju kao deo Svoje volje.

DUHOVNA ISKUSTVA

Kugle belog svetla, svetla u bojama

Sunce, zvezde, za vreme meditacije

Divja Ganda, Divja ukus.

Vizija Gospoda u snovima,

Nadnaravna, nadljudska iskustva,

Vizija Gospoda u ljudskoj formi --

Koji se ponekad pojavljuje u obliku Brahmina,

Ili starca, gubavca, prognanog u ritama --

Pričanje sa Gospodom,

Su prva duhovna iskustva.

Onda nastupa kosmička svet ili Savikalpa Samadi

Koji je doživeo Arđuna.

Na posletku tragalac ulazi

U Nirvikalpa Samadi,

U kojem ne postoji ni onaj koji vidi ni viđeno,

U kojem osoba ne vidi ništa, niti čuje išta,

U kojem osoba postaje jedno sa večitim.

PESMA SADANI

(Thars: Sunađa)

Sitarama Sitarama Sitarama Bol

Radejšjam Radejšjam Radejšjam Bol.

Sadana je stabilizovnje uma i njegovo fiksiranje na Gospoda.

Ona daje slobodu, blaženstvo, mir i besmrtnost.

Prijatelji! Orite strpljivo kao orač svoje oranje,

Budite istrajni, budite stabilni u vašoj svakodnevnoj Sadani.

Uništite Tandri, Alasja i građenje zamkova u vazduhu,

Jedite laganu hranu i otklonite pospanost.

Budite redovni u svojoj Ćapi, Kirtanu i meditaciji,

Redovnost u Sadani je od vrhovnog značaja.

Baš kao što odvajate srž od Munđa trave,

Odvojite ovaj Atman od pet Koša.

Mir, veselost, zadovoljstvo i neustrašivost

Ukazuju da napredujete na duhovnoj stazi.

II

Pročišćenje, koncentracija, promišljanje, meditacija,

Prosvetljenje, poistovećenje, odmaknuće, spasenje.

Inspiracija, prosvetljenje, otkrovenje

Ushićenje, ekstaza, viđenje istine

Ovo su iskustva u meditaciji.